EVROPSKÁ UNIE

EVROPSKÝ PARLAMENT **RADA**

Brusel 2. května 2019
(OR. en)

2016/0360 (COD)
2016/0360 A (COD)

PE-CONS 15/19

EF 17
ECOFIN 61
CCG 2
CODEC 179

PRÁVNÍ PŘEDPISY A JINÉ AKTY

Předmět:	NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY, kterým se mění nařízení (EU) č. 575/2013, pokud jde o pákový poměr, ukazatel čistého stabilního financování, požadavky na kapitál a způsobilé závazky, úvěrové riziko protistrany, tržní riziko, expozice vůči ústředním protistranám, expozice vůči subjektům kolektivního investování, velké expozice, požadavky na podávání zpráv a zpřístupňování informací, a nařízení (EU) č. 648/2012

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

(EU) 2019/...

ze dne ...,

kterým se mění nařízení (EU) č. 575/2013, pokud jde o pákový poměr, ukazatel čistého stabilního financování, požadavky na kapitál a způsobilé závazky, úvěrové riziko protistrany, tržní riziko, expozice vůči ústředním protistranám, expozice vůči subjektům kolektivního investování, velké expozice, požadavky na podávání zpráv a zpřístupňování informací, a nařízení (EU) č. 648/2012

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky[1],

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru[2],

v souladu s řádným legislativním postupem[3],

1 Úř. věst. C 34, 31.1.2018, s. 5.
2 Úř. věst. C 209, 30.6.2017, s. 36.
3 Postoj Evropského parlamentu ze dne 16. dubna 2019 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne …

vzhledem k těmto důvodům:

(1) V důsledku finanční krize, která vypukla v letech 2007–2008, Unie provedla zásadní reformu regulačního rámce pro finanční služby, aby posílila odolnost svých finančních institucí. Tato reforma do značné míry vycházela z mezinárodních standardů, jež v roce 2010 schválil Basilejský výbor pro bankovní dohled (BCBS) a které vešly ve známost jako rámec Basilej III. Mezi řadu opatření reformního balíčku patřilo přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013[1] a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU[2], jež posílily obezřetnostní požadavky na úvěrové instituce a investiční podniky (instituce).

(2) I když provedená reforma zvýšila stabilitu finančního systému a jeho odolnost vůči řadě možných budoucích šoků a krizí, neřešila všechny známé problémy. Důležitým důvodem této skutečnosti bylo, že tvůrci mezinárodních standardů, jako BCBS a Rada pro finanční stabilitu (FSB), v té době ještě stále pracovali na mezinárodně dohodnutých řešeních těchto problémů. Nyní byla tato práce na dalších důležitých reformách dokončena a tyto zbývající problémy by měly být vyřešeny.

---

1 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

2 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

(3) Ve svém sdělení ze dne 24. listopadu 2015 nazvaném „Dokončení bankovní unie“ Komise uznala potřebu dalšího snižování rizik a zavázala se, že předloží legislativní návrh, který by stavěl na mezinárodně dohodnutých standardech. Rada ve svých závěrech ze dne 17. června 2016 a Evropský parlament ve svém usnesení ze dne 10. března 2016 o bankovní unii – výroční zpráva za rok 2015[1] rovněž uznaly, že je třeba učinit další konkrétní legislativní opatření, pokud jde o snížení rizik ve finančním sektoru.

(4) Opatření ke snížení rizik by měla nejen dále posílit odolnost evropského bankovního systému a důvěru trhu v něj, ale také poskytnout základ pro další pokrok při dokončování bankovní unie. Tato opatření by měla být rovněž zvažována v kontextu širších problémů, které mají vliv na ekonomiku Unie, zejména potřeby podporovat růst a pracovní místa v dobách nejistého ekonomického výhledu. V této souvislosti byly na posílení ekonomiky Unie zahájeny různé významné politické iniciativy, jako jsou investiční plán pro Evropu a unie kapitálových trhů. Je proto důležité, aby všechna opatření ke snížení rizik hladce interagovala s uvedenými politickými iniciativami, jakož i s nedávnými širšími reformami ve finančním sektoru.

(5) Ustanovení tohoto nařízení by měla odpovídat mezinárodně dohodnutým standardům a zajistit, aby směrnice 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 575/2013 byly nadále rovnocenné rámci Basilej III. Cílené úpravy, které mají zohlednit specifika Unie a širší politické úvahy, by měly být omezeny co do rozsahu působnosti nebo času, aby neměly negativní dopad na celkovou přiměřenost obezřetnostního rámce.

[1] Úř. věst. C 50, 9.2.2018, s. 80.

(6) Rovněž je třeba zlepšit stávající opatření ke snížení rizik, jakož i zejména požadavky na podávání zpráv a zpřístupňování informací, aby bylo zajištěno, že mohou být uplatňovány přiměřenějším způsobem a že nevytvářejí nadměrnou zátěž související s jejich dodržováním, zvláště u malých a nepříliš složitých institucí.

(7) Za účelem cíleného zjednodušení požadavků a s ohledem na uplatňování zásady proporcionality je nutné tyto malé a nepříliš složité instituce přesně definovat. Jednotná absolutní hraniční hodnota sama o sobě specifika národních bankovních trhů nezohledňuje. Proto je nutné, aby členské státy mohly dle vlastního uvážení a v souladu s vnitrostátními podmínkami tuto hraniční hodnotu upravovat a případně ji snížit. Jelikož pro určení rizikového profilu instituce není rozhodná její velikost sama o sobě, použitím dalších kvalitativních kritérií je navíc nutné zajistit, aby instituce byla považována za malou a nepříliš složitou a mohla těžit z přiměřenějších pravidel pouze v případě, kdy splňuje všechna relevantní kritéria.

(8) Pákové poměry přispívají k zachování finanční stability tím, že působí jako pojistky u kapitálových požadavků založených na riziku a omezují vytváření nadměrné páky během hospodářského vzestupu. BCBS revidoval mezinárodní standard o pákovém poměru, aby blíže určil některé aspekty koncepce tohoto poměru. Nařízení Rady (EU) č. 575/2013 by mělo být uvedeno do souladu s tímto revidovaným standardem tak, aby zajistilo rovné podmínky na mezinárodní úrovni pro instituce usazené v Unii, ale působící mimo Unii, a aby zajistilo, že pákový poměr zůstane účinným doplňkem kapitálových požadavků založených na riziku. Proto by měl být zaveden požadavek na pákový poměr, který doplní současný systém podávání zpráv a zpřístupňování informací o pákovém poměru.

(9) Aby nedošlo ke zbytečnému omezení poskytování úvěrů podnikům a domácnostem ze strany institucí a aby se zabránilo neodůvodněným nepříznivým dopadům na likviditu trhu, měl by být požadavek na pákový poměr stanoven na úrovni, kde působí jako důvěryhodná pojistka proti riziku nadměrné páky, aniž by narušoval hospodářský růst.

(10) Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovnictví) (EBA), který byl zřízen nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010[1], dospěl ve své zprávě ze dne 3. srpna 2016 o požadavku na pákový poměr k závěru, že pákový poměr kapitálu tier 1 stanovený ve výši 3 % pro všechny typy úvěrových institucí by představoval spolehlivou pojistku. Požadavek na 3% pákový poměr byl také dohodnut na mezinárodní úrovni BCBS. Požadavek na pákový poměr by proto měl být kalibrován na úrovni 3 %.

[1] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovnictví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12).

(11) Požadavek na 3% pákový poměr by však některé modely a linie podnikání omezil více než jiné. Nepřiměřeně postiženy by byly zejména veřejné úvěry poskytované veřejnými rozvojovými bankami a státem podporované vývozní úvěry. Pákový poměr by tedy pro uvedené typy expozic měl být upraven. Měla by tudíž být stanovena jasná kritéria, která pomohou ověřit veřejný mandát těchto úvěrových institucí a obsáhnou takové aspekty, jako je například jejich zřízení, druh vykonávaných činností, jejich účel, režimy záruk ze strany orgánů veřejné správy a omezení činností souvisejících s přijímáním vkladů. Forma a způsob zřízení takových úvěrových institucí by však měly být i nadále ponechány na rozhodnutí ústřední vlády, regionální vlády nebo místního orgánu členského státu, přičemž se může jednat o založení nové úvěrové instituce, akvizici nebo převzetí již existujícího subjektu těmito orgány veřejné správy, a to i prostřednictvím koncesí a v kontextu postupů k řešení krize.

(12) Pákový poměr by rovněž neměl narušit poskytování služeb centrálního clearingu institucemi klientům. Proto by počáteční marže na derivátové transakce, u nichž se provádí centrální clearing, přijaté institucemi od klientů a přenášené na ústřední protistrany měly být z celkové míry expozic vyloučeny.

(13) Za výjimečných okolností, které odůvodňují vynětí některých expozic vůči centrálním bankám z pákového poměru, a s cílem usnadnit provádění měnových politik by příslušné orgány měly mít možnost takové expozice z celkové míry expozic dočasně vyloučit. Za tímto účelem by po konzultaci s příslušnou centrální bankou měly veřejně vyhlásit, že takové výjimečné okolnosti nastaly. Požadavek na pákový poměr by měl být znovu úměrně kalibrován, aby kompenzoval dopad vynětí. Takovým překalibrováním by mělo být zajištěno vyloučení rizik ohrožujících finanční stabilitu, která postihují příslušné bankovní sektory, a také by měla zůstat zachována odolnost zajišťovaná pákovým poměrem.

(14) Pro instituce určené jako globální systémově významné instituce (dále jen „G-SVI“) je vhodné zavést požadavek kapitálové rezervy k pákovému poměru v souladu se směrnicí 2013/36/EU a standardem BCBS ohledně kapitálové rezervy k pákovému poměru pro globální systémově významné banky (G-SVB), který byl zveřejněn v prosinci 2017. Kapitálová rezerva k pákovému poměru byla BCBS kalibrována specificky za účelem zmírnění srovnatelně vyšších rizik, která G-SVB pro finanční stabilitu představují, a vzhledem k této skutečnosti by se měla v této fázi vztahovat pouze na G-SVI. Je však třeba provést další analýzu s cílem určit, zda by bylo vhodné uplatňovat požadavek kapitálové rezervy k pákovému poměru i na jiné systémově významné instituce (J-SVI), jak jsou vymezeny ve směrnici 2013/36/EU, a pokud ano, jakým způsobem by jeho kalibrace měla být přizpůsobena specifikům těchto institucí.

(15) Dne 9. listopadu 2015 zveřejnila Rada pro finanční stabilitu specifikaci celkové kapacity pro absorpci ztrát (dále jen „standard TLAC“), která byla potvrzena skupinou G20 na summitu v Turecku v listopadu 2015. Standard TLAC vyžaduje, aby G-SVB držely dostatečný objem závazků (způsobilých k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů) s vysokou schopností absorbovat ztráty pro zajištění rychlé a hladké absorpce ztrát a rekapitalizace v případě řešení krize. Standard TLAC by měl být zaveden do práva Unie.

(16) Provedení standardu TLAC v právu Unie musí vzít v úvahu stávající minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky stanovený ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU[1]. Jelikož standard TLAC a minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky sledují stejný cíl, tedy zajistit, aby instituce měly dostatečnou kapacitu pro absorpci ztrát, měly by tyto dva požadavky představovat vzájemně se doplňující prvky společného rámce. Z operačního hlediska by harmonizovaná minimální úroveň standardu TLAC měla být do nařízení (EU) č. 575/2013 zavedena prostřednictvím nového požadavku na kapitál a způsobilé závazky, zatímco specifický doplněk pro G-SVI a specifický požadavek na instituce, které nejsou G-SVI, by měl být zaveden prostřednictvím cílených změn směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014[2]. Ustanovení zavádějící standard TLAC v nařízení (EU) č. 575/2013 by měla být vykládána společně s ustanoveními uvedenými ve směrnici 2014/59/EU a nařízení (EU) č. 806/2014 a ve směrnici 2013/36/EU.

---

[1] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).

[2] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a Jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. L 225, 30.7.2014, s. 1).

(17) V souladu se standardem TLAC, který se týká pouze G-SVB, by se minimální požadavek na dostatečný objem kapitálu a závazků s vysokou schopností absorbovat ztráty zavedený tímto nařízením měl vztahovat pouze na G-SVI. Nicméně pravidla týkající se způsobilých závazků zavedená v tomto nařízení by měla platit pro všechny instituce, a to v souladu s doplňujícími úpravami a požadavky uvedenými ve směrnici 2014/59/EU.

(18) V souladu se standardem TLAC by se požadavek na kapitál a způsobilé závazky měl vztahovat na subjekty řešící krizi, které buď jsou samy o sobě G-SVI, nebo jsou součástí skupiny označené jako G-SVI. Požadavek na kapitál a způsobilé závazky by se měl uplatňovat buď na individuálním, nebo konsolidovaném základě, v závislosti na tom, zda jsou tyto subjekty řešící krizi samostatnými institucemi bez dceřiných podniků, nebo mateřskými podniky.

(19) Směrnice 2014/59/EU umožňuje využití nástrojů k řešení krize nejen pro instituce, ale také pro finanční holdingové společnosti a smíšené finanční holdingové společnosti. Mateřské finanční holdingové společnosti a mateřské smíšené finanční holdingové společnosti by proto měly mít tak jako mateřské instituce dostatečnou schopnost absorbovat ztráty.

(20) Aby byla zajištěna účinnost požadavku na kapitál a způsobilé závazky, je nezbytné, aby nástroje držené za účelem splnění tohoto požadavku měly vysokou schopnost absorbovat ztráty. Závazky, které jsou vyloučeny z nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů ve smyslu směrnice 2014/59/EU, tuto schopnost nemají a nemají ji ani jiné závazky, které k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů v zásadě sice způsobilé jsou, ale v praxi by při rekapitalizaci z vnitřních zdrojů mohly způsobovat potíže. Tyto závazky by proto neměly být považovány za způsobilé pro požadavek na kapitál a způsobilé závazky. Na druhou stranu kapitálové nástroje, stejně jako podřízené závazky, mají vysokou schopnost absorbovat ztráty. Do určité míry by měl být v souladu se standardem TLAC uznán rovněž potenciál absorbovat ztráty u závazků, které jsou na stejné úrovni jako některé vyloučené závazky.

(21) Aby se zamezilo dvojímu započtení závazků pro účely požadavku na kapitál a způsobilé závazky, měla by být zavedena pravidla pro odpočet držených položek způsobilých závazků, která odrážejí odpovídající přístup k odpočtu již vyvinutý v nařízení (EU) č. 575/2013 pro kapitálové nástroje. Na základě tohoto přístupu by držené položky nástrojů způsobilých závazků měly být nejprve odečteny od způsobilých závazků, a pokud neexistují dostatečné způsobilé závazky, měly by být tyto nástroje způsobilých závazků odečteny od nástrojů zahrnovaných do kapitálu tier 2.

(22) Standard TLAC obsahuje některá kritéria způsobilosti pro závazky, která jsou přísnější než současná kritéria způsobilosti pro kapitálové nástroje. Aby byla zajištěna jednotnost, kritéria způsobilosti pro kapitálové nástroje by měla být sladěna, pokud jde o nezpůsobilost nástrojů vydaných prostřednictvím jednotek pro speciální účel, a to ke dni 1. ledna 2022.

(23) Pro nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1 je nezbytné stanovit jasný a transparentní schvalovací postup, který může přispět k zachování vysoké kvality těchto nástrojů. Za tímto účelem by příslušné orgány měly odpovídat za schvalování těchto nástrojů před tím, než je instituce mohou klasifikovat jako nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1. Příslušné orgány by však nemusely vyžadovat předchozí svolení pro nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1 vydané na základě právní dokumentace, kterou již příslušný orgán schválil, a které se řídí v podstatě shodnými ustanoveními, jakými se řídí kapitálové nástroje, pro něž instituce již získala od příslušného orgánu předchozí svolení klasifikovat je jako nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1. V takovém případě by instituce namísto žádosti o předchozí schválení měly mít možnost příslušným orgánům oznámit svůj úmysl takové nástroje vydat. Měly by tak učinit v dostatečném předstihu, než nástroje klasifikují jako nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1, aby příslušné orgány měly v případě potřeby čas tyto nástroje přezkoumat. S ohledem na to, že úlohou orgánu EBA je dále sbližovat postupy v oblasti dohledu a zvyšovat kvalitu kapitálových nástrojů, měly by jej příslušné orgány konzultovat před schválením jakékoli nové formy nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1.

(24) Kapitálové nástroje jsou způsobilé jako nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1 nebo kapitálu tier 2 pouze tehdy, jsou-li v souladu s příslušnými kritérii způsobilosti. Tyto kapitálové nástroje mohou zahrnovat vlastní kapitál nebo závazky, včetně podřízených půjček, jež splňují tato kritéria.

(25) Kapitálové nástroje nebo jejich části by měly být způsobilé jako kapitálové nástroje pouze v rozsahu, v jakém jsou splacené. Pokud části určitého nástroje splaceny nejsou, neměly by být tyto části způsobilé jako kapitálové nástroje.

(26) Kapitálové nástroje a způsobilé závazky by neměly být předmětem ujednání o kompenzaci nebo započtení, jež by ohrozila jejich schopnost absorbovat ztráty při řešení krize. Nemělo by to znamenat, že by smluvní ustanovení, kterými se závazky řídí, měla obsahovat ustanovení výslovně uvádějící, že nástroj nepodléhá právům na kompenzaci nebo započtení.

(27) Protože se bankovní sektor vyvíjí ve stále digitalizovanějším prostředí, stále významnějším druhem aktiva se stává software. Na obezřetně oceněná aktiva v podobě softwaru, jejichž hodnota není podstatně ovlivněna řešením krize, platební neschopností nebo likvidací instituce, by se neměly vztahovat odpočty nehmotných aktiv z položek kmenového kapitálu tier 1. Tato specifikace je důležitá, protože pojetí softwaru je široké a zahrnuje mnoho různých druhů aktiv, z nichž ne všechna si po ukončení činnosti podniku uchovávají svou hodnotu. V tomto ohledu by se měly vzít v úvahu rozdíly v ocenění a amortizaci aktiv v podobě softwaru a realizované prodeje těchto aktiv. Kromě toho by se měl zohlednit i mezinárodní vývoj a rozdíly v právní úpravě investic do softwaru, různá obezřetnostní pravidla vztahující se na instituce a pojišťovny i různorodost finančního sektoru v Unii včetně neregulovaných subjektů, jako jsou společnosti finančních technologií.

(28) Aby se zabránilo prudké změně situace, je nutné zachovat právní účinky stávajících nástrojů, pokud jde o některá kritéria způsobilosti. V případě závazků vydaných před ... [datum vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost] by od některých kritérií způsobilosti pro kapitálové nástroje a způsobilé závazky mělo být upuštěno. Takovéto zachování právních účinků by se mělo vztahovat na závazky započítávané v příslušných případech do podřízené části TLAC a podřízené části minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky podle směrnice 2014/59/EU, jakož i na závazky započítávané v příslušných případech do nepodřízené části TLAC a nepodřízené části minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky podle směrnice 2014/59/EU. V případě kapitálových nástrojů by zachování právních účinků mělo skončit dne ... [šest let po datu vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost].

(29) Nástroje způsobilých závazků včetně těch, které mají zbytkovou splatnost kratší než jeden rok, mohou být umořeny až poté, co orgán příslušný k řešení krize udělil předchozí svolení. Takovým předchozím svolením by rovněž mohlo být obecné předchozí svolení, přičemž by k umoření muselo dojít během omezené doby a v předem stanovené výši v mezích obecného předchozího svolení.

(30) Od přijetí nařízení (EU) č. 575/2013 byl mezinárodní standard o obezřetnostním zacházení s expozicemi institucí vůči ústředním protistranám pozměněn s cílem zlepšit zacházení s expozicemi institucí vůči způsobilým ústředním protistranám. Významné revize tohoto standardu zahrnovaly použití jednotné metody pro stanovení kapitálového požadavku pro expozice z důvodu příspěvků do fondu pro riziko selhání, explicitní limit na celkové požadavky na kapitál používané pro expozice vůči způsobilým ústředním protistranám a k rizikům citlivější přístup k zachycení hodnoty derivátů při výpočtu hypotetických zdrojů způsobilých ústředních protistran. Zacházení s expozicemi vůči nezpůsobilým ústředním protistranám bylo zároveň ponecháno beze změn. Vzhledem k tomu, že revidované mezinárodní standardy zavedly zacházení, které je pro prostředí centrálního clearingu vhodnější, právní předpisy Unie by měly být změněny, aby tyto standardy začlenily.

(31) Aby bylo zajištěno, že instituce odpovídajícím způsobem řídí své expozice ve formě podílových jednotek nebo akcií v subjektech kolektivního investování, pravidla stanovící zacházení s těmito expozicemi by měla být citlivá na rizika a měla by podporovat transparentnost ve vztahu k podkladovým expozicím subjektů kolektivního investování. BCBS proto přijal revidovaný standard, který stanoví jasnou hierarchii přístupů k výpočtu objemů rizikově vážených expozic pro tyto expozice. Tato hierarchie odráží míru transparentnosti, pokud jde o podkladové expozice. Nařízení (EU) č. 575/2013 by mělo být sladěno s těmito mezinárodně dohodnutými pravidly.

(32) V případě instituce, která k investici do podílové jednotky nebo akcie v subjektu kolektivního investování, a to i v rámci systému soukromého důchodového pojištění se státním příspěvkem, poskytuje v konečný prospěch neprofesionálních zákazníků příslib minimální hodnoty, se nevyžaduje žádná platba ze strany instituce ani podniku, jenž je zahrnut do téže působnosti obezřetnostní konsolidace, pokud hodnota akcií nebo podílových jednotek zákazníka v subjektu kolektivního investování neklesne v jednom nebo více okamžicích v čase, jak je stanoveno ve smlouvě, pod garantovanou částku. Pravděpodobnost uplatnění závazku je proto v praxi nízká. Pokud je institucí poskytnutý příslib minimální hodnoty omezen na procento částky, kterou zákazník původně investoval do akcií nebo podílových jednotek v subjektu kolektivního investování (příslib minimální hodnoty v pevné výši) nebo na částku, která závisí na vývoji finančních ukazatelů nebo tržních indexů do vypršení určitého období, veškerý stávající kladný rozdíl mezi hodnotou akcií nebo podílových jednotek zákazníka a současnou hodnotou garantované částky k danému datu tvoří rezervu a snižuje riziko, že instituce bude muset vyplatit garantovanou částku. Všechny tyto důvody ospravedlňují snížený úvěrový konverzní faktor.

(33) Pro výpočet hodnoty expozice derivátových transakcí podle rámce úvěrového rizika protistrany dává nařízení (EU) č. 575/2013 v současné době institucím na výběr mezi třemi různými standardizovanými přístupy: standardizovanou metodou, metodou oceňování podle tržní hodnoty a metodou původní expozice.

(34) Tyto standardizované přístupy však přiměřeně nezohledňují skutečnost, že kolaterál snižuje riziko v těchto expozicích. Jejich kalibrace je zastaralá a neodráží vysokou míru volatility zaznamenanou v průběhu finanční krize. Ani přiměřeně nezohledňují prospěch ze započtení. K řešení těchto nedostatků se BCBS rozhodl nahradit standardizovanou metodu a metodu oceňování podle tržní hodnoty novým standardizovaným přístupem pro výpočet hodnoty expozice derivátových expozic – tzv. standardizovaným přístupem k úvěrovému riziku protistrany (SA-CCR). Vzhledem k tomu, že revidované mezinárodní standardy zavedly nový standardizovaný přístup, který je pro prostředí centrálního clearingu vhodnější, právní předpisy Unie by měly být změněny, aby tyto standardy začlenily.

(35) Přístup SA-CCR je citlivější na rizika než standardizovaná metoda a metoda oceňování podle tržní hodnoty, a proto by měl vést ke kapitálovým požadavkům, které lépe odrážejí rizika spojená s derivátovými transakcemi institucí. Současně se může ukázat, že pro některé instituce, které v současné době používají metodu oceňování podle tržní hodnoty, je přístup SA-CCR příliš složitý a jeho uplatňování příliš zatěžující. Pro ty instituce, které splňují předem definovaná kritéria způsobilosti, a pro instituce, které jsou součástí skupiny, jež tato kritéria splňuje na konsolidovaném základě, by měla být zavedena zjednodušená verze přístupu SA-CCR (dále jen „zjednodušený přístup SA-CCR“). Jelikož taková zjednodušená verze bude méně citlivá na rizika než SA-CCR, měla by být odpovídajícím způsobem kalibrována, aby se zajistilo, že nebude podceňovat hodnotu expozice derivátových transakcí.

(36) Pro instituce, které mají omezené derivátové expozice a které v současné době používají metodu oceňování podle tržní hodnoty nebo metodu původní expozice, by uplatňování přístupu SA-CCR i zjednodušeného přístupu SA-CCR mohlo být příliš složité. Metoda původní expozice by proto měla být vyhrazena jako alternativní přístup pro ty instituce, které splňují předem definovaná kritéria způsobilosti, a pro instituce, které jsou součástí skupiny, jež tato kritéria splňuje na konsolidovaném základě, ale měla by být revidována s cílem vyřešit její hlavní nedostatky.

(37) Měla by být zavedena jasná kritéria, která poslouží institucím jako vodítko při výběru z povolených přístupů. Tato kritéria by se měla zakládat na rozsahu derivátových aktivit instituce, který ukazuje na míru sofistikovanosti, jež by instituce při výpočtu hodnoty expozice měla být schopna splnit.

(38) Během finanční krize byly ztráty v obchodním portfoliu u některých institucí usazených v Unii značné. Pro některé z nich se výše kapitálu požadovaná proti těmto ztrátám ukázala jako nedostatečná, což vedlo k tomu, že žádaly o mimořádnou veřejnou finanční podporu. Tyto poznatky vedly BCBS k odstranění řady nedostatků v obezřetnostním zacházení s pozicemi v obchodním portfoliu v souvislosti s kapitálovými požadavky k tržnímu riziku.

(39) V roce 2009 byl na mezinárodní úrovni dokončen první soubor reforem, jenž byl v unijním právu proveden směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2010/76/EU[1]. Reforma z roku 2009 se však nezabývala strukturálními nedostatky kapitálových požadavků pro standardy tržního rizika. Nejasné vytyčení hranice mezi obchodním a investičním portfoliem poskytovalo příležitosti k regulatorní arbitráži, zatímco vůči riziku nedostatečná citlivost kapitálových požadavků k tržnímu riziku neumožnila zachytit úplné spektrum rizik, kterým byly instituce vystaveny.

[1] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/76/EU ze dne 24. listopadu 2010, kterou se mění směrnice 2006/48/ES a 2006/49/ES, pokud jde o kapitálové požadavky na obchodní portfolio a resekuritizace a o dohled nad zásadami odměňování (Úř. věst. L 329, 14.12.2010, s. 3).

(40) BCBS zahájil zásadní přezkum obchodního portfolia (FRTB) s cílem vyřešit strukturální nedostatky kapitálových požadavků pro standardy tržního rizika. Výsledkem této práce byl revidovaný rámec pro tržní riziko, který byl zveřejněn v lednu 2016. V prosinci 2017 se skupina guvernérů centrálních bank a vedoucích orgánů dohledu dohodla, že lhůtu pro provedení tohoto revidovaného rámce pro tržní riziko prodlouží, aby institucím poskytla dodatečný čas na vytvoření nezbytné systémové infrastruktury, ale také aby BCBS mohl vyřešit některé specifické otázky související s tímto rámcem. Mezi ně patří přezkum kalibrací standardizovaného přístupu a přístupu interního modelu, který by měl zajistit soudržnost s původními očekáváními BCBS. Po dokončení tohoto přezkumu a dříve než bude provedeno posouzení dopadů výsledných revizí rámce FRTB na instituce v Unii, by měly všechny instituce, které by v Unii podléhaly rámci FRTB, začít podávat zprávy o výpočtech odvozených z revidovaného standardizovaného přístupu. Za tímto účelem, aby výpočty pro požadavky na podávání zpráv byly plně funkční v souladu s mezinárodním vývojem, by na Komisi měla být přenesena pravomoc přijmout akt v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“). Komise by měla tento akt v přenesené pravomoci přijmout do 31. prosince 2019. Instituce by měly začít podávat zprávy o tomto výpočtu nejpozději do jednoho roku po přijetí uvedeného aktu v přenesené pravomoci. Dále by instituce, které získají souhlas k použití revidovaného přístupu interního modelu rámce FRTB pro účely podávání zpráv, měly rovněž podávat zprávy o výpočtu podle přístupu interního modelu tři roky poté, co bude plně použitelný.

(41) Zavedení požadavků na podávání zpráv vyplývajících z přístupů FRTB je třeba považovat za první krok k plnému zavedení rámce FRTB v Unii. Komise by s přihlédnutím ke konečným revizím rámce FRTB, které provede BCBS, k výsledkům dopadů těchto revizí na instituce v Unii a k přístupům FRTB, které jsou pro požadavky na podávání zpráv již stanoveny v tomto nařízení, měla do 30. června 2020 Evropskému parlamentu a Radě případně předložit legislativní návrh týkající se toho, jakým způsobem by měl být rámec FRTB prováděn v Unii za účelem stanovení kapitálových požadavků k tržnímu riziku.

(42) Přiměřené zacházení s tržním rizikem by se rovněž mělo vztahovat na instituce s omezenými činnostmi v rámci obchodního portfolia, což umožní více institucím s nízkou činností v rámci obchodního portfolia uplatnit rámec úvěrového rizika pro pozice v investičním portfoliu, jak je stanoveno v revidované verzi odchylky pro malá obchodní portfolia. Zásada proporcionality by měla být rovněž zohledněna, až bude Komise znovu posuzovat, jakým způsobem by kapitálové požadavky k tržnímu riziku měly vypočítávat instituce se středně velkým obchodním portfoliem. S ohledem na vývoj na mezinárodní úrovni by se u institucí se středně velkým obchodním portfoliem měla přezkoumat zejména kalibrace kapitálových požadavků k tržnímu riziku. V mezidobí by tyto instituce se středně velkým obchodním portfoliem, jakož i instituce s malým obchodním portfoliem, měly být od požadavků na podávání zpráv podle FRTB osvobozeny.

(43) Rámec velkých expozic by měl být posílen s cílem zlepšit schopnost institucí absorbovat ztráty a lépe dodržovat mezinárodní standardy. K tomuto účelu by měla být jako kapitálový základ pro výpočet limitu velkých expozic používána vyšší kvalita kapitálu a expozice vůči úvěrovým derivátům by měly být počítány v souladu s přístupem SA-CCR. Kromě toho by měl být snížen limit na expozice, které G-SVI mohou mít vůči jiným G-SVI, s cílem omezit systémová rizika související se vzájemnou provázaností velkých institucí a dopad, jenž selhání protistrany G-SVI může mít na finanční stabilitu.

(44) I když ukazatel krytí likvidity (LCR) zajišťuje, že instituce budou schopny odolat vážnému tlaku krátkodobě, nezaručuje, že tyto instituce budou mít stabilní strukturu financování v dlouhodobějším horizontu. Je tedy zřejmé, že by na úrovni Unie měl být vytvořen podrobný závazný požadavek stabilního financování, který by měl být vždy dodržován, aby se zabránilo nadměrnému nesouladu splatností aktiv a závazků a přílišnému spoléhání se na krátkodobé velkoobchodní financování.

(45) V souladu se standardem stabilního financování stanoveným BCBS by proto měla být přijata pravidla pro definování požadavku stabilního financování jakožto poměru objemu dostupného stabilního financování instituce k objemu jejího požadovaného stabilního financování v průběhu jednoho roku. Tento závazný požadavek by se měl nazývat ukazatel čistého stabilního financování (NSFR). Objem dostupného stabilního financování by se měl vypočítat vynásobením závazků a kapitálu instituce příslušnými faktory, které odrážejí jejich míru spolehlivosti v jednoletém horizontu NSFR. Objem požadovaného stabilního financování by se měl vypočítat vynásobením aktiv a podrozvahových expozic instituce příslušnými faktory, které odrážejí jejich charakteristiky likvidity a zbytkové splatnosti v jednoletém horizontu NSFR.

(46) NSFR by měl být vyjádřen v procentech a nastaven na minimální úroveň 100 %, která vyjadřuje, že instituce drží dostatečné stabilní financování k pokrytí svých finančních potřeb v období jednoho roku za běžných i krizových podmínek. Pokud by NSFR klesl pod úroveň 100 %, měla by instituce plnit zvláštní požadavky stanovené nařízením (EU) č. 575/2013 pro včasné navrácení svého NSFR na minimální úroveň. V případech nedodržení požadavku NSFR by se opatření dohledu neměla uplatňovat automaticky. Namísto toho by příslušné orgány měly důvody nesouladu s požadavkem NSFR posoudit, dříve než stanoví případná opatření v oblasti dohledu.

(47) V souladu s doporučeními vydanými orgánem EBA ve zprávě ze dne 15. prosince 2015 o požadavcích čistého stabilního financování vypracované podle článku 510 nařízení (EU) č. 575/2013 by pravidla pro výpočet NSFR měla být úzce sladěna se standardy BCBS včetně vývoje těchto standardů, pokud jde o zacházení s derivátovými transakcemi. Nutnost vzít v úvahu některá evropská specifika, aby bylo zajištěno, že požadavek NSFR nebrání financování evropské reálné ekonomiky, však pro definici požadavku evropského NSFR odůvodňuje přijetí některých úprav NSFR vypracovaného BCBS. Tyto úpravy kvůli evropskému kontextu jsou doporučeny orgánem EBA a souvisejí především se specifickým zacházením pro: průchozí modely obecně a emise krytých dluhopisů zvláště; aktivity v oblasti financování obchodu; centralizované regulované úspory; zajištěné půjčky na bydlení; úvěrová sdružení; ústřední protistrany a centrální depozitáře cenných papírů neprovádějící žádnou významnou transformaci splatnosti. Tato navrhovaná specifická zacházení do značné míry odrážejí přednostní zacházení s danými činnostmi v evropském LCR ve srovnání s LCR vypracovaným BCBS. Vzhledem k tomu, že NSFR doplňuje LCR, měly by tyto dva ukazatele být konzistentní, pokud jde o jejich definici a kalibraci. To se týká zejména faktorů požadovaného stabilního financování uplatňovaných na vysoce kvalitní likvidní aktiva LCR pro výpočet NSFR, které by měly odrážet definice a srážky u evropského LCR, bez ohledu na dodržování obecných a provozních požadavků stanovených pro výpočet LCR, které nejsou pro jednoletý horizont výpočtu NSFR přiměřené.

(48) Vedle evropských specifik by zacházení s derivátovými transakcemi v rámci NSFR vypracovaného BCBS mohlo mít významný dopad na derivátové aktivity institucí, a v důsledku toho na evropské finanční trhy a na přístup koncových uživatelů k některým operacím. Derivátové transakce a některé vzájemně propojené transakce, včetně clearingových činností, by mohly být zavedením NSFR vypracovaného BCBS neodůvodněně a nepřiměřeně ovlivněny, aniž by byly předmětem rozsáhlých studií kvantitativních dopadů a veřejných konzultací. Dodatečný požadavek držet 5 % až 20 % stabilního financování proti hrubým derivátovým závazkům je obecně považován za hrubé měřítko pro zachycení dodatečných rizik financování spojených s možným nárůstem derivátových závazků v průběhu jednoho roku a je předmětem přezkumu na úrovni BCBS. Tento požadavek zavedený na úrovni 5 % v souladu s pravomocí, kterou BCBS ponechal jurisdikcím za účelem snížení faktoru požadovaného stabilního financování ve vztahu k hrubým derivátovým závazkům, by následně mohl být pozměněn s cílem zohlednit vývoj na úrovni BCBS a vyhnout se případným nezamýšleným důsledkům, jako například bránění dobrému fungování evropských finančních trhů a poskytování zajišťovacích nástrojů institucím a koncovým uživatelům, včetně podniků, se záměrem zajistit jejich financování jakožto jeden z cílů unie kapitálových trhů.

(49) Asymetrické zacházení podle BCBS s krátkodobým financováním, jako jsou repo obchody (stabilní financování není uznáváno), a krátkodobými půjčkami, jako jsou reverzní repo obchody (je požadováno určité stabilní financování – 10 % v případě transakcí zajištěných vysoce kvalitními likvidními aktivy úrovně 1 podle definice v LCR a 15 % pro ostatní transakce), má v případě finančních zákazníků odrazovat od rozsáhlých vazeb krátkodobého financování mezi finančními zákazníky, protože tyto vazby jsou zdrojem propojení a ztěžují řešení krize konkrétní instituce bez toho, aby se v případě selhání riziko rozšířilo do zbytku finančního systému. Nicméně kalibrace této asymetrie je konzervativní a může mít vliv na likviditu cenných papírů, které se obvykle používají jako kolaterál u krátkodobých transakcí, zejména státních dluhopisů, protože instituce pravděpodobně sníží objem svých operací na repo trzích. Mohla by také narušit činnosti tvorby trhu, jelikož repo trhy usnadňují správu potřebného inventáře, což je v rozporu s cíli unie kapitálových trhů. Aby instituce měly dostatek času na postupné přizpůsobení se této konzervativní kalibraci, mělo by být zavedeno přechodné období, během něhož by byly faktory požadovaného stabilního financování dočasně sníženy. Rozsah dočasného snížení faktorů požadovaného stabilního financování by se měl odvíjet od typů transakcí a typu kolaterálu použitého pro tyto transakce.

(50) Kromě dočasného překalibrování faktoru požadovaného stabilního financování vypracovaného BCBS, který se vztahuje na krátkodobé reverzní repo obchody s finančními zákazníky zajištěné státními dluhopisy, se jako nezbytné ukázaly některé další úpravy, aby bylo zajištěno, že zavedení požadavku NSFR nebrání likviditě trhů se státními dluhopisy. BCBS vypracovaný 5% faktor požadovaného stabilního financování, který se vztahuje na vysoce kvalitní likvidní aktiva úrovně 1 včetně státních dluhopisů, znamená, že by instituce musely držet uvedený podíl dostupného dlouhodobého nezajištěného financování bez ohledu na dobu, po kterou se chystají takové státní dluhopisy držet. Tato skutečnost by mohla instituce dále motivovat k tomu, aby ukládaly hotovost u centrálních bank, spíše než k tomu, aby jednaly jako primární dealeři a poskytovaly likviditu na trzích se státními dluhopisy. Kromě toho není v souladu s LCR, který uznává plnou likviditu těchto aktiv i v době závažného nedostatku likvidity (0% srážka). Faktor požadovaného stabilního financování u vysoce kvalitních likvidních aktiv úrovně 1, jak je definován v evropském LCR, s výjimkou krytých dluhopisů mimořádně vysoké kvality, by proto měl být snížen z 5 % na 0 %.

(51) Kromě toho by všechna vysoce kvalitní likvidní aktiva úrovně 1, jak jsou definována v evropském LCR, s výjimkou krytých dluhopisů mimořádně vysoké kvality, přijatá jako variační marže v derivátových smlouvách měla kompenzovat derivátová aktiva, zatímco NSFR vypracovaný BCBS přijímá ke kompenzaci derivátových aktiv pouze hotovost splňující podmínky rámce pro pákový poměr. Toto širší uznání aktiv přijatých jako variační marže přispěje k likviditě trhů se státními dluhopisy, zabrání penalizaci koncových uživatelů, kteří drží velké množství státních dluhopisů, ale jen málo hotovosti (jako jsou penzijní fondy), a nebude přispívat k dalšímu napětí z hlediska poptávky po hotovosti na repo trzích.

(52) Požadavek NSFR by se měl vztahovat na instituce na individuálním i konsolidovaném základě, pokud příslušné orgány neupustí od uplatňování požadavku NSFR na individuálním základě. Pokud nebylo upuštěno od uplatňování požadavku NSFR na individuálním základě, transakce mezi dvěma institucemi náležejícími do stejné skupiny nebo téhož institucionálního systému ochrany by měly v zásadě obdržet symetrické faktory dostupného a požadovaného stabilního financování, aby nedošlo ke ztrátě finančních prostředků na vnitřním trhu a nebránilo se účinnému řízení likvidity v evropských skupinách, kde je likvidita centrálně řízená. Taková preferenční symetrická zacházení by měla být přiznávána pouze transakcím uvnitř skupiny, kde fungují všechny nezbytné záruky, na základě dodatečných kritérií pro přeshraniční transakce a pouze s předchozím souhlasem dotčených příslušných orgánů, neboť nelze předpokládat, že instituce mající potíže s plněním svých platebních povinností vždy obdrží finanční podporu od jiných podniků náležejících do stejné skupiny nebo téhož institucionálního systému ochrany.

(53) Malé a nepříliš složité instituce by měly mít možnost používat zjednodušenou verzi požadavku NSFR. Zjednodušená, méně členěná verze NSFR by měla zahrnovat shromažďování omezeného objemu údajů, což sice na jedné straně snižuje složitost výpočtu pro tyto instituce v souladu se zásadou proporcionality, na straně druhé však zajišťuje, že tyto instituce budou přesto dodržovat dostatečný faktor stabilního financování prostřednictvím kalibrace, která by měla být alespoň tak konzervativní jako ta v rámci plnohodnotného požadavku NSFR. Příslušné orgány by však měly mít možnost vyžadovat, aby malé a nepříliš složité instituce použily plnohodnotný požadavek NSFR namísto zjednodušené verze.

(54) Konsolidace dceřiných podniků ve třetích zemích by měla řádně zohlednit požadavky stabilního financování platné v těchto zemích. V souladu s tím by pravidla pro konsolidaci v Unii neměla zavádět příznivější zacházení pro dostupné a požadované stabilní financování v dceřiných podnicích ve třetích zemích, než je zacházení, které je k dispozici podle vnitrostátních právních předpisů těchto třetích zemí.

(55) Instituce by měly mít povinnost podávat svým příslušným orgánům ve vykazovací měně zprávy o závazném podrobném NSFR pro všechny položky a odděleně pro položky denominované v každé významné měně, aby bylo zajištěno odpovídající sledování možných nesouladů měn. Požadavek NSFR by neměl institucím ukládat žádné požadavky na zdvojené podávání zpráv nebo požadavky na podávání zpráv, které nejsou v souladu s platnými předpisy, a institucím by měl být poskytnut dostatek času, aby se připravily na vstup nových požadavků na podávaní zpráv v platnost.

(56) Jelikož poskytování smysluplných a srovnatelných informací trhu o společných klíčových ukazatelích používaných institucemi k měření rizika trhu je základním principem zdravého bankovního systému, je nezbytné co nejvíce snížit informační asymetrii a usnadnit srovnatelnost rizikových profilů úvěrových institucí uvnitř jurisdikce i napříč jurisdikcemi. BCBS zveřejnil v lednu 2015 revidované standardy pro zpřístupňování informací v rámci pilíře 3, aby se zvýšila srovnatelnost, kvalita a konzistence povinného zpřístupňování informací trhu ze strany institucí. Je proto vhodné změnit stávající požadavky na zpřístupňování informací, aby se provedly tyto nové mezinárodní standardy.

(57) Respondenti výzvy Komise ke sdělení skutečností o regulačním rámci EU pro finanční služby považovali současné požadavky na zpřístupňování informací za nepřiměřené a zatěžující v případě menších institucí. Aniž by bylo dotčeno užší sladění zpřístupňování informací s mezinárodními standardy, po malých a nepříliš složitých institucích by se mělo požadovat méně časté a podrobné zpřístupňování informací než od jejich větších protějšků, čímž se sníží administrativní zátěž, které jsou vystaveny.

(58) Mělo by dojít k určitým vyjasněním ohledně zpřístupňování informací o odměňování. Požadavky na zpřístupňování informací o odměnách stanovené v tomto nařízení by měly být v souladu s cíli pravidel odměňování, tj. u těch kategorií pracovníků, jejichž pracovní činnosti mají podstatný dopad na rizikový profil institucí, stanovit a udržovat takové zásady a postupy odměňování, které jsou v souladu s účinným řízením rizik. Kromě toho by instituce využívající odchylku od určitých pravidel odměňování měly mít povinnost zpřístupňovat informace týkající se této odchylky.

(59) Malé a střední podniky jsou jedním z pilířů hospodářství Unie, jelikož hrají zásadní roli při vytváření ekonomického růstu a zajišťování pracovních míst. Vzhledem k tomu, že malé a střední podniky nesou nižší systémové riziko než větší podniky, kapitálové požadavky pro expozice vůči malým a středním podnikům by měly být nižší než pro expozice vůči velkým podnikům, aby se zajistilo optimální bankovní financování malých a středních podniků. V současné době se na expozice vůči malým a středním podnikům až do výše 1,5 milionu EUR vztahuje 23,81% snížení objemu rizikově vážené expozice. Vzhledem k tomu, že hraniční hodnota ve výši 1,5 milionu EUR pro expozici vůči malým a středním podnikům nenaznačuje změnu rizikovosti malých a středních podniků, snížení kapitálových požadavků mělo být rozšířeno na expozice vůči malým a středním podnikům do výše 2,5milionu EUR a část expozice vůči malým a středním podnikům překračující hodnotu 2,5 milionu EUR by měla podléhat 15% snížení kapitálových požadavků.

(60) Investice do infrastruktury jsou nezbytné pro posílení konkurenceschopnosti Evropy a stimulaci tvorby pracovních míst. Oživení a budoucí růst ekonomiky Unie závisí do značné míry na dostupnosti kapitálu pro strategické investice evropského významu do infrastruktury, zejména širokopásmových a energetických sítí, jakož i dopravní infrastruktury včetně infrastruktury elektromobility, zejména v průmyslových centrech, do vzdělávání, výzkumu a inovací a do energie z obnovitelných zdrojů a energetické účinnosti. Investiční plán pro Evropu si klade za cíl podpořit další financování životaschopných infrastrukturních projektů, mimo jiné prostřednictvím mobilizace dalších soukromých zdrojů financování. Pro řadu potenciálních investorů je největší obavou pociťovaná absence životaschopných projektů a omezená schopnost správně vyhodnotit riziko vzhledem k jejich přirozeně komplexní povaze.

(61) S cílem podpořit soukromé a veřejné investice do infrastrukturních projektů je nutné stanovit regulatorní prostředí, které je schopno podporovat vysoce kvalitní infrastrukturní projekty a snížit rizika pro investory. Zejména by měly být omezeny kapitálové požadavky pro expozice vůči infrastrukturním projektům za předpokladu, že splňují soubor kritérií schopných snížit jejich rizikový profil a zvýšit předvídatelnost peněžních toků. Komise by měla ustanovení týkající se vysoce kvalitních infrastrukturních projektů přezkoumat s cílem posoudit jeho dopad na objem investic do infrastruktury ze strany institucí a kvalitu investic s ohledem na cíle Unie v oblasti přechodu na nízkouhlíkové a oběhové hospodářství odolné vůči změně klimatu a jeho přiměřenost z obezřetnostního hlediska. Komise by měla také zvážit, zda by oblast působnosti těchto ustanovení měla být rozšířena na investice do infrastruktury ze strany podniků.

(62) Jak doporučují Evropský orgán pro bankovnictví, Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) (ESMA), který byl zřízen nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010[1], a Evropská centrální banka, ústřední protistrany by měly být vzhledem ke svému odlišnému modelu podnikání osvobozeny od požadavku na pákový poměr, protože jsou povinny získat bankovní licenci jenom proto, aby měly přístup k jednodenním facilitám centrálních bank a mohly plnit svou úlohu klíčových zprostředkovatelů pro dosahování důležitých politických a regulačních cílů ve finančním sektoru.

[1] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/77/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 84).

(63) Kromě toho expozice centrálních depozitářů cenných papírů s povolením působit jako úvěrové instituce a expozice úvěrových institucí určených podle čl. 54 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 909/2014[1], jako jsou peněžní zůstatky vyplývající z vedení peněžních účtů účastníkům systému vypořádání obchodů s cennými papíry a majitelům účtů cenných papírů a z přijímání jejich vkladů, by měly být z celkové míry expozic vyloučeny, protože nevytvářejí riziko nadměrné páky, neboť tyto peněžní zůstatky se používají výhradně za účelem vypořádání transakce v systému vypořádání obchodů s cennými papíry.

(64) Vzhledem k tomu, že pokyn k držení dodatečného kapitálu uvedený ve směrnici 2013/36/EU představuje kapitálový cíl, který odráží očekávání dohledu, podle nařízení (EU) č. 575/2013 nebo uvedené směrnice by neměl být ani předmětem povinného zveřejňování, ani zákazu týkajícího se zveřejnění ze strany příslušných orgánů.

[1] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 909/2014 ze dne 23. července 2014 o zlepšení vypořádání obchodů s cennými papíry v Evropské unii a centrálních depozitářích cenných papírů a o změně směrnic 98/26/ES a 2014/65/EU a nařízení (EU) č. 236/2012 (Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 1).

(65) Za účelem zajistit vhodnou definici některých specifických technických ustanovení nařízení (EU) č. 575/2013 a zohlednit možný vývoj standardů na mezinárodní úrovni by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o změny seznamu produktů nebo služeb, jejichž aktiva a závazky mohou být považovány za vzájemně závislé; pokud jde o změny seznamu mezinárodních rozvojových bank; pokud jde o změny požadavků na vykazování tržního rizika; a pokud jde o stanovení dodatečných požadavků na likviditu. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů[1]. Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na setkání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.

[1] Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

(66) Technické normy by měly zajistit důslednou harmonizaci požadavků stanovenou v nařízení (EU) č. 575/2013. EBA jako orgán, jenž disponuje vysoce specializovanými odbornými znalostmi, by měl být pověřen vypracováním návrhů regulačních technických norem, jejichž součástí nejsou politická rozhodnutí, a jejich předložením Komisi. Regulační technické normy by měly být vypracovány v oblasti obezřetnostní konsolidace, kapitálu, standardu TLAC, zacházení s expozicemi zajištěnými nemovitostmi, kapitálových investic do fondů, výpočtu ztrátovosti ze selhání podle přístupu založeného na interním ratingu pro úvěrové riziko, tržního rizika, velkých expozic a likvidity. Komise by měla být zmocněna přijímat tyto regulační technické normy prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci podle článku 290 Smlouvy o fungování EU a v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.Komise a EBA by měly zajistit, aby tyto normy a požadavky mohly všechny dotčené instituce uplatňovat způsobem, který je přiměřený povaze, rozsahu a složitosti těchto institucí a jejich činností.

(67) K usnadnění srovnatelnosti zpřístupňovaných informací by měl být EBA pověřen vypracováním návrhů prováděcích technických norem, které stanoví standardizované šablony pro zpřístupňování informací pokrývající všechny podstatné požadavky na zpřístupňování informací stanovené v nařízení (EU) č. 575/2013. Při vypracovávání těchto norem by měl EBA zohlednit velikost a složitost institucí, jakož i povahu a míru rizika jejich činností. EBA by měl podat zprávu o tom, kde by se mohla zlepšit přiměřenost unijního balíčku v oblasti podávání zpráv orgánům dohledu, pokud jde o rozsah, míru členění nebo četnost, a přinejmenším předložit konkrétní doporučení, jak lze pomocí vhodného zjednodušení požadavků snížit průměrné náklady na dodržování tohoto nařízení pro malé instituce ideálně o 20 % a více nebo nejméně o 10 %. EBA by měl být pověřen vypracováním návrhů prováděcích technických norem, které budou součástí této zprávy. Komise by měla být zmocněna přijímat tyto prováděcí technické normy prostřednictvím prováděcích aktů podle článku 291 Smlouvy o fungování EU a v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

(68) S cílem usnadnit dodržování pravidel stanovených v tomto nařízení a ve směrnici 2013/36/EU, jakož i regulačních technických norem, prováděcích technických norem, obecných pokynů a šablon přijatých k provádění těchto pravidel by orgán EBA měl vytvořit IT nástroj s cílem provést instituce příslušnými ustanoveními, normami, obecnými pokyny a šablonami v závislosti na jejich velikosti a modelu podnikání.

(69) Kromě zprávy o možném snížení nákladů do ... [dvanáct měsíců ode dne vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost] by EBA měl – ve spolupráci se všemi příslušnými orgány, jmenovitě těmi orgány, které odpovídají za obezřetnostní dohled, řešení krizí a systémy pojištění vkladů, a zejména ve spolupráci s Evropským systémem centrálních bank (ESCB) – připravit zprávu o proveditelnosti týkající se vývoje jednotného a integrovaného systému pro shromažďování statistických údajů, údajů týkajících se řešení krizí a obezřetnostních údajů. S ohledem na předchozí práci ESCB v oblasti integrovaného shromažďování údajů by tato zpráva měla obsahovat analýzu nákladů a přínosů týkající se vytvoření ústředního místa shromažďování údajů v rámci integrovaného systému vykazování údajů, pokud jde o statistické a regulační údaje pro všechny instituce nacházející se v Unii. Tento systém by pro shromažďování údajů měl mezi jiným používat jednotné definice a standardy a měl by zaručit spolehlivou a stálou výměnu informací mezi příslušnými orgány, a tím zajistit přísnou důvěrnost shromážděných údajů, silné ověření přístupového práva do systému a jeho správu, jakož i kybernetickou bezpečnost. Cílem této centralizace a harmonizace evropského výkaznictví je zabránit tomu, aby docházelo k násobnému podávání žádostí o podobné nebo stejné údaje od různých orgánů, a tím podstatně snížit správní a finanční zátěž jak pro příslušné orgány, tak pro instituce. Komise by případně s ohledem na zprávu o proveditelnosti vypracovanou orgánem EBA měla Evropskému parlamentu a Radě předložit legislativní návrh.

(70) Relevantní příslušné nebo pověřené orgány by se měly zaměřit na to, jak zamezit všem formám duplicitního nebo nekonzistentního používání makroobezřetnostních pravomocí stanovených v nařízení (EU) č. 575/2013 a ve směrnici 2013/36/EU. Relevantní příslušné nebo pověřené orgány by zejména měly řádně zvážit, zda opatření, která přijímají podle článku 124, 164 nebo 458 nařízení (EU) č. 575/2013 nejsou duplicitní nebo nekonzistentní s ohledem na další existující nebo připravovaná opatření podle článku 133 směrnice 2013/36/EU.

(71) S ohledem na změny v zacházení s expozicemi vůči způsobilým ústředním protistranám, konkrétně v zacházení s příspěvky institucí do fondů způsobilých ústředních protistran pro riziko selhání, stanovené v tomto nařízení by měla být odpovídajícím způsobem změněna příslušná ustanovení nařízení (EU) č. 648/2012[1], která do něj byla zavedena nařízením (EU) č. 575/2013 a která upřesňují výpočet hypotetického kapitálu ústředních protistran, který pak používají instituce pro výpočet svých kapitálových požadavků.

[1] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ze dne 4. července 2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů (Úř. věst. L 201, 27.7.2012, s. 1).

(72) Jelikož cílů tohoto nařízení, totiž posílit a vylepšit již existující právní předpisy Unie zajišťující jednotné obezřetnostní požadavky, které se vztahují na instituce v celé Unii, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich, z důvodu jejich rozsahu a účinků, můžebýt lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.

(73) S cílem umožnit řádné vyvázání investic z pojišťovacích holdingových společností, které nepodléhají doplňkovému dohledu, by se měla použít změněná verze přechodného ustanovení týkajícího se neodečítání kapitálových investic do pojišťoven, a to se zpětným účinkem od 1. ledna 2019.

(74) Nařízení (EU) č. 575/2013 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Změny nařízení (EU) č. 575/2013

Nařízení (EU) č. 575/2013 se mění takto:

1) Články 1 a 2 se nahrazují tímto:

„*Článek 1*

Oblast působnosti

Toto nařízení stanoví jednotná pravidla týkající se obecných obezřetnostních požadavků, které musí instituce, finanční holdingové společnosti a smíšené finanční holdingové společnosti podléhající dohledu podle směrnice č. 2013/36/EU splňovat v souvislosti:

a) s kapitálovými požadavky týkajícími se zcela vyčíslitelných, jednotných a standardizovaných prvků úvěrového rizika, tržního rizika, operačního rizika, vypořádacího rizika a páky;

b) s požadavky na omezení velkých expozic;

c) s požadavky na likviditu týkajícími se zcela vyčíslitelných, jednotných a standardizovaných prvků rizika likvidity;

d) s požadavky na podávání zpráv, které se týkají písmen a), b) a c);

e) s požadavky na zveřejňování informací.

Toto nařízení stanoví jednotná pravidla týkající se požadavků na kapitál a způsobilé závazky, které musí splňovat subjekty řešící krizi, jež jsou globálními systémově významnými institucemi (G-SVI) nebo součástí G-SVI a významnými dceřinými podniky G-SVI mimo EU.

Toto nařízení neupravuje požadavky na zveřejňování uložené příslušným orgánům v oblasti obezřetnostní regulace a dohledu nad institucemi, které jsou stanoveny ve směrnici 2013/36/EU.

Článek 2
Pravomoci v oblasti dohledu

1. Pro účely zajišťování souladu s tímto nařízením mají příslušné orgány pravomoci a dodržují postupy stanovené ve směrnici 2013/36/EU a v tomto nařízení.

2. Pro účely zajišťování souladu s tímto nařízením mají orgány příslušné k řešení krize pravomoci a dodržují postupy stanovené ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU* a v tomto nařízení.

3. Pro účely zajišťování souladu s požadavky na kapitál a způsobilé závazky příslušné orgány a orgány příslušné k řešení krize spolupracují.

4. Pro účely zajišťování souladu v rámci svých příslušných pravomocí Jednotný výbor pro řešení krizí zřízený podle článku 42 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014** a Evropská centrální banka s ohledem na záležitosti týkající se úkolů svěřených jí nařízením Rady (EU) č. 1024/2013*** zabezpečují pravidelnou a spolehlivou výměnu příslušných informací.

---

* Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).

** Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a Jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. L 225, 30.7.2014, s. 1).

*** Nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ze dne 15. října 2013, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi (Úř. věst. L 287, 29.10.2013, s. 63).“

2) Článek 4 se mění takto:

a) odstavec 1 se mění takto:

i) bod 7) se nahrazuje tímto:

„7. „subjektem kolektivního investování“ SKIPCP ve smyslu čl. 1 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES* nebo alternativní investiční fond ve smyslu čl. 4 odst. 1 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU**;

---

* Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES ze dne 13. července 2009 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) (Úř. věst. L 302, 17.11.2009, s. 32).

** Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU ze dne 8. června 2011 o správcích alternativních investičních fondů a o změně směrnic 2003/41/ES a 2009/65/ES a nařízení (ES) č. 1060/2009 a (EU) č. 1095/2010 (Úř. věst. L 174, 1.7.2011, s. 1).“,

ii) bod 20) se nahrazuje tímto:

„20) „finanční holdingovou společností“ finanční instituce, jejíž dceřiné podniky jsou buď výlučně, nebo převážně institucemi nebo finančními institucemi a která není smíšenou finanční holdingovou společností; dceřiné podniky finanční instituce jsou převážně institucemi nebo finančními institucemi, jestliže alespoň jeden z nich je institucí a jestliže je více než 50 % vlastního kapitálu, konsolidovaných aktiv, výnosů, zaměstnanců nebo jiného ukazatele finanční instituce považovaného příslušným orgánem za relevantní spojeno s dceřinými podniky, které jsou institucemi nebo finančními institucemi;“,

iii) bod 26) se nahrazuje tímto:

„26) „finanční institucí“ podnik jiný než instituce a jiný než čistě průmyslová holdingová společnost, jehož hlavní činností je nabývání účastí nebo výkon jedné nebo více činností uvedených v bodech 2 až 12 a v bodě 15 přílohy I směrnice 2013/36/EU, včetně finanční holdingové společnosti, smíšené finanční holdingové společnosti, platební instituce ve smyslu čl. 4 odst. 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366* a společnosti spravující aktiva, avšak s výjimkou pojišťovacích holdingových společností a pojišťovacích holdingových společností se smíšenou činností ve smyslu čl. 212 odst. 1 písm. f) a g) směrnice 2009/138/ES;

_____

* Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366 ze dne 25. listopadu 2015 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 2002/65/ES, 2009/110/ES a 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 a zrušuje směrnice 2007/64/ES (Úř. věst. L 337, 23.12.2015, s. 35).“,

iv) bod 28) se nahrazuje tímto:

„28) „mateřskou institucí v členském státě“ instituce v členském státě, která má dceřiný podnik ve formě instituce, finanční instituce nebo podniku pomocných služeb nebo která drží v instituci, finanční instituci nebo podniku pomocných služeb účast a zároveň sama není dceřiným podnikem jiné instituce povolené v témže členském státě ani dceřiným podnikem finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti zřízené v témže členském státě“,

v) vkládají se nové body, které znějí:

„29a) „mateřským investičním podnikem v členském státě“ mateřská instituce v členském státě, která je investičním podnikem;

29b) „mateřským investičním podnikem v EU“ mateřská instituce v EU, která je investičním podnikem;

29c) „mateřskou úvěrovou institucí v členském státě“ mateřská instituce v členském státě, která je úvěrovou institucí;

29d) „mateřskou úvěrovou institucí v EU“ mateřská instituce v EU, která je úvěrovou institucí;“,

vi) v bodě 39 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Dvě nebo více fyzických nebo právnických osob, které splňují podmínky stanovené v písmenech a) nebo b) z důvodu své přímé expozice vůči stejné ústřední protistraně pro účely clearingových činností, nejsou považovány za ekonomicky spjatou skupinu klientů.“,

vii) bod 41) se nahrazuje tímto:

„41) „orgánem vykonávajícím dohled na konsolidovaném základě“ příslušný orgán odpovědný za výkon dohledu na konsolidovaném základě v souladu s článkem 111 směrnice 2013/36/EU;“,

viii) v bodě 71 písm. b) se návětí nahrazuje tímto:

„b) pro účely článku 97 součet:“,

ix) v bodě 72 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) je regulovaným trhem nebo trhem třetí země, který je považován za rovnocenný regulovanému trhu v souladu s postupem stanoveným v čl. 25 odst. 4 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU*;

* Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně směrnic 2002/92/ES a 2011/61/EU (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 349).“,

x) bod 86) se nahrazuje tímto:

„86) „obchodním portfoliem“ veškeré pozice ve finančních nástrojích a komoditách, jež instituce drží se záměrem obchodovat nebo s cílem zajistit pozice držené se záměrem obchodovat v souladu s článkem 104;“,

xi) bod 91) se nahrazuje tímto:

„91) „obchodní expozicí“ současná expozice vůči ústřední protistraně vyplývající ze smluv a transakcí uvedených v čl. 301 odst. 1 písm. a), b) a c), včetně variační marže, kterou má člen clearingového systému obdržet, ale dosud neobdržel, a jakákoli potenciální budoucí expozice člena clearingového systému nebo klienta vůči ústřední protistraně vyplývající z uvedených smluv a transakcí, jakož i počáteční marže;“,

xii) bod 96) se nahrazuje tímto:

„96) „vnitřním zajištěním“ pozice, která podstatně kompenzuje složky rizika mezi pozicí v obchodním portfoliu a jednou nebo více pozicemi v investičním portfoliu nebo mezi dvěma obchodními útvary;“,

xiii) v bodě 127 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) instituce spadají do stejného institucionálního systému ochrany uvedeného v čl. 113 odst. 7 nebo jsou trvale přidružené v síti k ústřednímu subjektu;“,

xiv) bod 128) se nahrazuje tímto:

„128) „položkami k rozdělení“ výše zisku na konci posledního účetního období zvýšená o veškerý zisk z předchozích období a fondy určené k tomuto účelu před rozdělením mezi držitele kapitálových nástrojů a snížená o veškeré ztráty z předchozích období, o veškerý zisk, který podle právních předpisů Unie nebo členských států nebo pravidel instituce rozdělit nelze, a o platby vložené do nedělitelných fondů v souladu s vnitrostátním právem nebo stanovami instituce, přičemž se vždy zohlední konkrétní kategorie kapitálových nástrojů, na kterou se právní předpisy Unie nebo členských států a pravidla nebo stanovy institucí vztahují; tyto zisky, ztráty a fondy se určují na základě individuální, nikoliv konsolidované účetní závěrky instituce;”,

xv) doplňují se nové body, které znějí:

„130) „orgánem příslušným k řešení krize“ orgán příslušný k řešení krize ve smyslu čl. 2 odst. 1 bodu 18 směrnice 2014/59/EU;

131) „subjektem řešícím krizi“ subjekt řešící krizi ve smyslu čl. 2 odst. 1 bodu 83a směrnice 2014/59/EU;

132) „skupinou řešící krizi“ skupina řešící krizi ve smyslu čl. 2 odst. 1 bodu 83b směrnice 2014/59/EU;

133) „globální systémově významnou institucí“ neboli „G-SVI“ globální systémově významná instituce, která byla určena v souladu s čl. 131 odst. 1 směrnice 2013/36/EU;

134) „globální systémově významnou institucí mimo EU“ neboli „G-SVI mimo EU“ globální systémově významná bankovní skupina nebo banka (G-SVB), která není G-SVI a která je uvedena na pravidelně aktualizovaném seznamu G-SVB zveřejňovaném Radou pro finanční stabilitu;

135) „významným dceřiným podnikem“ dceřiný podnik, který na individuálním nebo konsolidovaném základě splňuje některou z těchto podmínek:

a) dceřiný podnik drží více než 5 % konsolidovaných rizikově vážených aktiv svého původního mateřského podniku;

b) dceřiný podnik vytváří více než 5 % celkových provozních výnosů svého původního mateřského podniku;

c) celková míra expozic podle čl. 429 odst. 4 tohoto nařízení dceřiného podniku představuje více než 5 % konsolidované celkové míry expozic jeho původního mateřského podniku;

použije-li se čl. 21b odst. 2 směrnice 2013/36/EU, považují se pro účely určení významného dceřiného podniku dva zprostředkující mateřské podniky v EU za jeden dceřiný podnik na základě jejich konsolidované situace;

136) „subjektem G-SVI“ subjekt s právní subjektivitou, který je G-SVI nebo je součástí G-SVI či součástí G-SVI mimo EU;

137) „nástrojem rekapitalizace z vnitřních zdrojů“ nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů ve smyslu čl. 2 odst. 1 bodu 57 směrnice 2014/59/EU;

138) „skupinou“ skupina podniků, z nichž alespoň jeden je institucí a která se skládá z mateřského podniku a jeho dceřiných podniků nebo z podniků navzájem propojených ve smyslu článku 22 směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2013/34/EU*;

139) „transakcí s financováním cenných papírů“ repo operace, půjčka či výpůjčka cenných papírů či komodit nebo maržový obchod;

140) „počáteční marží“ jakýkoli kolaterál jiný než variační marže, získaný od subjektu nebo poskytnutý subjektu na pokrytí současné a potenciální budoucí expozice transakce nebo portfolia transakcí v období potřebném k likvidaci těchto transakcí nebo na opětovné zajištění jejich tržního rizika po selhání protistrany transakce nebo portfolia transakcí;

141) „tržním rizikem“ riziko ztrát vyplývající z pohybů tržních cen, a to i směnných kurzů nebo cen komodit;

142) „měnovým rizikem“ riziko ztrát vyplývající z pohybů směnných kurzů;

143) „komoditním rizikem“ riziko ztrát vyplývající z pohybů cen komodit;

144) „obchodním útvarem“ přesně vymezená skupina obchodníků vytvořená institucí tak, aby společně spravovala portfolio pozic v obchodním portfoliu v souladu s přesně stanovenou a konzistentní obchodní strategií, která působí v rámci téže struktury řízení rizik;;

145) „malou a nepříliš složitou institucí“ instituce, která splňuje všechny tyto podmínky:

a) není velkou institucí;

b) celková hodnota jejích aktiv na individuálním základě, nebo v příslušných případech na konsolidovaném základě, v souladu s tímto nařízením a směrnicí 2013/36/EU je za období čtyř let bezprostředně předcházejících aktuálnímu ročnímu vykazovanému období v průměru rovna hraniční hodnotě 5 miliard EUR nebo je nižší; členské státy mohou tuto hraniční hodnotu snížit;

c) nepodléhá ve vztahu k plánování ozdravných postupů a řešení krize v souladu s článkem 4 směrnice 2014/59/EU žádným povinnostem nebo podléhá zjednodušeným povinnostem;

d) její obchodní portfolio se podle čl. 94 odst. 1 považuje za malé obchodní portfolio;

e) celková hodnota jejích derivátových pozic, jež drží se záměrem obchodovat, nepřekračuje 2 % jejích rozvahových a podrozvahových aktiv a celková hodnota jejích celkových derivátových pozic nepřekračuje 5 %, přičemž obě hodnoty se vypočítají podle čl. 273a odst. 3;

f) více než 75 % konsolidovaných celkových aktiv a závazků instituce – v obou případech s vyloučením expozic uvnitř skupiny – se týká aktivit s protistranami, které se nacházejí v Evropském hospodářském prostoru;

g) instituce ke splnění obezřetnostních požadavků podle tohoto nařízení nepoužívá interní modely, přičemž tato podmínka neplatí pro dceřiné podniky, které používají interní modely vytvořené na úrovni skupiny, pokud daná skupina podléhá požadavkům na zpřístupňování informací stanoveným v článcích 433a nebo 433c na konsolidovaném základě;

h) instituce nevznesla u příslušného orgánu námitku proti tomu, aby byla považována za malou a nepříliš složitou instituci;

i) příslušný orgán nerozhodl, že na základě analýzy velikosti, propojenosti, složitosti či rizikového profilu nelze instituci považovat za malou a nepříliš složitou instituci;

146) „velkou institucí“ instituce splňující kteroukoli z těchto podmínek:

a) je G-SVI;

b) byla v souladu s čl. 131 odst. 1 a 3 směrnice 2013/36/EU určena jako jiná systémově významná instituce (J-SVI);

c) představuje v členském státě, ve kterém je usazena, jednu ze tří největších institucí z hlediska celkové hodnoty aktiv;

d) celková hodnota jejích aktiv na individuálním základě, nebo v příslušných případech na základě její konsolidované situace, v souladu s tímto nařízením a směrnicí 2013/36/EU je 30 miliard EUR nebo vyšší;

147) „velkým dceřiným podnikem“ dceřiný podnik, který se kvalifikuje jako velká instituce;

148) „nekotovanou institucí“ instituce, která v žádném z členských států nevydala cenné papíry přijaté k obchodování na regulovaném trhu kteréhokoli členského státu ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 21 směrnice 2014/65/EU;

149) „finanční zprávou“ pro účely části osmé finanční zpráva ve smyslu článků 4 a 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES[**].

---

* Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ze dne 26. června 2013 o ročních účetních závěrkách, konsolidovaných účetních závěrkách a souvisejících zprávách některých forem podniků, o změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES a o zrušení směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Úř. věst. L 182, 29.6.2013, s. 19).

** Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES ze dne 15. prosince 2004 o harmonizaci požadavků na průhlednost týkajících se informací o emitentech, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu, a o změně směrnice 2001/34/ES (Úř. věst. L 390, 31.12.2004, s. 38).“;

b) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„4. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, které stanoví, za jakých okolností jsou splněny podmínky stanovené v odst. 1 bodě 39.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do ... [jeden rok ode dne vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost].

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.“

3) Článek 6 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Instituce plní na individuálním základě povinnosti stanovené v části druhé, třetí, čtvrté, sedmé, sedmé A a osmé tohoto nařízení a v kapitole 2 nařízení (EU) 2017/2402, s výjimkou čl. 430 odst. 1 písm. d) tohoto nařízení.“;

b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„1a. Odchylně od odstavce 1 tohoto článku plní požadavek stanovený v článku 92a na individuálním základě pouze instituce určené jako subjekty řešící krizi, které jsou zároveň G-SVI nebo jsou součástí G-SVI a které nemají dceřiné podniky.

Významné dceřiné podniky G-SVI mimo EU plní ustanovení článku 92b na individuálním základě, pokud splňují všechny tyto podmínky:

a) nejsou subjekty řešící krizi;

b) nemají dceřiné podniky;

c) nejsou dceřiným podnikem mateřské instituce v EU.“;

c) odstavce 3, 4 a 5 se nahrazují tímto:

„3. Od instituce, která je buď mateřským, nebo dceřiným podnikem, ani od instituce, která je zahrnuta do konsolidace podle článku 18, se nevyžaduje, aby na individuálním základě plnila povinnosti stanovené v části osmé.

Odchylně od prvního pododstavce tohoto odstavce plní instituce uvedené v odstavci 1a tohoto článku povinnosti článku 437a a čl. 447 písm. h) na individuálním základě.

4. Úvěrové instituce a investiční podniky, které jsou oprávněny poskytovat investiční služby a činnosti uvedené v oddílu A bodech 3 a 6 přílohy I směrnice 2014/65/EU, plní na individuálním základě povinnosti stanovené v části šesté a v čl. 430 odst. 1 písm. d) tohoto nařízení.

Povinnosti stanovené v čl. 413 odst. 1 a související požadavky na podávání zpráv o likviditě stanovené v části sedmé A tohoto nařízení nemusí plnit tyto instituce:

a) instituce, které jsou zároveň povoleny v souladu s článkem 14 nařízení (EU) č. 648/2012;

b) instituce, které jsou zároveň povoleny v souladu s článkem 16 a čl. 54 odst. 2 písm. a) nařízení (EU) č. 909/2014*, za předpokladu, že neprovádějí žádnou významnou transformaci splatnosti, a

c) instituce určené podle čl. 54 odst. 2 písm. b) nařízení (EU) č. 909/2014 za předpokladu, že:

   i) je jejich činnost omezena na nabízení služeb bankovního typu, které jsou uvedeny v písmenech a) až e) oddílu C přílohy uvedeného nařízení, centrálním depozitářům cenných papírů povoleným podle článku 16 uvedeného nařízení a

   ii) neprovádějí žádnou významnou transformaci splatnosti.

Do předložení zprávy Komise v souladu s čl. 508 odst. 3 mohou příslušné orgány osvobodit investiční podniky od požadavku plnit povinnosti stanovené v části šesté a v čl. 430 odst. 1 písm. d) s ohledem na povahu, rozsah a složitost jejich činnosti.

5. Investiční podniky uvedené v čl. 95 odst. 1 a čl. 96 odst. 1 tohoto nařízení, instituce, v jejichž případě příslušné orgány uplatnily výjimku stanovenou v čl. 7 odst. 1 nebo 3 tohoto nařízení, a instituce, které jsou zároveň povoleny v souladu s článkem 14 nařízení (EU) č. 648/2012, nemusí na individuálním základě plnit povinnosti stanovené v části sedmé a související požadavky na podávání zpráv o pákovém poměru stanovené v části sedmé A tohoto nařízení.“

---

* Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 909/2014 ze dne 23. července 2014 o zlepšení vypořádání obchodů s cennými papíry v Evropské unii a centrálních depozitářích cenných papírů a o změně směrnic 98/26/ES a 2014/65/EU a nařízení (EU) č. 236/2012 (Úř. věst L 257, 28.8.2014, s. 1).”;

4) Článek 8 se mění takto:

a) v odstavci 1 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) mateřská instituce na konsolidovaném základě nebo dceřiná instituce na subkonsolidovaném základě neustále sleduje a dohlíží na likviditní pozice všech institucí uvnitř skupiny nebo podskupiny, na něž se vztahuje výjimka, neustále sleduje a dohlíží na pozice financování všech institucí uvnitř skupiny nebo podskupiny, pokud se upouští od požadavku na ukazatel čistého stabilního financování (NSFR) uvedeného v části šesté hlavě IV, a zajišťuje dostatečnou úroveň likvidity a stabilního financování, pokud se upouští od požadavku na NSFR uvedeného v části šesté hlavě IV, pro všechny tyto instituce;“

b) v odstavci 3 se písmena b) a c) nahrazují tímto:

„b) rozdělení objemů, umístění a vlastnictví požadovaných likvidních aktiv, která mají být v jediné podskupině pro účely likvidity držena, pokud se upouští od požadavku na ukazatele krytí likvidity (LCR) vymezeného v aktu v přenesené pravomoci, který je uveden v čl. 460 odst. 1, a rozdělení objemů a umístění dostupného stabilního financování v jediné podskupině pro účely likvidity, pokud se upouští od požadavku na NSFR uvedeného v části šesté hlavě IV;

c) stanovení minimálních objemů likvidních aktiv, která mají držet instituce, u nichž se upouští od uplatňování požadavku na LCR vymezeného v aktu v přenesené pravomoci, který je uveden v čl. 460 odst. 1, a stanovení minimálních objemů dostupného stabilního financování, které mají držet instituce, u nichž se upouští od uplatňování požadavku na NSFR uvedeného v části šesté hlavě IV;“

c) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„6. Pokud v souladu s tímto článkem příslušný orgán zcela nebo částečně upustí od uplatňování části šesté na instituci, může ve vztahu k této instituci rovněž upustit od uplatňování souvisejících požadavků na podávání zpráv o likviditě podle čl. 430 odst. 1 písm. d).“

5) V čl. 10 odst. 1 prvním pododstavci se návětí nahrazuje tímto:

„1. Příslušné orgány mohou v souladu s vnitrostátním právem částečně nebo zcela upustit od uplatňování požadavků stanovených v části druhé až osmé tohoto nařízení a kapitoly 2 nařízení (EU) 2014/2402 na jednu nebo více úvěrových institucí, které se nacházejí v témže členském státě a které jsou trvale přidruženy k ústřednímu subjektu, jenž nad nimi vykonává dohled a je usazen v témže členském státě, pokud jsou splněny tyto podmínky:“.

6) Článek 11 se mění takto:

a) odstavce 1 a 2 se nahrazují tímto:

„1. Mateřské instituce v členském státě plní na základě své konsolidované situace povinnosti stanovené v části druhé, třetí, čtvrté, sedmé a sedmé A, s výjimkou čl. 430 odst. 1 písm. d), v rozsahu a způsobem uvedeným v článku 18. Mateřské podniky a jejich dceřiné podniky, na něž se vztahuje toto nařízení, mají zavedenu řádnou organizační strukturu a odpovídající mechanismy vnitřní kontroly, aby zajistily řádné zpracovávání a předávání údajů nezbytných ke konsolidaci. Zejména zajistí, aby dceřiné podniky, na něž se nevztahuje toto nařízení, zavedly opatření, postupy a mechanismy pro zajištění náležité konsolidace.

2. Pro účely zajištění toho, aby požadavky tohoto nařízení byly uplatňovány na konsolidovaném základě, odkazují pojmy „instituce“, „mateřská instituce v členském státě“, „mateřská instituce v EU“ a „mateřský podnik“ podle situace rovněž na:

a) finanční holdingovou společnost nebo smíšenou finanční holdingovou společnost schválenou v souladu s článkem 21a směrnice 2013/36/EU;

b) označenou instituci ovládanou mateřskou finanční holdingovou společností nebo mateřskou smíšenou finanční holdingovou společností, pokud tato nepodléhá schválení v souladu s čl. 21a odst. 4 směrnice 2013/36/EU;

c) finanční holdingovou společnost, smíšenou finanční holdingovou společnost nebo instituci označenou podle čl. 21a odst. 6 písm. d) směrnice 2013/36/EU.

Konsolidovanou situací podniku uvedeného v prvním pododstavci písm. b) tohoto odstavce je konsolidovaná situace mateřské finanční holdingové společnosti nebo mateřské smíšené finanční holdingové společnosti, která nepodléhá schválení v souladu s čl. 21a odst. 4 směrnice 2013/36/EU. Konsolidovanou situací podniku uvedeného v prvním pododstavci písm. c) tohoto odstavce je konsolidovaná situace jeho mateřské finanční holdingové společnosti nebo mateřské smíšené finanční holdingové společnosti.“;

b) odstavec 3 se zrušuje;

c) vkládá se nový odstavec, který zní:

„3a. Odchylně od odstavce 2 tohoto článku plní povinnosti stanovené v článku 92a tohoto nařízení na konsolidovaném základě v rozsahu a způsobem stanoveným v článku 18 tohoto nařízení pouze mateřské instituce určené jako subjekty řešící krizi, které jsou G-SVI, součástí G-SVI nebo součástí G-SVI mimo EU.

Povinnosti stanovené v článku 92b tohoto nařízení plní na konsolidovaném základě v rozsahu a způsobem popsaným v článku 18 tohoto nařízení pouze mateřské podniky v EU, které jsou významným dceřiným podnikem G-SVI mimo EU a nejsou subjektem řešícím krizi. Pokud se použije čl. 21b odst. 2 směrnice 2013/36/EU, v případě dvou zprostředkujících mateřských podniků v EU, které byly společně určeny jako významný dceřiný podnik, plní každý z těchto podniků požadavky podle článku 92b tohoto nařízení na základě své konsolidované situace.“;

d) odstavce 4 a 5 se nahrazují tímto:

„4. Mateřské instituce v EU plní požadavky části šesté a čl. 430 odst. 1 písm. d) tohoto nařízení na základě své konsolidované situace, pokud se skupina skládá z jedné nebo více úvěrových institucí nebo investičních podniků, které jsou oprávněny poskytovat investiční služby a činnosti uvedené v oddílu A bodech 3 a 6 přílohy I směrnice 2014/65/EU. Do předložení zprávy Komise v souladu s čl. 508 odst. 2 tohoto nařízení, a pokud skupina sestává pouze z investičních podniků, mohou příslušné orgány osvobodit mateřské instituce v EU od požadavku plnit povinnosti stanovené v části šesté a čl. 430 odst. 1 písm. d) tohoto nařízení na konsolidovaném základě, s ohledem na povahu, rozsah a složitost činnosti daných investičních podniků.

Pokud byla udělena výjimka podle čl. 8 odst. 1 až 5, plní instituce a případně finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti, které jsou součástí podskupiny pro účely likvidity, povinnosti stanovené v části šesté a čl. 430 odst. 1 písm. d) na konsolidovaném základě nebo na subkonsolidovaném základě v rámci dané podskupiny pro účely likvidity.

5. Pokud se použije článek 10 tohoto nařízení, ústřední subjekt uvedený v daném článku plní požadavky části druhé až osmé tohoto nařízení a kapitoly 2 nařízení (EU) 2017/2402 na základě konsolidované situace celku tvořeného ústředním subjektem a jeho přidruženými institucemi.

6. Vedle požadavků podle odstavců 1 až 5 tohoto nařízení, a aniž jsou dotčena jiná ustanovení tohoto nařízení a směrnice 2013/36/EU, mohou příslušné orgány od instituce vyžadovat plnění povinností stanovených v části druhé a osmé tohoto nařízení a v hlavě VII směrnice 2013/36/EU na subkonsolidovaném základě, jestliže k tomu pro účely dohledu existují důvody plynoucí ze zvláštností rizika nebo kapitálové struktury instituce nebo jestliže členské státy přijmou vnitrostátní právní předpisy, které vyžadují strukturální oddělení činností v rámci bankovní skupiny.

Uplatněním přístupu uvedeného v prvním pododstavci nesmí být dotčen účinný dohled na konsolidovaném základě a jeho uplatnění rovněž nesmí vést k neúměrným nepříznivým účinkům na finanční systém jako celek nebo jeho části v jiných členských státech nebo v Unii jako celku ani nesmí vytvářet překážku bránící fungování vnitřního trhu.“

7) Článek 12 se zrušuje.

8) Vkládá se nový článek, který zní:

„*Článek 12a*

Konsolidovaný výpočet pro G-SVI s více subjekty řešícími krizi

Pokud nejméně dva subjekty G-SVI patřící ke stejné G-SVI jsou subjekty řešícími krizi, mateřská instituce v EU této G-SVI vypočítá objem kapitálu a způsobilých závazků podle čl. 92a odst. 1 písm. a) tohoto nařízení. Tento výpočet se provádí na základě konsolidované situace mateřské instituce v EU, jako by byla jediným subjektem řešícím krizi v rámci dané G-SVI.

Pokud je objem vypočtený podle prvního pododstavce tohoto článku nižší než součet objemů kapitálu a způsobilých závazků všech subjektů řešících krizi v rámci dané G-SVI podle čl. 92a odst. 1 písm. a) tohoto nařízení, postupují orgány příslušné k řešení krize v souladu s čl. 45d odst. 3 a čl. 45h odst. 2 směrnice 2014/59/EU.

Pokud je objem vypočtený podle prvního pododstavce tohoto článku vyšší než součet objemů kapitálu a způsobilých závazků všech subjektů řešících krizi v rámci dané G-SVI podle čl. 92a odst. 1 písm. a) tohoto nařízení, mohou orgány příslušné k řešení krize postupovat v souladu s čl. 45d odst. 3 a čl. 45h odst. 2 směrnice 2014/59/EU.“

9) Články 13 a 14 se nahrazují tímto:

„*Článek 13*

Uplatňování požadavků na zpřístupňování na konsolidovaném základě

1. Mateřské instituce v EU plní povinnosti stanovené v části osmé na základě své konsolidované situace.

   Velké dceřiné podniky mateřských institucí v EU zpřístupňují informace uvedené v článcích 437, 438, 440, 442, 450, 451, 451a a 453 na individuálním základě, nebo je-li to v souladu s tímto nařízením a směrnicí 2013/36/EU relevantní, na subkonsolidovaném základě.

2. Instituce určené jako subjekty řešící krizi, které jsou G-SVI nebo součástí G-SVI, plní povinnosti stanovené v článku 437a a v čl. 447 písm. h) na základě konsolidované situace své skupiny řešící krizi.

3. Ustanovení odst. 1 prvního pododstavce se nepoužije na mateřské instituce v EU, mateřské finanční holdingové společnosti v EU, mateřské smíšené finanční holdingové společnosti v EU ani subjekty řešící krizi, pokud jsou zahrnuty do rovnocenného zpřístupňování informací, které na konsolidovaném základě provádí mateřský podnik usazený ve třetí zemi.

   Ustanovení odst. 1 druhého pododstavce se použije na dceřiné podniky mateřských podniků usazených ve třetí zemi, jestliže jsou tyto dceřiné podniky považovány za velké dceřiné podniky.

4. Pokud se použije článek 10, ústřední subjekt uvedený v daném článku plní povinnosti stanovené v části osmé na základě konsolidované situace ústředního subjektu. Na ústřední subjekt se použije čl. 18 odst. 1 a s přidruženými institucemi se nakládá jako s dceřinými podniky ústředního subjektu.

Článek 14

Uplatňování požadavků článku 5 nařízení (EU) 2017/2402 na konsolidovaném základě

1. Mateřské a dceřiné podniky, na něž se vztahuje toto nařízení, musí plnit povinnosti stanovené v článku 5 nařízení (EU) 2017/2402 na konsolidovaném nebo subkonsolidovaném základě, aby zajistily, že jejich opatření, postupy a mechanismy požadované danými ustanoveními jsou konzistentní a řádně integrované a že je možné získat veškeré údaje a informace, které mají význam pro účely dohledu. Zejména zajistí, aby dceřiné podniky, na něž se nevztahuje toto nařízení, zavedly opatření, postupy a mechanismy pro zajištění souladu s uvedenými ustanoveními.

2. Při uplatňování článku 92 tohoto nařízení na konsolidovaném nebo subkonsolidovaném základě použijí instituce dodatečnou rizikovou váhu podle článku 270a tohoto nařízení, pokud jsou na úrovni subjektu usazeného ve třetí zemi, který je zahrnut do konsolidace v souladu s článkem 18 tohoto nařízení, porušeny požadavky uvedené v článku 5 nařízení (EU) 2017/2402 a porušení je podstatné ve vztahu k celkovému rizikovému profilu skupiny.“

10) V čl. 15 odst. 1 prvním pododstavci se návětí nahrazuje tímto:

„1. Orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě může v konkrétních případech upustit od uplatňování části třetí, souvisejících požadavků na podávání zpráv stanovených v části sedmé A tohoto nařízení a hlavy VII kapitoly 4 směrnice 2013/36/EU, s výjimkou čl. 430 odst. 1 písm. d) tohoto nařízení, na konsolidovaném základě za předpokladu, že platí tyto podmínky:“.

11) Článek 16 se nahrazuje tímto:

„*Článek 16*
Výjimky z uplatňování požadavků na pákový poměr na konsolidovaném základě pro skupiny investičních podniků

Pokud jsou všechny subjekty v rámci skupiny investičních podniků, včetně mateřského podniku, investičními podniky, které jsou vyňaty z uplatňování požadavků stanovených v části sedmé na individuálním základě v souladu s čl. 6 odst. 5, může se mateřský investiční podnik rozhodnout, že neuplatní požadavky stanovené v části sedmé a související požadavky na podávání zpráv o pákovém poměru stanovené v části sedmé A na konsolidovaném základě.“

12) Článek 18 se nahrazuje tímto:

„*Článek 18*
Metody obezřetnostní konsolidace

1. Instituce, finanční holdingové společnosti a smíšené finanční holdingové společnosti, které jsou povinny plnit požadavky uvedené v oddíle 1 této kapitoly na základě konsolidované situace, provedou plnou konsolidaci všech institucí a finančních institucí, které jsou jejich dceřinými podniky. Odstavce 3 až 6 a odstavec 9 tohoto článku se nepoužijí, pokud se část šestá a čl. 430 odst. 1 písm. d) uplatňuje na základě konsolidované situace instituce, finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti nebo subkonsolidované situace podskupiny pro účely likvidity podle článků 8 a 10.

   Pro účely čl. 11 odst. 3a provedou instituce, které jsou povinny plnit požadavky uvedené v článku 92a nebo 92b na konsolidovaném základě, plnou konsolidaci všech institucí a finančních institucí, které jsou jejich dceřinými podniky v příslušných skupinách řešících krizi.

2. Podniky pomocných služeb se do konsolidace zahrnují v případech uvedených v tomto článku a v souladu s metodami v něm stanovenými.

3. Jsou-li podniky propojeny ve smyslu čl. 22 odst. 7 směrnice 2013/34/EU, určí způsob provedení konsolidace příslušné orgány.

4. Orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě vyžaduje poměrnou konsolidaci podle podílů na kapitálu držených v institucích a finančních institucích, které jsou řízeny podnikem zahrnutým do konsolidace spolu s jedním nebo více podniky nezahrnutými do konsolidace, je-li ručení těchto podniků omezeno do výše drženého podílu na kapitálu.

5. V případě jiných účastí nebo kapitálových vazeb, než které jsou uvedeny v odstavcích 1 a 4, určí příslušné orgány, zda a jak má být konsolidace provedena. Zejména mohou povolit nebo požadovat použití ekvivalenční metody. Tato metoda však nevede k zahrnutí daných podniků do dohledu na konsolidovaném základě.

6. Příslušné orgány určí, zda a jak má být konsolidace provedena v těchto případech:

   a) pokud podle názoru příslušných orgánů instituce uplatňuje významný vliv na jednu nebo více institucí nebo finančních institucí, ale nemá v těchto institucích účast ani k nim nemá jiné kapitálové vazby, a

b) pokud jsou dvě nebo více institucí nebo finančních institucí podřízeny jednomu vedení jinak než na základě smlouvy, zakládací listiny nebo stanov.

Příslušné orgány mohou zejména povolit nebo požadovat použití metody uvedené v čl. 22 odst. 7, 8 a 9 směrnice 2013/34/EU. Tato metoda však nevede k zahrnutí daných podniků do dohledu na konsolidovaném základě.

7. Má-li instituce dceřiný podnik jiný než ve formě instituce, finanční instituce nebo podniku pomocných služeb nebo drží v takovém podniku účast, použije pro daný dceřiný podnik nebo danou účast ekvivalenční metodu. Tato metoda však nevede k zahrnutí daných podniků do dohledu na konsolidovaném základě.

Odchylně od prvního pododstavce mohou příslušné orgány povolit nebo požadovat, aby instituce na tyto dceřiné podniky či účasti uplatňovaly odlišnou metodu, včetně metody požadované příslušným účetním rámcem, za podmínky, že:

a) instituce neuplatňuje ekvivalenční metodu ke dni ... [18 měsíců po dni vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost];

b) uplatňování ekvivalenční metody by představovalo nepřiměřenou zátěž nebo ekvivalenční metoda přiměřeně nezohledňuje rizika, která tento podnik uvedený v prvním pododstavci pro instituci představuje, a

c) uplatňovaná metoda nevede k plné nebo poměrné konsolidaci tohoto podniku.

8. Příslušné orgány mohou požadovat plnou nebo poměrnou konsolidaci dceřiného podniku nebo podniku, v němž instituce drží účast, pokud tento dceřiný podnik nebo podnik není institucí, finanční institucí ani podnikem pomocných služeb a pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

a) podnik není pojišťovnou, pojišťovnou ze třetí země, zajišťovnou, zajišťovnou ze třetí země, pojišťovací holdingovou společností ani podnikem vyloučeným z oblasti působnosti směrnice 2009/138/ES v souladu s článkem 4 uvedené směrnice;

b) existuje významné riziko, že se instituce rozhodne poskytnout tomuto podniku za krizových podmínek finanční podporu, ačkoliv neexistují smluvní závazky k poskytnutí takové podpory, nebo nad rámec těchto smluvních závazků.

9. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění podmínek, podle nichž se provádí konsolidace v případech uvedených v odstavcích 3 až 6 a 8.

EBA předloží Komisi tyto návrhy regulačních technických norem do 31. prosince 2020.

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.“

13) Článek 22 se nahrazuje tímto:

„*Článek 22*
Subkonsolidace v případě subjektů ve třetích zemích

1. Dceřiné instituce uplatňují požadavky stanovené v článcích 89, 90 a 91 a v části třetí, čtvrté a sedmé a související požadavky na podávání zpráv stanovené v části sedmé A na základě své subkonsolidované situace, jestliže tyto instituce mají ve třetí zemi dceřiný podnik ve formě instituce nebo finanční instituce nebo v takovém podniku drží účast.

2. Odchylně od odstavce 1 tohoto článku se mohou dceřiné instituce rozhodnout neuplatňovat požadavky stanovené v článcích 89, 90 a 91 a v části třetí, čtvrté a sedmé a související požadavky na podávání zpráv stanovené v části sedmé A na základě své subkonsolidované situace, pokud celková aktiva a podrozvahové položky jejich dceřiných podniků a účasti ve třetích zemích představují méně než 10 % celkového objemu aktiv a podrozvahových položek dané dceřiné instituce.“

14) Název části druhé se nahrazuje tímto:

„KAPITÁL A ZPŮSOBILÉ ZÁVAZKY“

15) V článku 26 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Příslušné orgány vyhodnotí, zda emise kapitálových nástrojů splňují kritéria stanovená v článku 28 nebo v příslušných případech v článku 29. Instituce zařadí emise kapitálových nástrojů mezi nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1 až poté, co příslušné orgány udělí svolení.

Odchylně od prvního pododstavce mohou instituce jako nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1 klasifikovat následné emise ve formě nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1, pro které již získaly svolení, za předpokladu, že jsou splněny obě tyto podmínky:

a) ustanovení, kterými se tyto následné emise řídí, jsou v zásadě totožné s ustanoveními, kterými se řídí ty emise, pro které již instituce získaly svolení;

b) instituce oznámily tyto následné emise příslušným orgánům v dostatečném časovém předstihu, než je klasifikovaly jako nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1.

Před udělením svolení pro nové formy kapitálových nástrojů, jež mají být klasifikovány jako nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1, konzultují příslušné orgány orgán EBA. Příslušné orgány stanovisko orgánu EBA náležitě zohlední, a pokud se rozhodnou od něj odchýlit, zašlou orgánu EBA do tří měsíců ode dne doručení stanoviska orgánu EBA písemné oznámení vymezující důvody odchýlení od příslušného stanoviska. Tento pododstavec se nepoužije na kapitálové nástroje uvedené v článku 31.

Na základě informací shromážděných od příslušných orgánů EBA vypracuje, udržuje a zveřejňuje seznam všech forem kapitálových nástrojů v každém členském státě, které jsou považovány za nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1. V souladu s článkem 35 nařízení (EU) č. 1093/2010 může EBA v souvislosti s nástroji zahrnovanými do kmenového kapitálu tier 1 shromažďovat veškeré informace, které považuje za nezbytné pro prokázání souladu s kritérii uvedenými v článku 28 nebo v příslušných případech v článku 29 tohoto nařízení a za účelem udržování a aktualizace seznamu uvedeného v tomto pododstavci.

V návaznosti na proces přezkumu uvedený v článku 80 a existují-li dostatečné důkazy, že příslušné kapitálové nástroje nesplňují nebo přestaly splňovat kritéria uvedená v článku 28 nebo v příslušných případech v článku 29, může orgán EBA rozhodnout, že tyto nástroje na seznam uvedený ve čtvrtém pododstavci nezařadí nebo je případně z tohoto seznamu vyřadí. EBA učiní v tomto smyslu oznámení, které musí rovněž odkazovat na postoj daného příslušného orgánu k dané otázce. Tento pododstavec se nepoužije na kapitálové nástroje uvedené v článku 31.“;

16) Článek 28 se mění takto:

a) odstavec 1 se mění takto:

i) písmeno b) se nahrazuje tímto:

„b) nástroje jsou plně splaceny a nabytí vlastnického práva k těmto nástrojům není přímo ani nepřímo financováno institucí;“

ii) doplňuje se nový pododstavec, který zní:

„Pro účely prvního pododstavce písm. b) lze za kapitálový nástroj považovat pouze tu část nástroje zahrnovaného do kmenového kapitálu tier 1, která je plně splacena.“

b) v odstavci 3 se doplňují nové pododstavce, které znějí:

„Podmínka stanovená v odst. 1 prvním pododstavci písm. h) bodě v) se považuje za splněnou bez ohledu na to, zda se na dceřiný podnik vztahuje dohoda s mateřským podnikem o převodu zisku a ztrát, podle které se dceřiný podnik po vypracování roční účetní závěrky zavazuje převést svůj roční výsledek mateřskému podniku, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

a) mateřský podnik vlastní 90 % nebo více hlasovacích práv a kapitálu dceřiného podniku;

b) mateřský podnik a dceřiný podnik se nacházejí ve stejném členském státě;

c) dohoda byla uzavřena za legitimním daňovým účelem;

d) dceřiný podnik má při vypracování roční účetní závěrky možnost snížit objem rozdělovaných výnosů dle vlastního uvážení převedením části nebo celého svého zisku do svých vlastních fondů nebo do rezervních fondů na všeobecná bankovní rizika, a to dříve než provede jakoukoli platbu ve prospěch mateřského podniku;

e) mateřský podnik je podle dohody povinen dceřinému podniku plně kompenzovat veškeré jeho ztráty;

f) na dohodu se vztahuje výpovědní lhůta, na základě které lze dohodu ukončit pouze ke konci účetního období a toto ukončení nabude účinnosti nejdříve od začátku následujícího účetního období, přičemž na povinnosti mateřského podniku plně kompenzovat veškeré ztráty dceřiného podniku vzniklé během běžného účetního období se nic nemění.

Pokud instituce uzavřela dohodu o převodu zisku a ztrát, neodkladně to oznámí příslušnému orgánu a poskytne mu kopii této dohody. Instituce rovněž příslušnému orgánu neodkladně oznámí jakékoli změny dohody o převodu zisku a ztrát a její ukončení. Instituce neuzavře více než jednu dohodu o převodu zisku a ztrát.“

17) V čl. 33 odst. 1 se písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) v reálné hodnotě vyjádřené zisky a ztráty z derivátových závazků instituce, které vyplývají ze změn vlastního úvěrového rizika instituce.“

18) Článek 36 se mění takto:

a) odstavec 1 se mění takto:

i) písmeno b) se nahrazuje tímto:

„b) nehmotná aktiva s výjimkou obezřetně oceněných aktiv v podobě softwaru, jejichž hodnota není negativně ovlivněna řešením krize, platební neschopností nebo likvidací instituce;“

ii) doplňuje se nové písmeno, které zní:

„n) v případě příslibu minimální hodnoty uvedeného v čl. 132c odst. 2 jakákoli částka, o kterou je současná tržní hodnota podílových jednotek nebo akcií v subjektech kolektivního investování ve vztahu k příslibu minimální hodnoty nižší než současná hodnota příslibu minimální hodnoty a pro kterou instituce dosud neuznala snížení položek kmenového kapitálu tier 1.“

b) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„4. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem s cílem upřesnit, jak mají být uplatňovány odpočty uvedené v odst. 1 písm. b) včetně závažnosti negativních dopadů na hodnotu, které nezpůsobují obavy z hlediska obezřetnosti.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do ... [12 měsíců ode dne vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost].

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.“

19) V článku 37 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„c) částka, která má být odečtena, se sníží o částku účetního přecenění nehmotných aktiv dceřiných podniků odvozených z konsolidace dceřiných podniků a přiřaditelných osobám jiným než podnikům zahrnutým do konsolidace podle části první hlavy II kapitoly 2.“

20) V čl. 39 odst. 2 prvním pododstavci se návětí nahrazuje tímto:

„Odložené daňové pohledávky nezávislé na budoucím zisku jsou omezeny na odložené daňové pohledávky, které byly vytvořeny před 23. listopadem 2016 a vyplývají z přechodných rozdílů, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:“.

21) V čl. 45 písm. a) se bod i) nahrazuje tímto:

„i) datum splatnosti krátké pozice je buď stejné, nebo pozdější než datum splatnosti dlouhé pozice nebo zbytková splatnost krátké pozice činí nejméně jeden rok;“.

22) Článek 49 se mění takto:

a) v odstavci 2 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Tento odstavec se nepoužije při výpočtu kapitálu pro účely požadavků stanovených v článcích 92a a 92b, který se vypočte v souladu s odpočtovým rámcem uvedeným v čl. 72e odst. 4.“;

b) odstavec 3 se mění takto:

i) v písm. a) bodě iv) se poslední věta nahrazuje tímto:

„Konsolidovaná rozvaha nebo rozšířený souhrnný výpočet se oznamují příslušným orgánům s četností stanovenou v prováděcích technických normách uvedených v čl. 430 odst. 7.“;

ii) v písm. a) bodě v) se první věta nahrazuje tímto:

„v) instituce zahrnuté do institucionálního systému ochrany společně splňují na konsolidovaném nebo rozšířeném souhrnném základě požadavky stanovené v článku 92 a podávají zprávy o dodržování těchto požadavků v souladu s článkem 430.“

23) V článku 52 se odstavec 1 mění takto:

a) písmeno a) se nahrazuje tímto:

„a) nástroje jsou přímo vydány institucí a plně splaceny;“

b) v písmeni b) se návětí nahrazuje tímto:

„b) nástroje nevlastní žádný z těchto subjektů:“;

c) písmeno c) se nahrazuje tímto:

„c) nabytí vlastnického práva k nástrojům není přímo ani nepřímo financováno institucí;“

d) písmeno h) se nahrazuje tímto:

„h) pokud nástroje zahrnují jednu nebo více opcí předčasného umoření včetně kupních opcí, mohou být tyto opce uplatněny dle vlastního uvážení emitenta;“

e) písmeno j) se nahrazuje tímto:

„j) ustanovení, jimiž se nástroje řídí, výslovně ani implicitně neuvádějí, že by nástroje byly institucí vypovězeny, umořeny nebo zpětně odkoupeny jindy než v případě platební neschopnosti nebo likvidace instituce, a instituce nic takového ani jinak neuvádí;“

f) písmeno p) se nahrazuje tímto:

„p) je-li emitent usazen ve třetí zemi a byl podle článku 12 směrnice 2014/59/EU určen jako součást skupiny řešící krizi, jejíž subjekt řešící krizi je usazen v Unii, nebo je-li emitent usazen v členském státě, právní předpisy nebo smluvní ustanovení, jimiž se nástroje řídí, vyžadují, aby se v případě rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize uplatnit pravomoce k odpisu a konverzi podle článku 59 uvedené směrnice hodnota jistiny nástrojů trvale odepsala nebo aby byly nástroje konvertovány na nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1;

je-li emitent usazen ve třetí zemi a nebyl podle článku 12 směrnice 2014/59/EU určen jako součást skupiny řešící krizi, jejíž subjekt řešící krizi je usazen v Unii, právní předpisy nebo smluvní ustanovení, jimiž se nástroje řídí, vyžadují, aby se v případě rozhodnutí příslušného orgánu třetí země hodnota jistiny nástrojů trvale odepsala nebo aby byly nástroje konvertovány na nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1;“

g) doplňují se nová písmena, která znějí:

„q) je-li emitent usazen ve třetí zemi a byl podle článku 12 směrnice 2014/59/EU určen jako součást skupiny řešící krizi, jejíž subjekt řešící krizi je usazen v Unii, nebo je-li emitent usazen v členském státě, mohou být nástroje vydávány podle právních předpisů třetí země nebo jim jinak podléhat pouze tehdy, pokud je podle uvedených právních předpisů výkon pravomocí k odpisu nebo konverzi nástrojů ve smyslu článku 59 uvedené směrnice účinný a vymahatelný na základě zákonných ustanovení nebo právně vymahatelných smluvních ustanovení, která uznávají řešení krize nebo jiná opatření v oblasti odpisu či konverze;

r) nástroje nejsou předmětem ujednání o kompenzaci nebo započtení, jež by ohrozila jejich schopnost absorbovat ztráty.“;

h) doplňuje se nový pododstavec, který zní:

„Pro účely prvního pododstavce písm. a) lze za nástroj zahrnovaný do vedlejšího kapitálu tier 1 považovat pouze tu část kapitálového nástroje, která je plně splacena.“

24) V čl. 54 odst. 1 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„e) pokud byly nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1 vydány dceřiným podnikem usazeným ve třetí zemi, hraniční hodnota 5,125 % nebo vyšší podle písmene a) se vypočítá v souladu s vnitrostátními právními předpisy této třetí země nebo smluvními ustanoveními, jimiž se nástroje řídí, jestliže se příslušný orgán po konzultaci s orgánem EBA přesvědčí, že daná ustanovení jsou přinejmenším rovnocenná požadavkům uvedeným v tomto článku.“

25) V článku 59 se písmeno a) bod i) nahrazuje tímto:

„i) datum splatnosti krátké pozice je buď stejné, nebo pozdější než datum splatnosti dlouhé pozice nebo zbytková splatnost krátké pozice činí nejméně jeden rok;“.

26) V článku 62 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) kapitálové nástroje za předpokladu splnění podmínek stanovených v článku 63 a v rozsahu stanoveném v článku 64;“.

27) Článek 63 se mění takto:

a) návětí se nahrazuje tímto:

„Kapitálové nástroje lze považovat za nástroje zahrnované do kapitálu tier 2, pokud jsou splněny tyto podmínky:“;

b) písmeno a) se nahrazuje tímto:

„a) nástroje jsou přímo vydány institucí a plně splaceny;“

c) v písmenu b) se návětí nahrazuje tímto:

„b) nástroje nevlastní žádný z těchto subjektů:“;

d) písmena c) a d) se nahrazují tímto:

„c) nabytí vlastnického práva k nástrojům není přímo ani nepřímo financováno institucí;

d) nárok na částku jistiny nástrojů podle ustanovení, kterými se nástroje řídí, se řadí za veškeré pohledávky z nástrojů způsobilých závazků;“

e) v písmenu e) se návětí nahrazuje tímto:

„e) nástroje nejsou zajištěny žádným z níže uvedených subjektů ani se na ně nevztahuje záruka žádného z níže uvedených subjektů, která by zvyšovala pořadí uspokojení pohledávek:“;

f) písmena f) až n) se nahrazují tímto:

„f) nástroje nejsou předmětem žádných ujednání, která by jinak zvyšovala pořadí uspokojení pohledávek z nich plynoucích;

g) nástroje mají původní dobu splatnosti nejméně pět let;

h) ustanovení, jimiž se nástroje řídí, neobsahují žádnou pobídku pro instituci, aby umořila nebo případně splatila jejich jistinu přede dnem splatnosti;

i) pokud nástroje zahrnují jednu nebo více opcí předčasného splacení včetně kupních opcí, mohou být tyto opce uplatněny dle vlastního uvážení emitenta;

j) nástroje mohou být předčasně vypovězeny, umořeny, splaceny nebo zpětně odkoupeny, pouze pokud jsou splněny podmínky stanovené v článku 77, a nejdříve po uplynutí pěti let ode dne jejich vydání, s výjimkou případů, kdy jsou splněny podmínky stanovené v čl. 78 odst. 4;

k) ustanovení, jimiž se nástroje řídí, výslovně ani implicitně neuvádějí, že by nástroje byly institucí případně předčasně vypovězeny, umořeny, splaceny nebo zpětně odkoupeny jindy než v případě platební neschopnosti nebo likvidace instituce, a instituce nic takového ani jinak neuvádí;

l) ustanovení, jimiž se nástroje řídí, nedávají držiteli právo na urychlení plánované budoucí výplaty úroků nebo jistiny jindy než v případě platební neschopnosti nebo likvidace instituce;

m) výše vyplácených úroků nebo případně dividend z nástrojů se nebude měnit na základě úvěrového hodnocení instituce nebo jejího mateřského podniku;

n) je-li emitent usazen ve třetí zemi a byl podle článku 12 směrnice 2014/59/EU určen jako součást skupiny řešící krizi, jejíž subjekt řešící krizi je usazen v Unii, nebo je-li emitent usazen v členském státě, právní předpisy nebo smluvní ustanovení, jimiž se nástroje řídí, vyžadují, aby se v případě rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize uplatnit pravomoce k odpisu a konverzi podle článku 59 uvedené směrnice hodnota jistiny nástrojů trvale odepsala nebo aby byly nástroje konvertovány na nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1;

je-li emitent usazen ve třetí zemi a nebyl podle článku 12 směrnice 2014/59/EU určen jako součást skupiny řešící krizi, jejíž subjekt řešící krizi je usazen v Unii, právní předpisy nebo smluvní ustanovení, jimiž se nástroje řídí, vyžadují, aby se v případě rozhodnutí příslušného orgánu třetí země hodnota jistiny nástrojů trvale odepsala nebo aby byly nástroje konvertovány na nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1;“

g) doplňují se nová písmena, která znějí:

„o) je-li emitent usazen ve třetí zemi a byl podle článku 12 směrnice 2014/59/EU určen jako součást skupiny řešící krizi, jejíž subjekt řešící krizi je usazen v Unii, nebo je-li emitent usazen v členském státě, mohou být nástroje vydávány podle právních předpisů třetí země nebo jim jinak podléhat pouze tehdy, pokud je podle uvedených právních předpisů výkon pravomocí k odpisu nebo konverzi nástrojů ve smyslu článku 59 uvedené směrnice účinný a vymahatelný na základě zákonných ustanovení nebo právně vymahatelných smluvních ustanovení, která uznávají řešení krize nebo jiná opatření v oblasti odpisu či konverze;

p) nástroje nejsou předmětem ujednání o kompenzaci nebo započtení, jež by ohrozila jejich schopnost absorbovat ztráty.“;

h) doplňuje se nový pododstavec, který zní:

„Pro účely prvního pododstavce písm. a) lze za nástroj zahrnovaný do kapitálu tier 2 považovat pouze tu část kapitálového nástroje, která je plně splacena.“

28) Článek 64 se nahrazuje tímto:

„*Článek 64*
Umořování nástrojů zahrnovaných do kapitálu tier 2

1. Plná hodnota nástrojů zahrnovaných do kapitálu tier 2 se zbytkovou splatností delší než pět let se považuje za položky kapitálu tier 2.

2. Nástroje zahrnované do kapitálu tier 2 lze v posledních pěti letech před splatností považovat za položky kapitálu tier 2 v míře, která se určí vynásobením výsledku výpočtu uvedeného níže v písmenu a) hodnotou uvedenou níže v písmenu b):

   a) účetní hodnota nástrojů k prvnímu dni závěrečného pětiletého období jejich smluvní splatnosti vydělená počtem kalendářních dnů v tomto období;

   b) počet zbývajících kalendářních dní smluvní splatnosti nástrojů.“

29) V článku 66 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„e) hodnota položek, jež mají být odečteny od položek způsobilých závazků podle článku 72e, která převyšuje položky způsobilé závazky instituce.“

30) V čl. 69 písm. a) se bod i) nahrazuje tímto:

„i) datum splatnosti krátké pozice je buď stejné, nebo pozdější než datum splatnosti dlouhé pozice nebo zbytková splatnost krátké pozice činí nejméně jeden rok;“.

31) Za článek 72 se vkládá nová kapitola, která zní:

„KAPITOLA 5a
Způsobilé závazky

Oddíl 1
Položky a nástroje způsobilých závazků

Článek 72a
Položky způsobilých závazků

1. Položky způsobilých závazků zahrnují tyto položky, pokud nespadají do žádné z kategorií vyloučených závazků podle odstavce 2 tohoto článku, a v rozsahu stanoveném v článku 72c:

a) nástroje způsobilých závazků, jsou-li splněny podmínky stanovené v článku 72b, pokud nejsou považovány za položky kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1 nebo kapitálu tier 2;

b) nástroje zahrnované do kapitálu tier 2 se zbytkovou splatností nejméně jeden rok, pokud nejsou považovány za položky kapitálu tier 2 v souladu s článkem 64.

2. Z položek způsobilých závazků jsou vyloučeny tyto závazky:

a) pojištěné vklady;

b) vklady na viděnou a krátkodobé vklady s původní splatností kratší než jeden rok;

c) část způsobilých vkladů fyzických osob, mikropodniků a malých a středních podniků, která přesahuje limit pojištění uvedený v článku 6 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/49/EU*;

d) vklady, které by byly způsobilými vklady fyzických osob, mikropodniků a malých a středních podniků, kdyby nebyly provedeny prostřednictvím poboček nacházejících se mimo Unii, které jsou pobočkami institucí usazených v Unii;

e) zajištěné závazky, včetně krytých dluhopisů a závazků ve formě finančních nástrojů používaných pro zajištění, které tvoří nedílnou součást krycího portfolia a které jsou podle vnitrostátních právních předpisů zajištěny podobně jako kryté dluhopisy, pokud všechna zajištěná aktiva související s krycím portfoliem krytých dluhopisů zůstanou nedotčena, oddělena a s dostatečným financováním, a s vyloučením veškerých částí zajištěného závazku nebo závazku, pro nějž byl poskytnut kolaterál, přesahujících hodnotu aktiv, zástavy nebo kolaterálu, vůči nimž je zajištěn;

f) veškeré závazky vzniklé z držení aktiv nebo finančních prostředků klienta včetně aktiv nebo finančních prostředků klienta držených jménem subjektů kolektivního investování, jestliže je tento klient chráněn podle použitelného insolvenčního práva;

g) veškeré závazky vzniklé v důsledku svěřenského vztahu mezi subjektem řešícím krizi nebo kterýmkoli jeho dceřiným podnikem (jako svěřenským správcem) a jinou osobou (jako obmyšleným), jestliže je takový obmyšlený chráněn podle použitelného insolvenčního nebo občanského práva;

h) závazky vůči institucím, s vyloučením závazků vůči subjektům, které jsou částí téže skupiny, s původní splatností kratší než sedm dní;

i) závazky se zbývající dobou splatnosti kratší než sedm dní vůči:

   i) systémům nebo provozovatelům systémů podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/26/ES[**],

   ii) účastníkům systému určeného v souladu se směrnicí 98/26/ES a závazky vyplývající z účasti v tomto systému nebo

   iii) ústředním protistranám ze třetích zemí uznaným v souladu s článkem 25 nařízení (EU) č. 648/2012;

j) závazek vůči kterémukoli z těchto subjektů:

i) zaměstnanci, a to ve vztahu ke splatné mzdě, důchodovým dávkám nebo jiné pevné odměně, s výjimkou pohyblivé složky odměny, která není regulována kolektivní smlouvou, a s výjimkou pohyblivé složky odměny osob podstupujících podstatné riziko podle čl. 92 odst. 2 směrnice 2013/36/EU,

ii) obchodnímu věřiteli, pokud závazek vznikl na základě poskytování zboží nebo služeb instituci nebo mateřskému podniku, jež jsou nezbytné pro každodenní fungování jejich operací, včetně IT služeb, energií a pronájmu, obsluhy a údržby prostor,

iii) daňovým orgánům a orgánům sociálního zabezpečení, pokud jsou tyto závazky podle příslušného práva prioritní,

iv) systémům pojištění vkladů, pokud závazek vznikl z příspěvků splatných v souladu se směrnicí 2014/49/EU;

k) závazky vzniklé z derivátů;

l) závazky vzniklé z dluhových nástrojů s vloženými deriváty.

Pro účely prvního pododstavce písm. l) se dluhové nástroje obsahující opce předčasného umoření, které lze uplatnit dle vlastního uvážení emitenta nebo držitele, a dluhové nástroje s pohyblivým úrokem odvozeným z široce používané referenční úrokové sazby, jako jsou Euribor nebo Libor, za dluhové nástroje s vloženými deriváty pouze na základě těchto prvků nepovažují.

Článek 72b

Nástroje způsobilých závazků

1. Závazky jsou považovány za nástroje způsobilých závazků, pokud splňují podmínky stanovené v tomto článku, a pouze v rozsahu uvedeném v tomto článku.

2. Závazky jsou považovány za nástroje způsobilých závazků, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

   a) závazky jsou přímo vydány nebo případně získány institucí a jsou plně splaceny;

   b) závazky nevlastní žádný z těchto subjektů:

      i) instituce nebo subjekt zahrnutý do stejné skupiny řešící krizi,

      ii) podnik, v němž má instituce přímou nebo nepřímou účast ve formě vlastnictví, a to přímého nebo kontrolou, nejméně 20 % hlasovacích práv nebo kapitálu daného podniku;

c) nabytí vlastnického práva k závazkům není přímo ani nepřímo financováno subjektem řešícím krizi;

d) nárok na částku jistiny závazků podle ustanovení, kterými se nástroje řídí, je zcela podřízen pohledávkám vyplývajícím z vyloučených závazků podle čl. 72a odst. 2; tento požadavek podřízenosti se považuje za splněný v kterékoli z těchto situací:

i) ve smluvních ustanoveních, kterými se závazky řídí, se stanoví, že v případě běžného úpadkového řízení ve smyslu čl. 2 odst. 1 bodu 47 směrnice 2014/59/EU je nárok na částku jistiny nástrojů podřízen pohledávkám vyplývajícím z kterýchkoli vyloučených závazků podle čl. 72a odst. 2 tohoto nařízení,

ii) v použitelných právních předpisech se stanoví, že v případě běžného úpadkového řízení ve smyslu čl. 2 odst. 1 bodu 47 směrnice 2014/59/EU je nárok na částku jistiny nástrojů podřízen pohledávkám vyplývajícím z kterýchkoli vyloučených závazků podle čl. 72a odst. 2 tohoto nařízení,

iii) nástroje vydal subjekt řešící krizi, který nemá v rozvaze žádné vyloučené závazky podle čl. 72a odst. 2 tohoto nařízení, které jsou na stejné úrovni jako nástroje způsobilých závazků nebo jsou jim podřízené;

e) závazky nejsou zajištěny žádným z níže uvedených subjektů ani se na ně nevztahuje záruka nebo jiné ujednání ze strany žádného z níže uvedených subjektů, které by zvyšovaly pořadí uspokojení pohledávek:

i) instituce nebo její dceřiné podniky,

ii) mateřský podnik instituce nebo jeho dceřiné podniky,

iii) podnik, který má úzké vazby se subjekty uvedenými v bodech i) a ii);

f) závazky nejsou předmětem ujednání o kompenzaci nebo započtení, jež by ohrozila jejich schopnost absorbovat ztráty při řešení krize;

g) ustanovení, jimiž se závazky řídí, nezahrnují žádnou pobídku k vypovězení, umoření nebo zpětnému odkupu částky jistiny před splatností nebo případně k předčasnému splacení institucí, s výjimkou případů uvedených v čl. 72c odst. 3;

h) držitelé nástrojů nemohou závazky umořit před splatností, s výjimkou případů uvedených v čl. 72c odst. 2;

i) s výhradou čl. 72c odst. 3 a 4, pokud závazky zahrnují jednu nebo více opcí předčasného splacení včetně kupních opcí, mohou být tyto opce uplatněny dle vlastního uvážení emitenta, s výjimkou případů uvedených v čl. 72c odst. 2;

j) závazky mohou být předčasně vypovězeny, umořeny, splaceny nebo zpětně odkoupeny, pouze pokud jsou splněny podmínky stanovené v článcích 77 a 78a;

k) ustanovení, jimiž se závazky řídí, výslovně ani implicitně neuvádějí, že by závazky byly subjektem řešícím krizi případně předčasně vypovězeny, umořeny, splaceny nebo zpětně odkoupeny jindy než v případě platební neschopnosti nebo likvidace instituce, a instituce nic takového ani jinak neuvádí;

l) ustanovení, jimiž se závazky řídí, nedávají držiteli právo na urychlení plánované budoucí výplaty úroků nebo jistiny jindy než v případě platební neschopnosti nebo likvidace subjektu řešícího krizi;

m) výše vyplácených úroků nebo případně dividend ze závazků se nemění na základě úvěrového hodnocení subjektu řešícího krizi nebo jeho mateřského podniku;

n) v případě nástrojů vydaných po ... [dva roky po vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost] příslušná smluvní dokumentace a případně prospekt týkající se jejich emise výslovně uvádí možnost výkonu pravomocí k odpisu a konverzi v souladu s článkem 48 směrnice 2014/59/EU.

Pro účely prvního pododstavce písm. a) lze za nástroje způsobilých závazků považovat pouze ty části závazků, které jsou plně splaceny.

Pro účely prvního pododstavce písm. d) tohoto článku platí, že pokud jsou některé z vyloučených závazků podle čl. 72a odst. 2 podřízeny běžným nezajištěným pohledávkám podle vnitrostátního insolvenčního práva mimo jiné proto, že je drží věřitel, který je s dlužníkem úzce propojen, tj. je nebo byl akcionářem, je nebo byl ve vztahu kontroly nebo člena skupiny, je nebo byl členem vedoucího orgánu nebo je nebo byl v nějakém vztahu k jakékoli z těchto osob, neposuzuje se podřízenost s odkazem na nároky vyplývající z takovýchto vyloučených závazků.

3. Orgán příslušný k řešení krize může povolit, aby vedle závazků uvedených v odstavci 2 tohoto článku byly za nástroje způsobilých závazků považovány i závazky do souhrnné hodnoty, která nepřesahuje 3,5 % celkového objemu rizikové expozice vypočteného v souladu s čl. 92 odst. 3 a 4, pokud:

   a) jsou splněny všechny podmínky stanovené v odstavci 2 kromě podmínky stanovené v prvním pododstavci písm. d);

   b) závazky jsou na stejné úrovni jako nejníže postavené vyloučené závazky uvedené v čl. 72a odst. 2, s výjimkou vyloučených závazků, jež jsou podle vnitrostátního insolvenčního práva podřízeny běžným nezajištěným pohledávkám, jak je uvedeno v odst. 2 třetím pododstavci tohoto článku; a

   c) zahrnutí těchto závazků mezi položky způsobilých závazků by na základě posouzení orgánem příslušným k řešení krize ve vztahu k zásadám uvedeným v čl. 34 odst. 1 písm. g) a článku 75 směrnice 2014/59/EU nevedlo ke vzniku významného rizika úspěšného právního napadení nebo platných nároků na náhradu.

4. Orgán příslušný k řešení krize může povolit, aby vedle závazků uvedených v odstavci 2 byly závazky považovány za nástroje způsobilých závazků, pokud:

a) instituce nemá povoleno zahrnovat do položek způsobilých závazků závazky uvedené v odstavci 3;

b) jsou splněny všechny podmínky stanovené v odstavci 2 kromě podmínky stanovené v odst. 2 prvním pododstavci písm. d);

c) závazky jsou na stejné úrovni jako nejníže postavené vyloučené závazky uvedené v čl. 72a odst. 2 nebo jsou jim nadřazené, s výjimkou vyloučených závazků, jež jsou podle vnitrostátního insolvenčního práva podřízeny běžným nezajištěným pohledávkám, jak je uvedeno v odst. 2 třetím pododstavci tohoto článku;

d) v rozvaze instituce objem vyloučených závazků podle čl. 72a odst. 2, které jsou na stejné úrovni jako tyto závazky nebo jsou jim podřízené v rámci platební neschopnosti, nepřesáhne 5 % objemu kapitálu a způsobilých závazků instituce;

e) zahrnutí těchto závazků mezi položky způsobilých závazků by na základě posouzení orgánem příslušným k řešení krize ve vztahu k zásadám uvedeným v čl. 34 odst. 1 písm. g) a článku 75 směrnice 2014/59/EU nevedlo ke vzniku významného rizika úspěšného právního napadení nebo platných nároků na náhradu.

5. Orgán příslušný k řešení krize může instituci povolit, aby mezi položky způsobilých závazků zahrnula pouze závazky uvedené buď v odstavci 3, nebo 4.

6. Orgán příslušný k řešení krize při zkoumání toho, zda jsou splněny podmínky stanovené v tomto článku, konzultuje s příslušným orgánem.

7. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, v nichž upřesní:

   a) použitelné formy a povahu nepřímého financování nástrojů způsobilých závazků;

   b) formu a povahu možných pobídek k umoření nástrojů pro účely podmínky uvedené v odst. 2 prvním pododstavci písm. g) tohoto článku a čl. 72c odst. 3.

   Tyto návrhy regulačních technických norem musí být plně v souladu s aktem v přenesené pravomoci uvedeným v čl. 28 odst. 5 písm. a) a čl. 52 odst. 2 písm. a).

   EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do ... [šest měsíců po vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost].

   Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 72c

Umořování nástrojů způsobilých závazků

1. Nástroje způsobilých závazků se zbytkovou splatností nejméně jeden rok se v plném rozsahu považují za položky způsobilých závazků.

   Nástroje způsobilých závazků se zbytkovou splatností kratší než jeden rok se za položky způsobilých závazků nepovažují.

2. Pro účely odstavce 1 platí, že pokud nástroj způsobilých závazků zahrnuje opci umoření držitelem uplatnitelnou před původně stanovenou splatností nástroje, je splatnost nástroje stanovena jako první možné datum, ke kterému může držitel tuto opci uplatnit a požádat o umoření nebo splacení nástroje.

3. Pro účely odstavce 1 platí, že pokud nástroj způsobilých závazků zahrnuje pobídku pro emitenta k vypovězení, umoření, splacení nebo zpětnému odkupu před původně stanovenou splatností nástroje, je splatnost nástroje stanovena jako první možné datum, ke kterému může emitent tuto opci uplatnit a požádat o umoření nebo splacení nástroje.

4. Pro účely odstavce 1 platí, že pokud nástroj způsobilých závazků zahrnuje opce předčasného umoření, které lze uplatnit dle vlastního uvážení emitenta před původně stanovenou splatností nástroje, ale ustanovení, kterými se tento nástroj řídí, nezahrnují žádnou pobídku k vypovězení, umoření, splacení nebo zpětnému odkupu nástroje před splatností a nezahrnují ani žádnou opci na umoření nebo splacení dle uvážení držitelů, potom se splatností nástroje rozumí jeho původně stanovená splatnost.

Článek 72d

Důsledky toho, že přestanou být splněny podmínky způsobilosti

Pokud v případě nástroje způsobilých závazků přestanou být splněny příslušné podmínky stanovené v článku 72b, závazky ihned přestanou být považovány za nástroje způsobilých závazků.

Závazky podle čl. 72b odst. 2 mohou nadále být považovány za nástroje způsobilých závazků, pokud jsou považovány za nástroje způsobilých závazků podle čl. 72b odst. 3 nebo 4.

Oddíl 2

Odpočty od položek způsobilých závazků

Článek 72e

Odpočty od položek způsobilých závazků

1. Instituce, na které se vztahuje článek 92a, odečítají od položek způsobilých závazků:

   a) přímé, nepřímé a syntetické kapitálové investice instituce do vlastních nástrojů způsobilých závazků, včetně vlastních závazků, které by instituce mohla být povinna odkoupit na základě stávajících smluvních závazků;

   b) přímé, nepřímé a syntetické kapitálové investice instituce do nástrojů způsobilých závazků subjektů G-SVI, s nimiž je instituce ve vztahu vzájemné účasti a příslušné orgány se domnívají, že jeho účelem je uměle zvýšit schopnost subjektu řešícího krizi absorbovat ztráty a jeho schopnost rekapitalizace;

   c) příslušnou výši přímých, nepřímých a syntetických kapitálových investic do nástrojů způsobilých závazků subjektů G-SVI určenou v souladu s článkem 72i, v nichž instituce nemá významnou investici;

d) přímé, nepřímé a syntetické kapitálové investice do nástrojů způsobilých závazků subjektů G-SVI, v nichž má instituce významnou investici, s výjimkou pozic z upisování držených pět obchodních dní nebo méně.

2. Pro účely tohoto oddílu se se všemi nástroji, jež jsou na stejné úrovni jako nástroje způsobilých závazků, zachází jako s nástroji způsobilých závazků, s výjimkou nástrojů, které jsou na stejné úrovni jako nástroje uznané za způsobilé závazky podle čl. 72b odst. 3 a 4.

3. Pro účely tohoto oddílu mohou instituce vypočítat objem kapitálových investic do nástrojů způsobilých závazků podle čl. 72b odst. 3 takto:

$$h = \sum_i \left(H_i \cdot \frac{l_i}{L_i} \right)$$

kde:

h = objem kapitálových investic do nástrojů způsobilých závazků uvedených v čl. 72b odst. 3;

i = index označující vydávající instituci;

H_i = celkový objem kapitálových investic do způsobilých závazků vydávající instituce i uvedených v čl. 72b odst. 3;

l_i = výše závazků zahrnutých vydávající institucí i mezi položky způsobilých závazků v rámci limitů uvedených v čl. 72b odst. 3 podle posledních informací zpřístupněných vydávající institucí; a

L_i = celková výše nesplacených závazků vydávající instituce i uvedených v čl. 72b odst. 3 podle posledních informací zpřístupněných emitentem.

4. Pokud mateřská instituce v EU nebo mateřská instituce v členském státě, na niž se vztahuje článek 92a, má přímé, nepřímé nebo syntetické kapitálové investice do kapitálových nástrojů nebo nástrojů způsobilých závazků jednoho nebo více dceřiných podniků, které nepatří do stejné skupiny řešící krizi jako daná mateřská instituce, může orgán příslušný k řešení krize této mateřské instituce po náležitém přihlédnutí ke stanovisku orgánů příslušných k řešení krize kteréhokoli dotčeného dceřiného podniku povolit mateřské instituci odečíst tyto kapitálové investice odečtením nižší částky, kterou určí orgán příslušný k řešení krize této mateřské instituce. Tato upravená částka se však musí rovnat minimálně částce m, která se vypočte takto:

$$m_i = \max\{0; OP_i + LP_i - \max\{0; \beta \cdot [O_i + L_i - r_i \cdot aRWA_i]\}\}$$

kde:

i = index označující dceřiný podnik;

OP_i = objem kapitálových nástrojů vydaných dceřiným podnikem i a držených mateřskou institucí;

LP_i = objem položek způsobilých závazků vydaných dceřiným podnikem i a držených mateřskou institucí;

β = procentní podíl kapitálových nástrojů a položek způsobilých závazků vydaných dceřiným podnikem i a držených mateřským podnikem;

O_i = objem kapitálu dceřiného podniku i, bez zohlednění odpočtu vypočteného v souladu s tímto odstavcem;

L_i = objem způsobilých závazků dceřiného podniku i, bez zohlednění odpočtu vypočteného v souladu s tímto odstavcem;

r_i = poměr platný pro dceřiný podnik i na úrovni jeho skupiny řešící krizi v souladu s čl. 92a odst. 1 písm. a) tohoto nařízení a článkem 45d směrnice 2014/59/EU; a

$aRWA_i$ = celkový objem rizikové expozice subjektu G-SVI i vypočtený podle čl. 92 odst. 3 a 4 s přihlédnutím k úpravám stanoveným v článku 12.

Pokud je mateřské instituci v souladu s prvním pododstavcem povoleno odečíst upravenou částku, dceřiný podnik odečte rozdíl mezi objemem investic do kapitálových nástrojů a nástrojů způsobilých závazků podle prvního pododstavce a touto upravenou částkou.

Článek 72f

Odpočty kapitálových investic do vlastních nástrojů způsobilých závazků

Pro účely čl. 72e odst. 1 písm. a) počítají instituce kapitálové investice na základě hrubých dlouhých pozic s těmito výjimkami:

a) instituce mohou vypočítat objem kapitálových investic na základě čisté dlouhé pozice, jsou-li splněny obě tyto podmínky:

   i) dlouhé a krátké pozice jsou v téže podkladové expozici a s krátkými pozicemi není spojeno žádné riziko protistrany,

   ii) buď jsou dlouhé i krátké pozice drženy v obchodním portfoliu, nebo jsou pozice obojího druhu drženy v investičním portfoliu;

b) instituce určí částku, která má být odečtena za přímé, nepřímé a syntetické kapitálové investice do indexových cenných papírů, pomocí výpočtu podkladové expozice vůči vlastním nástrojům způsobilých závazků zahrnutým do těchto indexů;

c) instituce mohou vzájemně započíst hrubé dlouhé pozice ve vlastních nástrojích způsobilých závazků vyplývající z kapitálových investic do indexových cenných papírů proti krátkým pozicím ve vlastních nástrojích způsobilých závazků vyplývajícím z krátkých pozic v podkladových indexech, včetně případů, kdy je s těmito krátkými pozicemi spojeno riziko protistrany, jsou-li splněny obě tyto podmínky:

   i) dlouhé a krátké pozice jsou v týchž podkladových indexech,

ii) buď jsou dlouhé i krátké pozice drženy v obchodním portfoliu, nebo jsou pozice obojího druhu drženy v investičním portfoliu.

Článek 72g

Základ odpočtů pro položky způsobilých závazků

Pro účely čl. 72e odst. 1 písm. b), c) a d) instituce odečítají hrubé dlouhé pozice s výjimkami stanovenými v článcích 72h a 72i.

Článek 72h

Odpočet kapitálových investic do způsobilých závazků jiných subjektů G-SVI

Instituce nevyužívající výjimku stanovenou v článku 72j provádí odpočty podle čl. 72e odst. 1 písm. c) a d) takto:

a) mohou vypočítat přímé, nepřímé a syntetické kapitálové investice do nástrojů způsobilých závazků na základě čisté dlouhé pozice v téže podkladové expozici, jsou-li splněny obě tyto podmínky:

i) datum splatnosti krátké pozice je buď stejné, nebo pozdější než datum splatnosti dlouhé pozice nebo zbytková splatnost krátké pozice činí nejméně jeden rok,

ii) buď je krátká i dlouhá pozice držena v obchodním portfoliu, nebo jsou obě pozice drženy v investičním portfoliu.

b) určí částku, která má být odečtena za přímé, nepřímé a syntetické kapitálové investice do indexových cenných papírů, pomocí výpočtu podkladové expozice vůči nástrojům způsobilých závazků zahrnutým do těchto indexů.

Článek 72i

Odpočet způsobilých závazků, pokud instituce nemá významnou investici v subjektech G-SVI

1. Pro účely čl. 72e odst. 1 písm. c) instituce vypočítají příslušnou částku, která má být odečtena, vynásobením hodnoty uvedené v písmenu a) tohoto odstavce faktorem získaným z výpočtu uvedeného v písmenu b) tohoto odstavce:

   a) souhrnná částka, o niž přímé, nepřímé a syntetické kapitálové investice instituce do nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2 subjektů finančního sektoru a do nástrojů způsobilých závazků subjektů G-SVI, v nichž instituce nemá významnou investici, převyšují 10 % položek kmenového kapitálu tier 1 instituce po uplatnění těchto ustanovení:

      i) článků 32 až 35,

      ii) čl. 36 odst. 1 písm. a) až g), písm. k) bodů ii) až v) a písm. l), s výjimkou částky, která má být odečtena za odložené daňové pohledávky závislé na budoucím zisku a vyplývající z přechodných rozdílů,

      iii) článků 44 a 45;

b) hodnota přímých, nepřímých a syntetických kapitálových investic instituce do nástrojů způsobilých závazků subjektů G-SVI, v nichž instituce nemá významnou investici, vydělená souhrnnou hodnotou přímých, nepřímých a syntetických kapitálových investic instituce do nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2 subjektů finančního sektoru a do nástrojů způsobilých závazků subjektů G-SVI, v nichž subjekt řešící krizi nemá významnou investici.

2. Instituce z částky uvedené v odst. 1 písm. a) a z výpočtu faktoru podle odst. 1 písm. b) vyloučí pozice z upisování držené pět nebo méně obchodní dní.

3. Částka, která má být podle odstavce 1 odečtena, se rozdělí mezi všechny nástroje způsobilých závazků subjektu G-SVI držené institucí. Instituce určí hodnotu každého nástroje způsobilých závazků, která má být odečtena podle odstavce 1, vynásobením hodnoty stanovené v písmenu a) tohoto odstavce poměrnou částí stanovenou v písmenu b) tohoto odstavce:

a) hodnota kapitálových investic, která má být odečtena podle odstavce 1;

b) poměrná část souhrnné hodnoty přímých, nepřímých a syntetických kapitálových investic instituce do nástrojů způsobilých závazků subjektů G-SVI, v nichž instituce nemá významnou investici, kterou představuje každý nástroj způsobilých závazků držený institucí.

4. Hodnota kapitálových investic uvedená v čl. 72e odst. 1 písm. c), která je nejvýše rovna 10 % položek kmenového kapitálu tier 1 instituce po uplatnění ustanovení uvedených v odst. 1 písm. a) bodech i), ii) a iii) tohoto článku, se neodečítá a podléhá příslušným rizikovým vahám v souladu s částí třetí hlavou II kapitolou 2 nebo 3 a případně požadavkům stanoveným v části třetí hlavě IV.

5. Instituce určí hodnotu každého nástroje způsobilých závazků, na niž se použijí rizikové váhy podle odstavce 4, vynásobením objemu kapitálových investic, u nichž se vyžaduje použití rizikové váhy podle odstavce 4, poměrnou částí vyplývající z výpočtu uvedeného v odst. 3 písm. b).

Článek 72j

Výjimka z odpočtů od položek způsobilých závazků u obchodního portfolia

1. Instituce se mohou rozhodnout neodečítat určenou část svých přímých, nepřímých a syntetických kapitálových investic do nástrojů způsobilých závazků, jejichž souhrnná výše měřená na hrubém dlouhém základě je nejvýše rovna 5 % položek kmenového kapitálu tier 1 instituce po uplatnění článků 32 až 36, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

   a) kapitálové investice jsou v obchodním portfoliu;

   b) nástroje způsobilých závazků jsou drženy nejvýše 30 obchodních dní.

2. Objemy položek, které nejsou odečteny podle odstavce 1, podléhají kapitálovým požadavkům pro položky v obchodním portfoliu.

3. Pokud v případě kapitálových investic neodečtených podle odstavce 1 přestanou být splněny podmínky stanovené v uvedeném odstavci, odečtou se tyto kapitálové investice v souladu s článkem 72g bez uplatnění výjimek stanovených v článcích 72h a 72i.

Oddíl 3

Kapitál a způsobilé závazky

Článek 72k

Způsobilé závazky

Způsobilé závazky instituce tvoří položky způsobilých závazků instituce po odpočtech uvedených v článku 72e.

Článek 72l

Kapitál a způsobilé závazky

Kapitál a způsobilé závazky instituce tvoří součet jejího kapitálu a jejích způsobilých závazků.

---

* Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/49/EU ze dne 16. dubna 2014 o systémech pojištění vkladů (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 149).

** Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/26/ES ze dne 19. května 1998 o neodvolatelnosti zúčtování v platebních systémech a v systémech vypořádání obchodů s cennými papíry (Úř. věst. L 166, 11.6.1998, s. 45).“

32) V části druhé hlavě I se název kapitoly 6 nahrazuje tímto:

„Obecné požadavky na kapitál a způsobilé závazky“.

33) Článek 73 se mění takto:

a) název se nahrazuje tímto:

„ROZDĚLENÍ VÝNOSŮ Z NÁSTROJŮ“;

b) odstavce 1 až 4 se nahrazují tímto:

„1. Kapitálové nástroje a závazky, u nichž může instituce podle svého uvážení rozhodnout o vyplacení rozdělených výnosů jinou formou než formou hotovosti či kapitálového nástroje, nelze považovat za nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1 nebo kapitálu tier 2 nebo za nástroje způsobilých závazků, pokud instituce neobdržela předchozí svolení příslušného orgánu.

2. Příslušné orgány udělí předchozí svolení podle odstavce 1, pouze pokud jsou podle jejich názoru splněny všechny tyto podmínky:

a) možnost volného uvážení podle odstavce 1 ani forma, v níž by mohlo být rozdělení výnosů provedeno, by neměly nepříznivý vliv na schopnost instituce zrušit výplaty spojené s daným nástrojem;

b) možnost volného uvážení podle odstavce 1 ani forma, v níž by mohlo být rozdělení výnosů provedeno, by neměly nepříznivý vliv na schopnost kapitálového nástroje nebo závazku absorbovat ztráty;

c) možnost volného uvážení podle odstavce 1 ani forma, v níž by mohlo být rozdělení výnosů provedeno, by žádným jiným způsobem nesnižovaly kvalitu kapitálového nástroje nebo závazku.

Před udělením předchozího svolení podle odstavce 1 příslušný orgán konzultuje s orgánem příslušným k řešení krize o tom, zda instituce uvedené podmínky splňuje.

3. Kapitálové nástroje a závazky, u nichž právo rozhodnout nebo požadovat, aby rozdělené výnosy z nástroje nebo závazku byly vyplaceny jinou formou než formou hotovosti či kapitálového nástroje, náleží jiné právnické osobě než instituci, která tyto kapitálové nástroje a závazky vydává, nelze považovat za nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1 nebo kapitálu tier 2 ani za nástroje způsobilých závazků.

4. Instituce mohou využít široký tržní index jako jeden ze základů pro stanovení výše rozdělených výnosů z nástrojů zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 1 nebo tier 2 a nástrojů způsobilých závazků.“;

c) odstavec 6 se nahrazuje tímto:

„6. Instituce podávají zprávy o širokých tržních indexech, o něž se jejich kapitálové nástroje a nástroje způsobilých závazků opírají, a zveřejňují je.“

34) V článku 75 se návětí nahrazuje tímto:

„Požadavky týkající se splatnosti se v případě krátkých pozic podle čl. 45 písm. a), čl. 59 písm. a), čl. 69 písm. a) a čl. 72h písm. a) považují ve vztahu k drženým pozicím za splněné, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:“.

35) V článku 76 se odstavce 1, 2 a 3 nahrazují tímto:

„1. Pro účely čl. 42 písm. a), čl. 45 písm. a), čl. 57 písm. a), čl. 59 písm. a), čl. 67 písm. a), čl. 69 písm. a) a čl. 72h písm. a) může instituce snížit hodnotu dlouhé pozice v kapitálovém nástroji o tu část indexu, která je tvořena stejnou podkladovou expozicí, jež je zajišťována, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

a) buď jsou zajišťovaná dlouhá pozice i krátká pozice v indexu použitá k zajištění této dlouhé pozice drženy v obchodním portfoliu, nebo jsou obě pozice drženy v investičním portfoliu;

b) pozice uvedené v písmenu a) jsou v rozvaze instituce oceněny reálnou hodnotou;

c) krátkou pozici uvedenou v písmenu a) lze v rámci postupů vnitřní kontroly uplatňovaných institucí považovat za účinné zajištění;

d) příslušné orgány alespoň jednou ročně posuzují přiměřenost interních kontrolních postupů podle písmene c) a přesvědčí se, že tyto postupy jsou i nadále přiměřené.

2. S předchozím svolením příslušného orgánu může instituce místo výpočtu své expozice vůči položkám uvedeným v jednom nebo více následujících písmenech jako alternativní postup použít konzervativní odhad své podkladové expozice vůči těmto nástrojům zahrnutým do indexů:

   a) vlastním nástrojům zahrnovaným do kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2 a nástrojům způsobilých závazků zahrnutým do indexů;

   b) nástrojům zahrnovaným do kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2 subjektů finančního sektoru zahrnutým do indexů;

   c) nástrojům způsobilých závazků institucí zahrnutým do indexů.

3. Příslušné orgány udělí předchozí svolení uvedené v odstavci 2 pouze tehdy, jestliže instituce k jejich spokojenosti prokázala, že by pro ni sledování podkladové expozice vůči položkám uvedeným v jednom nebo případně více písmenech odstavce 2 bylo provozně nepřiměřeně náročné.“

36) Článek 77 se nahrazuje tímto:

„*Článek 77*
Podmínky pro snížení kapitálu a způsobilých závazků

1. Instituce získá předchozí svolení příslušného orgánu k provedení kteréhokoli z těchto kroků:

   a) ke snížení, umoření nebo zpětnému odkupu nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1 a vydaných institucí způsobem, který je povolen podle použitelného vnitrostátního práva;

b) ke snížení nebo rozdělení emisního ážia souvisejícího s kapitálovými nástroji nebo k jeho reklasifikaci na jinou položku kapitálu;

c) k vypovězení, umoření, splacení nebo zpětnému odkupu nástrojů zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 1 nebo do kapitálu tier 2 před datem jejich smluvní splatnosti.

2. Instituce získá předchozí svolení orgánu příslušného k řešení krize k případnému vypovězení, umoření, splacení nebo zpětnému odkupu nástrojů způsobilých závazků, na které se nevztahuje odstavec 1, před datem jejich smluvní splatnosti.“

37) Článek 78 se nahrazuje tímto:

„*Článek 78*
Svolení příslušných orgánů ke snížení kapitálu

1. Příslušný orgán udělí instituci svolení ke snížení, vypovězení, umoření, splacení nebo zpětnému odkupu nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1 nebo kapitálu tier 2 nebo ke snížení, rozdělení nebo reklasifikaci souvisejícího emisního ážia, pokud je splněna kterákoli z těchto podmínek:

a) nejpozději současně s jakýmikoli postupy podle čl. 77 odst. 1 instituce nahradí nástroje nebo související emisní ážio uvedené v čl. 77 odst. 1 kapitálovými nástroji stejné nebo vyšší kvality za podmínek, které jsou udržitelné z hlediska jejích ekonomických možností;

b) instituce ke spokojenosti příslušného orgánu prokázala, že její kapitál a způsobilé závazky by v důsledku postupu podle čl. 77 odst. 1 tohoto nařízení překročily požadavky stanovené v tomto nařízení, ve směrnicích 2013/36/EU a 2014/59/EU v míře, kterou příslušný orgán považuje za nezbytnou.

Pokud instituce poskytne dostatečné záruky toho, že je schopna operovat s kapitálem v objemu nad rámec požadavků stanovených v tomto nařízení a ve směrnici 2013/36/EU, může příslušný orgán instituci udělit obecné předběžné svolení k provedení kteréhokoli z kroků stanovených v čl. 77 odst. 1 tohoto nařízení, pokud jsou splněna kritéria zajišťující, že jakýkoli tento budoucí krok bude v souladu s podmínkami stanovenými v písmenech a) a b) tohoto odstavce. Toto obecné předběžné svolení se uděluje pouze na sjednanou dobu, jež nepřesáhne jeden rok, po jejímž uplynutí může být obnoveno. Uděluje se pro určitou předem danou částku, kterou určí příslušný orgán. V případě nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1 nesmí tato předem daná částka překročit 3 % příslušné emise a 10 % hodnoty, o niž kmenový kapitál tier 1 převyšuje součet kapitálových požadavků na kmenový kapitál tier 1 stanovených v tomto nařízení, ve směrnicích 2013/36/EU a 2014/59/EU v míře, kterou příslušný orgán považuje za nezbytnou. V případě nástrojů zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 1 nebo kapitálu tier 2 nesmí tato předem daná částka překročit 10 % příslušné emise a 3 % celkového objemu nesplacených nástrojů zahrnovaných do vedlejšího kapitálu tier 1 nebo případně kapitálu tier 2.

Příslušný orgán toto obecné předběžné svolení odvolá, pokud instituce poruší kterékoliv kritérium stanovené pro účely tohoto svolení.

2. Při posuzování udržitelnosti náhradních nástrojů z hlediska ekonomických možností instituce podle odst. 1 písm. a) příslušné orgány zváží, nakolik by tyto náhradní kapitálové nástroje byly pro instituci nákladnější než ty kapitálové nástroje nebo emisní ážio, které by jimi byly nahrazeny.

3. Pokud instituce postupuje podle čl. 77 odst. 1 písm. a) a použitelné vnitrostátní právo zakazuje odmítnout splacení nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1 uvedených v článku 27, může příslušný orgán upustit od podmínek stanovených v odstavci 1 tohoto článku za předpokladu, že vyžaduje, aby instituce přiměřeně omezila splacení těchto nástrojů.

4. Příslušné orgány mohou institucím povolit, aby nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1 nebo kapitálu tier 2 nebo související emisní ážio vypověděly, umořily, splatily nebo zpětně odkoupily před uplynutím pěti let ode dne vydání, pokud jsou splněny podmínky stanovené v odstavci 1 a některá z těchto podmínek:

a) dochází ke změně regulační klasifikace těchto nástrojů, která by pravděpodobně vedla k tomu, že by tyto nástroje byly vyloučeny z kapitálu nebo reklasifikovány jako kvalitativně nižší kapitál, a jsou splněny obě tyto podmínky:

i) příslušný orgán považuje tuto změnu za dostatečně jistou,

ii) instituce příslušnému orgánu uspokojivě prokáže, že regulační reklasifikace těchto nástrojů nebyla v době jejich vydání reálně předvídatelná;

b) dochází ke změně použitelného daňového režimu pro tyto nástroje, u níž instituce příslušnému orgánu uspokojivě prokáže, že je podstatná a nebyla v době jejich vydání reálně předvídatelná;

c) pro nástroje a související emisní ážio platí zachování právních účinků podle článku 494b;

d) nejpozději současně s postupem podle článku 77 odst. 1 instituce nahradí nástroje nebo související emisní ážio uvedené v článku 77 odst. 1 kapitálovými nástroji stejné nebo vyšší kvality za podmínek, které jsou udržitelné z hlediska jejích ekonomických možností, a příslušný orgán tento postup povolil na základě určení, že by byl z obezřetnostního hlediska přínosný a odůvodněný mimořádnými okolnostmi;

e) nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2 jsou zpětně odkoupeny pro účely tvorby trhu.

5. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění následujícího:

a) významu spojení „udržitelné z hlediska ekonomických možností instituce“;

b) přiměřenosti omezení splacení uvedeného v odstavci 3;

c) postupu, jakým příslušné orgány udělují předběžné svolení s provedením kroků uvedených v článku 77 odst. 1, včetně omezení a postupů, a požadavky na údaje v žádosti instituce o svolení příslušného orgánu k provedení kroků uvedených ve zmíněném ustanovení, včetně postupu, který se použije v případě odkupu podílů vydaných členům družstev, a lhůty pro vyřízení těchto žádostí.

EBA předloží Komisi tyto návrhy regulačních technických norem do dne 28. července 2013.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.“

38) Vkládá se nový článek, který zní:

„*Článek 78a*
Svolení ke snížení nástrojů způsobilých závazků

1. Orgán příslušný k řešení krize udělí instituci svolení k vypovězení, umoření, splacení nebo zpětnému odkupu nástrojů způsobilých závazků, pokud je splněna některá z těchto podmínek:

   a) nejpozději současně s jakýmkoli postupem podle čl. 77 odst. 2 instituce nahradí nástroje způsobilých závazků kapitálovými nástroji nebo nástroji způsobilých závazků stejné nebo vyšší kvality za podmínek, které jsou udržitelné z hlediska jejích ekonomických možností;

   b) instituce ke spokojenosti orgánu příslušného k řešení krize prokázala, že její kapitál a způsobilé závazky by v důsledku postupu podle čl. 77 odst. 2 tohoto nařízení překročily požadavky na kapitál a způsobilé závazky stanovené v tomto nařízení a ve směrnicích 2013/36/EU a 2014/59/EU v míře, kterou orgán příslušný k řešení krize po dohodě s příslušným orgánem považuje za nezbytnou;

c) instituce ke spokojenosti orgánu příslušného k řešení krize prokázala, že částečné nebo úplné nahrazení způsobilých závazků kapitálovými nástroji je nezbytné k zajištění souladu s kapitálovými požadavky stanovenými v tomto nařízení a ve směrnici 2013/36/EU pro účely pokračujícího povolení.

Pokud instituce poskytne dostatečné záruky toho, že je schopna operovat s kapitálem a způsobilými závazky v objemu nad rámec požadavků stanovených v tomto nařízení a ve směrnicích 2013/36/EU a 2014/59/EU, může orgán příslušný k řešení krize po konzultaci s příslušným orgánem udělit instituci obecné předběžné svolení k provádění vypovězení, umoření, splacení nebo zpětných odkupů nástrojů způsobilých závazků, pokud jsou splněna kritéria zajišťující, že jakýkoli tento budoucí krok bude v souladu s podmínkami stanovenými v písmenech a) a b) tohoto odstavce. Toto obecné předběžné svolení se uděluje pouze na sjednanou dobu, jež nepřesáhne jeden rok, po jejímž uplynutí může být obnoveno. Uděluje se pouze pro určitou předem danou částku, kterou určí orgán příslušný k řešení krize. Orgány příslušné k řešení krize informují příslušné orgány o veškerých udělených obecných předběžných svoleních.

Orgán příslušný k řešení krize toto obecné předběžné svolení odvolá, pokud instituce poruší kterékoliv kritérium stanovené pro účely tohoto svolení.

2. Při posuzování udržitelnosti náhradních nástrojů z hlediska ekonomických možností instituce podle odst. 1 písm. a) orgány příslušné k řešení krize zváží, nakolik by tyto náhradní kapitálové nástroje nebo náhradní způsobilé závazky byly pro instituci nákladnější než ty, které by jimi byly nahrazeny.

3. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění následujícího:

   a) postupu spolupráce mezi příslušným orgánem a orgánem příslušným k řešení krize;

   b) postupu pro udělování svolení v souladu s odst. 1 prvním pododstavcem včetně lhůt a požadavků na informace;

   c) postupu pro udělování obecného předběžného svolení v souladu s odst. 1 druhým pododstavcem, včetně lhůt a požadavků na informace;

   d) významu spojení „udržitelné z hlediska ekonomických možností instituce“.

   Tyto návrhy regulačních technických norem musí být pro účely prvního pododstavce písm. d) tohoto odstavce plně v souladu s aktem v přenesené pravomoci uvedeným v článku 78.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do ... [šest měsíců ode dne vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost].

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.“

39) Článek 79 se mění takto:

a) název se nahrazuje tímto:

„Dočasná výjimka z odpočtů od kapitálu a způsobilých závazků“;

b) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Pokud instituce drží kapitálové nástroje nebo závazky, které se považují za kapitálové nástroje v subjektu finančního sektoru nebo za nástroje způsobilých závazků v instituci a jejichž účelem je podle názoru příslušného orgánu finanční pomoc určená k reorganizaci a obnově životaschopnosti daného subjektu nebo instituce, může příslušný orgán dočasně upustit od uplatňování ustanovení o odpočtech, která by se jinak na tyto nástroje vztahovala.“

40) Za článek 79 se vkládá nový článek, který zní:

„*Článek 79a*

Posouzení souladu s podmínkami pro kapitálové nástroje a nástroje způsobilých závazků

Při posuzování souladu s požadavky stanovenými v části druhé přihlédnou instituce k podstatným prvkům nástrojů, a nikoliv pouze k jejich právní formě. Posouzení podstatných prvků nástroje zohlední veškerá ujednání související s nástroji, a to i v případě, že tato nejsou výslovně uvedena v podmínkách nástrojů samotných, aby bylo možné určit, zda spojené ekonomické účinky těchto ujednání jsou v souladu s cílem příslušných ustanovení.“

41) Článek 80 se mění takto:

a) název se nahrazuje tímto:

„Průběžný přezkum kvality kapitálu a nástrojů způsobilých závazků“;

b) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. EBA sleduje kvalitu kapitálových nástrojů a nástrojů způsobilých závazků vydávaných institucemi po celé Unii a neprodleně informuje Komisi, pokud se objeví významné důkazy, že uvedené nástroje nesplňují příslušná kritéria způsobilosti stanovená v tomto nařízení.

Aby mohl orgán EBA sledovat kvalitu kapitálových nástrojů a nástrojů způsobilých závazků vydávaných institucemi po celé Unii, příslušné orgány mu na jeho žádost neprodleně postoupí veškeré informace o nově emitovaných kapitálových nástrojích nebo nových druzích závazků, jež považuje za relevantní.“;

c) v odstavci 3 se návětí nahrazuje tímto:

„3. EBA poskytne Komisi odborné poradenství k významným změnám definice kapitálu a způsobilých závazků, které považuje za nutné v důsledku některé z následujících příčin:“.

42) V článku 81 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Menšinové podíly zahrnují součet položek kmenového kapitálu tier 1 dceřiného podniku, pokud jsou splněny tyto podmínky:

a) dceřiný podnik je jedním z těchto subjektů:

i) institucí,

ii) podnikem, který na základě použitelného vnitrostátního práva podléhá požadavkům tohoto nařízení a směrnice 2013/36/EU,

iii) zprostředkující finanční holdingovou společností ve třetí zemi, která podléhá obezřetnostním požadavkům, jež jsou stejně přísné jako obezřetnostní požadavky pro úvěrové instituce dané třetí země, pokud Komise v souladu s čl. 107 odst. 4 rozhodla, že tyto obezřetnostní požadavky jsou přinejmenším rovnocenné požadavkům stanoveným v tomto nařízení;

b) dceřiný podnik je v plném rozsahu zahrnut do konsolidace podle části první hlavy II kapitoly 2;

c) položky kmenového kapitálu tier 1 uvedené v úvodní části tohoto odstavce vlastní jiné osoby než podniky zahrnuté do konsolidace podle části první hlavy II kapitoly 2.“

43) Článek 82 se nahrazuje tímto:

„*Článek 82*
Kvalifikovaný vedlejší kapitál tier 1, kapitál tier 1 a tier 2 a kvalifikovaný kapitál

Kvalifikovaný vedlejší kapitál tier 1, kapitál tier 1 a tier 2 a kvalifikovaný kapitál zahrnuje menšinový podíl, nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1 nebo kapitálu tier 2 včetně souvisejícího nerozděleného zisku a emisního ážia dceřiného podniku, pokud jsou splněny tyto podmínky:

a) dceřiný podnik je jedním z těchto subjektů:

i) institucí,

ii) podnikem, který na základě použitelného vnitrostátního práva podléhá požadavkům tohoto nařízení a směrnice 2013/36/EU,

iii) zprostředkující finanční holdingovou společností ve třetí zemi, která podléhá obezřetnostním požadavkům, jež jsou stejně přísné jako obezřetnostní požadavky pro úvěrové instituce dané třetí země, pokud Komise v souladu s čl. 107 odst. 4 rozhodla, že tyto obezřetnostní požadavky jsou přinejmenším rovnocenné požadavkům stanoveným v tomto nařízení;

b) dceřiný podnik je v plném rozsahu zahrnut do konsolidace podle části první hlavy II kapitoly 2;

c) tyto nástroje vlastní jiné osoby než podniky zahrnuté do konsolidace podle části první hlavy II kapitoly 2.“

44) V čl. 83 odst. 1 se návětí nahrazuje tímto:

„1. Nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2 vydané jednotkou pro speciální účel a související emisní ážio se do 31. prosince 2021 zahrnují do kvalifikovaného vedlejšího kapitálu tier 1, kapitálu tier 1 nebo kapitálu tier 2 nebo případně kvalifikovaného kapitálu, pouze pokud jsou splněny tyto podmínky:“.

45) Vkládá se nový článek, který zní:

„*Článek 88a*
Kvalifikované nástroje způsobilých závazků

Závazky vydané dceřiným podnikem usazeným v Unii, jenž patří do téže skupiny řešící krizi jako subjekt řešící krizi, se kvalifikují k zahrnutí do nástrojů konsolidovaných způsobilých závazků instituce podle článku 92a, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:

a) jsou vydány v souladu s čl. 45f odst. 2 písm. a) směrnice 2014/59/EU;

b) jsou zakoupeny stávajícím akcionářem, který není součástí téže skupiny řešící krizi, za podmínky, že výkon pravomocí k odpisu nebo konverzi v souladu s články 59 až 62 směrnice 2014/59/EU nemá vliv na kontrolu subjektu řešícího krizi nad daným dceřiným podnikem;

c) tyto závazky nepřekročí částku stanovenou odečtením částky uvedené v bodě i) od částky uvedené v bodě ii):

   i) součet výše závazků vydaných subjektu řešícímu krizi a zakoupených tímto subjektem buď přímo, nebo nepřímo prostřednictvím jiných subjektů v téže skupině řešící krizi a výše kapitálových nástrojů vydaných v souladu s čl. 45f odst. 2 písm. b) směrnice 2014/59/EU,

ii) částka požadovaná podle čl. 45f odst. 1 směrnice 2014/59/EU.“

46) Článek 92 se mění takto:

a) v odstavci 1 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„d) pákový poměr ve výši 3 %.“;

b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„1a. Vedle požadavku stanoveného v odst. 1 písm. d) tohoto článku udržují G-SVI kapitálovou rezervu k pákovému poměru ve výši celkové míry expozic G-SVI podle čl. 429 odst. 4 tohoto nařízení vynásobené 50 % kapitálové rezervy vztahující se na G-SVI v souladu s článkem 131 směrnice 2013/36/EU.

Požadavek kapitálové rezervy k pákovému poměru plní G-SVI pouze prostřednictvím kapitálu tier 1. Kapitál tier 1, který se používá ke splnění požadavku kapitálové rezervy k pákovému poměru, se nepoužije ke splnění žádných požadavků založených na páce, jež jsou stanoveny v tomto nařízení a ve směrnici 2013/36/EU, není-li v nich výslovně stanoveno jinak.

Jestliže G-SVI požadavek kapitálové rezervy k pákovému poměru neplní, vztahuje se na ni požadavek na zachování kapitálu v souladu s článkem 141b směrnice 2013/36/EU.

Neplní-li G-SVI současně požadavek kapitálové rezervy k pákovému poměru a požadavek kombinovaných kapitálových rezerv ve smyslu čl. 128 bodu 6 směrnice 2013/36/EU, vztahuje se na ni vyšší z požadavků na zachování kapitálu v souladu s články 141 a 141b uvedené směrnice.“;

c) odstavec 3 se mění takto:

i) písmena b) a c) se nahrazují tímto:

„b) požadavky na kapitál pro transakce zahrnuté do obchodního portfolia instituce:

i) k tržnímu riziku stanovené v souladu s hlavou IV této části, s výjimkou přístupu stanoveného v kapitolách 1a a 1b uvedené hlavy;

ii) pro velké expozice přesahující limity stanovené v článcích 395 až 401, pokud je instituci povoleno tyto limity překročit, jak je určeno v souladu s částí čtvrtou;

c) požadavky na kapitál k tržnímu riziku stanovené v hlavě IV této části, s výjimkou přístupu stanoveného v kapitolách 1a a 1b uvedené hlavy, pro veškerou obchodní činnost vystavenou měnovému nebo komoditnímu riziku;“

ii) vkládá se nové písmeno, které zní:

„ca) požadavky na kapitál vypočtené v souladu s hlavou V této části, s výjimkou článku 379 pro vypořádací riziko.“

47) Vkládají se nové články, které znějí:

„*Článek 92a*
Požadavky na kapitál a způsobilé závazky G-SVI

1. S výhradou článků 93 a 94 a výjimek stanovených v odstavci 2 tohoto článku platí, že instituce určené jako subjekty řešící krizi, které jsou G-SVI nebo součástí G-SVI, musí vždy splňovat tyto požadavky na kapitál a způsobilé závazky:

a) na riziku založený poměr ve výši 18 %, představující kapitál a způsobilé závazky instituce vyjádřené jako procento celkového objemu rizikové expozice vypočteného podle čl. 92 odst. 3 a 4;

b) na riziku nezaložený poměr ve výši 6,75 %, představující kapitál a způsobilé závazky instituce vyjádřené jako procento celkové míry expozic podle čl. 429 odst. 4.

2. Požadavky stanovené v odstavci 1 se nepoužijí v těchto případech:

a) do tří let od data, kdy instituce nebo skupina, jejíž je instituce součástí, byla určena jako G-SVI;

b) do dvou let od data, kdy orgán příslušný k řešení krize uplatnil nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů podle směrnice 2014/59/EU;

c) do dvou let od data, kdy subjekt řešící krizi zavedl alternativní opatření soukromého sektoru uvedené v čl. 32 odst. 1 písm. b) směrnice 2014/59/EU, jímž byly kapitálové nástroje a další závazky odepsány nebo konvertovány na položky kmenového kapitálu tier 1 za účelem rekapitalizace subjektu řešícího krizi bez uplatnění nástrojů k řešení krize.

3. Pokud souhrn plynoucí z uplatnění požadavku stanoveného v odst. 1 písm. a) tohoto článku na každý subjekt řešící krizi ze stejné G-SVI překročí požadavek na kapitál a způsobilé závazky vypočtený v souladu s článkem 12 tohoto nařízení, může orgán příslušný k řešení krize mateřské instituce v EU po konzultaci s ostatními relevantními orgány příslušnými k řešení krize postupovat v souladu s čl. 45d odst. 3 nebo čl. 45h odst. 1 směrnice 2014/59/EU.

Článek 92b

Požadavek na kapitál a způsobilé závazky G-SVI mimo EU

1. Instituce, které jsou významnými dceřinými podniky G-SVI mimo EU a nejsou subjekty řešícími krizi, musí vždy splňovat požadavky na kapitál a způsobilé závazky, které se rovnají 90 % požadavků na kapitál a způsobilé závazky stanovených v článku 92a.

2. Pro účely dodržení odstavce 1 se nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2 a nástroje způsobilých závazků zohlední pouze tehdy, pokud je vlastní nejvyšší mateřský podnik G-SVI mimo EU a byly vydány buď přímo, nebo nepřímo prostřednictvím jiných subjektů v rámci téže skupiny, jsou-li všechny tyto subjekty usazeny ve stejné třetí zemi jako nejvyšší mateřský podnik nebo v členském státě.

3. Nástroj způsobilých závazků se pro účely dodržení odstavce 1 zohlední pouze tehdy, pokud splňuje všechny tyto další podmínky:

   a) v případě běžného úpadkového řízení ve smyslu čl. 2 odst. 1 bodu 47 směrnice 2014/59/EU stojí pohledávka plynoucí z tohoto závazku až za pohledávkami plynoucími ze závazků, které nesplňují podmínky stanovené v odstavci 2 tohoto článku a které nelze považovat za kapitál;

   b) podléhá pravomoci k odpisu nebo konverzi v souladu s články 59 až 62 směrnice 2014/59/EU.“

48) Článek 94 se nahrazuje tímto:

„*Článek 94*
Výjimka pro malá obchodní portfolia

1. Odchylně od čl. 92 odst. 3 písm. b) mohou instituce vypočítat kapitálový požadavek pro transakce zahrnuté do obchodního portfolia v souladu s odstavcem 2 tohoto článku, pokud objem jejich rozvahových a podrozvahových položek zahrnutých do obchodního portfolia je na základě posouzení prováděného měsíčně s použitím údajů k poslednímu dni měsíce nejvýše roven oběma těmto hodnotám:

   a) 5 % celkových aktiv instituce;

   b) 50 milionům EUR.

2. Pokud jsou podmínky stanovené v odst. 1 písm. a) i b) splněny, může instituce vypočítat kapitálový požadavek pro transakce zahrnuté do obchodního portfolia takto:

   a) u kontraktů uvedených v příloze II bodě 1, kontraktů týkajících se akcií uvedených v příloze II bodě 3 a úvěrových derivátů mohou instituce vyjmout tyto pozice z kapitálového požadavku podle čl. 92 odst. 3 písm. b);

b) u pozic v obchodním portfoliu neuvedených v písmeni a) tohoto odstavce mohou instituce nahradit kapitálový požadavek podle čl. 92 odst. 3 písm. b) požadavkem vypočteným v souladu s čl. 92 odst. 3 písm. a).

3. Instituce vypočítají objem svých rozvahových a podrozvahových položek zahrnutých do obchodního portfolia pro účely odstavce 1 na základě údajů k poslednímu dni každého měsíce v souladu s těmito požadavky:

a) do výpočtu jsou zahrnuty všechny pozice zařazené do obchodního portfolia v souladu s článkem 104 s výjimkou těchto pozic:

i) pozic týkajících se cizích měn a komodit,

ii) pozic v úvěrových derivátech, které jsou uznány jako vnitřní zajištění vůči expozicím úvěrového rizika nebo rizika protistrany v investičním portfoliu, a transakcí s úvěrovými deriváty, jež dokonale kompenzují tržní riziko tohoto vnitřního zajištění, jak je uvedeno v čl. 106 odst. 3;

b) všechny pozice zahrnuté do výpočtu v souladu s písmenem a) jsou k danému dni oceněny v tržní hodnotě; pokud není tržní hodnota určité pozice k danému dni k dispozici, použijí instituce reálnou hodnotu této pozice k danému dni; pokud k danému dni není k dispozici reálná ani tržní hodnota, použijí instituce tu tržní nebo reálnou hodnotu dané pozice, která je nejaktuálnější;

c) absolutní hodnota dlouhé pozice se sčítá s absolutní hodnotou krátké pozice.

4. Pokud jsou podmínky stanovené v odst. 1 písm. a) i b) tohoto článku splněny, a to bez ohledu na povinnosti stanovené v článcích 74 a 83 směrnice 2013/36/EU, čl. 102 odst. 3 a 4 a články 103 a 104b tohoto nařízení se nepoužijí.

5. Instituce oznámí příslušným orgánům, pokud vypočítávají nebo přestanou vypočítávat kapitálové požadavky pro transakce zahrnuté do obchodního portfolia v souladu s odstavcem 2.

6. Instituce, která přestala splňovat jednu nebo více podmínek stanovených v odstavci 1, tuto skutečnost ihned oznámí příslušnému orgánu.

7. Instituce do tří měsíců přestane vypočítávat kapitálové požadavky pro transakce zahrnované do obchodního portfolia v souladu s odstavcem 2 v některém z těchto případů:

a) instituce nesplňuje podmínky stanovené v odst. 1 písm. a) nebo b) po dobu tří po sobě jdoucích měsíců;

b) instituce nesplňuje podmínky stanovené v odst. 1 písm. a) nebo b) po dobu více než šesti z uplynulých dvanácti měsíců.

8. Pokud instituce přestala vypočítávat kapitálové požadavky pro transakce zahrnuté do obchodního portfolia v souladu s tímto článkem, může tyto požadavky pro své transakce zahrnuté do obchodního portfolia znovu vypočítávat v souladu s tímto článkem pouze tehdy, prokáže-li příslušnému orgánu, že všechny podmínky stanovené v odstavci 1 byly splněny nepřetržitě po dobu jednoho roku.

9. Instituce neotevře, nekoupí ani neprodá pozici v obchodním portfoliu pouze za účelem splnění některé z podmínek odstavce 1 během měsíčního posuzování.“

49) V části třetí hlavě I se zrušuje kapitola 2.

50) Článek 102 se mění takto:

a) odstavce 2, 3 a 4 se nahrazují tímto:

„2. Záměr obchodovat je třeba prokázat pomocí strategií, zásad a postupů vytvořených institucí pro řízení pozice nebo portfolia v souladu s články 103, 104 a 104a.

3. Instituce vytvoří a udržují systémy a kontrolní mechanismy pro řízení svého obchodního portfolia v souladu s článkem 103.

4. Pro účely požadavků na podávání zpráv stanovených v čl. 430b odst. 3 se pozice v obchodním portfoliu přiřazují obchodním útvarům vytvořeným v souladu s článkem 104b.“;

b) doplňují se nové odstavce, které znějí:

„5. Pozice v obchodním portfoliu podléhají požadavkům na obezřetné oceňování uvedeným v článku 105.

6. Instituce zachází s vnitřním zajištěním v souladu s článkem 106.“

51) Článek 103 se nahrazuje tímto:

„*Článek 103*
Řízení obchodního portfolia

1. Instituce musí mít jasně definované zásady a postupy pro celkové řízení obchodního portfolia. Tyto zásady a postupy vymezují alespoň:

a) činnosti, které instituce považuje za obchodování a za součást obchodního portfolia pro účely kapitálových požadavků;

b) rozsah, v jakém lze pozici denně přeceňovat tržní hodnotou podle situace na aktivním a likvidním obousměrném trhu;

c) u pozic oceňovaných pomocí modelu rozsah, v jakém instituce může:

i) určit všechna podstatná rizika spojená s pozicí,

ii) zajistit se proti všem podstatným rizikům spojeným s pozicí pomocí nástrojů, pro které existuje aktivní a likvidní obousměrný trh,

iii) spolehlivě odhadnout klíčové předpoklady a parametry použité v modelu;

d) rozsah, v jakém instituce může a je povinna generovat ocenění pozice, které lze systematicky externě validovat;

e) rozsah, v jakém by právní omezení nebo jiné provozní požadavky ovlivnily schopnost instituce uzavřít nebo zajistit pozici v krátkém období;

f) rozsah, v jakém instituce může a je povinna aktivně řídit rizika spojená s pozicemi v rámci obchodních operací;

g) rozsah, v jakém instituce může reklasifikovat riziko nebo pozice mezi investičním a obchodním portfoliem, a požadavky na tuto reklasifikaci podle článku 104a.

2. Při řízení svých pozic či portfolií pozic v obchodním portfoliu musí instituce splňovat všechny tyto požadavky:

a) instituce musí mít zavedenu jednoznačně zdokumentovanou strategii obchodování pro pozice nebo portfolia v obchodním portfoliu, která je schválená vrcholným vedením a zahrnuje očekávané období držení;

b) instituce musí mít zavedeny jasně definované zásady a postupy pro aktivní řízení pozic nebo portfolií v obchodním portfoliu; tyto zásady a postupy zahrnují:

i) vymezení pozic nebo portfolií pozic, které může každý obchodní útvar nebo případně určený obchodník otevírat,

ii) stanovení limitů na pozice a sledování jejich přiměřenosti,

iii) zajištění toho, aby obchodníci byli oprávněni otevírat a řídit pozici v rámci schválených limitů a v souladu se schválenou strategií,

iv) zajištění toho, aby pozice byly hlášeny vrcholnému vedení jako nedílná součást procesu řízení rizik instituce,

v) zajištění toho, aby pozice byly aktivně sledovány s ohledem na zdroje informací o trhu a byla posouzena prodejnost či realizovatelnost zajištění pozice či rizik jejích složek, včetně posouzení, kvality a dostupnosti tržních vstupů pro proces oceňování, úrovně obratu a objemu pozic obchodovaných na trhu,

vi) aktivní postupy a kontroly pro boj proti podvodům;

c) instituce musí mít jasně definované zásady a postupy pro sledování pozic vzhledem ke své strategii obchodování, včetně sledování obratu a pozic, u nichž byla překročena původně zamýšlená doba držení.“

52) V článku 104 se zrušuje odstavec 2.

53) Vkládají se nové články, které znějí:

„*Článek 104a*
Reklasifikace pozice

1. Instituce mají zavedeny jasně definované zásady pro určení výjimečných okolností, které odůvodňují reklasifikaci pozice v obchodním portfoliu na pozici v investičním portfoliu nebo naopak reklasifikaci pozice v investičním portfoliu na pozici v obchodním portfoliu za účelem stanovení kapitálových požadavků ke spokojenosti příslušných orgánů. Instituce tyto zásady alespoň jednou ročně přezkoumají.

EBA sleduje spektrum postupů v oblasti dohledu a do ... [pět let ode dne vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost] vydá v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 obecné pokyny o pojetí výjimečných okolností pro účely odstavce 1 tohoto článku. Dokud EBA tyto obecné pokyny nevydá, příslušné orgány vyrozumí EBA o svém rozhodnutí udělit instituci svolení k reklasifikaci pozice podle odstavce 2 tohoto článku a k tomuto rozhodnutí poskytnou důvody.

2. Příslušné orgány udělí svolení k reklasifikaci pozice v obchodním portfoliu na pozici v investičním portfoliu nebo naopak pozice v investičním portfoliu na pozici v obchodním portfoliu pro účely stanovení kapitálových požadavků pouze tehdy, pokud instituce poskytla příslušným orgánům písemné důkazy, že její rozhodnutí reklasifikovat tuto pozici je výsledkem výjimečné okolnosti, která je v souladu se zásadami, jež má instituce zavedeny v souladu s odstavcem 1 tohoto článku. K tomuto účelu instituce poskytne dostatečné důkazy o tom, že pozice již nesplňuje podmínku, aby byla zařazena jako pozice v obchodním portfoliu nebo investičním portfoliu podle článku 104.

   Rozhodnutí uvedené v prvním pododstavci schválí vedoucí orgán.

3. V případech, kdy příslušný orgán udělil svolení k reklasifikaci pozice v souladu s odstavcem 2, instituce, která toto svolení obdržela:

   a) neprodleně veřejně zpřístupní:

      i) informaci, že její pozice byla reklasifikována, a

      ii) má-li tato reklasifikace za účinek snížení kapitálových požadavků instituce, objem tohoto snížení, a

b) má-li tato reklasifikace za účinek snížení kapitálových požadavků instituce, neuzná tento účinek, dokud daná pozice nedosáhne splatnosti, ledaže jí příslušný orgán povolí tento účinek uznat k dřívějšímu dni.

4. Instituce vypočítá čistou změnu výše svých kapitálových požadavků vyplývající z reklasifikace pozice jako rozdíl mezi kapitálovými požadavky bezprostředně po reklasifikaci a kapitálovými požadavky bezprostředně před reklasifikací, přičemž každé vypočítá v souladu s článkem 92. Při výpočtu se nezohledňují účinky žádných jiných faktorů než reklasifikace.

5. Reklasifikace pozice v souladu s tímto článkem je neodvolatelná.

Článek 104b

Požadavky na obchodní útvar

1. Pro účely požadavků na podávání zpráv stanovených v čl. 430b odst. 3 instituce vytvoří obchodní útvary a přiřadí každou ze svých pozic v obchodním portfoliu jednomu z těchto obchodních útvarů. Pozice v obchodním portfoliu se přiřadí stejnému obchodnímu útvaru pouze tehdy, pokud splňují dohodnutou obchodní strategii pro obchodní útvar a jsou důsledně řízeny a sledovány v souladu s odstavcem 2 tohoto článku.

2. Obchodní útvary instituce vždy splňují všechny tyto požadavky:

a) každý obchodní útvar má jasnou a specifickou obchodní strategii a strukturu řízení rizik, která je přiměřená jeho obchodní strategii;

b) každý obchodní útvar má jasnou organizační strukturu; pozice v daném obchodním útvaru jsou řízeny určenými obchodníky v rámci instituce; každý obchodník má v rámci obchodního útvaru zvláštní funkce; každý obchodník je přidělen pouze jednomu obchodnímu útvaru;

c) limity pozice jsou v každém obchodním útvaru stanoveny v souladu s obchodní strategií tohoto obchodního útvaru;

d) zprávy o činnosti, ziskovosti, řízení rizik a regulatorních požadavcích na úrovni obchodního útvaru se vypracovávají alespoň jednou týdně a pravidelně se sdělují vedoucímu orgánu;

e) každý obchodní útvar má jasný roční obchodní plán včetně řádně vymezených zásad odměňování na základě spolehlivých kritérií používaných k měření výkonnosti;

f) jednou měsíčně se za každý obchodní útvar vypracovávají zprávy o splatných pozicích, případech porušení vnitrodenních a denních limitů obchodování, jakož i opatřeních, jež instituce přijala k řešení těchto porušení, a posouzení likvidity trhu, které jsou poskytovány příslušným orgánům.

3. Odchylně od odst. 2 písm. b) může instituce přidělit obchodníka více než jednomu obchodnímu útvaru, pokud ke spokojenosti příslušného orgánu prokáže, že přidělení bylo provedeno v důsledku úvah souvisejících s obchodováním nebo zdroji a jsou při něm dodrženy ostatní kvalitativní požadavky, které tento článek stanoví pro obchodníky a obchodní útvary.

4. Instituce oznámí příslušným orgánům způsob, jakým zajišťují soulad s odstavcem 2. Příslušné orgány mohou požadovat, aby instituce změnila strukturu nebo organizaci svých obchodních útvarů za účelem zajištění souladu s tímto článkem.“

54) Článek 105 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Veškeré pozice v obchodním portfoliu a pozice v investičním portfoliu oceňované reálnou hodnotou se řídí zásadami obezřetného oceňování uvedenými v tomto článku. Instituce zejména zajistí, aby obezřetné oceňování pozic v obchodním portfoliu bylo prováděno s odpovídajícím stupněm jistoty s ohledem na dynamickou povahu pozic v obchodním portfoliu a pozic v investičním portfoliu oceňovaných reálnou hodnotou, požadavky obezřetnosti a přiměřenosti a způsob fungování a účel kapitálových požadavků týkajících se pozic v obchodním portfoliu a pozic v investičním portfoliu oceňovaných reálnou hodnotou.“;

b) odstavce 3 a 4 se nahrazují tímto:

„3. Instituce přeceňují pozice v obchodním portfoliu reálnou hodnotou alespoň jednou denně. Změny hodnoty těchto pozic se vykazují ve výsledovce instituce.

4. Instituce provádějí tržní přecenění pozic v obchodním portfoliu a pozic v investičním portfoliu oceňovaných reálnou hodnotou, kdykoli je to možné, a to rovněž při uplatnění příslušného kapitálového zacházení na tyto pozice.“;

c) odstavec 6 se nahrazuje tímto:

„6. Kde tržní ocenění není možné, používají instituce konzervativní ocenění pozic a portfolií pomocí modelu, a to rovněž při výpočtu kapitálových požadavků pro pozice v obchodním portfoliu a pozice v investičním portfoliu oceňované reálnou hodnotou.“;

d) v odstavci 7 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Pro účely prvního pododstavce písm. d) musí být model vyvinut nebo schválen nezávisle na obchodních útvarech a nezávisle testován, včetně validace matematické stránky, předpokladů a softwarového provedení.“;

e) v odstavci 11 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) dodatečný čas, který by byl zapotřebí k zajištění pozice nebo rizik v rámci pozice za horizonty likvidity, které byly přiřazeny rizikovým faktorům pozice v souladu s článkem 325bd;“.

55) Článek 106 se mění takto:

a) odstavce 2 a 3 se nahrazují tímto:

„2. Požadavky stanovené v odstavci 1 se uplatňují, aniž jsou dotčeny požadavky vztahující se na zajištěnou pozici v investičním portfoliu nebo případně v obchodním portfoliu.

3. Pokud instituce zajišťuje expozici úvěrového rizika nebo rizika protistrany v investičním portfoliu pomocí úvěrového derivátu zařazeného do jejího obchodního portfolia, považuje se tato pozice v úvěrovém derivátu pro účely výpočtu objemů rizikově vážených expozic uvedených v čl. 92 odst. 3 písm. a) za vnitřní zajištění expozice úvěrového rizika nebo rizika protistrany v investičním portfoliu, jestliže instituce vstoupí do jiné transakce s úvěrovým derivátem se způsobilou třetí stranou poskytující zajištění, která splňuje požadavky na osobní zajištění úvěrového rizika v investičním portfoliu a dokonale kompenzuje tržní riziko vnitřního zajištění.

Vnitřní zajištění uznané v souladu s prvním pododstavcem i úvěrový derivát uzavřený s třetí stranou jsou za účelem výpočtu kapitálových požadavků k tržnímu riziku zahrnuty do obchodního portfolia.“;

b) doplňují se nové odstavce, které znějí:

„4. Pokud instituce zajišťuje expozici akciového rizika v investičním portfoliu pomocí akciového derivátu zařazeného do jejího obchodního portfolia, považuje se tato akciová derivátová pozice pro účely výpočtu objemů rizikově vážených expozic uvedených v čl. 92 odst. 3 písm. a) za vnitřní zajištění expozice akciového rizika v investičním portfoliu, jestliže instituce vstoupí do jiné akciové derivátové transakce se způsobilou třetí stranou poskytující zajištění, která splňuje požadavky na osobní zajištění úvěrového rizika v investičním portfoliu a dokonale kompenzuje tržní riziko vnitřního zajištění.

Vnitřní zajištění uznané v souladu s prvním pododstavcem i akciový derivát uzavřený se způsobilou třetí stranou poskytující zajištění jsou pro účely výpočtu kapitálových požadavků k tržnímu riziku zahrnuty do obchodního portfolia.

5. Pokud instituce zajišťuje expozice úrokového rizika v investičním portfoliu pomocí pozice v úrokovém riziku zařazené do jejího obchodního portfolia, považuje se tato pozice v úrokovém riziku pro účely posouzení úrokového rizika plynoucího z investičních pozic v souladu s články 84 a 98 směrnice 2013/36/EU za vnitřní zajištění, jsou-li splněny tyto podmínky:

   a) pozice byla zařazena do samostatného portfolia odděleného od ostatních pozic v obchodním portfoliu, jehož obchodní strategie je určena pouze k řízení a zmírnění tržního rizika vnitřního zajištění expozice úrokového rizika; za tímto účelem může instituce do tohoto portfolia zařadit i jiné pozice v úrokovém riziku otevřené s třetími stranami nebo se svým vlastním obchodním portfoliem, pokud může tržní riziko těchto pozic v úrokovém riziku otevřených s vlastním obchodním portfoliem dokonale kompenzovat otevřením opačných pozic v úrokovém riziku s třetími stranami;

b) pro účely požadavků na podávání zpráv stanovených v čl. 430b odst. 3 byla pozice přiřazena obchodnímu útvaru vytvořenému v souladu s článkem 104b, jehož obchodní strategie je určena pouze k řízení a zmírnění tržního rizika vnitřního zajištění expozice úrokového rizika; za tímto účelem může obchodní útvar otevřít jiné pozice v úrokovém riziku s třetími stranami nebo jinými obchodními útvary instituce, pokud tyto jiné obchodní útvary dokonale kompenzují tržní riziko těchto jiných pozic v úrokovém riziku otevřením opačných pozic v úrokovém riziku s třetími stranami;

c) instituce plně zdokumentovala, jak pozice zmírňuje úrokové riziko vyplývající z pozic v investičním portfoliu pro účely požadavků stanovených v článcích 84 a 98 směrnice 2013/36/EU.

6. Kapitálové požadavky k tržnímu riziku všech pozic zařazených do samostatného portfolia podle odst. 5 písm. a) se vypočítají samostatně a doplňují kapitálové požadavky pro ostatní pozice v obchodním portfoliu.

7. Pro účely požadavků na podávání zpráv stanovených v článku 430b se kapitálové požadavky k tržnímu riziku všech pozic zařazených do samostatného portfolia podle odst. 5 písm. a) tohoto článku nebo případně přiřazených obchodnímu útvaru nebo otevřených tímto útvarem podle odst. 5 písm. b) tohoto článku vypočítají samostatně jako samostatné portfolio a doplňují výpočet kapitálových požadavků pro ostatní pozice v obchodním portfoliu.“

56) V článku 107 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Pro účely tohoto nařízení se s expozicemi vůči investičnímu podniku ze třetí země, úvěrové instituci ze třetí země a burze ze třetí země zachází jako s expozicemi vůči instituci pouze v případě, že třetí země uplatňuje na uvedený subjekt požadavky v oblasti obezřetnostního dohledu a regulace, jež jsou přinejmenším rovnocenné požadavkům uplatňovaným v Unii.“

57) V článku 117 se odstavec 2 mění takto:

a) doplňují se nová písmena, která znějí:

„o) Mezinárodní asociace pro rozvoj (International Development Association);

p) Asijská banka pro investice do infrastruktury (Asian Infrastructure Investment Bank).“;

b) doplňuje se nový pododstavec, který zní:

„Komise je zmocněna změnit toto nařízení přijetím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 462 s cílem pozměnit v souladu s mezinárodními standardy seznam mezinárodních rozvojových bank uvedený v prvním pododstavci.“

52) V článku 118 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) Evropská unie a Evropské společenství pro atomovou energii;“.

59) V článku 123 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„Expozicím plynoucím z půjček poskytnutých úvěrovou institucí důchodcům nebo zaměstnancům se smlouvou na dobu neurčitou proti bezpodmínečnému převodu části důchodu nebo platu dlužníka se přidělí riziková váha 35 %, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:

a) za účelem splacení půjčky udělí dlužník penzijnímu fondu nebo zaměstnavateli bezpodmínečný souhlas s tím, aby prováděl přímé platby dané úvěrové instituci a tyto měsíční platby týkající se půjčky odečítal od dlužníkova měsíčního důchodu nebo platu;

b) rizika úmrtí, pracovní neschopnosti, ztráty zaměstnání nebo snížení čistého měsíčního důchodu nebo platu dlužníka jsou řádně kryta pojištěním, které dlužník uzavřel ve prospěch úvěrové instituce;

c) měsíční platby, které má dlužník provádět v souvislosti se všemi půjčkami splňujícími podmínky stanovené v písmenech a) a b) nepřekračují ve svém úhrnu 20 % jeho čistého měsíčního důchodu nebo platu;

d) maximální původní doba splatnosti půjčky nepřesahuje 10 let.“

60) Článek 124 se nahrazuje tímto:

„*Článek 124*
Expozice zajištěné nemovitostmi

1. Pokud nejsou splněny podmínky stanovené v článcích 125 nebo 126, přidělí se expozici nebo jakékoli její části plně zajištěné nemovitostmi riziková váha 100 %, s výjimkou jakékoli části expozice, která je zařazena do jiné kategorie expozic. Části expozice převyšující hodnotu zástavního práva nemovitosti se přidělí riziková váha použitelná pro nezajištěné expozice zapojené protistrany.

Část expozice, která je považována za plně zajištěnou nemovitostmi, nesmí být vyšší než zastavená výše tržní hodnoty daných nemovitostí nebo v těch členských státech, které stanovily přísná kritéria pro stanovení zástavní hodnoty nemovitosti v zákonných nebo regulačních ustanoveních, zástavní hodnota daných nemovitostí.

1a. Členské státy určí orgán odpovědný za uplatňování odstavce 2. Tímto orgánem je příslušný orgán, nebo pověřený orgán.

Je-li orgánem určeným členským státem pro uplatňování tohoto článku příslušný orgán, zajistí, aby byly relevantní vnitrostátní subjekty a orgány s makroobezřetnostním mandátem řádně informovány o jeho záměru uplatnit tento článek a byly náležitě zapojeny do posuzování souvisejícího s obavami ohledně finanční stability v jeho členském státě v souladu s odstavcem 2.

Není-li orgán určený tímto členským státem pro uplatňování tohoto článku totožný s příslušným orgánem, přijme členský stát nezbytné právní předpisy k zajištění náležité koordinace a výměny informací mezi příslušným orgánem a pověřeným orgánem pro účely řádného uplatňování tohoto článku. Od orgánů se zejména vyžaduje úzká spolupráce a sdílení veškerých informací, které mohou být nezbytné pro náležité plnění úkolů, jež určenému orgánu ukládá tento článek. Uvedená spolupráce usiluje o zajištění toho, aby mezi příslušným orgánem a pověřeným orgánem nedocházelo k žádné formě duplicitních nebo nesourodých opatření a aby bylo patřičně zohledněno vzájemné působení s dalšími opatřeními, zejména opatřeními přijatými podle článku 458 tohoto nařízení a článku 133 směrnice 2013/36/EU.

2. Na základě údajů shromážděných podle článku 430a a všech ostatních relevantních ukazatelů posuzuje orgán určený v souladu s odstavcem 1a tohoto článku pravidelně a nejméně jednou ročně, zda riziková váha 35 % uvedená v článku 125 v případě nemovitostí, které se nacházejí na jedné nebo více částech území členského státu relevantního orgánu, pro expozice vůči jednomu nebo více segmentům nemovitostí zajištěné obytnými nemovitostmi, a riziková váha 50 % uvedená v článku 126 v případě nemovitostí, které se nacházejí na jedné nebo více částech území členského státu relevantního orgánu, pro expozice zajištěné obchodními nemovitostmi jsou odpovídajícím způsobem založeny na:

a) realizovaných ztrátách z expozic zajištěných nemovitostmi;

b) budoucím vývoji trhů s nemovitostmi.

Pokud orgán určený v souladu s odstavcem 1a tohoto článku dojde na základě posouzení podle prvního pododstavce tohoto odstavce k závěru, že rizikové váhy stanovené v čl. 125 odst. 2 nebo čl. 126 odst. 2 neodrážejí přiměřeně skutečná rizika spojená s jedním nebo více segmenty nemovitostí tvořícími součást těchto expozic plně zajištěných obytnými nemovitostmi nebo obchodními nemovitostmi, které se nacházejí na jedné nebo více částech území členského státu relevantního orgánu, a má-li za to, že by tato nepřiměřenost rizikových vah mohla nepříznivě ovlivnit současnou nebo budoucí finanční stabilitu v jeho členském státě, může zvýšit rizikové váhy použitelné na dané expozice v rozpětích stanovených ve čtvrtém pododstavci tohoto odstavce nebo stanovit přísnější kritéria než ta, jež jsou stanovena v čl. 125 odst. 2 nebo čl. 126 odst. 2.

Orgán určený v souladu s odstavcem 1a tohoto článku vyrozumí EBA a ESRB o veškerých úpravách rizikových vah a uplatňovaných kritérií provedených podle tohoto odstavce. Do jednoho měsíce od obdržení tohoto vyrozumění poskytnou EBA a ESRB dotyčnému členskému státu své stanovisko. EBA a ESRB zveřejní rizikové váhy a kritéria pro expozice uvedené v článcích 125 a 126 a v čl. 199 odst. 1 písm. a), jak byly zavedeny relevantním orgánem.

Pro účely druhého pododstavce tohoto odstavce může orgán určený v souladu s odstavcem 1a stanovit rizikové váhy v těchto rozpětích:

a) 35 až 150 % pro expozice zajištěné obytnými nemovitostmi;

b) 50 % až 150 % pro expozice zajištěné obchodními nemovitostmi.

3. Pokud orgán určený v souladu s odstavcem 1a stanoví vyšší rizikové váhy nebo přísnější kritéria podle odst. 2 druhého pododstavce, mají instituce před jejich uplatněním k dispozici šestiměsíční přechodné období.

4. EBA vypracuje v úzké spolupráci s ESRB návrhy regulačních technických norem, v nichž upřesní přísná kritéria pro stanovení zástavní hodnoty nemovitosti podle odstavce 1 a druhy faktorů, které je třeba zohlednit při posuzování vhodnosti rizikových vah uvedeném v odst. 2 prvním pododstavci.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 31. prosince 2019.

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

5. ESRB může prostřednictvím doporučení v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1092/2010 a v úzké spolupráci s EBA poskytnout orgánům určeným v souladu s odstavcem 1a tohoto článku vodítka, pokud jde o:

   a) faktory, které by mohly „nepříznivě ovlivnit současnou nebo budoucí finanční stabilitu“, jak je uvedeno v odst. 2 druhém pododstavci,

   b) orientační hodnoty, k nimž má orgán určený v souladu s odstavcem 1a při stanovování vyšších rizikových vah přihlédnout.

6. Instituce jednoho členského státu použijí rizikové váhy a kritéria, které byly určeny orgány jiného členského státu v souladu s odstavcem 2, na veškeré své odpovídající expozice zajištěné obytnými nebo obchodními nemovitostmi, které se nacházejí na jedné nebo více částech daného jiného členského státu.“

61) V článku 128 se odstavce 1 a 2 nahrazují tímto:

„1. Instituce přidělí rizikovou váhu 150 % expozicím, které jsou spojeny s obzvláště vysokým rizikem.

2. Pro účely tohoto článku zachází instituce s kteroukoli z níže uvedených expozic jako s expozicemi spojenými s obzvláště vysokým rizikem:

a) investice do podniků rizikového kapitálu s výjimkou případů, kdy se s těmito investicemi zachází podle článku 132;

b) investice do soukromého kapitálu s výjimkou případů, kdy se s těmito investicemi zachází podle článku 132;

c) spekulativní financování nemovitostí.“

62) Článek 132 se nahrazuje tímto:

„*Článek 132*
Kapitálové požadavky pro expozice ve formě podílových jednotek nebo akcií v subjektech kolektivního investování

1. Instituce vypočítají objem rizikově vážené expozice pro své expozice ve formě podílových jednotek nebo akcií v subjektu kolektivního investování tak, že objem rizikově vážené expozice expozic subjektu kolektivního investování, vypočtený v souladu s přístupy uvedenými v odst. 2 prvním pododstavci, vynásobí procentem podílových jednotek nebo akcií držených těmito institucemi.

2. Jsou-li splněny podmínky stanovené v odstavci 3 tohoto článku, mohou instituce uplatnit průhledový přístup v souladu s čl. 132a odst. 1 nebo přístup založený na pověření v souladu s čl. 132a odst. 2.

S výhradou čl. 132b odst. 2 přidělí instituce, které neuplatňují průhledový přístup ani přístup založený na pověření, svým expozicím ve formě podílových jednotek nebo akcií v subjektu kolektivního investování rizikovou váhu 1 250 % („záložní přístup“).

Instituce mohou vypočítat objem rizikově vážené expozice pro své expozice ve formě podílových jednotek nebo akcií v subjektu kolektivního investování pomocí kombinace přístupů uvedených v tomto odstavci za předpokladu, že jsou splněny podmínky pro použití těchto přístupů.

3. Instituce mohou určit objem rizikově vážené expozice expozic subjektu kolektivního investování v souladu s přístupy stanovenými v článku 132a, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

a) subjekt kolektivního investování je jedním z těchto subjektů:

i) subjektem kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP), který se řídí směrnicí 2009/65/ES,

ii) alternativním investičním fondem spravovaným unijním správcem alternativních investičních fondů registrovaným podle čl. 3 odst. 3 směrnice 2011/61/EU,

iii) alternativním investičním fondem spravovaným unijním správcem alternativních investičních fondů, jemuž bylo uděleno povolení podle článku 6 směrnice 2011/61/EU,

iv) alternativním investičním fondem spravovaným mimounijním správcem alternativních investičních fondů, jemuž bylo uděleno povolení podle článku 37 směrnice 2011/61/EU,

v) mimounijním alternativním investičním fondem spravovaným mimounijním správcem alternativních investičních fondů a nabízeným podle článku 42 směrnice 2011/61/EU,

vi) mimounijním alternativním investičním fondem nenabízeným v Unii a spravovaným mimounijním správcem alternativních investičních fondů usazeným ve třetí zemi, na niž se vztahuje akt v přenesené pravomoci uvedený v čl. 67 odst. 6 směrnice 2011/61/EU;

b) prospekt subjektu kolektivního investování nebo jiný rovnocenný dokument zahrnuje:

i) kategorie aktiv, do kterých je danému subjektu kolektivního investování povoleno investovat,

ii) pokud pro jeho investice platí určité limity, pak tyto relativní limity a způsoby jejich výpočtu;

c) podávání zpráv instituci ze strany subjektu kolektivního investování nebo jeho správcovské společnosti splňuje tyto požadavky:

i) o expozicích subjektu kolektivního investování jsou podávány zprávy alespoň stejně často jako o expozicích instituce,

ii) členění finančních informací je dostatečné k tomu, aby instituci umožnilo vypočítat objem rizikově vážené expozice subjektu kolektivního investování v souladu s přístupem, který zvolila,

iii) pokud instituce použije průhledový přístup, informace o podkladových expozicích jsou ověřeny nezávislou třetí stranou.

Odchylně od prvního pododstavce písm. a) tohoto článku mohou mnohostranné a dvoustranné rozvojové banky a jiné instituce, které do subjektu kolektivního investování investují společně s mnohostrannými nebo dvoustrannými rozvojovými bankami, určit objem rizikově vážené expozice expozic daného subjektu kolektivního investování v souladu s přístupy stanovenými v článku 132a, jestliže jsou splněny podmínky stanovené v prvním pododstavci písm. b) a c) tohoto článku a investiční pověření subjektu kolektivního investování omezuje druhy aktiv, do nichž může subjekt kolektivního investování investovat, na aktiva podporující udržitelný rozvoj v rozvojových zemích.

Instituce oznámí svému příslušnému orgánu subjekty kolektivního investování, u kterých uplatňují zacházení uvedené v druhém pododstavci.

Odchylně od prvního pododstavce písm. c) bodu i), určuje-li instituce objem rizikově vážené expozice expozic subjektu kolektivního investování v souladu s přístupem založeným na pověření, může být podávání zpráv instituci ze strany subjektu kolektivního investování nebo jeho správcovské společnosti omezeno na investiční pověření subjektu kolektivního investování a jakékoli jeho změny a pouze na okamžiky, kdy instituce expozici vůči subjektu kolektivního investování nabude poprvé a kdy dochází ke změně investičního pověření subjektu kolektivního investování.

4. Instituce, které nemají dostatečné údaje nebo informace pro výpočet objemu rizikově vážené expozice expozic subjektu kolektivního investování v souladu s přístupy stanovenými v článku 132a, mohou spoléhat na výpočty třetí strany za předpokladu, že jsou splněny všechny tyto podmínky:

   a) třetí stranou je jeden z těchto subjektů:

      i) depozitář nebo finanční instituce ve funkci depozitáře subjektu kolektivního investování za předpokladu, že subjekt kolektivního investování investuje výhradně do cenných papírů a ukládá všechny cenné papíry u tohoto depozitáře nebo této finanční instituce,

      ii) v případě subjektů kolektivního investování, na které se nevztahuje bod i) tohoto odstavce, společnost, která subjekt kolektivního investování spravuje, za předpokladu, že tato společnost splňuje podmínku stanovenou v odst. 3 písm. a);

b) třetí strana provádí v závislosti na daném případě výpočet v souladu s přístupy uvedenými v čl. 132a odst. 1, 2 nebo 3;

c) správnost výpočtu třetí strany potvrdil externí auditor.

Instituce, které spoléhají na výpočty třetích stran, vynásobí objem rizikově vážené expozice expozic subjektu kolektivního investování vyplývající z těchto výpočtů koeficientem 1,2.

Odchylně od druhého pododstavce se koeficient 1,2 neuplatní, má-li instituce neomezený přístup k podrobným výpočtům provedeným třetí stranou. Instituce poskytne na vyžádání tyto výpočty svému příslušnému orgánu.

5. Pokud instituce použije pro účely výpočtu objemu rizikově vážené expozice expozic subjektu kolektivního investování („subjekt kolektivního investování úrovně 1“) přístupy uvedené v článku 132a a kterákoli z podkladových expozic subjektu kolektivního investování úrovně 1 je expozicí ve formě podílových jednotek nebo akcií v jiném subjektu kolektivního investování („subjekt kolektivního investování úrovně 2“), lze objem rizikově vážené expozice expozic subjektu kolektivního investování úrovně 2 vypočítat pomocí kteréhokoli ze tří přístupů popsaných v odstavci 2 tohoto článku. K výpočtu objemů rizikově vážené expozice expozic subjektů kolektivního investování úrovně 3 a jakékoli následné úrovně může instituce použít průhledový přístup pouze tehdy, pokud tento přístup použila pro výpočet na předchozí úrovni. Ve všech ostatních případech použije záložní přístup.

6. Objem rizikově vážené expozice expozic subjektu kolektivního investování vypočtený v souladu s průhledovým přístupem a přístupem založeným na pověření stanoveným v čl. 132a odst. 1 a 2 nepřesáhne objem rizikově vážené expozice expozic tohoto subjektu kolektivního investování vypočtený v souladu se záložním přístupem.

7. Odchylně od odstavce 1 tohoto článku mohou instituce uplatňující průhledový přístup v souladu s čl. 132a odst. 1 vypočítat objem rizikově vážené expozice svých expozic ve formě podílových jednotek nebo akcií v subjektu kolektivního investování tak, že hodnoty těchto expozic vypočtené v souladu s článkem 111 vynásobí rizikovou váhou (RWi*) vypočtenou v souladu se vzorcem stanoveným v článku 132c, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

   a) instituce oceňují podílové jednotky nebo akcie držené v subjektu kolektivního investování v historických cenách, avšak při uplatňování průhledového přístupu oceňují podkladová aktiva tohoto subjektu kolektivního investování reálnou hodnotou;

   b) změna tržní hodnoty podílových jednotek nebo akcií, jejichž hodnotu instituce oceňují v historických cenách, nemění ani objem kapitálu těchto institucí, ani hodnotu expozice spojené s takto drženými podílovými jednotkami nebo akciemi.“

63) Vkládají se nové články, které znějí:

„*Článek 132a*

Přístupy k výpočtu objemů rizikově vážené expozice subjektů kolektivního investování

1. Jsou-li splněny podmínky stanovené v čl. 132 odst. 3, zohlední instituce, které mají dostatečné informace o jednotlivých podkladových expozicích subjektu kolektivního investování, při výpočtu jeho objemu rizikově vážené expozice průhledem přímo tyto expozice, přičemž rizikově váží všechny podkladové expozice subjektu kolektivního investování, jako by byly přímo drženy těmito institucemi.

2. Jsou-li splněny podmínky stanovené v čl. 132 odst. 3, mohou instituce, které nemají dostatečné informace o jednotlivých podkladových expozicích subjektu kolektivního investování k uplatnění průhledového přístupu, vypočítat objem rizikově vážené expozice těchto expozic v souladu s limity stanovenými v pověření subjektu kolektivního investování a příslušném právu.

   Výpočty uvedené v prvním pododstavci provedou instituce za uplatnění předpokladu, že subjektu kolektivního investování nejprve vzniknou expozice v maximální míře povolené na základě jeho pověření nebo příslušného práva v expozicích, k nimž se váže nejvyšší kapitálový požadavek, a poté mu vznikají expozice v sestupném pořadí, dokud není dosaženo limitu maximální celkové expozice, a že subjekt kolektivního investování v příslušných případech uplatňuje páku v maximální míře povolené na základě jeho pověření nebo příslušného práva.

Instituce provedou výpočty uvedené v prvním pododstavci v souladu s metodami stanovenými v této kapitole, v kapitole 5 a v oddílech 3, 4 nebo 5 kapitoly 6 této hlavy.

3. Odchylně od čl. 92 odst. 3 písm. d) mohou instituce, které vypočítávají objem rizikově vážené expozice expozic subjektu kolektivního investování v souladu s odstavcem 1 nebo 2 tohoto článku, vypočítat kapitálový požadavek k riziku úvěrové úpravy v ocenění derivátových expozic tohoto subjektu jako částku, která se rovná 50 % kapitálového požadavku pro tyto derivátové expozice vypočteného v souladu s oddíly 3, 4 nebo 5 kapitoly 6 této hlavy, v závislosti na daném případu.

Odchylně od prvního pododstavce může instituce vyloučit z výpočtu kapitálového požadavku k riziku úvěrové úpravy v ocenění ty derivátové expozice, které by tomuto požadavku nepodléhaly, pokud by vznikly přímo instituci.

4. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, v nichž upřesní způsob, jakým instituce vypočítají objem rizikově vážené expozice podle odstavce 2, pokud jeden nebo několik vstupů potřebných pro tento výpočet není k dispozici.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do ... [devět měsíců ode dne vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost].

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 132b

Vynětí z přístupů k výpočtu objemů rizikově vážené expozice subjektů kolektivního investování

1. Instituce mohou z výpočtů uvedených v článku 132 vyjmout nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2 a nástroje způsobilých závazků držené subjektem kolektivního investování, které odečítají v souladu s čl. 36 odst. 1 a články 56, 66 a 72e.

2. Instituce mohou z výpočtů uvedených v článku 132 vyjmout expozice ve formě podílových jednotek nebo akcií v subjektech kolektivního investování uvedených v čl. 150 odst. 1 písm. g) a h) a namísto toho u těchto expozic použít zacházení podle článku 133.

Článek 132c

Zacházení s podrozvahovými expozicemi vůči subjektům kolektivního investování

1. Instituce vypočítají objem rizikově vážené expozice pro své podrozvahové položky s potenciálem konverze na expozice ve formě podílových jednotek nebo akcií v subjektu kolektivního investování tak, že hodnoty expozice těchto expozic vypočtené v souladu s článkem 111 vynásobí touto rizikovou váhou:

   a) v případě všech expozic, u nichž instituce uplatňují jeden z přístupů uvedených v článku 132a:

$$\mathrm{RW}_{\mathrm{i}}^{*} = \frac{\mathrm{RWAE}_{\mathrm{i}}}{\mathrm{E}_{\mathrm{i}}^{*}} \cdot \frac{\mathrm{A}_{\mathrm{i}}}{\mathrm{EQ}_{\mathrm{i}}}$$

kde:

RW_i^* = riziková váha;

i = index označující subjekt kolektivního investování;

$RWAE_i$ = objem vypočtený v souladu s článkem 132a pro subjekt kolektivního investování $_i$;

E_i^* = hodnota expozice expozic subjektu kolektivního investování $_i$;

A_i = účetní hodnota aktiv subjektu kolektivního investování $_i$; a

EQ_i = účetní hodnota vlastního kapitálu subjektu kolektivního investování $_i$;

b) v případě všech ostatních expozic $RW_i^* = 1250\ \%$.

2. Instituce vypočítají hodnotu expozice příslibu minimální hodnoty, který splňuje podmínky podle odstavce 3 tohoto článku, jako diskontovanou současnou hodnotu zaručené částky za použití bezrizikového diskontního faktoru. Hodnotu expozice příslibu minimální hodnoty mohou snížit o jakékoli ztráty uznané ve vztahu k tomuto příslibu podle příslušného mezinárodního účetního standardu.

Instituce vypočítají objem rizikově vážené expozice pro své podrozvahové expozice vyplývající z příslibů minimální hodnoty, které splňují všechny podmínky stanovené v odstavci 3 tohoto článku, tak, že hodnotu expozice těchto expozic vynásobí úvěrovým konverzním faktorem ve výši 20 % a rizikovou váhou odvozenou podle článku 132 nebo 152.

3. Instituce určí objem rizikově vážené expozice pro podrozvahové expozice vyplývající z příslibů minimální hodnoty v souladu s odstavcem 2, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:

a) podrozvahová expozice instituce je příslibem minimální hodnoty pro investice do podílových jednotek nebo akcií jednoho nebo více subjektů kolektivního investování, kterou je instituce povinna v rámci příslibu minimální hodnoty vyplatit, pokud je v jednom nebo více okamžicích v čase tržní hodnota podkladových expozic subjektu nebo subjektů kolektivního investování nižší než předem určený limit, jak je stanoveno ve smlouvě;

b) subjekt kolektivního investování je kterýmkoli z těchto subjektů:

i) subjektem kolektivního investování do převoditelných cenných papírů ve smyslu směrnice 2009/65/ES nebo

ii) alternativním investičním fondem ve smyslu čl. 4 odst. 1 písm. a) směrnice 2011/61/EU, který investuje výhradně do převoditelných cenných papírů nebo jiných likvidních finančních aktiv uvedených v čl. 50 odst. 1 směrnice 2009/65/ES, jestliže pověření alternativního investičního fondu neumožňuje využít páky, která by převyšovala páku povolenou podle čl. 51 odst. 3 směrnice 2009/65/ES;

c) současná tržní hodnota podkladových expozic subjektu kolektivního investování, které jsou podkladem příslibu minimální hodnoty, bez zohlednění účinku podrozvahových příslibů minimální hodnoty pokrývá současnou hodnotu limitu uvedeného v tomto příslibu nebo ji převyšuje;

d) jestliže se rozdíl, o který tržní hodnota podkladových expozic subjektu nebo subjektů kolektivního investování převyšuje současnou hodnotu příslibu minimální hodnoty, sníží, může instituce nebo jiný podnik, podléhá-li témuž dohledu na konsolidovaném základě jako sama instituce v souladu s tímto nařízením, směrnicí 2013/36/EU nebo směrnicí 2002/87/ES, ovlivnit složení podkladových expozic subjektu nebo subjektů kolektivního investování nebo jinak omezit potenciál dalšího snižování tohoto rozdílu;

e) koncovým přímým nebo nepřímým beneficientem příslibu minimální hodnoty je obvykle neprofesionální zákazník ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 11 směrnice 2014/65/EU.“

64) V čl. 144 odst. 1 se písmeno g) nahrazuje tímto:

„g) instituce vypočítala kapitálové požadavky vyplývající z jejích odhadů rizikových parametrů podle přístupu IRB a je schopna předkládat zprávy, jak vyžaduje článek 430;“.

65) Článek 152 se nahrazuje tímto:

„*Článek 152*

Zacházení s expozicemi ve formě podílových jednotek nebo akcií v subjektech kolektivního investování

1. Instituce vypočítají objemy rizikově vážené expozice pro své expozice ve formě podílových jednotek nebo akcií v subjektu kolektivního investování tak, že objem rizikově vážené expozice subjektu kolektivního investování vypočtený v souladu s přístupy stanovenými v odstavcích 2 a 5 vynásobí procentem podílových jednotek nebo akcií držených těmito institucemi.

2. Jsou-li splněny podmínky stanovené v čl. 132 odst. 3, zohlední instituce, které mají dostatečné informace o jednotlivých podkladových expozicích subjektu kolektivního investování, při výpočtu jeho objemu rizikově vážené expozice průhledem přímo tyto podkladové expozice, přičemž rizikově váží všechny podkladové expozice subjektu kolektivního investování, jako by byly přímo drženy institucemi.

3. Odchylně od čl. 92 odst. 3 písm. d) mohou instituce, které vypočítávají objem rizikově vážené expozice subjektu kolektivního investování v souladu s odstavcem 1 nebo 2 tohoto článku, vypočítat kapitálový požadavek k riziku úvěrové úpravy v ocenění derivátových expozic tohoto subjektu jako částku, která se rovná 50 % kapitálového požadavku pro tyto derivátové expozice vypočteného v souladu s oddíly 3, 4 nebo 5 kapitoly 6 této hlavy, v závislosti na daném případu.

Odchylně od prvního pododstavce může instituce vyloučit z výpočtu kapitálového požadavku k riziku úvěrové úpravy v ocenění ty derivátové expozice, které by tomuto požadavku nepodléhaly, pokud by vznikly přímo instituci.

4. Instituce, které uplatňují průhledový přístup v souladu s odstavci 2 a 3 tohoto článku a které splňují podmínky pro trvalé částečné použití v souladu s článkem 150 nebo které nesplňují podmínky pro používání metod stanovených v této kapitole nebo jedné či více metod stanovených v kapitole 5 pro všechny podkladové expozice subjektu kolektivního investování či pro jejich části, vypočítají objemy rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát v souladu s těmito zásadami:

   a) pro expozice, které jsou zařazeny do kategorie akciových expozic uvedené v čl. 147 odst. 2 písm. e), použijí instituce metodu zjednodušené rizikové váhy stanovenou v čl. 155 odst. 2;

   b) pro expozice, které jsou zařazeny do položek představujících kategorii sekuritizovaných pozic uvedených v čl. 147 odst. 2 písm. f), použijí instituce zacházení stanovené v článku 254, jako by tyto expozice držely přímo uvedené instituce;

   c) pro všechny ostatní podkladové expozice použijí instituce standardizovaný přístup stanovený v kapitole 2 této hlavy.

Pokud není instituce pro účely prvního pododstavce písm. a) schopna rozlišit mezi akciovými expozicemi neobchodovanými a obchodovanými na regulovaných trzích a ostatními akciovými expozicemi, zachází s těmito expozicemi jako s ostatními akciovými expozicemi.

5. Jsou-li splněny podmínky stanovené v čl. 132 odst. 3, mohou instituce, které nemají dostatečné informace o jednotlivých podkladových expozicích subjektu kolektivního investování, vypočítat objem rizikově vážené expozice pro tyto expozice v souladu s přístupem založeným na pověření stanoveným v čl. 132a odst. 2. Nicméně pro expozice uvedené v odst. 4 písm. a), b) a c) tohoto článku použijí instituce přístupy stanovené v příslušném písmenu.

6. S výhradou čl. 132b odst. 2 použijí instituce, které neuplatňují průhledový přístup v souladu s odstavci 2 a 3 tohoto článku ani přístup založený na pověření v souladu s odstavcem 5 tohoto článku, záložní přístup uvedený v čl. 132 odst. 2.

7. Instituce mohou vypočítat objem rizikově vážené expozice pro své expozice ve formě podílových jednotek nebo akcií v subjektu kolektivního investování pomocí kombinace přístupů uvedených v tomto článku za předpokladu, že jsou splněny podmínky pro použití těchto přístupů.

8. Instituce, které nemají dostatečné údaje nebo informace pro výpočet objemu rizikově vážené expozice subjektu kolektivního investování v souladu s přístupy stanovenými v odstavcích 2, 3, 4 a 5, mohou spoléhat na výpočty třetí strany, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:

a) třetí stranou je jeden z těchto subjektů:

i) depozitář nebo finanční instituce ve funkci depozitáře subjektu kolektivního investování za předpokladu, že subjekt kolektivního investování investuje výhradně do cenných papírů a ukládá všechny cenné papíry u tohoto depozitáře nebo této finanční instituce,

ii) v případě subjektů kolektivního investování, na které se nevztahuje bod i) tohoto písmena, společnost, která subjekt kolektivního investování spravuje, za předpokladu, že tato společnost splňuje kritéria stanovená v čl. 132 odst. 3 písm. a);

b) pro jiné expozice než ty, které jsou uvedeny v odst. 4 písm. a), b) a c), třetí strana provádí výpočet v souladu s průhledovým přístupem stanoveným v odstavcích 2 a 3;

c) pro expozice uvedené v odst. 4 písm. a), b) a c) třetí strana provádí výpočet v souladu s přístupy stanovenými v příslušném písmenu;

d) správnost výpočtu třetí strany potvrdil externí auditor.

Instituce, které spoléhají na výpočty třetích stran, vynásobí objemy rizikově vážených expozic u expozic subjektu kolektivního investování vyplývající z těchto výpočtů koeficientem 1,2.

Odchylně od druhého pododstavce se koeficient 1,2 neuplatní, má-li instituce neomezený přístup k podrobným výpočtům provedeným třetí stranou. Instituce poskytne na vyžádání tyto výpočty svému příslušnému orgánu.

9. Pro účely tohoto článku se použijí čl. 132 odst. 5 a 6 a článek 132b. Pro účely tohoto článku se použije článek 132c a uplatní se rizikové váhy vypočtené v souladu s kapitolou 3 této hlavy.“

66) V článku 158 se vkládá nový odstavec, který zní:

„9a. Výše očekávaných ztrát pro příslib minimální hodnoty splňující všechny požadavky stanovené v čl. 132c odst. 3 je nula.“

67) Článek 164 se nahrazuje tímto:

„*Článek 164*

Ztrátovost ze selhání (LGD)

1. Instituce stanovují vlastní odhady LGD s přihlédnutím k požadavkům uvedeným v oddíle 6 této kapitoly a svolení příslušných orgánů vydanému podle článku 143. Pro účely rizika rozmělnění se u pohledávek nabytých za úplatu použije hodnota LGD ve výši 75 %. Pokud je instituce schopna své odhady EL pro riziko rozmělnění u pohledávek nabytých za úplatu spolehlivě rozkládat na hodnoty PD a LGD, může použít vlastní odhad LGD.

2. Osobní zajištění úvěrového rizika lze uznat za způsobilé úpravou odhadů hodnot PD nebo LGD s přihlédnutím k požadavkům uvedeným v čl. 183 odst. 1, 2 a 3 a svolení příslušných orgánů, a to pro jednotlivou expozici nebo seskupení expozic. Instituce nesmí zaručeným expozicím přidělit upravené hodnoty PD nebo LGD tak, že by upravená riziková váha byla nižší než riziková váha srovnatelné přímé expozice vůči danému ručiteli.

3. Pro účely čl. 154 odst. 2 je LGD srovnatelné přímé expozice vůči poskytovateli zajištění podle čl. 153 odst. 3 buď LGD související s nezajištěnou transakcí vůči ručiteli, nebo s nezajištěnou transakcí dlužníka podle toho, zda z dostupné dokumentace a ze struktury záruky vyplývá, že navrácená částka by závisela na finanční situaci ručitele, případně dlužníka, pokud se ručitel či dlužník dopustí během zajištěné transakce platebního selhání.

4. Průměrná vážená hodnota LGD, kde vahou jsou expozice, nesmí být pro žádnou retailovou expozici, která je zajištěna obytnými nemovitostmi a na kterou se nevztahují záruky ústředních vlád, nižší než 10 %.

   Průměrná vážená hodnota LGD, kde vahou jsou expozice, nesmí být pro žádnou retailovou expozici, která je zajištěna obchodními nemovitostmi a na kterou se nevztahují záruky ústředních vlád, nižší než 15 %.

5. Členské státy určí orgán odpovědný za uplatňování odstavce 6. Tímto orgánem je příslušný orgán, nebo pověřený orgán.

Je-li orgánem určeným členským státem pro uplatňování tohoto článku příslušný orgán, zajistí, aby byly relevantní vnitrostátní subjekty a orgány s makroobezřetnostním mandátem řádně informovány o jeho záměru uplatnit tento článek a byly náležitě zapojeny do posuzování souvisejícího s obavami ohledně finanční stability v jeho členském státě v souladu s odstavcem 6.

Není-li orgán určený tímto členským státem pro uplatňování tohoto článku totožný s příslušným orgánem, přijme členský stát nezbytné právní předpisy k zajištění náležité koordinace a výměny informací mezi příslušným orgánem a pověřeným orgánem pro účely řádného uplatňování tohoto článku. Od orgánů se zejména vyžaduje úzká spolupráce a sdílení veškerých informací, které mohou být nezbytné pro náležité plnění úkolů, jež určenému orgánu ukládá tento článek. Uvedená spolupráce usiluje o zajištění toho, aby mezi příslušným orgánem a pověřeným orgánem nedocházelo k žádné formě duplicitních nebo nesourodých opatření a aby bylo patřičně zohledněno vzájemné působení s dalšími opatřeními, zejména opatřeními přijatými podle článku 458 tohoto nařízení a článku 133 směrnice 2013/36/EU.

6. Na základě údajů shromážděných podle článku 430a a veškerých dalších relevantních ukazatelů a s přihlédnutím k budoucímu vývoji trhu s nemovitostmi posuzuje orgán určený v souladu s odstavcem 5 tohoto článku pravidelně, alespoň jednou ročně, zda jsou minimální hodnoty LGD uvedené v odstavci 4 tohoto článku vhodné pro expozice zajištěné obytnými nebo obchodními nemovitostmi nacházejícími se na jedné nebo více částech území členského státu relevantního orgánu.

Pokud orgán určený v souladu s odstavcem 5 dojde na základě posouzení podle prvního pododstavce tohoto odstavce k závěru, že minimální hodnoty LGD uvedené v odstavci 4 nejsou přiměřené, a má-li za to, že by tato nepřiměřenost hodnot LGD mohla nepříznivě ovlivnit současnou nebo budoucí finanční stabilitu v jeho členském státě, může pro tyto expozice nacházející se na jedné nebo více částech území členského státu relevantního orgánu stanovit vyšší minimální hodnoty LGD. Tyto vyšší minimální hodnoty mohou být rovněž uplatňovány na úrovni jednoho nebo více segmentů nemovitostí tvořících součást těchto expozic.

Orgán určený v souladu s odstavcem 5 vyrozumí EBA a ESRB předtím, než učiní jakékoli rozhodnutí podle tohoto odstavce. Do jednoho měsíce od obdržení tohoto vyrozumění poskytnou EBA a ESRB dotyčnému členskému státu své stanovisko. EBA a ESRB tyto hodnoty LGD zveřejní.

7. Pokud orgán určený v souladu s odstavcem 5 stanoví vyšší minimální hodnoty LGD podle odstavce 6, mají instituce před jejich uplatněním k dispozici šestiměsíční přechodné období.

8. EBA vypracuje ve spolupráci s ESRB návrhy regulačních technických norem pro upřesnění podmínek, k nimž musí orgán určený v souladu s odstavcem 5 přihlédnout při posuzování přiměřenosti hodnot LGD v rámci posuzování podle odstavce 6.

   EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 31. prosince 2019.

   Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

9. ESRB může prostřednictvím doporučení v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1092/2010 a v úzké spolupráci s EBA poskytnout orgánům určeným v souladu s odstavcem 5 tohoto článku vodítka, pokud jde o:

   a) faktory, které by mohly „nepříznivě ovlivnit současnou nebo budoucí finanční stabilitu“, jak je uvedeno v odstavci 6, a

b) orientační hodnoty, k nimž orgán určený v souladu s odstavcem 5 při stanovování vyšších minimálních hodnot LGD přihlíží.

10. Instituce jednoho členského státu použijí vyšší minimální hodnoty LGD, které byly určeny orgány jiného členského státu v souladu s odstavcem 6, na veškeré své odpovídající expozice zajištěné obytnými nebo obchodními nemovitostmi, které se nacházejí v jedné nebo více částech daného jiného členského státu.“

68) V čl. 201 odst. 1 se písmeno h) nahrazuje tímto:

„h) způsobilé ústřední protistrany.“

69) Vkládá se nový článek, který zní:

„*Článek 204a*
Způsobilé druhy akciových derivátů

1. Instituce mohou používat akciové deriváty, které jsou swapy veškerých výnosů nebo mají obdobnou ekonomickou podstatu jako způsobilé zajištění úvěrového rizika pouze za účelem provádění vnitřního zajištění.

Zajištění úvěrového rizika se nepovažuje za způsobilé zajištění úvěrového rizika v případě, kdy instituce toto zajištění koupí prostřednictvím swapu veškerých výnosů a čisté platby obdržené ze swapu eviduje jako čistý příjem, avšak v evidenci nezohledňuje odpovídající snížení hodnoty zajištěných aktiv ani snížením reálné hodnoty, ani tvorbou opravných položek.

2. Pokud instituce provádí vnitřní zajištění pomocí akciového derivátu, aby toto vnitřní zajištění bylo považováno za způsobilé zajištění úvěrového rizika pro účely této kapitoly, musí být úvěrové riziko, které je převedeno do obchodního portfolia, převedeno na třetí stranu nebo strany.

Pokud bylo vnitřní zajištění provedeno v souladu s prvním pododstavcem a požadavky uvedené v této kapitole byly splněny, instituce použijí pro výpočet objemů rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát v případě pořizování osobního zajištění úvěrového rizika pravidla stanovená v oddílech 4 až 6 této kapitoly.“

70) Článek 223 se mění takto:

a) v odstavci 3 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„V případě transakcí s OTC deriváty vypočítají instituce, které používají metodu stanovenou v kapitole 6 oddílu 6, hodnotu E_{VA} takto:

$$E_{VA} = E.“;$$

b) v odstavci 5 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„V případě transakcí s OTC deriváty vezmou instituce, které používají metody stanovené v oddílech 3, 4 a 5 kapitoly 6, v úvahu účinky kolaterálu snižující riziko v souladu s ustanoveními v příslušných oddílech 3, 4 a 5 kapitoly 6.“

71) Článek 272 se mění takto:

a) bod 6) se nahrazuje tímto:

„6) „skupinou zajistitelných transakcí“ (hedging set) skupina transakcí v rámci jedné skupiny transakcí se započtením, u které je povoleno úplné nebo částečné započtení pro stanovení potenciální budoucí expozice podle metod uvedených v oddíle 3 nebo 4 této kapitoly;“

b) vkládá se nový bod, který zní:

„7a) „dohodou o jednosměrné marži“ maržová dohoda, podle níž musí instituce variační marže protistraně poskytnout, ale nemá nárok variační marži od této protistrany obdržet, nebo naopak;“

c) bod 12) se nahrazuje tímto:

„12) „současnou tržní hodnotou“ (dále jen „CMV“) čistá tržní hodnota všech transakcí v rámci skupiny transakcí se započtením bez zohlednění drženého nebo poskytnutého kolaterálu;“

d) vkládá se nový bod, který zní:

„12a) „částkou čistého nezávislého kolaterálu“ (dále jen „NICA“) úhrn o volatilitu upravené hodnoty čistého přijatého nebo případně poskytnutého kolaterálu v souvislosti se skupinou transakcí se započtením, s výjimkou variační marže;“.

72) Článek 273 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Instituce vypočítají hodnotu expozice pro kontrakty uvedené na seznamu v příloze II na základě jedné z metod uvedených v oddílech 3 až 6 v souladu s tímto článkem.

Instituce, která nesplňuje podmínky stanovené v čl. 273a odst. 1, nesmí použít metodu uvedenou v oddíle 4. Instituce, která nesplňuje podmínky stanovené v čl. 273a odst. 2, nesmí použít metodu uvedenou v oddíle 5.

Instituce mohou v rámci skupiny trvale používat kombinaci metod uvedených v oddílech 3 až 6. Jednotlivá instituce nesmí trvale používat kombinaci metod uvedených v oddílech 3 až 6.“;

b) odstavce 6, 7 a 8 se nahrazují tímto:

„6. Podle metod uvedených v oddílech 3 až 6 se hodnota expozice u dané protistrany rovná součtu hodnot expozic počítaných pro každou skupinu transakcí se započtením prováděných s touto protistranou.

Odchylně od prvního pododstavce se hodnota expozice v případech, kde se jedna maržová dohoda vztahuje na více skupin transakcí se započtením prováděných s touto protistranou a instituce používá k výpočtu hodnoty expozice těchto skupin transakcí se započtením jednu z metod stanovených v oddílech 3 až 6, vypočítá v souladu s příslušným oddílem.

Pro danou protistranu je hodnotou expozice u dané skupiny transakcí se započtením nástrojů OTC derivátů uvedených v příloze II vypočítanou podle této kapitoly větší z těchto hodnot: 0 a rozdíl mezi celkovou hodnotou expozice napříč všemi skupinami transakcí se započtením s touto protistranou a celkovou výší CVA u této protistrany zaúčtovanou institucí jako již nastalý odpis. Při výpočtu úvěrových úprav v ocenění se nezohlední žádné vyrovnávací úpravy debetní hodnoty přiřazené vlastnímu úvěrovému riziku podniku, která již byla odečtena od kapitálu v souladu s čl. 33 odst. 1 písm. c).

7. Při výpočtu hodnoty expozice v souladu s metodami stanovenými v oddílech 3, 4 a 5 mohou instituce zacházet se dvěma OTC derivátovými smlouvami zahrnutými v téže dohodě o započtení, které si dokonale odpovídají, jako s jediným kontraktem, jehož pomyslná jistina se rovná nule.

   Pro účely prvního pododstavce si dvě OTC derivátové smlouvy dokonale odpovídají, pokud splňují všechny tyto podmínky:

   a) jejich rizikové pozice jsou opačné;

   b) jejich vlastnosti, s výjimkou dne uzavření obchodu, jsou totožné;

   c) jejich peněžní toky se v plném rozsahu vzájemně kompenzují.

8. U expozic vyplývajících z transakcí s delší dobou vypořádání určí instituce hodnotu expozice za použití kterékoli z metod uvedených v oddílech 3 až 6 této kapitoly bez ohledu na metodu zvolenou pro zacházení s OTC deriváty a s repo obchody, půjčkami či výpůjčkami cenných papírů nebo komodit a s maržovými obchody. Při výpočtu kapitálových požadavků pro transakce s delší dobou vypořádání může instituce, která uplatňuje přístup uvedený v kapitole 3, trvale a bez ohledu na důležitost takových pozic přidělit rizikové váhy podle přístupu uvedeného v kapitole 2.“;

c) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„9. Pro účely metod uvedených v oddílech 3 až 6 této kapitoly zacházejí instituce s transakcemi, u nichž bylo zjištěno specifické riziko pozitivní korelace, v souladu s čl. 291 odst. 2, 4, 5 a 6.“

73) Vkládají se nové články, které znějí:

„*Článek 273a*

Podmínky pro použití zjednodušených metod výpočtu hodnoty expozice

1. Instituce může hodnotu expozice svých derivátových pozic vypočítat v souladu s metodou uvedenou v oddíle 4 za předpokladu, že objem jejích rozvahových a podrozvahových derivátových obchodů je na základě posouzení prováděného měsíčně s použitím údajů k poslednímu dni v měsíci nejvýše roven oběma těmto hraničním hodnotám:

a) 10 % celkových aktiv instituce;

b) 300 milionům EUR.

2. Instituce může hodnotu expozice svých derivátových pozic vypočítat v souladu s metodou uvedenou v oddíle 5 za předpokladu, že objem jejích rozvahových a podrozvahových derivátových obchodů je na základě posouzení prováděného měsíčně s použitím údajů k poslednímu dni v měsíci nejvýše roven oběma těmto hraničním hodnotám:

   a) 5 % celkových aktiv instituce;

   b) 100 milionům EUR.

3. Pro účely odstavců 1 a 2 vypočítají instituce objem svých rozvahových a podrozvahových derivátových obchodů na základě údajů k poslednímu dni každého měsíce v souladu s těmito požadavky:

   a) derivátové pozice jsou oceněny tržními hodnotami k danému dni; pokud není tržní hodnota určité pozice k danému dni k dispozici, použijí instituce reálnou hodnotu této pozice k danému dni; pokud k danému dni není k dispozici reálná ani tržní hodnota, použijí instituce tu tržní nebo reálnou hodnotu dané pozice, která je nejaktuálnější;

   b) absolutní hodnota dlouhé derivátové pozice se sčítá s absolutní hodnotou krátké derivátové pozice;

c) musí být zahrnuty všechny derivátové pozice kromě úvěrových derivátů, které jsou uznány jako vnitřní zajištění vůči expozicím úvěrového rizika v investičním portfoliu.

4. Odchylně od odstavce 1 nebo případně odstavce 2 platí, že pokud derivátové obchody na konsolidovaném základě nepřekračují hraniční hodnoty uvedené v odstavci 1nebo případně 2, může se instituce, která je do dané konsolidace zahrnuta a která by jinak z důvodu toho, že dané hraniční hodnoty překračuje na individuálním základě, musela uplatnit metodu stanovenou v oddíle 3 nebo 4, s výhradou souhlasu příslušných orgánů namísto toho rozhodnout, že bude uplatňovat metodu, jež by se použila na konsolidovaném základě.

5. Instituce oznámí příslušným orgánům metody stanovené v oddílech 4 nebo 5, které používají nebo případně přestanou používat k výpočtu hodnoty expozice svých derivátových pozic.

6. Instituce neotevře, nekoupí ani neprodá derivátovou transakci pouze za účelem splnění některé z podmínek odstavců 1 a 2 během měsíčního posuzování.

Článek 273b

Nedodržení podmínek pro použití zjednodušených metod výpočtu hodnoty expozice derivátů

1. Instituce, která přestala splňovat jednu nebo více podmínek uvedených v čl. 273a odst. 1 nebo 2, tuto skutečnost ihned oznámí příslušnému orgánu.

2. Instituce přestane vypočítávat hodnoty expozice svých derivátových pozic v souladu s oddílem 4 nebo případně 5 do tří měsíců poté, co nastane jedna z těchto situací:

a) instituce nesplňuje podmínky uvedené v čl. 273a odst. 1 písm. a) nebo případně v čl. 273a odst. 2 písm. a) nebo podmínky uvedené v čl. 273a odst. 1 písm. b) nebo případně v čl. 273a odst. 2 písm. b) po dobu tří po sobě jdoucích měsíců;

b) instituce nesplňuje podmínky uvedené v čl. 273a odst. 1 písm. a) nebo případně v čl. 273a odst. 2 písm. a) nebo podmínky uvedené v čl. 273a odst. 1 písm. b) nebo případně v čl. 273a odst. 2 písm. b) déle než šest měsíců během předchozích 12 měsíců.

3. V případě, že instituce přestane vypočítávat hodnoty expozice svých derivátových pozic v souladu s oddílem 4 nebo případně 5, může hodnoty expozice svých derivátových pozic pomocí metod stanovených v oddíle 4 nebo 5 znovu vypočítávat pouze tehdy, prokáže-li příslušnému orgánu, že všechny podmínky stanovené v čl. 273a odst. 1 nebo 2 byly splněny nepřetržitě po dobu jednoho roku.“

74) V části třetí hlavě II kapitole 6 se oddíly 3, 4 a 5 nahrazují tímto:

„Oddíl 3
Standardizovaný přístup k úvěrovému riziku protistrany

Článek 274
Hodnota expozice

1. Instituce mohou vypočítat jedinou hodnotu expozice na úrovni skupiny transakcí se započtením pro všechny transakce spadající pod dohodu o započtení, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

   a) dohoda o započtení patří k jednomu z druhů dohod o započtení uvedených v článku 295;

   b) dohoda o započtení byla uznána příslušnými orgány v souladu s článkem 296;

   c) v souvislosti s dohodou o započtení splnila instituce povinnosti stanovené v článku 297.

   Pokud některá z podmínek stanovených v prvním pododstavci není splněna, musí instituce zacházet s každou transakcí, jako by to byla skupina transakcí se započtením sama o sobě.

2. Instituce vypočítají hodnotu expozice skupiny transakcí se započtením podle standardizovaného přístupu k úvěrovému riziku protistrany takto:

$$\text{Hodnota expozice} = \alpha (RC + PFE)$$

kde:

RC = reprodukční náklady vypočítané v souladu s článkem 275; a

PFE = potenciální budoucí expozice vypočítaná v souladu s článkem 278;

$\alpha = 1{,}4$.

3. Hodnota expozice skupiny transakcí se započtením podléhající dohodě o smluvní marži je omezena na hodnotu expozice stejné skupiny transakcí se započtením nepodléhající žádné formě maržové dohody.

4. Pokud se ke stejné skupině transakcí se započtením vztahuje více maržových dohod, přidělí instituce každou maržovou dohodu skupině transakcí ve skupině transakcí se započtením, ke které se tato maržová dohoda smluvně vztahuje, a vypočítá hodnotu expozice zvlášť pro každou z těchto seskupených transakcí.

5. Instituce mohou nastavit na nulu hodnotu expozice skupiny transakcí se započtením, která splňuje všechny následující podmínky:

   a) skupina transakcí se započtením je složena výhradně z prodaných opcí;

   b) současná tržní hodnota skupiny transakcí se započtením je vždy negativní;

c) prémie všech opcí zahrnutých do skupiny transakcí se započtením obdržela instituce předem k zajištění plnění smluv;

d) skupina transakcí se započtením nepodléhá žádné maržové dohodě.

6. Pro účely výpočtu hodnoty expozice skupiny transakcí se započtením v souladu s tímto oddílem instituce ve skupině transakcí se započtením nahradí transakci, která je konečnou lineární kombinací nakoupených nebo prodaných kupních nebo prodejních opcí, všemi jednotlivými opcemi, které tvoří danou lineární kombinaci, branými jako jednotlivá transakce. S každou takovou kombinací opcí se zachází jako s jednotlivou transakcí ve skupině transakcí se započtením, v níž je kombinace pro účely výpočtu hodnoty expozice zahrnuta. 7. Hodnota expozice transakce s úvěrovými deriváty, která představuje dlouhou pozici v podkladovém nástroji, může být omezena na výši nevypořádané neuhrazené prémie, pokud se s ní zachází jako se skupinou transakcí se započtením samou o sobě, která nepodléhá maržové dohodě.

Článek 275

Reprodukční náklady

1. Instituce vypočítají reprodukční náklady (RC) pro skupiny transakcí se započtením, které nepodléhají maržové dohodě, v souladu s tímto vzorcem:

$$\mathrm{RC} = \max\{\mathrm{CMV} - \mathrm{NICA}, 0\}$$

2. Instituce vypočítají reprodukční náklady pro jednotlivé skupiny transakcí se započtením, které podléhají maržové dohodě, v souladu s tímto vzorcem:

$$\mathrm{RC} = \max\{\mathrm{CMV} - \mathrm{VM} - \mathrm{NICA}, \mathrm{TH} + \mathrm{MTA} - \mathrm{NICA}, 0\}$$

kde:

RC = reprodukční náklady;

VM = hodnota čisté variační marže ke skupině transakcí se započtením, která je pravidelně přijímána nebo poskytována ke zmírnění změn v CMV skupiny transakcí se započtením, upravená o volatilitu;

TH = maržový práh vztahující se na skupinu transakcí se započtením podle maržové dohody, pod jehož úrovní instituce nemůže zažádat o kolaterál; a

MTA = minimální hodnota převodu použitelná na skupinu transakcí se započtením podle maržové dohody.

3. Instituce vypočítají reprodukční náklady pro více skupin transakcí se započtením, které podléhají téže maržové dohodě, v souladu s tímto vzorcem:

$$\mathrm{RC} = \max\left\{\sum_{\mathrm{i}} \max\{\mathrm{CMV_i}, 0\} - \max\{\mathrm{VM_{MA}} + \mathrm{NICA_{MA}}, 0\}, 0\right\} + \max\left\{\sum_{\mathrm{i}} \min\{\mathrm{CMV_i}, 0\} - \min\{\mathrm{VM_{MA}} + \mathrm{NICA_{MA}}, 0\}, 0\right\}$$

kde:

RC = reprodukční náklady;

i = index označující skupiny transakcí se započtením, které podléhají jediné maržové dohodě;

CMV_i = CMV skupiny transakcí se započtením „i“;

VM_{MA} = celková hodnota kolaterálu, který je pravidelně přijímán nebo případně poskytován ke zmírnění změn v CMV více skupin transakcí se započtením, upravená o volatilitu; a

$NICA_{MA}$ = celková hodnota kolaterálu, který je pravidelně přijímán nebo případně poskytován k více skupinám transakcí se započtením jiným než VM_{MA}, upravená o volatilitu.

Pro účely prvního pododstavce může být $NICA_{MA}$ vypočítávána na úrovni obchodu, na úrovni skupiny transakcí se započtením nebo na úrovni všech skupin transakcí se započtením, na něž se maržová dohoda vztahuje, v závislosti na úrovni, na níž se maržová dohoda uplatňuje.

Článek 276

Uznání kolaterálu a zacházení s kolaterálem

1. Pro účely tohoto oddílu vypočítají instituce výše kolaterálu VM, $VM_{MA,}$ NICA a $NICA_{MA}$ uplatněním všech těchto požadavků:

   a) pokud všechny transakce zahrnuté do skupiny transakcí se započtením patří do obchodního portfolia, je uznán pouze kolaterál způsobilý podle článků 197 a 299;

   b) pokud skupina transakcí se započtením obsahuje alespoň jednu transakci patřící do investičního portfolia, je uznán pouze kolaterál způsobilý podle článku 197;

   c) kolaterál přijatý od protistrany je uznán s kladným znaménkem a kolaterál poskytnutý protistraně je uznán se záporným znaménkem;

   d) o volatilitu upravená hodnota jakéhokoli druhu přijatého nebo poskytnutého kolaterálu se vypočítá v souladu s článkem 223; pro účely tohoto výpočtu instituce nepoužívají metodu stanovenou v článku 225;

   e) stejnou položku kolaterálu nelze zahrnout zároveň do VM i NICA;

   f) stejnou položku kolaterálu nelze zahrnout zároveň do VM_{MA} i $NICA_{MA}$;

g) jakýkoli kolaterál poskytnutý protistraně, který je oddělen od aktiv dané protistrany, a v důsledku tohoto oddělení je odolný vůči úpadku v případě selhání nebo platební neschopnosti této protistrany, není při výpočtu NICA a $NICA_{MA}$ uznán.

2. Pro výpočet o volatilitu upravené hodnoty poskytnutého kolaterálu podle odst. 1 písm. d) tohoto článku instituce nahradí vzorec stanovený v čl. 223 odst. 2 tímto vzorcem:

$$C_{VA} = C \cdot (1 + H_C + H_{fx})$$

kde:

C_{VA} = volatilita upravené hodnoty poskytnutého kolaterálu;a

C = kolaterál;

H_c a H_{fx} jsou vymezeny v souladu s čl. 223 odst. 2.

3. Pro účely odst. 1 písm. d) instituce stanoví dobu do realizace relevantní pro výpočet o volatilitu upravené hodnoty jakéhokoli přijatého či poskytnutého kolaterálu v souladu s jedním z těchto časových horizontů:

a) jeden rok pro skupiny transakcí se započtením podle čl. 275 odst. 1;

b) období krytí rizika marží určené v souladu s čl. 279c odst. 1 písm. b) pro skupiny transakcí se započtením uvedené v čl. 275 odst. 2 a 3.

Článek 277

Přiřazování transakcí ke kategoriím rizika

1. K určení potenciální budoucí expozice souboru transakcí se započtením podle článku 278 musí instituce přiřadit každou transakci ze skupiny transakcí se započtením k jedné z těchto kategorií rizika:

   a) úrokové riziko;

   b) měnové riziko;

   c) úvěrové riziko;

   d) akciové riziko;

   e) komoditní riziko;

   f) ostatní rizika.

2. Instituce musí provést přiřazení uvedené v odstavci 1 na základě primárního rizikového faktoru derivátové transakce. Primární rizikový faktor je jediným významným rizikovým faktorem derivátové transakce.

3. Odchylně od odstavce 2 přiřadí instituce derivátové transakce, které mají více než jeden podstatný rizikový faktor, k více než jedné kategorii rizika. Pokud všechny podstatné rizikové faktory jedné z těchto transakcí patří do stejné kategorie rizika, mají instituce povinnost přiřadit danou transakci k této kategorii rizika pouze jednou na základě nejvýznamnějšího rizikového faktoru. V případě, že významné rizikové faktory jedné z těchto transakcí patří do různých kategorií rizika, přiřadí instituce tuto transakci jednou do každé kategorie rizika, pro kterou má transakce alespoň jeden významný rizikový faktor, na základě nejvýznamnějšího rizikového faktoru v dané kategorii rizik.

4. Bez ohledu na odstavce 1, 2 a 3 instituce při přiřazování transakcí ke kategoriím rizika uvedeným v odstavci 1 použijí tyto požadavky:

   a) pokud primárním rizikovým faktorem transakce, nebo pro transakce uvedené v odstavci 3 nejvýznamnějším rizikovým faktorem dané kategorie rizika, je inflační proměnná, přiřadí instituce transakci ke kategorii úrokového rizika;

   b) pokud primárním rizikovým faktorem transakce, nebo pro transakce uvedené v odstavci 3 nejvýznamnějším rizikovým faktorem dané kategorie rizika, je proměnná klimatických podmínek, přiřadí instituce transakci ke kategorii komoditního rizika.

5. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, v nichž upřesní:

a) metodu pro identifikaci transakcí s pouze jedním významným rizikovým faktorem;

b) metodu pro identifikaci transakcí s více než jedním významným rizikovým faktorem a pro identifikaci nejvýznamnějšího z těchto rizikových faktorů pro účely odstavce 3.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do ... [šest měsíců ode dne vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost].

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 277a

Skupiny zajistitelných transakcí

1. Instituce vytvoří příslušné skupiny zajistitelných transakcí pro každou kategorii rizika skupiny transakcí se započtením a zařadí každou transakci do těchto skupin zajistitelných transakcí takto:

a) transakce přiřazené ke kategorii úrokového rizika se zařadí do stejné skupiny zajistitelných transakcí pouze tehdy, je-li jejich primární rizikový faktor, nebo pro transakce uvedené v čl. 277 odst. 3 nejvýznamnější rizikový faktor dané kategorie rizika, denominován ve stejné měně;

b) transakce přiřazené ke kategorii měnového rizika se zařadí do stejné skupiny zajistitelných transakcí pouze tehdy, je-li jejich primární rizikový faktor, nebo pro transakce uvedené v čl. 277 odst. 3 nejvýznamnější rizikový faktor dané kategorie rizika, založen na stejném měnovém páru;

c) všechny transakce přiřazené ke kategorii úvěrového rizika se zařadí do stejné skupiny zajistitelných transakcí;

d) všechny transakce přiřazené ke kategorii akciového rizika se zařadí do stejné skupiny zajistitelných transakcí;

e) transakce přiřazené ke kategorii komoditního rizika se zařadí do jedné z těchto pěti skupin zajistitelných transakcí na základě povahy jejich primárního rizikového faktoru nebo pro transakce uvedené v čl. 277 odst. 3 jejich nejvýznamnějšího rizikového faktoru dané kategorie rizika:

   i) energie,

   ii) kovy,

   iii) zemědělské produkty,

   iv) další komodity,

   v) klimatické podmínky;

f) transakce přiřazené ke kategorii ostatních rizik se zařadí do stejné skupiny zajistitelných transakcí pouze tehdy, pokud je jejich primární rizikový faktor, nebo pro transakce uvedené v čl. 277 odst. 3 nejvýznamnější rizikový faktor dané kategorie rizika, totožný.

Pro účely prvního pododstavce písm. a) tohoto odstavce se transakce přiřazené ke kategorii úrokového rizika, které mají jako primární rizikový faktor inflační proměnnou, zařadí do samostatných skupin zajistitelných transakcí jiných, než jsou skupiny zajistitelných transakcí vytvořené pro transakce přiřazené ke kategorii úrokového rizika, které inflační proměnnou jako primární rizikový faktor nemají. Tyto transakce se zařadí do stejné skupiny zajistitelných transakcí pouze tehdy, je-li jejich primární rizikový faktor, nebo pro transakce uvedené v čl. 277 odst. 3 nejvýznamnější rizikový faktor dané kategorie rizika, denominován ve stejné měně.

2. Odchylně od odstavce 1 tohoto článku instituce vytvoří samostatné individuální skupiny zajistitelných transakcí v každé kategorii rizika pro tyto transakce:

a) transakce, pro které je primárním rizikovým faktorem, nebo pro transakce uvedené v čl. 277 odst. 3 nejvýznamnějším rizikovým faktorem dané kategorie rizika, buď tržně implikovaná volatilita, nebo realizovaná volatilita rizikového faktoru nebo korelace mezi dvěma rizikovými faktory;

b) transakce, pro které je primárním rizikovým faktorem, nebo pro transakce uvedené v čl. 277 odst. 3 nejvýznamnějším rizikovým faktorem dané kategorie rizika, rozdíl mezi dvěma rizikovými faktory přiřazenými ke stejné kategorii rizika, nebo transakce, které se skládají ze dvou platebních komponent denominovaných v téže měně a pro které je rizikový faktor ze stejné kategorie rizika primárního rizikového faktoru obsažen ve druhé platební komponentě, než je ta, která obsahuje primární rizikový faktor.

Pro účely prvního pododstavce písm. a) tohoto odstavce zařadí instituce transakce do téže skupiny zajistitelných transakcí příslušné kategorie rizika pouze tehdy, je-li jejich primární rizikový faktor, nebo pro transakce uvedené v čl. 277 odst. 3 nejvýznamnější rizikový faktor dané kategorie rizika, totožný.

Pro účely prvního pododstavce písm. b) zařadí instituce transakce do téže skupiny zajistitelných transakcí příslušné kategorie rizika pouze tehdy, je-li pár rizikových faktorů v těchto transakcích podle písmene b) totožný a oba rizikové faktory obsažené v tomto páru jsou pozitivně korelovány. V opačném případě instituce zařadí transakce uvedené v prvním pododstavci písm. b) do jedné ze skupin zajistitelných transakcí vytvořených v souladu s odstavcem 1 na základě pouze jednoho z obou rizikových faktorů uvedených v prvním pododstavci písm. b).

3. Instituce zpřístupní na žádost příslušných orgánů počet skupin zajistitelných transakcí vytvořených v souladu s odstavcem 2 tohoto článku pro každou kategorii rizika, spolu s primárním rizikovým faktorem, nebo pro transakce uvedené v čl. 277 odst. 3 nejvýznamnějším rizikovým faktorem dané kategorie rizika, nebo párem rizikových faktorů každé z těchto skupin zajistitelných transakcí a s počtem transakcí v každé z těchto skupin zajistitelných transakcí.

Článek 278

Potenciální budoucí expozice

1. Instituce vypočítají potenciální budoucí expozici skupiny transakcí se započtením takto:

$$\text{PFE} = \text{multiplikátor} * \sum_{a} \text{Navýšení}^{(a)}$$

kde:

PFE = potenciální budoucí expozice;

a = index označující kategorie rizika zahrnuté do výpočtu potenciální budoucí expozice skupiny transakcí se započtením;

$\text{Navýšení}^{(a)}$ = navýšení pro kategorii rizika „a“ vypočtené v příslušných případech v souladu s články 280a až 280f; a

multiplikátor = násobící koeficient vypočtený v souladu se vzorcem uvedeným v odstavci 3.

Pro účely tohoto výpočtu instituce zahrnou navýšení pro danou kategorii rizika do výpočtu potenciální budoucí expozice skupiny transakcí se započtením, pokud k této kategorii rizika byla přiřazena alespoň jedna transakce ze skupiny transakcí se započtením.

2. Potenciální budoucí expozice více skupin transakcí se zajištěním podléhajících jedné maržové dohodě, jak je uvedeno v čl. 275 odst. 3, se vypočte jako součet potenciálních budoucích expozic všech jednotlivých skupin transakcí se započtením, jako by nepodléhaly žádné formě maržové dohody.

3. Pro účely odstavce 1 se multiplikátor vypočítá takto:

$$\text{multiplikátor} = \begin{cases} 1 \quad \text{pokud } z \geq 0 \\ \min\left\{1, \text{DolníMez}_m + (1 - \text{DolníMez}_m) \cdot \exp\left(\frac{z}{y}\right)\right\} \text{ pokud } z < 0 \end{cases}$$

kde:

DolníMez_m = 5 %;

$y = 2 * (1 - \text{DolníMez}_m) * \sum_a \text{Navýšení}^{(a)}$

$$z = \begin{cases} \text{CMV} - \text{NICA} \text{ u skupin transakcí se započtením podle čl. 275 odst. 1} \\ \text{CMV} - \text{VM} - \text{NICA} \text{ u skupin transakcí se započtením podle čl. 275 odst. 2} \\ \text{CMV}_i - \text{NICA}_i \text{ u skupin transakcí se započtením podle čl. 275 odst. 3} \end{cases}$$

NICA_i = částka čistého nezávislého kolaterálu vypočtená pouze pro transakce, které jsou zahrnuty do skupiny transakcí se započtením „i“. NICA_i se vypočítá na úrovni obchodu nebo na úrovni skupiny transakcí se započtením v závislosti na maržové dohodě.

Článek 279

Výpočet rizikové pozice

Pro účely výpočtu navýšení pro kategorie rizika podle článků 280a až 280f instituce vypočítají rizikovou pozici každé transakce ze skupiny transakcí se započtením takto:

$$\text{riziková pozice} = \delta \cdot \text{AdjNot} \cdot \text{MF}$$

kde:

δ = dohledová delta transakce vypočtená v souladu se vzorcem uvedeným v článku 279a;

AdjNot = upravená pomyslná částka transakce vypočtená v souladu s článkem 279b; a

MF = faktor splatnosti transakce vypočtený v souladu se vzorcem uvedeným v článku 279c.

Článek 279a

Dohledová delta

1. Instituce vypočítají dohledovou deltu takto:

   a) pro kupní a prodejní opce, které opravňují kupujícího opce k nákupu nebo prodeji podkladového nástroje za kladnou cenu k jednomu nebo více než jednomu budoucímu dni vyjma případů, kdy jsou tyto opce přiřazeny ke kategorii úrokového rizika, použijí instituce tento vzorec:

$$\delta = \text{znaménko} \cdot N\left(\text{druh} \cdot \frac{\ln\left(P/K\right) + 0{,}5 \cdot \sigma^2 \cdot T}{\sigma \cdot \sqrt{T}}\right)$$

   kde:

   δ = dohledová delta;

   znaménko = –1, pokud je transakce prodanou kupní opcí nebo koupenou prodejní opcí;

   znaménko = +1, pokud je transakce koupenou kupní opcí nebo prodanou prodejní opcí;

   druh = –1, pokud je transakce prodejní opcí;

   druh = +1, pokud je transakce kupní opcí;

   N(x) = kumulativní distribuční funkce normovaného normálního rozdělení náhodné veličiny, tj. pravděpodobnost, že náhodná veličina se střední hodnotou 0 a rozptylem 1 nabývá hodnoty menší nebo rovné „x“;

P = spotová nebo forwardová cena podkladového nástroje opce. U opcí, jejichž peněžní toky závisejí na průměrné hodnotě ceny podkladového nástroje, se P rovná této průměrné hodnotě ke dni výpočtu;

K = realizační cena opce;

T = datum skončení platnosti opce. U opcí, které lze uplatnit pouze k jednomu budoucímu dni, je datem skončení platnosti tento budoucí den. U opcí, které lze uplatnit k více než jednomu budoucímu dni, je datem skončení platnosti nejpozdější z těchto dní. Datum skončení platnosti musí být vyjádřeno v letech pomocí příslušné konvence obchodních dní; a

σ = regulatorní volatilita opce stanovená v souladu s tabulkou 1 na základě kategorie rizika transakce a povahy podkladového nástroje opce.

Tabulka 1

Kategorie rizika	Podkladový nástroj	Regulatorní volatilita
Měnové riziko	Všechny	15 %
Úvěrové riziko	Nástroj na jedno jméno	100 %
	Nástroj na více jmen	80 %
Akciové riziko	Nástroj na jedno jméno	120 %
	Nástroj na více jmen	75 %
Komoditní riziko	Elektřina	150 %
	Ostatní komodity (kromě elektřiny)	70 %
Ostatní rizika	Všechny	150 %

Instituce používající forwardovou cenu podkladového nástroje opce zajistí, že:

i) forwardová cena je v souladu s charakteristikami opce,

ii) forwardová cena se vypočte pomocí příslušné úrokové míry platné k datu vykázání,

iii) forwardová cena integruje očekávané peněžní toky podkladového nástroje před skončením platnosti opce;

b) pro tranše syntetické sekuritizace a úvěrového derivátu n-tého selhání použijí instituce tento vzorec:

$$\delta = \text{znaménko} \cdot \frac{15}{(1+14 \cdot A) \cdot (1+14 \cdot D)}$$

kde:

$$\text{znaménko} = \begin{cases} +1 & \text{pokud bylo transakcí získáno zajištění úvěrového rizika} \\ -1 & \text{pokud bylo transakcí poskytnuto zajištění úvěrového rizika} \end{cases}$$

A = záchytný bod tranše; u transakce s úvěrovým derivátem n-tého selhání založené na „k“ referenčních jednotkách A = (n–1)/k; a

D = uvolňující bod tranše; u transakce s úvěrovým derivátem n-tého selhání založené na „k“ referenčních jednotkách D = n/k;

c) pro transakce, které nejsou uvedeny v písmenech a) nebo b), používají instituce tuto dohledovou deltu:

$$\delta = \begin{cases} \text{+1 pokud je transakce dlouhou pozicí v primárním rizikovém faktoru nebo v nejvýznamnějším rizikovém faktoru dané kategorie rizika} \\ \text{-1 pokud je transakce krátkou pozicí v primárním rizikovém faktoru nebo v nejvýznamnějším rizikovém faktoru dané kategorie rizika} \end{cases}$$

2. Pro účely tohoto oddílu se dlouhou pozicí v primárním rizikovém faktoru nebo v nejvýznamnějším rizikovém faktoru dané kategorie rizika uvedeným v čl. 277 odst. 3 rozumí to, že se tržní hodnota transakce s rostoucí hodnotou tohoto rizikového faktoru zvyšuje, a krátkou pozicí v primárním rizikovém faktoru nebo v nejvýznamnějším rizikovém faktoru dané kategorie rizika uvedeným v čl. 277 odst. 3 se rozumí to, že se tržní hodnota transakce s rostoucí hodnotou tohoto rizikového faktoru snižuje.

3. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, v nichž upřesní:

   a) vzorec, který instituce použijí pro výpočet dohledové delty kupních a prodejních opcí přiřazených ke kategorii úrokového rizika kompatibilní s tržními podmínkami, za nichž mohou být úrokové míry negativní, jakož i regulatorní volatilitu, která je vhodná pro tento vzorec, v souladu s vývojem v oblasti mezinárodní regulace;

   b) způsob určení toho, zda je transakce dlouhou nebo krátkou pozicí v primárním rizikovém faktoru nebo v nejvýznamnějším rizikovém faktoru dané kategorie rizika uvedeným v čl. 277 odst. 3.

   EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do ... [šest měsíců ode dne vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost].

   Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 279b

Upravená pomyslná částka

1. Instituce vypočítají upravenou pomyslnou částku takto:

   a) pro transakce přiřazené ke kategorii úrokového rizika nebo kategorii úvěrového rizika vypočítají instituce upravenou pomyslnou částku jako součin pomyslné částky derivátové smlouvy a dohledového duračního faktoru, který se vypočte takto:

$$\text{dohledový duração faktor} = \frac{\exp(-\mathrm{R} \cdot \mathrm{S}) - \exp(-\mathrm{R} \cdot \mathrm{E})}{\mathrm{R}}$$

   kde:

   R = dohledová diskontní sazba; R = 5 %;

   S = doba mezi dnem zahájení transakce a dnem vykázání, která je vyjádřena v letech pomocí příslušné konvence obchodních dní.

   E = doba mezi dnem ukončení transakce a dnem vykázání, která je vyjádřena v letech pomocí příslušné konvence obchodních dní.

Dnem zahájení transakce je nejbližší možný den, k němuž je stanovena nebo realizována alespoň jedna smluvní platba v rámci dané transakce ve prospěch instituce nebo ze strany instituce, jiná než platby související s výměnou kolaterálu v maržové dohodě. V případě, že ke dni vykázání již transakce platby stanovila nebo realizovala, se den zahájení transakce rovná 0.

Zahrnuje-li transakce jeden nebo více smluvně stanovených budoucích dní, ke kterým se instituce nebo protistrana mohou rozhodnout ukončit transakci před uplynutím její smluvní splatnosti, rovná se den zahájení transakce nejbližšímu z těchto dní:

i) den nebo nejbližší z více budoucích dní, ke kterým se instituce nebo protistrana mohou rozhodnout ukončit transakci před uplynutím její smluvní splatnosti,

ii) den, kdy v rámci transakce začíná stanovování nebo realizace plateb jiných než plateb souvisejících s výměnou kolaterálu v maržové dohodě.

Pokud má transakce jako podkladový nástroj finanční nástroj, který může zakládat další smluvní závazky vedle těch, které vyplývají z vlastní transakce, určí se den zahájení transakce na základě nejbližšího dne, k němuž tento podkladový nástroj začíná stanovovat nebo realizovat platby.

Dnem ukončení transakce je nejzazší možný den, k němuž smluvní platba v rámci transakce ve prospěch instituce nebo ze strany instituce je nebo může být realizována.

Pokud má transakce jako podkladový nástroj finanční nástroj, který může zakládat další smluvní závazky vedle těch, které vyplývají z vlastní transakce, určí se den ukončení transakce na základě poslední smluvní platby v rámci podkladového nástroje transakce.

Pokud je transakce strukturována tak, aby k vypořádání nesplacené expozice docházelo po určitých dnech plateb, a v případech, kdy jsou termíny znovu stanoveny tak, aby tržní hodnota transakce k těmto specifickým datům byla nulová, se vypořádání nesplacené expozice k těmto specifickým datům považuje za smluvní platbu v rámci též transakce;

b) pro transakce přiřazené ke kategorii měnového rizika vypočte instituce upravenou pomyslnou částku takto:

i) pokud je transakce tvořena jedinou platební komponentou, je upravenou pomyslnou částkou pomyslná částka derivátové smlouvy,

ii) pokud je transakce tvořena dvěma platebními komponentami a pomyslná částka jedné platební komponenty je denominována ve vykazovací měně instituce, je upravenou pomyslnou částkou pomyslná částka druhé z obou platebních komponent,

iii) pokud je transakce tvořena dvěma platebními komponentami a pomyslná částka každé z nich je denominována v jiné měně než vykazovací měně instituce, je upravenou pomyslnou částkou nejvyšší z pomyslných částek obou platebních komponent poté, co byly tyto částky převedeny na vykazovací měnu instituce podle platného spotového směnného kurzu;

c) pro transakce přiřazené ke kategorii akciového nebo komoditního rizika vypočtou instituce upravenou pomyslnou částku jako součin tržní ceny jednotky podkladového nástroje transakce a počtu jednotek v podkladovém nástroji, k němuž transakce odkazuje;

je-li transakce přiřazená ke kategorii akciového nebo komoditního rizika smluvně vyjádřena jako pomyslná částka, použijí instituce tuto pomyslnou částku transakce jako upravenou pomyslnou částku namísto počtu jednotek v podkladovém nástroji;

d) pro transakce přiřazené ke kategorii ostatních rizik vypočítají instituce upravenou pomyslnou částku na základě nejvhodnější z metod uvedených v písmenech a), b) a c) v závislosti na povaze a vlastnostech podkladového nástroje transakce.

2. Instituce určí pomyslnou částku nebo počet jednotek podkladového nástroje pro účely výpočtu upravené pomyslné částky transakce podle odstavce 1 takto:

a) pokud pomyslná částka nebo počet jednotek podkladového nástroje transakce nejsou stanoveny až do smluvního termínu splatnosti :

i) pro deterministické pomyslné částky a počty jednotek podkladového nástroje je pomyslnou částkou vážený průměr všech deterministických hodnot pomyslných částek nebo případně počtů jednotek podkladového nástroje až do smluvního data splatnosti transakce, přičemž váhou je poměrný podíl doby, po kterou příslušná hodnota pomyslné částky platí,

ii) pro stochastické pomyslné částky a počty jednotek podkladového nástroje je pomyslnou částkou částka určená stanovením současných tržních hodnot v rámci vzorce pro výpočet budoucích tržních hodnot;

b) pro kontrakty s vícenásobnými výměnami pomyslné částky se pomyslná částka vynásobí počtem zbývajících plateb, které mají být podle kontraktů ještě provedeny;

c) pro kontrakty stanovící multiplikaci peněžních toků nebo multiplikaci podkladového nástroje derivátové smlouvy je pomyslná částka institucí upravena, aby byly vzaty v úvahu účinky multiplikace na strukturu rizik těchto kontraktů.

3. Instituce převedou upravenou pomyslnou částku transakce na svou vykazovací měnu podle platného spotového směnného kurzu, přičemž tato upravená pomyslná částka se vypočítá podle tohoto článku ze smluvní pomyslné částky nebo tržní ceny počtu jednotek podkladového nástroje denominovaného v jiné měně.

Článek 279c
Faktor splatnosti

1. Instituce vypočítají faktor splatnosti takto:

a) pro transakce zahrnuté ve skupinách transakcí se započtením podle čl. 275 odst. 1 použijí instituce tento vzorec:

$$MF = \sqrt{\min\{\max\{M, 10/JedenObchodniRok\}, 1\}}$$

kde:

MF = faktor splatnosti;

M = zbývající doba splatnosti transakce, která se rovná době potřebné k ukončení všech smluvních závazků vyplývajících z transakce. Za tímto účelem se opční prvek derivátové smlouvy považuje za smluvní závazek. Zbývající doba splatnosti musí být vyjádřena v letech pomocí příslušné konvence obchodních dní;

pokud má transakce jako podkladový nástroj jinou derivátovou smlouvu, která může zakládat další smluvní závazky vedle smluvních závazků transakce, je zbývající doba splatnosti rovna době potřebné k ukončení všech smluvních závazků vyplývajících z daného podkladového nástroje;

pokud je transakce strukturována tak, aby k vypořádání nesplacených expozic docházelo po určitých dnech plateb, a v případech, kdy jsou termíny znovu stanoveny tak, aby tržní hodnota transakce k těmto specifickým datům byla nulová, se zbytková splatnost transakce rovná době do následujícího data stanovení termínu; a

JedenObchodníRok = období jednoho roku vyjádřené v obchodních dnech pomocí příslušné konvence obchodních dní;

b) pro transakce zahrnuté ve skupinách transakcí se započtením podle čl. 275 odst. 2 a 3 je faktor splatnosti definován jako:

$$MF = \frac{3}{2}\sqrt{\frac{MPOR}{JedenObchodníRok}}$$

kde:

MF = faktor splatnosti; a

MPOR = období krytí rizika marží u skupiny transakcí se započtením v souladu s čl. 285 odst. 2 až 5; a

JedenObchodníRok = období jednoho roku vyjádřené v obchodních dnech pomocí příslušné konvence obchodních dní.

Při určování období krytí rizika marží pro transakce mezi klientem a členem clearingového systému nahradí instituce jednající jako klient či jako člen clearingového systému minimální období stanovené v čl. 285 odst. 2 písm. b) obdobím pěti obchodních dní.

2. Pro účely odstavce 1 se pro transakce strukturované tak, aby k vypořádání nesplacených expozic docházelo po určitých dnech plateb, a v případech, kdy jsou termíny znovu stanoveny tak, aby tržní hodnota kontraktu byla k těmto specifickým platebním datům nulová, se zbývající doba splatnosti rovná době do následujícího data stanovení termínu transakce.

Článek 280

Koeficient dohledového faktoru skupiny zajistitelných transakcí

Pro účely výpočtu navýšení pro skupinu zajistitelných transakcí podle článků 280a až 280f je koeficient dohledového faktoru skupiny zajistitelných transakcí „ϵ“ určen takto:

$$\epsilon = \begin{cases} 1 & \text{u skupin zajistitelných transakcí podle čl. 277a odst. 1} \\ 5 & \text{u skupin zajistitelných transakcí podle čl. 277a odst. 2 písm. a)} \\ 0{,}5 & \text{u skupin zajistitelných transakcí podle čl. 277a odst. 2 písm. b)} \end{cases}$$

Článek 280a

Navýšení pro kategorii úrokového rizika

1. Pro účely článku 278 vypočítají instituce navýšení pro kategorii úrokového rizika pro danou skupinu transakcí se započtením takto:

$$\text{Navýšení}^{\text{Úrokové}} = \sum_{j} \text{Navýšení}_{j}^{\text{Úrokové}}$$

kde:

$\text{Navýšení}^{\text{Úrokové}}$ = navýšení pro kategorii úrokového rizika;

j = index označující všechny skupiny zajistitelných transakcí úrokového rizika vytvořené v souladu s čl. 277a odst. 1 písm. a) a čl. 277a odst. 2 pro skupinu transakcí se započtením; a

$\text{Navýšení}^{\text{Úrokové}}{}_{j}$ = navýšení pro skupinu zajistitelných transakcí „j“ pro kategorii úrokového rizika vypočtené podle odstavce 2.

2. Navýšení pro skupinu zajistitelných transakcí „j“ pro kategorii úrokového rizika vypočítají instituce takto:

$$\text{Navýšení}_{j}^{\text{Úrokové}} = \epsilon_{j} \quad * \text{SF}^{\text{Úrokové}} * \text{EffNot}_{j}^{\text{Úrokové}}$$

kde:

ϵ_j = koeficient dohledového faktoru skupiny zajistitelných transakcí pro skupinu zajistitelných transakcí „j“ určený v souladu s příslušnou hodnotou stanovenou v článku 280;

$\text{SF}^{\text{Úrokové}}$ = dohledový faktor pro kategorii úrokového rizika o hodnotě rovnající se 0,5 %; a

$\text{EffNot}^{\text{Úrokové}}_{j}$ = efektivní pomyslná částka skupiny zajistitelných transakcí „j“ vypočtená v souladu s odstavcem 3.

3. Pro účely výpočtu efektivní pomyslné částky skupiny zajistitelných transakcí „j“ instituce nejprve přiřadí každou transakci skupiny zajistitelných transakcí příslušnému koši v tabulce 2. Učiní tak na základě dne ukončení každé transakce určeného podle čl. 279b odst. 1 písm. a):

Tabulka 2

Koš	Den ukončení (v letech)
1	>0 a <=1
2	>1 a <=5
3	>5

Instituce pak vypočítají efektivní pomyslnou částku skupiny zajistitelných transakcí „j“ podle tohoto vzorce:

$$\mathrm{EffNot}_{\mathrm{j}}^{\text{Úrokové}} = \sqrt{\left[\left(\mathrm{D}_{\mathrm{j},1}\right)^2 + \left(\mathrm{D}_{\mathrm{j},2}\right)^2 + \left(\mathrm{D}_{\mathrm{j},3}\right)^2 + 1{,}4 \cdot \mathrm{D}_{\mathrm{j},1} \cdot \mathrm{D}_{\mathrm{j},2} + 1{,}4 \cdot \mathrm{D}_{\mathrm{j},2} \cdot \mathrm{D}_{\mathrm{j},3} + 0{,}6 \cdot \mathrm{D}_{\mathrm{j},1} \cdot \mathrm{D}_{\mathrm{j},3}\right]}$$

kde:

$\mathrm{EffNot}_{\mathrm{j}}^{\text{Úrokové}}$= pomyslná částka skupiny zajistitelných transakcí „j“; a

$\mathrm{D}_{\mathrm{j,k}}$ = efektivní pomyslná částka koše „k“ skupiny zajistitelných transakcí „j“ vypočtená takto:

$$D_{j,k} = \sum_{l \in Koš\ k} RizikováPozice_l$$

kde:

l = index označující rizikovou pozici.

Článek 280b

Navýšení pro kategorii měnového rizika

1. Pro účely článku 278 vypočítají instituce navýšení pro kategorii měnového rizika pro danou skupinu transakcí se započtením takto:

$$\text{Navýšení}^{\text{Měnové}} = \sum_{j} \text{Navýšení}_{j}^{\text{Měnové}}$$

kde:

$\text{Navýšení}^{\text{Měnové}}$= navýšení pro kategorii měnového rizika;

j = index označující všechny skupiny zajistitelných transakcí měnového rizika vytvořené v souladu s čl. 277a odst. 1 písm. b) a čl. 277a odst. 2 pro skupinu transakcí se započtením; a

$\text{Navýšení}^{\text{Měnové}}_{j}$ = navýšení pro skupinu zajistitelných transakcí „j“ pro kategorii úrokového rizika vypočtené podle odstavce 2.

2. Navýšení pro skupinu zajistitelných transakcí „j“ pro kategorii měnového rizika vypočítají instituce takto:

$$\text{Navýšení}_{j}^{\text{Měnové}} = \epsilon_{j} \ * \text{SF}^{\text{Měnové}} \cdot \left| \text{EffNot}_{j}^{\text{Měnové}} \right|$$

kde:

ϵ_j = koeficient dohledového faktoru skupiny zajistitelných transakcí pro skupinu zajistitelných transakcí „j“ určený v souladu s článkem 280;

$SF^{Měnové}_j$ = dohledový faktor pro kategorii měnového rizika o hodnotě rovnající se 4 %;

$EffNot^{Měnové}_j$= efektivní pomyslná částka skupiny zajistitelných transakcí „j“ vypočtená takto:

$$EffNot_j^{Měnové} = \sum_{l \in \text{Skupina zajistitelných transakcí j}} RizikováPozice_l$$

kde:

l = index označující rizikovou pozici.

Článek 280c

Navýšení pro kategorii úvěrového rizika

1. Pro účely odstavce 2 stanoví instituce příslušné úvěrové referenční jednotky skupiny transakcí se započtením takto:

   a) je stanovena jedna úvěrová referenční jednotka pro každého emitenta referenčního dluhového nástroje, který je podkladem transakce na jedno jméno přidělené ke kategorii úvěrového rizika;. transakce na jedno jméno se přiřadí stejné úvěrové referenční jednotce pouze v případě, že podkladový referenční dluhový nástroj těchto transakcí vydal stejný emitent;

b) je stanovena jedna úvěrová referenční jednotka pro každou skupinu referenčních dluhových nástrojů nebo úvěrových derivátů na jedno jméno, které jsou podkladem transakce na více jmen přidělené ke kategorii úvěrového rizika;. transakce na více jmen se přiřadí stejné úvěrové referenční jednotce pouze v případě, že skupina podkladových referenčních dluhových nástrojů nebo úvěrových derivátů na jedno jméno těchto transakcí má stejné složky.

2. Pro účely článku 278 vypočítá instituce navýšení pro kategorii úvěrového rizika pro danou skupinu transakcí se započtením takto:

$$\text{Navýšení}^{\text{Úvěrové}} = \sum_{j} \text{Navýšení}_{j}^{\text{Úvěrové}}$$

kde:

$\text{Navýšení}^{\text{Úvěrové}}$ = navýšení pro kategorii úvěrového rizika;

j = index označující všechny skupiny zajistitelných transakcí úvěrového rizika vytvořené v souladu s čl. 277a odst. 1 písm. c) a čl. 277a odst. 2 pro skupinu transakcí se započtením; a

$\text{Navýšení}^{\text{Úvěrové}}_{j}$ = navýšení pro skupinu zajistitelných transakcí „j“ pro kategorii úvěrového rizika vypočtené v souladu s odstavcem 3.

3. Instituce vypočítají navýšení pro kategorii úvěrového rizika pro skupinu zajistitelných transakcí „j“ takto:

$$\text{Navýšení}_{j}^{\text{Úvěrové}} = \epsilon_j * \sqrt{\left(\sum_k \rho_k^{\text{Úvěrové}} * \text{Navýšení}(\text{Jednotka}_k)\right)^2 + \sum_k \left(1 - \left(\rho_k^{\text{Úvěrové}}\right)^2\right) * \left(\text{Navýšení}(\text{Jednotka}_k)\right)^2}$$

kde:

$\text{Navýšení}^{\text{Úvěrové}}_{j}$ = navýšení pro kategorii úvěrového rizika pro skupinu zajistitelných transakcí „j“;

ϵ_j = koeficient dohledového faktoru skupiny zajistitelných transakcí pro skupinu zajistitelných transakcí „j“ určený v souladu s článkem 280;

k = index označující úvěrové referenční jednotky skupiny transakcí se započtením stanovené v souladu s odstavcem 1;

$\rho_k^{\text{Úvěrové}}$ = korelační faktor úvěrové referenční jednotky „k“; pokud byla úvěrová referenční jednotka „k“ stanovena v souladu s odst. 1 písm. a), potom $\rho_k^{\text{Úvěrové}}$ = 50 %. Pokud byla úvěrová referenční jednotka „k“ stanovena v souladu s odst. 1 písm. b), potom $\rho_k^{\text{Úvěrové}}$ = 80 %.

$\text{Navýšení}(\text{Jednotka}_k)$ = navýšení pro úvěrovou referenční jednotku „k“ určené v souladu s odstavcem 4; a

4. Instituce vypočítají navýšení pro úvěrovou referenční jednotku „k“ takto:

$$\text{Navýšení}(\text{Jednotka}_k) = \text{EffNot}_k^{\text{Úvěrové}}$$

kde:

$\text{EffNot}^{\text{Úvěrové}}_k$ = efektivní pomyslná částka úvěrové referenční jednotky „k“ vypočtená takto:

$$\text{EffNot}_k^{\text{Úvěrové}} = \sum_{l \in \text{Uvěrová referenční jednotka k}} \text{SF}_{k,l}^{\text{Úvěrové}} * \text{RizikováPozice}_l$$

kde:

l = index označující rizikovou pozici; a

$\text{SF}_{k,l}^{\text{Úvěrové}}$ = dohledový faktor použitelný na úvěrovou referenční jednotku „k“ vypočtený v souladu s odstavcem 5.

5. Instituce vypočítají dohledový faktor pro úvěrovou referenční jednotku „k“ takto:

a) pro úvěrovou referenční jednotku „k“ stanovenou v souladu s odst. 1 písm. a) se $SF_{k,l}^{Úvěrové}$ přiřadí k jednomu z šesti dohledových faktorů podle tabulky 3 v tomto odstavci na základě externího úvěrového hodnocení vypracovaného určenou externí ratingovou agenturou příslušného individuálního emitenta; u individuálního emitenta, pro nějž není k dispozici úvěrové hodnocení vypracované určenou externí ratingovou agenturou:

i) instituce používající přístup podle kapitoly 3 přiřadí interní rating individuálního emitenta k jednomu z externích úvěrových hodnocení,

ii) instituce používající přístup podle kapitoly 2 přidělí této úvěrové referenční jednotce hodnotu $SF_{k,l}^{Úvěrové} = 0,54$ %; pokud však instituce použije na rizikovou váhu expozice úvěrového rizika protistrany vůči tomuto individuálnímu emitentovi článek 128, přidělí se této úvěrové referenční jednotce $SF_{k,l}^{Úvěrové} = 1,6$ %;

b) pro úvěrovou referenční jednotku „k“ stanovenou v souladu s odst. 1 písm. b):

i) pokud je pozice „l“ přiřazená úvěrové referenční jednotce „k“ úvěrovým indexem kotovaným na uznané burze, $SF_{k,l}^{Úvěrové}$ se přiřadí k jednomu ze dvou dohledových faktorů podle tabulky 4 v tomto článku na základě úvěrové kvality většiny jeho jednotlivých složek,

ii) pokud není riziková pozice „l“ přiřazená úvěrové referenční jednotce „k“ uvedena v písm. b) bodě i), je hodnotou $SF_{k,l}^{Úvěrové}$ vážený průměr dohledových faktorů přiřazených ke každé složce v souladu s metodou stanovenou v písmeni a), přičemž váhy jsou stanoveny poměrným podílem pomyslné částky složek v dané pozici.

Tabulka 3

Stupeň úvěrové kvality	Dohledový faktor pro transakce na jedno jméno
1	0,38 %
2	0,42 %
3	0,54 %
4	1,06 %
5	1,6 %
6	6,0 %

Tabulka 4

Dominantní úvěrová kvalita	Dohledový faktor pro kotované indexy
Investiční stupeň	0,38 %
Neinvestiční stupeň	1,06 %

Článek 280d

Navýšení pro kategorii akciového rizika

1. Pro účely odstavce 2 stanoví instituce příslušné akciové referenční jednotky pro skupinu transakcí se započtením takto:

   a) je stanovena jedna akciová referenční jednotka pro každého emitenta referenčního akciového nástroje, který je podkladem transakce na jedno jméno přidělené ke kategorii akciového rizika; transakce na jedno jméno se přiřadí stejné akciové referenční jednotce pouze v případě, že podkladový referenční akciový nástroj těchto transakcí vydal stejný emitent;

b) je stanovena jedna akciová referenční jednotka pro každou skupinu referenčních akciových nástrojů nebo akciových derivátů na jedno jméno, jež jsou podkladem transakce na více jmen přidělené ke kategorii akciového rizika; transakce na více jmen se přiřadí stejné akciové referenční jednotce pouze v případě, že skupina podkladových referenčních akciových nástrojů nebo případně úvěrových derivátů na jedno jméno těchto transakcí má stejné složky.

2. Pro účely článku 278 vypočítají instituce navýšení pro kategorii akciového rizika pro danou skupinu transakcí se započtením takto:

$$\text{Navýšení}^{\text{Akciové}} = \sum_{j} \text{Navýšení}_{j}^{\text{Akciové}}$$

kde:

$\text{Navýšení}^{\text{Akciové}}$ = navýšení pro kategorii akciového rizika;

j = index označující všechny skupiny zajistitelných transakcí akciového rizika vytvořené v souladu s čl. 277a odst. 1 písm. d) a čl. 277a odst. 2 pro skupinu transakcí se započtením; a

$\text{Navýšení}_{j}^{\text{Akciové}}$ = navýšení pro skupinu zajistitelných transakcí „j“ pro kategorii akciového rizika vypočtené v souladu s odstavcem 3.

3. Instituce vypočítají navýšení pro kategorii akciového rizika pro skupinu zajistitelných transakcí „j“ takto:

$$\text{Navýšení}_{j}^{\text{Akciové}} = \epsilon_j * \sqrt{\left(\sum_k \rho_k^{\text{Akciové}} * \text{Navýšení}(\text{Jednotka}_k)\right)^2 + \sum_k \left(1 - \left(\rho_k^{\text{Akciové}}\right)^2\right) * \left(\text{Navýšení}(\text{Jednotka}_k)\right)^2}$$

kde:

$\text{Navýšení}^{\text{Akciové}}_{j}$ = navýšení pro kategorii akciového rizika pro skupinu zajistitelných transakcí „j“;

ϵ_j = koeficient dohledového faktoru skupiny zajistitelných transakcí pro skupinu zajistitelných transakcí „j“ určený v souladu s článkem 280;

k = index označující akciové referenční jednotky skupiny transakcí se započtením stanovené v souladu s odstavcem 1;

$\rho_k^{\text{Akciové}}$ = korelační faktor akciové referenční jednotky „k“; pokud byla akciová referenční jednotka „k“ stanovena v souladu s odst. 1 písm. a), potom $\rho_k^{\text{Akciové}}$ = 50 %. Pokud byla akciová referenční jednotka „k“ stanovena v souladu s odst. 1 písm. b), potom $\rho_k^{\text{Akciové}}$ = 80 %; a

$\text{Navýšení}(\text{Jednotka}_k)$ = navýšení pro akciovou referenční jednotku „k“ určené v souladu s odstavcem 4.

4. Instituce vypočítají navýšení pro akciovou referenční jednotku „k“ takto:

$$\text{Navýšení}(\text{Jednotka}_k) = \text{SF}_k^{\text{Akciové}} * \text{EffNot}_k^{\text{Akciové}}$$

kde:

Navýšení(Jednotka_k) = navýšení pro akciovou referenční jednotku „k“;

$\text{SF}_k^{\text{Akciové}}$ = dohledový faktor použitelný na akciovou referenční jednotku „k“; pokud byla akciová referenční jednotka „k“ stanovena v souladu s odst. 1 písm. a), potom $\text{SF}_k^{\text{Akciové}}$ = 32 %; pokud byla akciová referenční jednotka „k“ stanovena v souladu s odst. 1 písm. b), potom $\text{SF}_k^{\text{Akciové}}$ = 20 %; a

$\text{EffNot}^{\text{Akciové}}{}_k$= efektivní pomyslná částka akciové referenční jednotky „k“ vypočtená takto:

$$\text{EffNot}_k^{\text{Akciové}} = \sum_{l \in \text{Akciová referenční jednotka k}} \text{RizikováPozice}_l$$

kde:

l = index označující rizikovou pozici.

Článek 280e

Navýšení pro kategorii komoditního rizika

1. Pro účely článku 278 vypočítají instituce navýšení pro kategorii komoditního rizika pro danou skupinu transakcí se započtením takto:

$$\text{Navýšení}^{\text{Komoditní}} = \sum_{j} \text{Navýšení}_{j}^{\text{Komoditní}}$$

kde:

$\text{Navýšení}^{\text{Komoditní}}$ = navýšení pro kategorii komoditního rizika;

j = index označující skupiny zajistitelných transakcí komoditního rizika vytvořené v souladu s čl. 277a odst. 1 písm. e) a čl. 277a odst. 2 pro skupinu transakcí se započtením; a

$\text{Navýšení}_{j}^{\text{Komoditní}}$ = navýšení pro skupinu zajistitelných transakcí „j“ pro kategorii komoditního rizika vypočtené v souladu s odstavcem 4.

2. Pro účely výpočtu navýšení pro skupinu zajistitelných transakcí pro komoditní riziko dané skupiny transakcí se započtením v souladu s odstavcem 4 stanoví instituce pro každou skupinu zajistitelných transakcí příslušné referenční typy komodity. Komoditní derivátové transakce se přiřadí stejnému referenčnímu typu komodity pouze v případě, že podkladový komoditní nástroj příslušných transakcí má stejnou povahu, bez ohledu na místo a kvalitu dodání komoditního nástroje.

3. Odchylně od odstavce 2 mohou příslušné orgány požadovat, aby instituce, která je významným způsobem vystavena bazickému riziku různých pozic stejné povahy, jak je uvedeno v odstavci 2, stanovila referenční typy komodity pro tyto pozice s pomocí většího počtu vlastností než pouze povahy podkladového komoditního nástroje. V takové situaci se komoditní derivátové transakce přiřadí stejnému referenčnímu typu komodity pouze v případě, že mají tyto vlastnosti společné.

4. Instituce vypočítají navýšení pro kategorii komoditního rizika pro skupinu zajistitelných transakcí „j“ takto:

$$\text{Navýšení}_j^{\text{Komoditní}} = \epsilon_j * \sqrt{\left(\rho^{\text{Komoditní}} * \sum_k \text{Navýšení}\left(\text{Typ}_k^j\right)\right)^2 + \left(1 - (\rho^{\text{Komoditní}})^2\right) * \sum_k \left(\text{Navýšení}\left(\text{Typ}_k^j\right)\right)^2}$$

kde:

$\text{Navýšení}_j^{\text{Komoditní}}$ = navýšení pro kategorii komoditního rizika pro skupinu zajistitelných transakcí „j“;

ϵ_j = koeficient dohledového faktoru skupiny zajistitelných transakcí pro skupinu zajistitelných transakcí „j“ určený v souladu s článkem 280;

$\rho^{\text{Komoditní}}$ = korelační faktor kategorie komoditního rizika o hodnotě 40 %.

k = index označující referenční typy komodity skupiny transakcí se započtením stanovené v souladu s odstavcem 2; a

Navýšení(Typ_j^k) = navýšení pro referenční typ komodity „k“ vypočtené podle odstavce 5.

5. Instituce vypočítají navýšení pro referenční typ komodity „k“ takto:

$$\text{Navýšení}\left(\text{Typ}_k^j\right) = \text{SF}_k^{\text{Komoditní}} * \text{EffNot}_k^{\text{Komoditní}}$$

kde:

Navýšení(Typ_j^k) = navýšení pro referenční typ komodity „k“;

$SF_k^{Komoditní}$ = dohledový faktor použitelný na referenční typ komodity „k“;

pokud referenční typ komodity „k“ odpovídá transakcím přiděleným ke skupině zajistitelných transakcí podle čl. 277a odst. 1 písm. e) bodu i) kromě transakcí týkajících se elektřiny, potom $SF_k^{Komoditní}$ = 18 %; pro transakce týkající se elektřiny $SF_k^{Komoditní}$ = 40 %; a

$EffNot_k^{Komoditní}$ = efektivní pomyslná částka referenčního typu komodity „k“ vypočtená takto:

$$\text{EffNot}_k^{\text{Komoditní}} = \sum_{l \in \text{Referenční typ komodity k}} \text{RizikováPozice}_l$$

kde:

l = index označující rizikovou pozici.

Článek 280f

Navýšení pro kategorii ostatních rizik

1. Pro účely článku 278 vypočítají instituce navýšení pro kategorii ostatních rizik pro danou skupinu transakcí se započtením takto:

$$\text{Navýšení}^{\text{Ostatní}} = \sum_{j} \text{Navýšení}_{j}^{\text{Ostatní}}$$

kde:

$\text{Navýšení}^{\text{Ostatn}}{}_{j}$= navýšení pro kategorii ostatních rizik;

j = index označující skupiny zajistitelných transakcí ostatních rizik vytvořené podle čl. 277a odst. 1 písm. f) a čl. 277a odst. 2 pro skupinu transakcí se započtením; a

$\text{Navýšení}_{j}^{\text{Ostatní}}$= navýšení pro skupinu zajistitelných transakcí „j“ pro kategorii ostatních rizik vypočtené podle odstavce 2.

2. Instituce vypočítají navýšení pro kategorii ostatních rizik pro skupinu zajistitelných transakcí „j“ takto:

$$\text{Navýšení}_{j}^{\text{Ostatní}} = \epsilon_{j} * \text{SF}^{\text{Ostatní}} * \left|\text{EffNot}_{j}^{\text{Ostatní}}\right|$$

kde:

$\text{Navýšení}^{\text{Ostatní}}_{j}$= navýšení pro skupinu zajistitelných transakcí „j“ pro kategorii ostatních rizik;

ϵ_j = koeficient dohledového faktoru skupiny zajistitelných transakcí pro skupinu zajistitelných transakcí „j“ určený v souladu s článkem 280; a

$\text{SF}^{\text{Ostatní}}$ = dohledový faktor pro kategorii ostatních rizik o hodnotě rovnající se 8 %;

$\text{EffNot}_{j}^{\text{Ostatní}}$= efektivní pomyslná částka skupiny zajistitelných transakcí „j“ vypočtená takto:

$$\text{EffNot}_{j}^{\text{Ostatní}} = \sum_{l \in \text{Skupina zajistitelných transakcí j}} \text{RizikováPozice}_{l}$$

kde:

l = index označující rizikovou pozici.

Oddíl 4

Zjednodušený standardizovaný přístup k úvěrovému riziku protistrany

Článek 281

Výpočet hodnoty expozice

1. Instituce vypočtou jedinou hodnotu expozice na úrovni skupiny transakcí se započtením podle oddílu 3 s výhradou odstavce 2 tohoto článku.

2. Hodnota expozice skupiny transakcí se započtením se vypočítá v souladu s těmito požadavky:

   a) instituce neuplatní zacházení uvedené v čl. 274 odst. 6;

   b) odchylně od čl. 275 odst. 1 pro skupiny transakcí se započtením neuvedené v čl. 275 odst. 2 vypočtou instituce reprodukční náklady v souladu s tímto vzorcem:

   $$RC = \max\{CMV, 0\}$$

   kde:

   RC = reprodukční náklady; a

   CMV = současná tržní hodnota.

c) odchylně od čl. 275 odst. 2 tohoto nařízení pro skupiny transakcí se započtením, které jsou obchodovány na uznané burze, jejichž centrální clearing provádí ústřední protistrana povolená v souladu s článkem 14 nařízení (EU) č. 648/2012 nebo uznaná v souladu s článkem 25 uvedeného nařízení nebo pro něž je s danou protistranou dvoustranně vyměňován kolaterál v souladu s článkem 11 nařízení (EU) č. 648/2012, vypočtou instituce reprodukční náklady v souladu s tímto vzorcem:

$$RC = TH + MTA$$

kde:

RC = reprodukční náklady;

TH = maržový práh vztahující se na skupinu transakcí se započtením podle maržové dohody, pod jehož úrovní instituce nemůže zažádat o kolaterál; a

MTA = minimální hodnota převodu použitelná na skupinu transakcí se započtením podle maržové dohody;

d) odchylně od čl. 275 odst. 3, pro více skupin transakcí se započtením podléhajících maržové dohodě vypočítají instituce reprodukční náklady jako součet reprodukčních nákladů každé jednotlivé skupiny transakcí se započtením vypočtených v souladu s odstavcem 1, jako by nebyly zajištěny marží;

e) všechny skupiny zajistitelných transakcí se stanoví v souladu s čl. 277a odst. 1;

f) instituce nastaví na hodnotu 1 multiplikátor ve vzorci, který je používán pro výpočet potenciální budoucí expozice v čl. 278 odst. 1, takto:

$$PFE = \sum_{a} Navýšení^{(a)}$$

kde:

PFE = potenciální budoucí expozice;

Navýšení$^{(a)}$ = navýšení pro kategorii rizika „a“;

g) odchylně od čl. 279a odst. 1 vypočítají instituce pro všechny transakce dohledovou deltu takto:

$$\delta = \begin{cases} +1 & \text{pokud je transakce dlouhou pozicí v primárním rizikovém faktoru} \\ -1 & \text{pokud je transakce krátkou pozicí v primárním rizikovém faktoru} \end{cases}$$

kde:

δ = dohledová delta;

h) vzorec uvedeného v čl. 279b odst. 1 písm. a), který se používá k výpočtu dohledového duračního faktoru, zní takto:

$$\text{dohledový durační faktor} = \mathrm{E} - \mathrm{S}$$

kde:

E = doba mezi koncovým datem transakce a datem hlášení;

S = doba mezi počátečním dnem transakce a datem hlášení;

i) faktor splatnosti („MF“) uvedený v čl. 279c odst. 1 se vypočte takto:

   i) pro transakce zahrnuté ve skupinách transakcí se započtením podle čl. 275 odst. 1 platí, že MF = 1;

   ii) pro transakce zahrnuté ve skupinách transakcí se započtením podle čl. 275 odst. 2 a 3 platí, že MF = 0,42;

j) vzorec uvedený v čl. 280a odst. 3, který se používá k výpočtu efektivní pomyslné částky skupiny zajistitelných transakcí „j“, zní takto:

$$\mathrm{EffNot}_{j}^{\text{Úrokové}} = \left|D_{j,1}\right| + \left|D_{j,2}\right| + \left|D_{j,3}\right|$$

kde:

$\mathrm{EffNot}_{j}^{\text{Úrokové}}$ = efektivní pomyslná částka skupiny zajistitelných transakcí „j“;

a

D_j = efektivní pomyslná částka skupiny zajistitelných transakcí „j“ pro koš k;

k) vzorec uvedený v čl. 280c odst. 3, který se používá k výpočtu navýšení pro kategorii úvěrového rizika pro skupinu zajistitelných transakcí „j“, zní takto:

$$\text{Navýšení}_{j}^{\text{Úvěrové}} = \sum_{k} |\text{Navýšení}(\text{Jednotka}_{k})|$$

kde:

$\text{Navýšení}_{j}^{\text{Úvěrové}}$ = navýšení pro kategorii úvěrového rizika pro skupinu zajistitelných transakcí „j“;

$\text{Navýšení}(\text{Jednotka}_{k})$ = navýšení pro úvěrovou referenční jednotku „k“;

l) vzorec uvedený v čl. 280d odst. 3, který se používá k výpočtu navýšení pro kategorii akciového rizika pro skupinu zajistitelných transakcí „j“, zní takto:

$$\text{Navýšení}_{j}^{\text{Akciové}} = \sum_{k} |\text{Navýšení}(\text{Jednotka}_{k})|$$

kde:

$\text{Navýšení}_{j}^{\text{Akciové}}$ = navýšení pro kategorii akciového rizika pro skupinu zajistitelných transakcí „j“;

$\text{Navýšení}(\text{Jednotka}_{k})$ = navýšení pro akciovou referenční jednotku „k“;

m) vzorec uvedený v čl. 280e odst. 4, který se používá k výpočtu navýšení pro kategorii komoditního rizika pro skupinu zajistitelných transakcí „j“, zní takto:

$$\text{Navýšení}_{j}^{\text{Komoditní}} = \sum_{k} \left|\text{Navýšení}\left(\text{Typ}_{k}^{j}\right)\right|$$

kde:

$\text{Navýšení}_{j}^{\text{Komoditní}}$ = navýšení pro kategorii úvěrového rizika pro skupinu zajistitelných transakcí „j“;

Navýšení(Jednotka_{k}) = navýšení pro úvěrovou referenční jednotku „k“;

Oddíl 5

Metoda původní expozice

Článek 282

Výpočet hodnoty expozice

1. Instituce mohou vypočítat jedinou hodnotu expozice pro všechny transakce v rámci jedné dohody o započtení, pokud jsou splněny všechny podmínky stanovené v čl. 274 odst. 1. V opačném případě vypočítají instituce hodnotu expozice zvlášť pro každou transakci, která je považována za skupinu transakcí se započtením sama o sobě.

2. Hodnota expozice skupiny transakcí se započtením nebo transakce je součinem 1,4násobku součtu současných reprodukčních nákladů a potenciální budoucí expozice.

3. Současné reprodukční náklady uvedené v odstavci 2 se vypočítají takto:

a) pro skupiny transakcí se započtením, které jsou obchodovány na uznané burze, jejichž centrální clearing provádí ústřední protistrana povolená v souladu s článkem 14 nařízení (EU) č. 648/2012 nebo uznaná v souladu s článkem 25 uvedeného nařízení nebo pro něž je s danou protistranou dvoustranně vyměňován kolaterál v souladu s článkem 11 nařízení (EU) č. 648/2012, použijí instituce tento vzorec:

$$RC = TH + MTA$$

kde:

RC = reprodukční náklady;

TH = maržový práh vztahující se na skupinu transakcí se započtením podle maržové dohody, pod jehož úrovní instituce nemůže zažádat o kolaterál; a

MTA = minimální hodnota převodu použitelná na skupinu transakcí se započtením podle maržové dohody;

b) pro všechny ostatní skupiny transakcí se započtením nebo jednotlivé transakce použijí instituce tento vzorec:

$$RC = \max\{CMV, 0\}$$

kde:

RC = reprodukční náklady;

CMV = současná tržní hodnota;

Pro výpočet současných reprodukčních nákladů aktualizují instituce současné tržní hodnoty minimálně jednou měsíčně.

4. Instituce vypočítají potenciální budoucí expozici uvedenou v odstavci 2 takto:

a) potenciální budoucí expozice pro skupinu transakcí se započtením je součet potenciální budoucí expozice všech transakcí skupiny transakcí se započtením podle výpočtu v písmenu b);

b) potenciální budoucí expozice jednotlivé transakce je její pomyslná částka vynásobená:

i) součinem 0,5 % a zbytkové splatnosti transakce vyjádřené v letech v případě úrokových derivátových smluv,

ii) součinem 6 % a zbytkové splatnosti transakce vyjádřené v letech v případě úvěrových derivátových smluv,

iii) 4 % v případě měnových derivátů,

iv) 18 % v případě derivátů zlata a komoditních derivátů, které nejsou deriváty na elektřinu,

v) 40 % v případě derivátů na elektřinu,

vi) 32 % v případě akciových derivátů;

c) pomyslná částka uvedená v písmeni b) tohoto odstavce se určí v souladu s čl. 279b odst. 2 a 3 v případě všech derivátů uvedených v daném písmeni; kromě toho se pomyslná částka derivátů uvedených v písm. b) bodech iii) až vi) tohoto odstavce určí v souladu s čl. 279b odst. 1 písm. b) a c);

d) potenciální budoucí expozice skupin transakcí se započtením podle odst. 3 písm. a) se vynásobí koeficientem 0,42.

Pro výpočet potenciální expozice úrokových derivátů a úvěrových derivátů v souladu s písm. b) body i) a ii) se může instituce rozhodnout použít namísto zbytkové splatnosti smluv původní splatnost.“

75) V článku 283 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. U všech transakcí s OTC deriváty a u transakcí s delší dobou vypořádání, ke kterým instituce neobdržela svolení pro použití metody interního modelu podle odstavce 1, použije instituce metody stanovené v oddílu 3. Kombinované použití těchto metod v rámci skupiny je trvale povoleno.“

76) Článek 298 se nahrazuje tímto:

„*Článek 298*
Účinky uznání započtení za faktor snižující riziko

Započtení pro účely oddílů 3 a 6 se uznává tak, jak je v nich uvedeno.“

77) V čl. 299 odst. 2 se zrušuje písmeno a).

78) Článek 300 se mění takto:

a) návětí se nahrazuje tímto:

„Pro účely tohoto oddílu a části sedmé se použijí tyto definice:“;

b) doplňují se nové body, které zní:

„5) „hotovostní transakcí“ se rozumí transakce v hotovosti, transakce s dluhovými nástroji nebo akciemi, spotová měnová transakce nebo spotová komoditní transakce; repo obchody a půjčky a výpůjčky cenných papírů nebo komodit se nicméně za hotovostní transakce nepovažují;

6) „nepřímým ujednáním o clearingu“ se rozumí ujednání, které splňuje podmínky stanovené v čl. 4 odst. 3 druhém pododstavci nařízení (EU) č. 648/2012;

7) „klientem vyšší úrovně“ se rozumí subjekt poskytující clearingové služby klientovi nižší úrovně;

8) „klientem nižší úrovně“ se rozumí subjekt s přístupem ke službám ústřední protistrany prostřednictvím klienta vyšší úrovně;

9) „víceúrovňovou klientskou strukturou“ se rozumí nepřímé ujednání o clearingu, podle něhož poskytuje clearingové služby instituci subjekt, který není členem clearingového systému, ale sám je klientem člena clearingového systému nebo klienta vyšší úrovně;

10) „nefinancovaným příspěvkem do fondu pro riziko selhání“ se rozumí příspěvek, který má instituce působící jako člen clearingového systému na základě smluvního závazku poskytnout ústřední protistraně poté, co tato ústřední protistrana vyčerpala svůj fond pro riziko selhání, na pokrytí ztrát vzniklých v důsledku selhání jednoho nebo více členů jejího clearingového systému;

11) „plně zaručenou transakcí půjček či výpůjček vkladů“ se rozumí plně zajištěná transakce na peněžním trhu, v níž si dvě protistrany vymění vklady a ústřední protistrana mezi ně vstupuje, aby zajistila splnění platebních povinností těchto protistran.“

79) Článek 301 se nahrazuje tímto:

„*Článek 301*
Věcná působnost

1. Tento oddíl se vztahuje na následující smlouvy a transakce, které dosud nebyly s ústřední protistranou vypořádány:

a) derivátové smlouvy uvedené v příloze II a úvěrové deriváty;

b) transakce s financováním cenných papírů a plně zaručené transakce půjček či výpůjček vkladů a

c) transakce s delší dobou vypořádání.

Tento oddíl se nevztahuje na expozice vyplývající z vypořádání hotovostních transakcí. Na obchodní expozice vyplývající z těchto transakcí použijí instituce postup stanovený v hlavě V a na příspěvky do fondu pro riziko selhání zahrnující pouze tyto transakce uplatňují rizikovou váhu 0 %. Vedle hotovostních transakcí uplatňují instituce na příspěvky do fondu pro riziko selhání, které se vztahují ke smlouvám uvedeným v prvním pododstavci tohoto odstavce, postup uvedený v článku 307.

2. Pro účely tohoto oddílu platí následující požadavky:

a) počáteční marže nezahrnuje příspěvky ústřední protistraně v rámci dohod o vzájemném sdílení ztrát;

b) počáteční marže zahrnuje kolaterál složený institucí působící jako člen clearingového systému nebo klientem nad rámec minimální částky požadované ústřední protistranou nebo institucí působící jako člen clearingového systému, a to za předpokladu, že ústřední protistrana nebo instituce působící jako člen clearingového systému může ve vhodných případech zabránit instituci působící jako člen clearingového systému nebo klientovi v čerpání tohoto přebytečného kolaterálu;

c) pokud ústřední protistrana využije počáteční marži na vzájemné sdílení ztrát mezi členy svého clearingového systému, zacházejí instituce jednající jako členové clearingového systému s touto počáteční marží jako s příspěvkem do fondu pro riziko selhání.“

80) V článku 302 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Instituce prostřednictvím vhodné analýzy scénářů a zátěžového testování posoudí, zda úroveň kapitálu drženého proti expozicím vůči ústřední protistraně, včetně potenciálních budoucích nebo podmíněných úvěrových expozic, expozic vůči příspěvkům do fondu pro riziko selhání, a pokud instituce působí jako člen clearingového systému, expozic vyplývajících ze smluvních ujednání podle článku 304, vhodným způsobem odpovídá rizikům neodmyslitelně spjatým s těmito expozicemi.“

81) Článek 303 se nahrazuje tímto:

„*Článek 303*
Zacházení s expozicemi členů clearingového systému vůči ústřední protistraně

1. Instituce, která působí jako člen clearingového systému, ať už pro své vlastní účely nebo jako finanční zprostředkovatel mezi klientem a ústřední protistranou, vypočítá kapitálové požadavky pro svoje expozice vůči ústřední protistraně takto:

a) na své obchodní expozice vůči dané ústřední protistraně použije postup stanovený v článku 306;

b) na své příspěvky ústřední protistraně do fondu pro riziko selhání použije postup stanovený v článku 307.

2. Pro účely odstavce 1 podléhá součet kapitálových požadavků instituce pro expozice vůči způsobilé ústřední protistraně z důvodu obchodních expozic a příspěvků do fondu pro riziko selhání stropu rovnajícímu se součtu kapitálových požadavků, které by se uplatnily na tytéž expozice, pokud by ústřední protistrana nebyla způsobilou ústřední protistranou.“

82) Článek 304 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Instituce, která působí jako člen clearingového systému a v rámci této funkce jako finanční zprostředkovatel mezi klientem a ústřední protistranou, vypočítá kapitálové požadavky pro svoje transakce s daným klientem související s ústřední protistranou v souladu s oddíly 1 až 8 této kapitoly, s touto hlavou kapitolou 4 oddílem 4 a případně s hlavou VI.“;

b) odstavce 3, 4 a 5 se nahrazují tímto:

„3. Pokud instituce působící jako člen clearingového systému použije metody stanovené v oddíle 3 nebo 6 této kapitoly pro výpočet kapitálového požadavku pro své expozice, použijí se tato ustanovení:

a) odchylně od čl. 285 odst. 2 může instituce pro své expozice vůči klientovi použít období krytí rizika marží v délce nejméně pět obchodních dní;

b) pro své expozice vůči ústřední protistraně použije instituce období krytí rizika marží v délce alespoň 10 obchodních dní;

c) odchylně od čl. 285 odst. 3 platí, že pokud skupina transakcí se započtením zahrnutá do výpočtu splní podmínku stanovenou v písmenu a) uvedeného odstavce, nemusí instituce brát zřetel na limit v uvedeném písmenu stanovený, pokud ovšem skupina transakcí se započtením nesplňuje podmínku podle písmene b) uvedeného odstavce a neobsahuje sporné obchody nebo exotické opce;

d) pokud si ústřední protistrana vůči transakci ponechá variační marži a kolaterál instituce není proti platební neschopnosti ústřední protistrany chráněn, uplatní instituce období krytí rizika marží v délce jednoho roku nebo zbývající doby splatnosti transakce podle toho, co je kratší, nejméně však 10 obchodních dní.

4. Odchylně od čl. 281 odst. 2 písm. i) platí, že pokud instituce působící jako člen clearingového systému použije pro výpočet kapitálového požadavku pro své expozice vůči klientovi metodu uvedenou v oddíle 4, může pro tento výpočet použít faktor splatnosti 0,21.

5. Odchylně od čl. 282 odst. 4 písm. d) platí, že pokud instituce působící jako člen clearingového systému použije pro výpočet kapitálového požadavku pro své expozice vůči klientovi metodu uvedenou v oddíle 5, může tato instituce pro tento výpočet použít faktor splatnosti 0,21.“;

c) doplňují se nové odstavce, které znějí:

„6. Instituce působící jako člen clearingového systému může použít sníženou expozici v selhání vyplývající z výpočtů uvedených v odstavcích 3, 4 a 5 pro účely výpočtu kapitálových požadavků k riziku CVA v souladu s hlavou VI.

7. Instituce působící jako člen clearingového systému, která od klienta shromažďuje kolaterál pro transakce související s ústřední protistranou a předává jej dále ústřední protistraně, může tento kolaterál zohlednit ke snížení své expozice vůči klientovi v dané transakci související s ústřední protistranou.

V případě víceúrovňové klientské struktury může být zacházení popsané v prvním pododstavci použito na každé úrovni této struktury.“

83) Článek 305 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Instituce, která je klientem, vypočítá kapitálové požadavky pro svoje transakce se svým členem clearingového systému související s ústřední protistranou v souladu s oddíly 1 až 8 této kapitoly, s touto hlavou kapitolou 4 oddílem 4 a případně s hlavou VI.“;

b) v odstavci 2 se písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) klient provedl dostatečně důkladnou právní revizi, kterou průběžně aktualizuje a která dokládá, že opatření zajišťující splnění podmínky stanovené v písmenu b) jsou legální, platná, závazná a vymahatelná podle příslušných právních předpisů v rámci příslušné jurisdikce nebo jurisdikcí;“

c) v odstavci 2 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Při posuzování toho, zda splňuje podmínku stanovenou v prvním pododstavci písm. b), může instituce vzít v úvahu jakékoliv jasné precedenty převodů klientských pozic a odpovídajících kolaterálů na ústřední protistranu a záměr odvětví v této praxi pokračovat.”;

d) odstavce 3 a 4 se nahrazují tímto:

„3. Odchylně od odstavce 2 tohoto článku platí, že pokud instituce, která je klientem, nesplní podmínku stanovenou v písmeni a) uvedeného odstavce z toho důvodu, že není chráněna před ztrátami v případě společného selhání člena clearingového systému a jiného klienta člena clearingového systému, přičemž jsou splněny všechny ostatní podmínky stanovené v písmenech a) až d) uvedeného odstavce, může instituce vypočítat kapitálové požadavky pro svoje obchodní expozice vůči svému členovi clearingového systému pro transakce související s ústřední protistranou v souladu s článkem 306, za podmínky, že při tom nahradí rizikovou váhu ve výši 2 % uvedenou v čl. 306 odst. 1 písm. a) rizikovou váhou ve výši 4 %.

4. V případě víceúrovňové klientské struktury může instituce, která je klientem nižší úrovně a má přístup ke službám ústřední protistrany prostřednictvím klienta vyšší úrovně, použít postup stanovený v odstavcích 2 nebo 3 pouze tehdy, jsou-li podmínky stanovené ve zmíněných odstavcích splněny na každé úrovni uvedené struktury.“

84) Článek 306 se mění takto:

a) odstavec 1 se mění takto:

i) písmeno c) se nahrazuje tímto:

„c) v případech, kdy instituce působí jako finanční zprostředkovatel mezi klientem a ústřední protistranou a podmínky transakce související s ústřední protistranou stanoví, že instituce není povinna proplatit klientovi jakékoli ztráty, které utrpěl kvůli změnám hodnoty této transakce v případě selhání ústřední protistrany, může tato instituce nastavit hodnotu expozice u obchodní expozice s ústřední protistranou odpovídající uvedené transakci související s ústřední protistranou na rovnou nule.“;

ii) doplňuje se nové písmeno, které zní:

„d) v případech, kdy instituce působí jako finanční zprostředkovatel mezi klientem a ústřední protistranou a podmínky transakce související s ústřední protistranou stanoví, že instituce je povinna proplatit klientovi ztráty, které utrpěl kvůli změnám hodnoty této transakce v případě selhání ústřední protistrany, použije tato instituce na obchodní expozici s ústřední protistranou odpovídající uvedené transakci související s ústřední protistranou postup stanovený v písmeni a) nebo případně b).“;

b) odstavce 2 a 3 se nahrazují tímto:

„2. Odchylně od odstavce 1 platí, že pokud jsou aktiva, která byla dána do úschovy jako kolaterál ústřední protistraně nebo členu clearingového systému, odolná vůči úpadku, může instituce v případě, že se ústřední protistrana, člen clearingového systému nebo jeden nebo více dalších klientů člena clearingového systému dostane do platební neschopnosti, přiřadit expozici úvěrového rizika protistrany u těchto aktiv nulovou hodnotu expozice.

3. Instituce provede výpočet hodnot expozice svých obchodních expozic vůči ústřední protistraně v souladu s oddíly 1 až 8 této kapitoly a případně s kapitolou 4 oddílem 4.“

85) Článek 307 se nahrazuje tímto:

„*Článek 307*
Kapitálové požadavky pro příspěvky do fondu pro riziko selhání ústřední protistrany

Instituce, která působí jako člen clearingového systému, použije na expozice vyplývající z jejích příspěvků do fondu pro riziko selhání ústřední protistrany tento postup:

a) vypočítá kapitálové požadavky pro své předfinancované příspěvky do fondu pro riziko selhání způsobilé ústřední protistrany v souladu s přístupem stanoveným v článku 308;

b) vypočítá kapitálové požadavky pro své předfinancované příspěvky a nefinancované příspěvky do fondu pro riziko selhání nezpůsobilé ústřední protistrany v souladu s přístupem stanoveným v článku 309;

c) vypočítá kapitálové požadavky pro své nefinancované příspěvky do fondu pro riziko selhání způsobilé ústřední protistrany v souladu s přístupem stanoveným v článku 310.“

86) Článek 308 se mění takto:

a) odstavce 2 a 3 se nahrazují tímto:

„2. Instituce vypočítá kapitálový požadavek (K_i) na pokrytí nákladů na expozici vyplývající z jejího předfinancovaného příspěvku (DF_i) takto:

$$K_i = \max\left\{K_{CCP} \cdot \frac{DF_i}{DF_{CCP} + DF_{CM}}, 8\,\% \cdot 2\,\% \cdot DF_i\right\}$$

kde:

K_i = kapitálový požadavek;

i = index označující člena clearingového systému;

K_{CCP} = hypotetický kapitál způsobilé ústřední protistrany sdělený instituci touto způsobilou ústřední protistranou v souladu s článkem 50c nařízení (EU) č. 648/2012;

DF_i = předfinancovaný příspěvek;

DF_{CCP} = předfinancované finanční zdroje ústřední protistrany sdělené instituci touto ústřední protistranou v souladu s článkem 50c nařízení (EU) č. 648/2012; a

DF_{CM} = součet předfinancovaných příspěvků všech členů clearingového systému způsobilé ústřední protistrany sdělený instituci touto způsobilou ústřední protistranou v souladu s článkem 50c nařízení (EU) č. 648/2012.

3. Instituce vypočítá objemy rizikově vážené expozice expozic vyplývajících z jejího předfinancovaného příspěvku do fondu pro riziko selhání způsobilé ústřední protistrany pro účely čl. 92 odst. 3 jako kapitálový požadavek vypočítaný v souladu s odstavcem 2 tohoto článku, který se vynásobí číslem 12,5.“;

b) odstavce 4 a 5 se zrušují.

87) Články 309, 310 a 311 se nahrazují tímto:

„*Článek 309*

Kapitálové požadavky pro předfinancované příspěvky do fondu pro riziko selhání nezpůsobilé ústřední protistrany a pro nefinancované příspěvky nezpůsobilé ústřední protistraně

1. Instituce použije níže uvedený vzorec pro výpočet kapitálového požadavku pro expozice vyplývající z jejích předfinancovaných příspěvků do fondu pro riziko selhání nezpůsobilé ústřední protistrany a z nefinancovaných příspěvků pro takovou ústřední protistranu:

$$K=DF+UC$$

kde:

K = kapitálový požadavek;

DF = předfinancované příspěvky do fondu pro riziko selhání nezpůsobilé ústřední protistrany; a

UC = nefinancované příspěvky do fondu pro riziko selhání nezpůsobilé ústřední protistrany.

2. Instituce vypočítá objemy rizikově vážené expozice expozic vyplývajících z jejího příspěvku do fondu pro riziko selhání nezpůsobilé ústřední protistrany pro účely čl. 92 odst. 3 jako kapitálový požadavek vypočítaný v souladu s odstavcem 1 tohoto článku, který se vynásobí číslem 12,5.

Článek 310

Kapitálové požadavky pro nefinancované příspěvky do fondu pro riziko selhání způsobilé ústřední protistrany

Na své nefinancované příspěvky do fondu pro riziko selhání způsobilé ústřední protistrany uplatní instituce rizikovou váhu 0 %.

Článek 311

Kapitálové požadavky pro expozice vůči ústředním protistranám, které přestanou splňovat určité podmínky

1. Instituce použijí postup stanovený v tomto článku, pokud se na základě veřejného oznámení nebo oznámení příslušného orgánu ústřední protistrany, kterou uvedené instituce využívají, nebo od ústřední protistrany samé dozví, že ústřední protistrana již nebude vyhovovat podmínkám pro povolení, případně uznání.

2. Je-li splněna podmínka stanovená v odstavci 1, musí dané instituce do tří měsíců od okamžiku, kdy se dozvěděly o okolnostech tamtéž uvedených, nebo dříve, pokud o to jejich příslušné orgány požádají, učinit tyto kroky s ohledem na své expozice vůči dané ústřední protistraně:

   a) použít na své obchodní expozice vůči dané ústřední protistraně postup stanovený v čl. 306 odst. 1 písm. b);

   b) použít na své předfinancované příspěvky do fondu pro riziko selhání dané ústřední protistrany a pro nefinancované příspěvky dané ústřední protistraně postup stanovený v článku 309;

c) zacházet se svými expozicemi vůči dané ústřední protistraně, které jsou jiné než expozice uvedené v písmenech a) a b) tohoto odstavce, jako s expozicemi vůči podnikům v souladu se standardizovaným přístupem k úvěrovému riziku, jak je uvedeno v kapitole 2.“

88) V čl. 316 odst. 1 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Odchylně od prvního pododstavce tohoto odstavce se mohou instituce rozhodnout nepoužívat pro výpočet relevantního ukazatele účetní kategorie pro výsledovku podle článku 27 směrnice 86/635/EHS na finanční a operativní leasing a namísto toho mohou zahrnout:

a) úrokové výnosy z finančního a operativního leasingu a zisky z pronajatých aktiv do kategorie uvedené v bodě 1 tabulky 1;

b) úrokové náklady z finančního a operativního leasingu a ztráty, odpisy a snížení hodnoty u aktiv pronajatých v rámci operativního leasingu do kategorie uvedené v bodě 2 tabulky 1.“

89) V části třetí hlavě IV se kapitola 1 nahrazuje tímto:

„Kapitola 1
Obecná ustanovení

Článek 325
Přístupy k výpočtu kapitálových požadavků k tržnímu riziku

1. Instituce vypočítá kapitálové požadavky k tržnímu riziku všech pozic v obchodním portfoliu a pozic v investičním portfoliu vystavených měnovému nebo komoditnímu riziku v souladu s těmito přístupy:

   a) standardizovaným přístupem uvedeným v odstavci 2;

   b) přístupem interního modelu uvedeným v kapitole 5 této hlavy pro ty kategorie rizika, pro něž instituce v souladu s článkem 363 obdržela svolení k použití tohoto přístupu.

2. Kapitálovými požadavky k tržnímu riziku vypočtenými v souladu se standardizovaným přístupem podle odst. 1 písm. a) se v příslušných případech rozumí součet těchto kapitálových požadavků:

   a) kapitálové požadavky k pozičnímu riziku podle kapitoly 2;

   b) kapitálové požadavky k měnovému riziku podle kapitoly 3;

   c) kapitálové požadavky ke komoditnímu riziku podle kapitoly 4.

3. Instituce, která není v souladu s článkem 325a osvobozena od požadavků na podávání zpráv podle článku 430b, podává zprávy o výpočtu v souladu s článkem 430b pro všechny pozice v obchodním portfoliu a pozice v investičním portfoliu vystavené měnovému nebo komoditnímu riziku v souladu s těmito přístupy:

   a) alternativním standardizovaným přístupem stanoveným v kapitole 1a;

   b) přístupem založeným na alternativních interních modelech stanoveným v kapitole 1b.

4. Instituce může v rámci skupiny trvale používat kombinaci přístupů podle odst. 1 písm. a) a b) tohoto článku v souladu s článkem 363.

5. Instituce nesmí použít přístup uvedený v odst. 3 písm. b) pro nástroje v jejich obchodním portfoliu, které jsou sekuritizovanými pozicemi nebo pozicemi zahrnutými v alternativním portfoliu obchodování s korelací (ACTP) podle odstavců 6, 7 a 8.

6. Do ACTP se zahrnují sekuritizované pozice a úvěrové deriváty n-tého selhání, které splňují všechna tato kritéria:

   a) pozice nejsou resekuritizovanými pozicemi, opcemi na sekuritizované tranše ani jakýmikoli jinými deriváty sekuritizovaných expozic, které neposkytují poměrný podíl na výnosech sekuritizované tranše;

b) všechny jejich podkladové nástroje jsou:

i) nástroji na jedno jméno, včetně úvěrových derivátů na jedno jméno, pro něž existuje likvidní obousměrný trh;

ii) běžně obchodovanými indexy založenými na nástrojích uvedených v bodu i).

Má se za to, že obousměrný trh existuje tam, kde existují nezávislé nabídky na nákup a prodej učiněné v dobré víře, takže lze během jednoho dne určit cenu, která má přiměřený vztah k poslední prodejní ceně nebo k běžným konkurenčním nabídkám na nákup a prodej učiněný v dobré víře, a vypořádání při této ceně je možné provést během relativně krátké doby, která odpovídá obchodním zvyklostem.

7. Do ACTP se nezahrnují pozice s kterýmkoli z těchto podkladových nástrojů:

a) podkladové nástroje zařazené do kategorií expozic uvedených v čl. 112 písm. h) nebo i);

b) pohledávka za jednotkou pro speciální účel, která je přímo či nepřímo zajištěna pozicí, jež by sama o sobě nebyla podle odstavce 6 způsobilá k zahrnutí do ACTP.

8. Instituce mohou do ACTP zahrnout pozice, které nejsou sekuritizovanými pozicemi ani úvěrovými deriváty n-tého selhání, avšak zajišťují jiné pozice tohoto portfolia, pokud pro tento nástroj nebo jeho podkladové nástroje existuje likvidní obousměrný trh popsaný v odst. 6 druhém pododstavci.

9. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, v nichž upřesní, jakým způsobem instituce vypočítá kapitálové požadavky k tržnímu riziku u pozic v investičním portfoliu vystavených měnovému nebo komoditnímu riziku v souladu s přístupy stanovenými v odst. 1 písm. a) a b).

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do ... [15 měsíců ode dne vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost].

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 325a

Osvobození od zvláštních požadavků na podávání zpráv pro tržní riziko

1. Instituce je osvobozena od požadavku na podávání zpráv podle článku 430b za předpokladu, že objem jejích rozvahových a podrozvahových položek vystavených tržnímu riziku je na základě posouzení prováděného měsíčně s použitím údajů k poslednímu dni v měsíci nejvýše roven každé z těchto hraničních hodnot:

   a) 10 % celkových aktiv instituce;

   b) 500 milionům EUR.

2. Instituce vypočítají objem svých rozvahových a podrozvahových položek vystavených tržnímu riziku na základě údajů k poslednímu dni každého měsíce v souladu s těmito požadavky:

   a) musí být zahrnuty všechny pozice zařazené do obchodního portfolia kromě úvěrových derivátů, které jsou uznány jako vnitřní zajištění vůči expozicím úvěrového rizika v investičním portfoliu, a transakcí s úvěrovými deriváty, jež dokonale kompenzují tržní riziko vnitřního zajištění, jak je uvedeno v čl. 106 odst. 3;

   b) musí být zahrnuty všechny pozice v investičním portfoliu vystavené měnovému nebo komoditnímu riziku;

c) všechny pozice musí být oceněny svou tržní hodnotou k danému dni, s výjimkou pozic podle písmene b); pokud není tržní hodnota určité pozice k danému dni k dispozici, použijí instituce reálnou hodnotu této pozice k danému dni; pokud k danému dni není k dispozici reálná ani tržní hodnota, použijí instituce tu tržní nebo reálnou hodnotu dané pozice, která je nejaktuálnější;

d) všechny pozice v investičním portfoliu vystavené měnovému riziku se považují za celkovou čistou měnovou pozici a oceňují se v souladu s článkem 352;

e) všechny pozice v investičním portfoliu vystavené komoditnímu riziku se oceňují podle článků 357 a 358;

f) absolutní hodnota dlouhé pozice se sčítá s absolutní hodnotou krátké pozice.

3. Instituce oznámí příslušným orgánům, pokud vypočítávají nebo přestanou vypočítávat kapitálové požadavky k tržnímu riziku v souladu s tímto článkem.

4. Instituce, která přestala splňovat jednu nebo více podmínek stanovených v odstavci 1, tuto skutečnost ihned oznámí příslušnému orgánu.

5. Osvobození od požadavků na podávání zpráv podle článku 430b se přestane uplatňovat tři měsíce poté, co nastane některý z těchto případů:

   a) instituce nesplňuje podmínku stanovenou v odst. 1 písm. a) nebo b) po dobu tří po sobě jdoucích měsíců; nebo

   b) instituce nesplňuje podmínku stanovenou v odst. 1 písm. a) nebo b) po dobu více než šesti z uplynulých dvanácti měsíců.

6. Pokud se na instituci začaly vztahovat požadavky na podávání zpráv podle článku 430b v souladu s odstavcem 5 tohoto článku, může být od těchto požadavků na podávání zpráv osvobozena pouze tehdy, prokáže-li příslušnému orgánu, že všechny podmínky stanovené v odstavci 1 tohoto článku byly splněny nepřetržitě po dobu jednoho roku.

7. Instituce neotevře, nenakoupí ani neprodá pozici pouze za účelem splnění některé z podmínek stanovených v odstavci 1 během měsíčního posuzování.

8. Instituce, která je způsobilá pro zacházení stanovené v článku 94, je osvobozena od požadavku na podávání zpráv podle článku 430b.

Článek 325b

Svolení ke konsolidovaným požadavkům

1. S výhradou odstavce 2 a pouze pro účely výpočtu čistých pozic a kapitálových požadavků v souladu s touto hlavou na konsolidovaném základě mohou instituce využít pozice v jedné instituci nebo podniku k vykompenzování pozic v jiné instituci nebo podniku.

2. Instituce mohou použít odstavec 1 pouze se svolením příslušných orgánů, které je uděleno, pokud jsou splněny všechny následující podmínky:

   a) kapitál je uvnitř skupiny uspokojivě rozdělen;

   b) regulační, právní nebo smluvní rámec, v němž tyto instituce působí, zaručuje vzájemnou finanční podporu uvnitř skupiny.

3. U podniků nacházejících se ve třetích zemích musí být kromě podmínek uvedených v odstavci 2 splněny i všechny následující podmínky:

   a) tyto podniky obdržely povolení ve třetí zemi a odpovídají definici úvěrové instituce nebo jsou uznanými investičními podniky z třetích zemí;

   b) na individuálním základě tyto podniky splňují kapitálové požadavky ekvivalentní požadavkům stanoveným v tomto nařízení;

c) v dotyčných třetích zemích neexistují předpisy, které by podstatně ovlivňovaly převod prostředků v rámci skupiny.“

90) V části třetí hlavě IV se vkládají nové kapitoly, které znějí:

„Kapitola 1a
Alternativní standardizovaný přístup

Oddíl 1
Obecná ustanovení

Článek 325c
Působnost a struktura alternativního standardizovaného přístupu

1. Alternativní standardizovaný přístup vymezený v této kapitole se použije pouze pro účely požadavku na podávání zpráv podle čl. 430b odst. 1.

2. Instituce vypočítají kapitálové požadavky k tržnímu riziku alternativním standardizovaným přístupem pro portfolio pozic v obchodním portfoliu nebo pozic v investičním portfoliu vystavených měnovému nebo komoditnímu riziku jako součet těchto tří složek:

a) kapitálového požadavku podle metody založené na citlivostech stanoveného v oddíle 2;

b) kapitálového požadavku k riziku selhání stanoveného v oddíle 5, který se vztahuje pouze na pozice v obchodním portfoliu v daném oddíle uvedené;

c) kapitálového požadavku ke zbytkovým rizikům podle oddílu 4, který se vztahuje pouze na pozice v obchodním portfoliu v daném oddíle uvedené.

Oddíl 2

Výpočet kapitálového požadavku podle metody založené na citlivostech

Článek 325d

Definice

Pro účely této kapitoly se použijí tyto definice:

1) „rizikovou třídou“ se rozumí jedna z těchto sedmi kategorií:

i) obecné úrokové riziko;

ii) riziko úvěrového rozpětí pro nesekuritizaci;

iii) riziko úvěrového rozpětí pro sekuritizaci mimo alternativní portfolio obchodování s korelací (riziko úvěrového rozpětí mimo ACTP);

iv) riziko úvěrového rozpětí pro sekuritizaci v rámci alternativního portfolia obchodování s korelací (riziko úvěrového rozpětí ACTP);

v) akciové riziko;

vi) komoditní riziko;

vii) měnové riziko;

2) „citlivostí“ se rozumí relativní změna hodnoty pozice v důsledku změny hodnoty některého z relevantních rizikových faktorů dané pozice, vypočtená pomocí modelu oceňování instituce v souladu s oddílem 3 pododdílem 2;

3) „košem“ se rozumí podkategorie pozic v rámci jedné rizikové třídy s podobným rizikovým profilem, jemuž je přidělována riziková váha ve smyslu oddílu 3 pododdílu 1.

Článek 325e

Složky metody založené na citlivostech

1. Instituce vypočítají kapitálový požadavek k tržnímu riziku podle metody založené na citlivostech sloučením těchto tří kapitálových požadavků v souladu s článkem 325h:

a) kapitálových požadavků k riziku delta, které zachycuje riziko změny hodnoty nástroje v důsledku změn v jeho rizikových faktorech nesouvisejících s volatilitou;

b) kapitálových požadavků k riziku vega, které zachycuje riziko změny hodnoty nástroje v důsledku změn v jeho rizikových faktorech souvisejících s volatilitou;

c) kapitálových požadavků k riziku zakřivení, které zachycuje riziko změny hodnoty nástroje v důsledku změn v jeho hlavních rizikových faktorech nesouvisejících s volatilitou, jež nejsou zachyceny kapitálovými požadavky k riziku delta.

2. Pro účely výpočtu uvedeného v odstavci 1:

a) všechny pozice nástrojů s opčním prvkem podléhají kapitálovým požadavkům podle odst. 1 písm. a), b) a c);

b) všechny pozice nástrojů bez opčního prvku podléhají pouze kapitálovým požadavkům podle odst. 1 písm. a).

Pro účely této kapitoly zahrnují nástroje s opčním prvkem mimo jiné: kupní a prodejní opce, capy, floory, swapové opce, bariérové opce a exotické opce. Vložené opce, jako jsou opce na předčasné splacení nebo behaviorální opce, se pro účely výpočtu kapitálových požadavků k tržnímu riziku považují za samostatné pozice v opcích.

Pro účely této kapitoly se nástroje, jejichž peněžní tok lze zapsat jako lineární funkci pomyslné hodnoty podkladu, považují za nástroje bez opčního prvku.

Článek 325f

Kapitálové požadavky k rizikům delta a vega

1. Pro výpočet kapitálových požadavků k rizikům delta a vega použijí instituce faktory rizika delta a vega uvedené v oddílu 3 pododdílu 1.

2. Pro výpočet kapitálových požadavků k rizikům delta a vega uplatní instituce postup stanovený v odstavcích 3 až 8.

3. Pro každou rizikovou třídu se vypočítá citlivost všech nástrojů v působnosti kapitálových požadavků k rizikům delta a vega na každý příslušný faktor rizika delta a vega zahrnutý do dané rizikové třídy s pomocí příslušných vzorců uvedených v oddílu 3 pododdílu 2. Pokud hodnota některého nástroje závisí na několika rizikových faktorech, určí se citlivost samostatně pro každý z nich.

4. Citlivosti jsou přiřazovány jednomu z košů „b“ v rámci každé rizikové třídy.

5. V rámci každého koše „b“ jsou vzájemně započteny pozitivní a negativní citlivosti na tentýž rizikový faktor, čímž se získají čisté citlivosti (s_k) na každý rizikový faktor „k“ v koši.

6. Čisté citlivosti na každý rizikový faktor v každém koši se vynásobí odpovídající rizikovou váhou podle oddílu 6, čímž se získají vážené citlivosti na jednotlivé rizikové faktory v koši v souladu s tímto vzorcem:

$$WS_k = RW_k \cdot s_k$$

kde:

WS_k = vážené citlivosti;

RW_k = rizikové váhy; a

s_k = rizikový faktor.

7. Vážené citlivosti na jednotlivé rizikové faktory v každém koši se sečtou v souladu s níže uvedeným vzorcem, přičemž nejnižší hodnota ve funkci druhé odmocniny je nula, čímž se získá citlivost pro daný koš. Použijí se odpovídající korelace pro vážené citlivosti ve stejném koši (ρ_{kl}), jak jsou stanoveny v oddíle 6.

$$Kb = \sqrt{\sum_k WS_k^2 + \sum_k \sum_{k \neq l} \rho_{kl} WS_k WS_l}$$

kde:

K_h = citlivost pro daný koš; a

WS = vážené citlivosti.

8. Citlivost pro daný koš (K_b) se vypočítá pro každý koš v rámci rizikové třídy v souladu s odstavci 5, 6 a 7. Jakmile je citlivost pro daný koš vypočtena pro všechny koše, sloučí se vážené citlivosti na všechny rizikové faktory pro všechny koše v souladu s níže uvedeným vzorcem s použitím odpovídajících korelací γ_{bc} pro vážené citlivosti v různých koších, jak jsou stanoveny v oddíle 6, čímž se získá kapitálový požadavek k riziku delta nebo vega pro danou rizikovou třídu:

Kapitálový požadavek k riziku delta nebo vega pro danou rizikovou třídu

$$= \sqrt{\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_{c \neq b} \gamma_{bc} S_b S_c}$$

kde:

$S_b = \sum_k WS_k$ pro všechny rizikové faktory v koši b a $S_c = \sum_k WS_k$ v koši c. Pokud tyto hodnoty S_b a S_c vedou k záporné hodnotě celkového součtu $\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_{c \neq b} \gamma_{bc} S_b S_c$, vypočte instituce kapitálové požadavky k riziku delta nebo vega pro danou rizikovou třídu alternativním způsobem, přičemž

$S_b = \max [\min (\sum_k WS_k , K_b), -K_b]$ pro všechny rizikové faktory v koši b a

$S_c = \max [\min (\sum_k WS_k , K_c), -K_c]$ pro všechny rizikové faktory v koši c.

Kapitálové požadavky k riziku delta nebo vega pro danou rizikovou třídu se vypočtou pro každou rizikovou třídu v souladu s odstavci 1 až 8.

Článek 325g

Kapitálové požadavky k riziku zakřivení

Instituce vypočítají kapitálové požadavky k riziku zakřivení v souladu s aktem v přenesené pravomoci uvedeném v článku 461a.

Článek 325h

Součet kapitálových požadavků k rizikům delta a vega a k riziku zakřivení pro jednotlivé rizikové třídy

1. Instituce sečtou kapitálové požadavky k rizikům delta a vega a k riziku zakřivení pro jednotlivé rizikové třídy postupem stanoveným v odstavcích 2, 3 a 4.

2. Postup výpočtu kapitálových požadavků k rizikům delta a vega pro jednotlivé rizikové třídy a k riziku zakřivení stanovený v článcích 325f a 325g se provádí pro každou rizikovou třídu třikrát, pokaždé s jiným souborem korelačních parametrů ρ_{kl} (korelace mezi rizikovými faktory v rámci koše) a γ_{bc} (korelace mezi koši v rámci rizikové třídy). Každý z těchto souborů odpovídá odlišnému scénáři:

   a) scénář „středních korelací“, podle nějž zůstávají korelační parametry ρ_{kl} a γ_{bc} podle oddílu 6 beze změny;

b) scénář „vysokých korelací“, podle nějž se korelační parametry ρ_{kl} a γ_{bc} určené v oddíle 6 jednotně vynásobí číslem 1,25, a parametry ρ_{kl} a γ_{bc} jsou podřízeny maximu 100 %;

c) scénář „nízkých korelací“, který se upřesní v aktu v přenesené pravomoci podle článku 461a.

3. Instituce sečtou kapitálové požadavky k rizikům delta a vega a k riziku zakřivení pro jednotlivé rizikové třídy pro každý scénář, aby určily tři kapitálové požadavky odpovídající jednotlivým scénářům.

4. Kapitálovým požadavkem určeným metodou založenou na citlivostech je ten nejvyšší z daných tří kapitálových požadavků uvedených v odstavci 3 odpovídajících jednotlivým scénářům.

Článek 325i
Zacházení s indexovými nástroji a s opcemi s více podkladovými nástroji

Instituce zacházejí s indexovými nástroji a s opcemi s více podkladovými nástroji v souladu s aktem v přenesené pravomoci uvedeným v článku 461a.

Článek 325j
Zacházení se subjekty kolektivního investování

Instituce zacházejí se subjekty kolektivního investování v souladu s aktem v přenesené pravomoci uvedeným v článku 461a.

Článek 325k

Pozice z upisování

1. Instituce mohou postup stanovený v tomto článku používat pro výpočet kapitálových požadavků k tržnímu riziku u pozic z upisování dluhových nebo akciových nástrojů.

2. Instituce uplatní jeden z vhodných multiplikačních koeficientů uvedených v tabulce 1 na čisté citlivosti všech pozic z upisování v každém jednotlivém emitentovi, s výjimkou pozic z upisování, které upsaly nebo za které spoluručí třetí strany na základě formálních dohod, a vypočítají kapitálové požadavky k tržnímu riziku v souladu s přístupem stanoveným v této kapitole na základě upravených čistých citlivostí.

Tabulka 1

Obchodní den 0	0 %
Obchodní den 1	10%
Obchodní dny 2 a 3	25 %
Obchodní den 4	50 %
Obchodní den 5	75 %
Po obchodním dnu 5	100 %

Pro účely tohoto článku „obchodní den 0“ znamená obchodní den, kdy se instituce bezpodmínečně zaváže přijmout známé množství cenných papírů za dohodnutou cenu.

3. Instituce o použití postupu stanoveného v tomto článku informují příslušné orgány.

Oddíl 3

Definice rizikových faktorů a citlivosti

Pododdíl 1

Definice rizikových faktorů

Článek 325l

Faktory obecného úrokového rizika

1. Pro všechny faktory obecného úrokového rizika včetně inflačního rizika a křížového měnového bazického rizika se vytvoří jeden koš pro každou měnu, přičemž každý koš obsahuje různé druhy rizikových faktorů.

   Faktory obecného úrokového rizika delta použitelnými pro nástroje citlivé na úrokovou míru jsou příslušné bezrizikové míry pro každou měnu a každou z těchto splatností: 0,25 roku, 0,5 roku, 1 rok, 2 roky, 3 roky, 5 let, 10 let, 15 let, 20 let, 30 let. Instituce přiřadí rizikové faktory stanoveným bodům pomocí lineární interpolace nebo pomocí metody, která nejlépe odpovídá funkcím oceňování, které jsou používány v rámci nezávislé funkce řízení rizik instituce pro vykazování tržního rizika nebo zisků a ztrát vrcholnému vedení.

2. Instituce získá bezrizikové míry pro každou měnu z nástrojů peněžního trhu držených v obchodním portfoliu instituce, které mají nejnižší úvěrové riziko, například jednodenní indexové swapy.

3. Pokud instituce nemohou použít přístup uvedený v odstavci 2, musí být bezrizikové míry založeny na jedné nebo více trhem implikovaných swapových křivkách, které instituce používají k tržnímu ocenění pozic, například na mezibankovních nabídkových swapových křivkách.

   Pokud jsou údaje o trhem implikovaných swapových křivkách uvedených v odstavci 2 a prvním pododstavci tohoto odstavce nedostatečné, mohou být bezrizikové míry odvozeny od nejvhodnější křivky státních dluhopisů pro danou měnu.

   Pokud instituce používají faktory obecného úrokového rizika odvozené v souladu s postupem stanoveným v druhém pododstavci tohoto odstavce pro nástroje státního dluhu, nesmí být takový nástroj státního dluhu vyňat z kapitálových požadavků k riziku úvěrového rozpětí. V případech, kdy není možné oddělit bezrizikovou míru od složky úvěrového rozpětí, musí být citlivost na rizikový faktor přidělena jak ke třídě obecného úrokového rizika, tak i ke třídě rizika úvěrového rozpětí.

4. V případě faktorů obecného úrokového rizika tvoří každá měna samostatný koš. Rizikovým faktorům ve stejném koši, avšak s odlišnou splatností, přiřadí instituce různé rizikové váhy v souladu s oddílem 6.

Instituce použijí dodatečné rizikové faktory pro inflační riziko u dluhových nástrojů, jejichž peněžní toky jsou funkčně závislé na míře inflace. Tyto dodatečné rizikové faktory jsou složeny z jednoho vektoru trhem implikovaných měr inflace s různými splatnostmi pro jednotlivé měny. Pro každý nástroj obsahuje vektor tolik složek, kolik je měr inflace použitých jako proměnná v modelu oceňování instituce pro daný nástroj.

5. Instituce vypočítají citlivost nástroje na dodatečný rizikový faktor pro inflační riziko uvedený v odstavci 4 jako změnu v hodnotě nástroje podle svého modelu oceňování, která je výsledkem posunu o 1 bazický bod v každé složce vektoru. Každá měna tvoří samostatný koš. V rámci každého koše zacházejí instituce s inflací jako s jedním rizikovým faktorem bez ohledu na počet složek každého vektoru. Instituce v rámci koše vzájemně započtou všechny citlivosti na inflaci vypočítané způsobem popsaným v tomto odstavci s cílem získat jedinou čistou citlivost za každý koš.

6. Dluhové nástroje, které zahrnují platby v různých měnách, podléhají rovněž křížovému měnovému bazickému riziku mezi těmito měnami. Pro účely metody založené na citlivostech jsou rizikovými faktory, které mají instituce použít, křížové měnové bazické riziko pro každou měnu nad USD nebo EUR. Instituce vypočítají křížové měnové báze, které se nevztahují k bázi nad USD ani k bázi nad EUR, buď na „bázi nad USD“, nebo na „bázi nad EUR“.

Každý faktor křížového měnového bazického rizika je tvořen jedním vektorem křížové měnové báze různých splatností pro každou měnu. Pro každý dluhový nástroj obsahuje vektor tolik složek, kolik je křížových měnových bází použitých jako proměnná v modelu oceňování instituce pro daný nástroj. Každá měna tvoří odlišný koš.

Instituce vypočítají citlivost nástroje na faktor křížového měnového bazického rizika jako změnu v hodnotě nástroje podle svého modelu oceňování, která je výsledkem posunu o 1 bazický bod v každé složce vektoru. Každá měna tvoří samostatný koš. V rámci každého koše existují dva možné odlišné rizikové faktory: báze nad EUR a báze nad USD, bez ohledu na počet složek existujících v každém vektoru křížové měnové báze. Maximální počet čistých citlivostí na koš je dvě.

7. Faktory obecného úrokového rizika vega použitelnými pro opce s podklady, jež jsou citlivé na obecnou úrokovou míru, jsou implikované volatility příslušných bezrizikových měr, jak je popsáno v odstavcích 2 a 3, které jsou zařazeny do košů v závislosti na měně a v každém koši přiřazeny k těmto splatnostem: 0,5 roku, 1 rok, 3 roky, 5 let, 10 let. Pro každou měnu existuje jeden koš.

   Pro účely vzájemného započtení mají instituce za to, že implikované volatility spojené se stejnými bezrizikovými mírami a přiřazené ke stejným splatnostem představují stejný rizikový faktor.

Pokud instituce přiřadí implikované volatility ke splatnostem podle tohoto odstavce, uplatní se tyto požadavky:

a) pokud je splatnost opce v souladu se splatností podkladu, použije se jeden rizikový faktor, který se přiřadí v souladu s touto splatností;

b) pokud je splatnost opce kratší než splatnost podkladu, použijí se následující rizikové faktory takto:

i) první rizikový faktor se přiřadí v souladu se splatností opce;

ii) druhý rizikový faktor se přiřadí v souladu se zbytkovou splatností podkladu opce ke dni skončení platnosti opce.

8. Faktory obecného úrokového rizika zakřivení, jež mají instituce použít, jsou tvořeny jedním vektorem bezrizikových měr, který představuje specifickou bezrizikovou výnosovou křivku, na každou měnu. Každá měna tvoří odlišný koš. Pro každý nástroj obsahuje vektor tolik složek, kolik je různých splatností bezrizikových měr použitých jako proměnná v modelu oceňování instituce pro daný nástroj.

9. Instituce vypočítají citlivost nástroje na každý rizikový faktor použitý ve vzorci rizika zakřivení v souladu s článkem 325g. Pro účely rizika zakřivení považují instituce vektory odpovídající různým výnosovým křivkám a mající různý počet složek za tentýž rizikový faktor, a to za předpokladu, že tyto vektory odpovídají stejné měně. Instituce vzájemně započtou citlivosti na stejný rizikový faktor. Pro každý koš existuje pouze jedna čistá citlivost.

   Pro riziko inflace a křížové měnové bazické riziko neexistují žádné kapitálové požadavky k riziku zakřivení.

Článek 325m

Faktory rizika úvěrového rozpětí pro nesekuritizované expozice

1. Faktory rizika úvěrového rozpětí delta, které mají instituce používat pro nesekuritizované nástroje, jež jsou citlivé na úvěrové rozpětí, jsou míry úvěrového rozpětí těchto nástrojů odvozené od příslušných dluhových nástrojů a swapů úvěrového selhání a přiřazené ke každé z těchto splatností: 0,5 roku, 1 rok, 3 roky, 5 let, 10 let. Instituce použijí jeden rizikový faktor na emitenta a splatnost, bez ohledu na to, zda jsou dané míry úvěrového rozpětí emitenta odvozeny od dluhových nástrojů nebo swapů úvěrového selhání. Koše jsou sektorové koše, jak je uvedeno v oddíle 6, a každý koš zahrnuje všechny rizikové faktory přiřazené příslušnému sektoru.

2. Faktory rizika úvěrového rozpětí vega, jež mají instituce používat pro opce s nesekuritizovanými podklady citlivými na úvěrové rozpětí, jsou implikované volatility měr úvěrového rozpětí emitenta podkladů odvozených způsobem stanoveným v odstavci 1, které se přiřadí k následujícím splatnostem v souladu se splatností opce podléhající kapitálovým požadavkům: 0,5 roku, 1 rok, 3 roky, 5 let, 10 let. Použijí se stejné koše jako koše, které byly použity pro riziko úvěrového rozpětí delta pro nesekuritizované expozice.

3. Faktory rizika úvěrového rozpětí u zakřivení, které mají instituce používat pro nesekuritizované nástroje, jsou tvořeny jedním vektorem měr úvěrového rozpětí, který představuje křivku úvěrového rozpětí konkrétního emitenta. Pro každý nástroj obsahuje vektor tolik složek, kolik je různých splatností měr úvěrového rozpětí použitých jako proměnná v modelu oceňování instituce pro daný nástroj. Použijí se stejné koše jako koše, které byly použity pro riziko úvěrového rozpětí delta pro nesekuritizované expozice.

4. Instituce vypočítají citlivost nástroje na každý rizikový faktor použitý ve vzorci rizika zakřivení v souladu s článkem 325g. Pro účely rizika zakřivení považují instituce vektory, které jsou odvozeny od příslušných dluhových nástrojů nebo swapů úvěrového selhání a mají různý počet složek, za stejný rizikový faktor, pokud tyto vektory odpovídají stejnému emitentovi.

Článek 325n

Faktory rizika úvěrového rozpětí pro sekuritizaci

1. Instituce použijí faktory rizika úvěrového rozpětí podle odstavce 3 na sekuritizované pozice, které patří do ACTP, jak je uvedeno v čl. 325 odst. 6, 7 a 8.

   Instituce použijí faktory rizika úvěrového rozpětí podle odstavce 5 na sekuritizované pozice, které nepatří do ACTP, jak je uvedeno v čl. 325 odst. 6, 7 a 8.

2. Koše použitelné pro riziko úvěrového rozpětí sekuritizovaných expozic, které patří do ACTP, jsou stejné jako koše použitelné pro riziko úvěrového rozpětí nesekuritizovaných expozic, jak je uvedeno v oddíle 6.

   Koše použitelné pro riziko úvěrového rozpětí sekuritizovaných expozic, které nepatří do ACTP, jsou specifické pro tuto kategorii rizikové třídy, jak je uvedeno v oddíle 6.

3. Faktory rizika úvěrového rozpětí, které mají instituce používat pro sekuritizované pozice, které patří do ACTP, jsou vymezeny takto:

   a) faktory rizika delta jsou všechny příslušné míry úvěrového rozpětí emitentů podkladových expozic sekuritizované pozice, odvozené od příslušných dluhových nástrojů a swapů úvěrového selhání pro každou z těchto splatností: 0,5 roku, 1 rok, 3 roky, 5 let, 10 let;

b) faktory rizika vega použitelnými pro opce se sekuritizovanými pozicemi, které patří do ACTP jako podklady, jsou implikované volatility úvěrových rozpětí emitentů podkladových expozic sekuritizované pozice odvozených způsobem stanoveným v písmenu a) tohoto odstavce, které se přiřadí k následujícím splatnostem v souladu se splatností odpovídající opce podléhající kapitálovým požadavkům: 0,5 roku, 1 rok, 3 roky, 5 let, 10 let;

c) faktory rizika zakřivení jsou příslušné výnosové křivky úvěrového rozpětí emitentů podkladových expozic sekuritizované pozice, vyjádřené jako vektor měr úvěrového rozpětí pro různé splatnosti odvozených způsobem uvedeným v písmenu a) tohoto odstavce; pro každý nástroj obsahuje vektor tolik složek, kolik je různých splatností měr úvěrového rozpětí použitých jako proměnná v modelu oceňování instituce pro daný nástroj.

4. Instituce vypočítají citlivost sekuritizované pozice na každý rizikový faktor použitý ve vzorci rizika zakřivení v souladu s článkem 325g. Pro účely rizika zakřivení považují instituce vektory, které jsou odvozeny od příslušných dluhových nástrojů nebo swapů úvěrového selhání a mají různý počet složek, za stejný rizikový faktor, pokud tyto vektory odpovídají stejnému emitentovi.

5. Faktory rizika úvěrového rozpětí, které mají instituce používat pro sekuritizované pozice, které nepatří do ACTP, se vztahují k rozpětí tranše, nikoliv k rozpětí podkladových nástrojů, a jsou vymezeny takto:

   a) faktory rizika delta jsou příslušné míry úvěrového rozpětí tranše přiřazené k následujícím splatnostem v souladu se splatností tranše: 0,5 roku, 1 rok, 3 roky, 5 let, 10 let;

   b) faktory rizika vega použitelnými pro opce se sekuritizovanými pozicemi, které nepatří do ACTP jako podklady, jsou implikované volatility úvěrového rozpětí tranší, přičemž každá z nich je přiřazena k následujícím splatnostem v souladu se splatností opce podléhající kapitálovým požadavkům: 0,5 roku, 1 rok, 3 roky, 5 let, 10 let;

   c) faktory rizika zakřivení jsou stejné jako faktory popsané v písmeni a) tohoto odstavce; na všechny tyto rizikové faktory se použije společná riziková váha, jak je uvedeno v oddíle 6.

Článek 325o

Faktory akciového rizika

1. Koši pro všechny faktory akciového rizika jsou sektorové koše uvedené v oddíle 6.

2. Faktory akciového rizika delta, které mají instituce používat, jsou všechny spotové ceny akcií a všechny akciové repo sazby.

   Pro účely akciového rizika tvoří specifická akciová repo křivka jeden rizikový faktor, který je vyjádřen jako vektor repo sazeb pro různé splatnosti. Pro každý nástroj obsahuje vektor tolik složek, kolik je různých splatností repo sazeb použitých jako proměnná v modelu oceňování instituce pro daný nástroj.

   Instituce vypočítají citlivost nástroje na faktor akciového rizika jako změnu v hodnotě nástroje podle svého modelu oceňování, která je výsledkem posunu o 1 bazický bod v každé složce vektoru. Instituce vzájemně započtou citlivosti na rizikový faktor repo sazby stejného akciového cenného papíru bez ohledu na počet složek každého vektoru.

3. Faktory akciového rizika vega, které mají instituce používat pro opce s podklady, jež jsou citlivé na akcie, jsou implikované volatility spotových cen akcií, které se přiřadí k následujícím splatnostem v souladu se splatnostmi odpovídajících opcí podléhajících kapitálovým požadavkům: 0,5 roku, 1 rok, 3 roky, 5 let, 10 let. Pro akciové repo sazby neexistují žádné kapitálové požadavky k riziku vega.

4. Faktory akciového rizika zakřivení, které mají instituce používat pro opce s podklady, jež jsou citlivé na akcie, jsou všechny spotové ceny akcií bez ohledu na splatnost odpovídajících opcí. Pro akciové repo sazby neexistují žádné kapitálové požadavky k riziku zakřivení.

Článek 325p

Faktory komoditního rizika

1. Koši pro všechny faktory komoditního rizika jsou sektorové koše uvedené v oddíle 6.

2. Faktory komoditního rizika delta, které mají instituce používat pro nástroje citlivé na komodity, jsou všechny spotové komoditní ceny pro každý typ komodity a každou z následujících splatností: 0,25 roku, 0,5 roku, 1 rok, 2 roky, 3 roky, 5 let, 10 let, 15 let, 20 let, 30 let. Instituce mají za to, že dvě komoditní ceny pro tentýž typ komodity a se stejnou splatností představují stejný rizikový faktor pouze v případě, že soubor právních podmínek týkajících se místa dodání je shodný.

3. Faktory komoditního rizika vega, které mají instituce používat pro opce s podklady, jež jsou citlivé na komodity, jsou implikované volatility komoditních cen pro každý typ komodity, které se přiřadí k následujícím splatnostem v souladu se splatnostmi odpovídajících opcí podléhajících kapitálovým požadavkům: 0,5 roku, 1 rok, 3 roky, 5 let, 10 let. Instituce mají za to, že citlivosti na stejný typ komodity přiřazené stejné splatnosti představují jeden rizikový faktor, který instituce následně vzájemně započtou.

4. Faktory komoditního rizika zakřivení, které mají instituce používat pro opce s podklady, jež jsou citlivé na komodity, tvoří jeden soubor komoditních cen s různými splatnostmi podle typu komodity, který je vyjádřen jako vektor. Pro každý nástroj obsahuje vektor tolik složek, kolik je cen dané komodity, které jsou použity jako proměnná v modelu oceňování instituce pro daný nástroj. Instituce nerozlišují mezi cenami komodit podle místa dodání.

   Citlivost nástroje na každý rizikový faktor použitý ve vzorci rizika zakřivení se vypočítá v souladu s článkem 325g. Pro účely rizika zakřivení mají instituce za to, že vektory s různým počtem složek představují tentýž rizikový faktor, pokud tyto vektory odpovídají stejnému typu komodity.

Článek 325q

Faktory měnového rizika

1. Faktory měnového rizika delta, které mají instituce používat pro nástroje citlivé na cizí měny, jsou všechny spotové směnné kurzy mezi měnou, ve které je nástroj denominován, a vykazovací měnou instituce. Pro každý měnový pár existuje jeden koš obsahující jeden rizikový faktor a jednu čistou citlivost.

2. Faktory měnového rizika vega, které mají instituce používat pro opce s podklady, jež jsou citlivé na cizí měny, jsou implikované volatility směnných kurzů mezi měnovými páry uvedenými v odstavci 1. Tyto implikované volatility směnných kurzů se přiřadí k následujícím splatnostem v souladu se splatnostmi odpovídajících opcí podléhajících kapitálovým požadavkům: 0,5 roku, 1 rok, 3 roky, 5 let, 10 let.

3. Faktory měnového rizika zakřivení, které mají instituce používat pro opce s podklady, jež jsou citlivé na cizí měny, jsou stejné jako faktory uvedené v odstavci 1.

4. U veškerých faktorů měnového rizika delta, vega a měnového rizika zakřivení nemusí instituce rozlišovat mezi místními a zahraničními variantami měny.

Pododdíl 2

Definice citlivosti

Článek 325r

Citlivosti na riziko delta

1. Citlivosti na obecné úrokové riziko delta vypočítají instituce takto:

   a) citlivosti na rizikové faktory tvořené bezrizikovými mírami se vypočítají takto:

$$s_{r_{kt}} = \frac{V_i(r_{kt} + 0{,}0001, x, y \ldots) - V_i(r_{kt}, x, y \ldots)}{0{,}0001}$$

   kde:

   $s_{r_{kt}}$ = citlivosti na rizikové faktory tvořené bezrizikovými mírami;

   r_{kt} = míra bezrizikové křivky k se splatností t;

   V_i (.) = funkce oceňování nástroje i; a

   x,y = rizikové faktory jiné než $\boldsymbol{r_{kt}}$ ve funkci oceňování V_i;

b) citlivosti na rizikové faktory tvořené inflačním rizikem a křížovou měnovou bází se vypočítají takto:

$$s_{x_j} = \frac{V_i\left(\bar{x}_{ji} + 0{,}0001\ \overline{I_m}, y, z \ldots\right) - V_i\left(\bar{x}_{ji}, y, z \ldots\right)}{0{,}0001}$$

kde:

s_{x_j} = citlivosti na rizikové faktory tvořené inflačním rizikem a křížovou měnovou bází;

$\bar{x}_{ji}$= vektor m složek vyjadřující implicitní křivku inflace nebo křížovou měnovou bazickou křivku pro danou měnu j, přičemž m se rovná počtu inflačních nebo křížových měnových proměnných použitých v modelu oceňování nástroje i;

$\overline{I_m}$ = jednotková matice rozměru (1 x m);

V_i (.) = funkce oceňování nástroje i; a

y, z = další proměnné v modelu oceňování.

2. Citlivosti na riziko úvěrového rozpětí delta vypočítají instituce pro všechny sekuritizované a nesekuritizované pozice takto:

$$s_{cs_{kt}} = \frac{V_i(\ cs_{kt} + 0{,}0001, x, y, \ldots) - V_i(cs_{kt}, x, y \ldots)}{0{,}0001}$$

kde:

$s_{cs_{kt}}$ = citlivosti na riziko úvěrového rozpětí delta vypočítají instituce pro všechny sekuritizované a nesekuritizované pozice;

cs_{kt} = hodnota míry úvěrového rozpětí emitenta j při splatnosti t;

V_i (.) = funkce oceňování nástroje i; a

x,y = rizikové faktory jiné než cs_{kt} ve funkci oceňování V_i.

3. Citlivosti na akciové riziko delta vypočítají instituce takto:

a) citlivosti na rizikové faktory tvořené spotovými cenami akcií se vypočítají takto:

$$s_k = \frac{V_i(1{,}01\ EQ_k, x, y, \ldots) - V_i(EQ_k, x, y, \ldots)}{0{,}01}$$

kde:

s_k = citlivosti na rizikové faktory tvořené spotovými cenami akcií;

k = konkrétní majetkový cenný papír;

EQ_k = hodnota spotové ceny daného majetkového cenného papíru;

V_i (.) = funkce oceňování nástroje i; a

x,y = rizikové faktory jiné než EQ_k ve funkci oceňování V_i;

b) citlivosti na rizikové faktory tvořené akciovými repo sazbami se vypočítají takto:

$$s_{x_k} = \frac{V_i(\bar{x}_{ki} + 0{,}0001\ \overline{I_m}, y, z \ldots) - V_i(\bar{x}_{ji}, y, z \ldots)}{0{,}0001}$$

kde:

s_{x_k} = citlivosti na rizikové faktory tvořené akciovými repo sazbami;

k = index označující akcii;

$\bar{x}_{ki}$ = vektor m složek vyjadřující termínovou strukturu rep pro konkrétní akcii k, přičemž m se rovná počtu repo sazeb odpovídajícímu různým splatnostem použitým v modelu oceňování nástroje i;

$\overline{I_m}$ = jednotková matice rozměru (1 x m);

Vi (.) = funkce oceňování nástroje i; a

y, z = rizikové faktory jiné než $\bar{x}_{ki}$ ve funkci oceňování V_i.

4. Citlivosti na komoditní riziko delta vypočítají instituce vůči každému rizikovému faktoru k takto:

$$s_k = \frac{V_i(1{,}01\ CTY_k) - V_i(CTY_k)}{0{,}01}$$

kde:

s_k = citlivosti na komoditní riziko delta;

k = daný faktor komoditního rizika;

CTY_k = hodnota rizikového faktoru k;

V_i (.) = tržní hodnota nástroje i jako funkce rizikového faktoru k; a

y, z = rizikové faktory jiné než CTY_k v modelu oceňování nástroje i.

5. Citlivosti na měnové riziko delta vypočítají instituce vůči každému faktoru měnového rizika k takto:

$$s_k = \frac{V_i(1{,}01\ FX_k) - V_i(FX_k)}{0{,}01}$$

kde:

s_k = citlivosti na měnové riziko delta;

k = daný faktor měnového rizika;

FX_k = hodnota rizikového faktoru;

V_i (.) = tržní hodnota nástroje i jako funkce rizikového faktoru k; a

y, z = rizikové faktory jiné než FX_k v modelu oceňování nástroje i.

Článek 325s

Citlivosti na riziko vega

1. Citlivost opce na riziko vega vypočítají instituce vůči danému rizikovému faktoru k takto:

$$s_k = \frac{V_i(0{,}01 + \ vol_k, x, y) - V_i(vol_k, x, y)}{0{,}01}$$

kde:

s_k = citlivost opce na riziko vega;

k = konkrétní faktor rizika vega, tvořený implikovanou volatilitou;

vol_k = hodnota tohoto rizikového faktoru, která by měla být vyjádřena jako procento; a

x,y = rizikové faktory jiné než vol_k ve funkci oceňování V_i.

2. V případě rizikových tříd, kde mají faktory rizika vega rozměr splatnosti, ale kde se pravidla přiřazování rizikových faktorů nepoužijí, protože opce nemají splatnost, přiřadí instituce tyto rizikové faktory k nejdelší předepsané splatnosti. Na tyto opce se vztahuje navýšení pro zbytková rizika.

3. V případě opcí, které nemají realizační cenu nebo bariéru, a opcí, které mají několik realizačních cen nebo bariér, uplatní instituce přiřazování k realizační ceně a splatnosti používaným interně danou institucí ke stanovení ceny opce. Na tyto opce se rovněž vztahuje navýšení pro zbytková rizika.

4. Instituce nepočítají riziko vega pro sekuritizované tranše zahrnuté do ACTP podle čl. 325 odst. 6, 7 a 8, které nemají implikovanou volatilitu. Pro tyto sekuritizované tranše musí být vypočítány kapitálové požadavky k riziku delta a riziku zakřivení.

Článek 325t

Požadavky na výpočty citlivosti

1. Instituce odvozují citlivosti ze svých modelů oceňování, které slouží jako základ pro vykazování hospodářského výsledku vrcholnému vedení, pomocí vzorců stanovených v tomto pododdíle.

   Odchylně od prvního pododstavce mohou příslušné orgány od instituce, které nebylo uděleno svolení používat přístup založený na alternativních interních modelech podle kapitoly 1b, vyžadovat, aby při výpočtu citlivostí podle této kapitoly pro účely výpočtu kapitálových požadavků k tržnímu riziku a podávání zpráv o nich v souladu s čl. 430b odst. 3 použily funkce oceňování, které jsou součástí systému měření rizika v rámci jejich přístupu založeném na interních modelech.

2. Při výpočtu citlivostí nástrojů s opčním prvkem uvedených v čl. 325e odst. 2 písm. a) na riziko delta mohou instituce předpokládat, že rizikové faktory implikované volatility jsou konstantní.

3. Při výpočtu citlivostí nástrojů s opčním prvkem uvedených v čl. 325e odst. 2 písm. a) na riziko vega se použijí tyto požadavky:

   a) v případě obecného úrokového rizika a rizika úvěrového rozpětí předpokládají instituce pro každou měnu, že podklad rizikových faktorů volatility, pro něž se riziko vega počítá, má v modelech oceňování použitých pro dané nástroje logaritmicko-normální nebo normální rozdělení;

   b) v případě akciového rizika, komoditního rizika a měnového rizika předpokládají instituce, že podklad rizikových faktorů volatility, pro něž se riziko vega počítá, má v modelech oceňování použitých pro dané nástroje logaritmicko-normální rozdělení.

4. Instituce vypočítají všechny citlivosti kromě citlivostí na úvěrové úpravy v ocenění.

5. Odchylně od odstavce 1 může instituce s výhradou svolení příslušných orgánů použít při výpočtu kapitálových požadavků pozice v obchodním portfoliu podle této kapitoly alternativní definice citlivostí na riziko delta, pokud splňuje všechny tyto podmínky:

   a) tyto alternativní definice se používají pro účely interního řízení rizik a pro vykazování hospodářského výsledku vrcholnému vedení nezávislým útvarem řízení rizika v rámci instituce;

   b) instituce prokáže, že jsou tyto alternativní definice vhodnější k zachycení citlivostí pro danou pozici než vzorce uvedené v tomto pododdíle a že výsledné citlivosti se od uvedených vzorců podstatně neliší.

6. Odchylně od odstavce 1 může instituce s výhradou svolení příslušných orgánů použít při výpočtu kapitálových požadavků pozice v obchodním portfoliu podle této kapitoly alternativní definice citlivostí na riziko vega, pokud splňuje obě tyto podmínky:

   a) uvedené alternativní definice se používají pro účely interního řízení rizik a pro vykazování hospodářského výsledku vrcholnému vedení nezávislým útvarem řízení rizika v rámci instituce;

b) instituce prokáže, že jsou uvedené alternativní definice vhodnější k zachycení citlivostí pro danou pozici než vzorce uvedené v tomto pododdíle a že lineární transformace uvedená v prvním pododstavci odráží citlivost na riziko vega.

Oddíl 4

Navýšení pro zbytkové riziko

Článek 325u

Kapitálové požadavky ke zbytkovým rizikům

1. Kromě kapitálových požadavků k tržnímu riziku stanovených v oddíle 2 uplatní instituce dodatečné kapitálové požadavky na nástroje vystavené zbytkovým rizikům v souladu s tímto článkem.

2. Má se za to, že nástroje jsou vystaveny zbytkovým rizikům, pokud splňují kteroukoli z těchto podmínek:

   a) nástroj odkazuje na exotický podklad, což pro účely této kapitoly znamená, že nástroj obchodního portfolia odkazuje na podkladovou expozici, která nespadá do působnosti zacházení v rámci rizik delta, vega a zakřivení podle metody založené na citlivostech stanovené v oddíle 2 ani kapitálových požadavků k riziku selhání stanovených v oddíle 5;

b) nástroj je nástrojem nesoucím jiná zbytková rizika, což pro účely této kapitoly zahrnuje kterýkoli z těchto nástrojů:

i) nástroje, které podléhají kapitálovým požadavkům k riziku vega a k riziku zakřivení podle metody založené na citlivostech stanovené v oddíle 2 a které generují částky k výplatě, které nelze replikovat jako konečnou lineární kombinaci vanilkových opcí s jedinou podkladovou cenou akcie, cenou komodity, směnným kurzem, cenou dluhopisu, cenou swapu úvěrového selhání nebo úrokovým swapem;

ii) nástroje, které jsou pozicemi, jež patří do ACTP, jak je uvedeno v čl. 325 odst. 6; zajištění, která patří do daného ACTP, jak je uvedeno v čl. 325 odst. 8, se nezohledňují.

3. Instituce vypočítá dodatečné kapitálové požadavky uvedené v odstavci 1 jako součet hrubých pomyslných částek nástrojů uvedených v odstavci 2 vynásobených těmito rizikovými váhami:

a) 1,0 % v případě nástrojů uvedených v odst. 2 písm. a);

b) 0,1% v případě nástrojů uvedených v odst. 2 písm. b).

4. Odchylně od odstavce 1 instituce neuplatní kapitálový požadavek ke zbytkovým rizikům u nástroje, který splňuje kteroukoli z těchto podmínek:

a) nástroj je kotován na uznané burze;

b) nástroj je způsobilý k centrálnímu clearingu v souladu s nařízením (EU) č. 648/2012;

c) nástroj dokonale kompenzuje tržní riziko jiné pozice v obchodním portfoliu a v takovém případě jsou obě dokonale si odpovídající pozice v obchodním portfoliu z kapitálového požadavku ke zbytkovým rizikům vyňaty.

5. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, v nichž upřesní, co je exotický podklad a které nástroje jsou nástroji nesoucími zbytková rizika pro účely odstavce 2.

Při vypracovávání těchto návrhů regulačních technických norem EBA prověří, zda by za exotické podklady měly být považovány riziko dlouhověkosti, počasí, přírodní katastrofy a budoucí realizovaná volatilita.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do … [dva roky ode dne vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost].

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Oddíl 5

Kapitálové požadavky k riziku selhání

Článek 325v

Definice a obecná ustanovení

1. Pro účely tohoto oddílu se použijí tyto definice:

   a) „krátkou expozicí“ se rozumí, že selhání emitenta nebo skupiny emitentů vede k zisku pro instituci bez ohledu na druh nástroje nebo transakce vytvářející tuto expozici;

   b) „dlouhou expozicí“ se rozumí, že selhání emitenta nebo skupiny emitentů vede ke ztrátě pro instituci bez ohledu na druh nástroje nebo transakce vytvářející tuto expozici;

   c) „hrubou výší rizika náhlého selhání“ („hrubou výší JTD“) se rozumí odhadovaná velikost ztráty nebo zisku, které by selhání dlužníka vytvořilo pro specifickou expozici;

   d) „čistou výší rizika náhlého selhání“ („čistou výší JTD“) se rozumí odhadovaná velikost ztráty nebo zisku, které by selhání dlužníka způsobilo konkrétní instituci po kompenzaci mezi hrubými výšemi rizika náhlého selhání;

e) „ztrátovostí ze selhání“ neboli „LGD“ se rozumí ztrátovost ze selhání dlužníka u nástroje vydaného tímto dlužníkem vyjádřená jako podíl pomyslné hodnoty tohoto nástroje;

f) „rizikovou váhou selhání“ se rozumí procento představující odhadovanou pravděpodobnost selhání každého dlužníka podle jeho úvěruschopnosti.

2. Kapitálové požadavky k riziku selhání se použijí na dluhové a akciové nástroje, na derivátové nástroje mající dané nástroje jako podklady a na deriváty, jejichž částky k výplatě nebo reálné hodnoty jsou ovlivněny selháním dlužníka jiného než protistrany samotného derivátového nástroje. Instituce vypočítají požadavky k riziku selhání samostatně pro každý z těchto druhů nástrojů: sekuritizované expozic, sekuritizované expozice, které nepatří do ACTP, a sekuritizované expozice, které do ACTP patří. Konečné kapitálové požadavky k riziku selhání jsou pro instituce součtem těchto tří složek.

Pododdíl 1

Kapitálové požadavky k riziku selhání u nesekuritizovaných expozic

Článek 325w

Hrubé výše rizika náhlého selhání

1. Instituce vypočítají hrubé výše JTD pro každou dlouhou expozici vůči dluhovým nástrojům takto:

$$JTD_{\text{dlouhá}} = max\ \{LGD \cdot V_{\text{pomyslná}} + P\&L_{\text{dlouhá}} + \text{Úprava}_{\text{dlouhá}};\ 0\}$$

kde:

$JTD_{\text{dlouhá}}$ = hrubá výše JTD pro dlouhou expozici;

$V_{\text{pomyslná}}$ = pomyslná hodnota nástroje;

$P\&L_{\text{dlouhá}}$ = výraz upravující zisky nebo ztráty, které již instituce zaúčtovala, v důsledku změn reálné hodnoty nástroje, který vytváří dlouhou expozici; zisky se do vzorce zadávají s kladným znaménkem a ztráty se záporným; a

$\text{Úprava}_{\text{dlouhá}}$ = částka, o kterou by byla v důsledku struktury derivátového nástroje ztráta instituce v případě selhání zvýšena nebo snížena vzhledem k plné výši ztráty vyplývající z podkladového nástroje;. zvýšení se do výrazu $\text{Úprava}_{\text{dlouhá}}$ zadávají s kladným znaménkem a snížení se záporným.

2. Instituce vypočítají hrubé výše JTD pro každou krátkou expozici vůči dluhovým nástrojům takto:

$JTD_{\text{krátká}} = \min \{LGD \cdot V_{\text{pomyslná}} + P\&L_{\text{krátká}} + \text{Úprava}_{\text{krátká}}; 0\}$

kde:

$JTD_{\text{krátká}}$ = hrubá výše JTD pro krátkou expozici;

$V_{\text{pomyslná}}$ = pomyslná hodnota nástroje, která se do vzorce zadává se záporným znaménkem;

$P\&L_{\text{krátká}}$ = výraz upravující zisky nebo ztráty, které již instituce zaúčtovala, v důsledku změn reálné hodnoty nástroje, který vytváří krátkou expozici; zisky se do vzorce zadávají s kladným znaménkem a ztráty se záporným; a

$\text{Úprava}_{\text{krátká}}$ = částka, o kterou by byl v důsledku struktury derivátového nástroje zisk instituce v případě selhání zvýšen nebo snížen vzhledem k plné výši ztráty vyplývající z podkladového nástroje; snížení se do výrazu $\text{Úprava}_{\text{krátká}}$ zadávají s kladným znaménkem a zvýšení se záporným.

3. Pro účely výpočtu stanoveného v odstavcích 1 a 2 jsou LGD pro dluhové nástroje, které mají instituce používat, tyto:

   a) expozicím vůči dluhovým nástrojům bez přednostního pořadí se přiřadí hodnota LGD 100 %;

   b) expozicím vůči dluhovým nástrojům s přednostním pořadím se přiřadí hodnota LGD 75 %;

   c) expozicím vůči krytým dluhopisům podle článku 129 se přiřadí hodnota LGD 25 %.

4. Pro účely výpočtů uvedených v odstavcích 1 a 2 se pomyslné hodnoty určí takto:

   a) v případě dluhových nástrojů je pomyslnou hodnotou nominální hodnota dluhového nástroje;

   b) v případě derivátových nástrojů s podklady ve formě dluhových cenných papírů je pomyslnou hodnotou pomyslná hodnota derivátového nástroje.

5. Pro expozice vůči akciovým nástrojům nevypočítají instituce hrubé výše JTD pomocí vzorců uvedených v odstavcích 1 a 2, ale takto:

   $JTD_{\text{dlouhá}} = max\ \{LGD \cdot V + P\&L_{\text{dlouhá}} + \text{Úprava}_{\text{dlouhá}};\ 0\}$

   $JTD_{\text{krátká}} = \min\ \{LGD \cdot V + P\&L_{\text{krátká}} + \text{Úprava}_{\text{krátká}};\ 0\}$

kde:

$JTD_{dlouhá}$ = hrubá výše JTD pro dlouhou expozici;

$JTD_{krátká}$ = hrubá výše JTD pro krátkou expozici;

V = reálná hodnota akcie, nebo v případě derivátových nástrojů s podklady ve formě akcií reálná hodnota podkladu ve formě akcií.

6. Instituce přiřadí LGD 100 % akciovým nástrojům pro účely výpočtu stanoveného v odstavci 5.

7. V případě expozic vůči riziku selhání vyplývajícímu z derivátových nástrojů, jejichž částky k výplatě v případě selhání dlužníka nesouvisejí s pomyslnou hodnotou konkrétního nástroje vydaného tímto dlužníkem nebo s LGD dlužníka či nástrojem vydaným tímto dlužníkem, použijí instituce alternativní metodiky k odhadu hrubých výší JTD v souladu s článkem 325v.

8. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, v nichž upřesní:

   a) způsob, jakým mají instituce vypočítat výše JTD pro různé druhy nástrojů v souladu s tímto článkem;

   b) alternativní metodiky, jež mají instituce používat pro účely odhadu hrubých výší JTD podle odstavce 7;

   c) pomyslné hodnoty nástrojů jiných než uvedených v odst. 4 písm. a) a b).

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do … [dva roky ode dne vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost].

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 325x

Čisté výše rizika náhlého selhání

1. Instituce vypočítá čisté výše JTD vzájemným započtením hrubých výší JTD pro krátké a dlouhé expozice. Vzájemné započtení je možné pouze mezi expozicemi vůči stejnému dlužníkovi, pokud mají krátké expozice stejné pořadí přednosti jako dlouhé expozice nebo nižší pořadí přednosti.

2. Vzájemné započtení se provede v plném rozsahu nebo částečně, v závislosti na splatnostech vzájemně započítávaných expozic:

   a) vzájemné započtení se provede v plném rozsahu, pokud mají všechny vzájemně započítávané expozice splatnost jeden rok nebo delší;

   b) vzájemné započtení se provede částečně, pokud alespoň jedna ze vzájemně započítávaných expozic má splatnost kratší než jeden rok; v takovém případě je výše JTD každé expozice se splatností kratší než jeden rok vynásobena poměrem splatnosti dané expozice k období jednoho roku.

3. Pokud není vzájemné započtení možné, hrubé výše JTD se rovnají čistým výším JTD v případě expozic se splatností jeden rok nebo delší. Hrubé výše JTD se splatností kratší než jeden rok se pro výpočet čistých výší JTD vynásobí poměrem splatnosti expozice k období jednoho roku s dolní hranicí tři měsíce.

4. Pro účely odstavců 2 a 3 se uvažují splatnosti derivátových smluv, a nikoliv splatnosti jejich podkladů. Hotovostním akciovým expozicím se přiřadí splatnost jeden rok nebo tři měsíce, podle vlastního uvážení instituce.

Článek 325y

Výpočet kapitálových požadavků k riziku selhání

1. Čisté výše JTD bez ohledu na druh protistrany se vynásobí rizikovými vahami selhání, které odpovídají jejich úvěrové kvalitě, jak je uvedeno v tabulce 2:

Tabulka 2

Kategorie úvěrové kvality	Riziková váha selhání
Stupeň úvěrové kvality 1	0,5 %
Stupeň úvěrové kvality 2	3 %
Stupeň úvěrové kvality 3	6 %
Stupeň úvěrové kvality 4	15 %
Stupeň úvěrové kvality 5	30 %
Stupeň úvěrové kvality 6	50 %
Nehodnoceno	15 %
Selhání	100 %

2. Expozice, které by obdržely rizikovou váhu 0 % podle standardizovaného přístupu pro hodnocení úvěrového rizika v souladu s hlavou II kapitolou 2, obdrží rizikovou váhu selhání 0 % pro kapitálové požadavky k riziku selhání.

3. Vážené čisté výše JTD se zařadí do těchto košů: podnikatelské subjekty, státy, místní samosprávy / obce.

4. Vážené čisté výše JTD se sečtou v každém koši v souladu s tímto vzorcem:

$$DRC_b = \max\left\{\left(\sum_{i \in \text{Dlouhá}} RW_i \cdot \text{čistá JTD}_i\right) - WtS \cdot \left(\sum_{i \in \text{Krátká}} RW_i \cdot |\text{čistá JTD}_i|\right); 0\right\}$$

kde:

DRC_b= kapitálový požadavek k riziku selhání pro koš b;

i = index označující nástroj, jenž náleží do koše b;

RW_i = riziková váha; a

WtS = poměr vyjadřující přínos pro zajišťovací vztahy v koši, který se vypočítá takto:

$$WtS = \frac{\sum \text{čistá JTD}_{\text{dlouhá}}}{\sum \text{čistá JTD}_{\text{dlouhá}} + \sum |\text{čistá JTD}_{\text{krátká}}|}$$

Pro účely výpočtu DRC_b a WtS se pro všechny pozice v koši bez ohledu na stupeň úvěrové kvality, který je těmto pozicím přidělen, sečtou dlouhé a krátké pozice, čímž se získají kapitálové požadavky k riziku selhání pro daný koš.

5. Konečný kapitálový požadavek k riziku selhání u nesekuritizovaných expozic se vypočítá jako prostý součet kapitálových požadavků na úrovni koše.

Pododdíl 2

Kapitálové požadavky k riziku selhání u sekuritizovaných expozic, které nepatří do ACTP

Článek 325z

Výše rizika náhlého selhání

1. Hrubými výšemi rizika náhlého selhání pro sekuritizované expozice jsou jejich tržní hodnoty, nebo není-li jejich tržní hodnota k dispozici, jejich reálná hodnota stanovená v souladu s příslušným účetním rámcem.

2. Čisté výše rizika náhlého selhání se určí vzájemným započtením dlouhých hrubých výší rizika náhlého selhání a krátkých hrubých výší rizika náhlého selhání. Vzájemné započtení je možné pouze mezi sekuritizovanými expozicemi se stejným seskupením podkladových aktiv náležejícími do stejné tranše. Není povoleno vzájemné započtení mezi sekuritizovanými expozicemi s různými seskupeními podkladových aktiv, přestože jsou záchytné a uvolňující body stejné.

3. V případě, že rozložením nebo kombinací stávajících sekuritizovaných expozic lze dokonale, s výjimkou rozměru splatnosti, replikovat ostatní stávající sekuritizované expozice, mohou být pro účely vzájemného započtení namísto stávajících sekuritizovaných expozic použity expozice vyplývající z daného rozložení nebo kombinace.

4. V případě, že rozložením nebo kombinací stávajících expozic v podkladových složkách lze dokonale replikovat celou strukturu tranší stávající sekuritizované expozice, mohou být pro účely vzájemného započtení namísto stávajících sekuritizovaných expozic použity expozice vyplývající z tohoto rozložení nebo kombinace. Pokud jsou podkladové složky použity tímto způsobem, vyjmou se ze zacházení s rizikem selhání u nesekurituzací.

5. Článek 325x se použije na stávající sekuritizované expozice i na sekuritizované expozice používané v souladu s odstavci 3 a 4 tohoto článku. Příslušnými splatnostmi jsou splatnosti sekuritizovaných tranší.

Článek 325aa

Výpočet kapitálového požadavku k riziku selhání pro sekuritizace

1. Čisté výše JTD sekuritizovaných expozic se vynásobí 8% rizikovou váhou, která se vztahuje na příslušnou sekuritizovanou expozici, včetně jednoduchých, transparentních a standardizovaných sekuritizací (STS), v investičním portfoliu v souladu s hierarchií přístupů stanovených v hlavě II kapitole 5 oddíle 3 a bez ohledu na druh protistrany.

2. Splatnost jeden rok se použije pro všechny tranše, pro které se rizikové váhy vypočítají v souladu s přístupy SEC-IRBA a SEC-ERBA.

3. Rizikově vážené výše JTD pro jednotlivé hotovostní sekuritizované expozice jsou shora omezeny reálnou hodnotou pozice.

4. Rizikově vážené čisté výše JTD se zařadí do těchto košů:

   a) jeden společný koš pro všechny podnikatelské subjekty bez ohledu na oblast;

   b) 44 různých košů odpovídajících jednomu koši na oblast pro každou z jedenácti tříd aktiv definovaných v druhém pododstavci.

   Pro účely prvního pododstavce se jedenácti třídami aktiv rozumí komerční papíry zajištěné aktivy, půjčky/leasing automobilů, cenné papíry zajištěné hypotékami na obytné nemovitosti, kreditní karty, cenné papíry zajištěné hypotékami na obchodní nemovitosti, zajištěné úvěrové závazky, zajištěné dluhové závazky na druhou („CDO na druhou“), malé a střední podniky, studentské půjčky, ostatní retailoví klienti, ostatní profesionální klienti. Danými čtyřmi oblastmi jsou Asie, Evropa, Severní Amerika a zbytek světa.

5. Pro zařazení sekuritizované expozice do koše se instituce spoléhají na klasifikaci běžně používanou na trhu. Instituce zařadí každou sekuritizovanou expozici pouze do jednoho z košů uvedených v odstavci 4. Jakákoli sekuritizovaná expozice, kterou instituce nemůže zařadit do koše pro třídu aktiv nebo oblast, se zařadí do třídy aktiv „ostatní retailoví klienti“, „ostatní profesionální klienti“ nebo „zbytek světa“.

6. Vážené čisté výše JTD se sečtou v každém koši stejným způsobem jako v případě rizika selhání nesekuritizovaných expozic s pomocí vzorce v čl. 325y odst. 4, čímž se získá kapitálový požadavek k riziku selhání pro každý koš.

7. Konečný kapitálový požadavek k riziku selhání u sekuritizovaných expozic, které nepatří do ACTP se vypočítá jako prostý součet kapitálových požadavků na úrovni koše.

Pododdíl 3

Kapitálové požadavky k riziku selhání u sekuritizovaných expozic, které patří do ACTP

Článek 325ab

Oblast působnosti

1. Pro ACTP zahrnují kapitálové požadavky riziko selhání pro sekuritizované expozice a pro nesekuritizovaná zajištění. Tato zajištění se vyjmou z výpočtů rizika selhání pro nesekuritizované expozice. Mezi kapitálovými požadavky k riziku selhání u sekuritizovaných expozic, kapitálovými požadavky k riziku selhání u sekuritizovaných expozic, které nepatří do ACTP, a kapitálovými požadavky k riziku selhání u sekuritizovaných expozic, které patří do ACTP, není žádná výhoda diverzifikace.

2. Pro obchodované nesekuritizované úvěrové a akciové deriváty se výše JTD podle jednotlivých složek stanoví použitím průhledového přístupu.

Článek 325ac

Výše rizika náhlého selhání pro ACTP

1. Pro účely tohoto článku se použijí tyto definice:

   a) „rozložením pomocí modelu oceňování“ se rozumí to, že složka sekuritizace na jedno jméno je oceněna jako rozdíl mezi nepodmíněnou hodnotou sekuritizace a podmíněnou hodnotou sekuritizace za předpokladu, že selhání jednoho jména znamená LGD 100 %;

   b) „replikací“ se rozumí, že kombinace jednotlivých sekuritizovaných indexových tranší jsou zkombinovány s cílem replikovat jinou tranši stejné indexové řady nebo replikovat netranšovanou pozici v indexové řadě;

   c) „rozložením“ se rozumí replikování indexu prostřednictvím sekuritizace, jejíž podkladové expozice v seskupení jsou shodné s expozicemi vůči jednotlivým jménům, které tvoří index.

2. Hrubými výšemi JTD pro sekuritizované expozice a nesekuritizované expozice v ACTP jsou jejich tržní hodnoty, nebo není-li jejich tržní hodnota k dispozici, jejich reálná hodnota stanovená v souladu s příslušným účetním rámcem.

3. S produkty n-tého selhání se zachází jako s tranšovanými produkty s těmito záchytnými a uvolňujícími body:

   a) záchytný bod = (N – 1) / celkový počet jmen;

   b) uvolňující bod = N / celkový počet jmen;

   kde „celkový počet jmen“ představuje celkový počet jmen v podkladovém koši nebo seskupení.

4. Čisté výše JTD se určí vzájemným započtením dlouhých hrubých výší JTD a krátkých hrubých výší JTD. Vzájemné započtení je možné pouze mezi expozicemi, které jsou s výjimkou splatnosti shodné. Vzájemné započtení je možné pouze tímto způsobem:

   a) v případě indexů, indexových tranší a individuálních tranší je vzájemné započtení možné napříč splatnostmi v rámci stejné indexové sady, řady a tranše, s výhradou ustanovení týkajících se expozic kratších než jeden rok uvedených v článku 325x. Dlouhé a krátké hrubé výše JTD, které se navzájem dokonale replikují, mohou být vzájemně započteny prostřednictvím rozložení na expozice odpovídající jednomu jménu pomocí modelu oceňování.
   V takových případech se součet hrubých výší JTD u expozic odpovídajících jednomu jménu získaných rozložením rovná hrubé výši JTD nerozložené expozice;

b) vzájemné započtení rozložením, jak je stanoveno v písmeni a), není povoleno pro resekuritizace ani deriváty na sekuritizace;

c) pro indexy a indexové tranše je vzájemné započtení možné napříč splatnostmi v rámci stejné indexové sady, řady a tranše replikací nebo rozložením; pokud jsou dlouhé a krátké expozice shodné s výjimkou jedné zbytkové složky, je vzájemné započtení povoleno a čistá výše JTD odráží zbytkovou expozici;

d) různé tranše stejné indexové řady, různé řady stejného indexu a různé indexové sady nesmí být vzájemně započítávány.

Článek 325ad

Výpočet kapitálového požadavku k riziku selhání u ACTP

1. Čisté výše JTD se vynásobí:

a) pro tranšované produkty rizikovými váhami selhání odpovídajícími jejich úvěrové kvalitě, jak je stanoveno v čl. 325y odst. 1 a 2;

b) v případě netranšovaných produktů rizikovými váhami selhání podle čl. 325aa odst. 1.

2. Rizikově vážené čisté výše JTD se zařadí do košů, které odpovídají indexu.

3. Vážené čisté výše JTD se sečtou v každém koši v souladu s tímto vzorcem:

$$DRC_b = \max\left\{\left(\sum_{i \in \text{Dlouhá}} RW_i \cdot \text{čistá JTD}_i\right) - WtS_{ACTP} \cdot \left(\sum_{i \in \text{Krátká}} RW_i \cdot |\text{čistá JTD}_i|\right); 0\right\}$$

kde:

DRC_b = kapitálový požadavek k riziku selhání pro koš b;

i = nástroj náležející do koše b; a

WtS_{ACTP} = poměr vyjadřující přínos zajišťovacích vztahů v koši, který se vypočítá v souladu se vzorcem pro WtS uvedeným v čl. 325y odst. 4, ale s pomocí dlouhých a krátkých pozic v celém ACTP, nikoli pouze pozic v daném koši.

4. Instituce vypočítají kapitálové požadavky k riziku selhání v případě ACTP pomocí tohoto vzorce:

$$DRC_{ACTP} = \max\left\{\sum_b (\max[DRC_b, 0] + 0{,}5 \times (\min[DRC_b, 0]); 0\right\}$$

kde:

DRC_{ACTP} = kapitálový požadavek k riziku selhání v případě ACTP; a

DRC_b = kapitálový požadavek k riziku selhání pro koš b.

Oddíl 6

Rizikové váhy a korelace

Pododdíl 1

VÁHY A KORELACE RIZIKA DELTA

Článek 325ae

Rizikové váhy pro obecné úrokové riziko

1. Pro měny, které nejsou zahrnuty v podkategorii nejlikvidnějších měn podle čl. 325bd odst. 7 písm. b), se rizikové váhy citlivostí na rizikové faktory bezrizikových měr pro každý koš v tabulce 3 stanoví podle aktu v přenesené pravomoci uvedeného v článku 461a.

Tabulka 3

Koš	Splatnost
1	0,25 roku
2	0,5 roku
3	1 rok
4	2 roky
5	3 roky
6	5 let
7	10 let
8	15 let
9	20 let
10	30 let

2. Společná riziková váha pro všechny citlivosti na faktory inflačního rizika a křížového měnového bazického rizika se stanoví v aktu v přenesené pravomoci podle článku 461a.

3. Pro měny, které jsou zahrnuty v podkategorii nejlikvidnějších měn podle čl. 325bd odst. 7 písm. b), a domácí měnu instituce jsou rizikovými váhami rizikových faktorů pro bezrizikové míry rizikové váhy uvedené v tabulce 3 vydělené $\sqrt{2}$.

Článek 325af

Korelace v rámci koše pro obecné úrokové riziko

1. Mezi dvěma váženými citlivostmi faktorů obecného úrokového rizika WS_k a WS_l v rámci téhož koše a se stejnou přiřazenou splatností, jež však odpovídají různým křivkám, se korelace ρkl stanoví na 99,90 %.

2. Mezi dvěma váženými citlivostmi faktorů obecného úrokového rizika WS_k a WS_l v rámci téhož koše, které odpovídají stejné křivce, ale mají různé splatnosti, se korelace stanoví v souladu s tímto vzorcem:

$$\max\left[e^{\left(-\theta\cdot\frac{|T_k-T_l|}{\min\{T_k;\,T_l\}}\right)};\,40\,\%\right]$$

kde:

T_k (respektive T_l)) = splatnost, která se týká bezrizikové míry;

$\theta = 3\ \%$.

3. Mezi dvěma váženými citlivostmi faktorů obecného úrokového rizika WS_k a WS_l v rámci téhož koše, které odpovídají různým křivkám a mají různé splatnosti, se korelace ρkl rovná korelačnímu parametru uvedenému v odstavci 2 vynásobenému 99,90 %.

4. Mezi kteroukoli váženou citlivostí faktorů obecného úrokového rizika WSk a kteroukoli váženou citlivostí faktorů inflačního rizika WSl se korelace stanoví na 40 %.

5. Mezi kteroukoli váženou citlivostí faktorů křížového měnového bazického rizika WS_k a kteroukoli váženou citlivostí faktorů obecného úrokového rizika WS_l, včetně jiného faktoru křížového měnového bazického rizika, se korelace stanoví na 0 %.

Článek 325ag

Korelace mezi koši pro obecné úrokové riziko

1. K agregaci rizikových faktorů náležejících do různých košů se použije parametr $\gamma_{bc} = 50\ \%$.

2. K agregaci faktoru úrokového rizika založeného na měně uvedeného v čl. 325av odst. 3 a faktoru úrokového rizika založeného na euru se použije parametr γ_{bc} = 80 %.

Článek 325ah

Rizikové váhy pro riziko úvěrového rozpětí u nesekuritizovaných expozic

1. Rizikové váhy pro citlivosti na faktory rizika úvěrového rozpětí u nesekuritizovaných expozic jsou stejné pro všechny splatnosti (0,5 roku, 1 rok, 3 roky, 5 let, 10 let) v každém koši v tabulce 4:

Tabulka 4

Číslo koše	Úvěrová kvalita	Sektor	Riziková váha (procentní body)
1	Všechny	Ústřední vláda členského státu včetně centrálních bank	0,50 %

Číslo koše	Úvěrová kvalita	Sektor	Riziková váha (procentní body)
2	Stupeň úvěrové kvality 1 až 3	Ústřední vláda třetí země včetně centrálních bank, multilaterální rozvojové banky a mezinárodní organizace odkazované v čl. 117 odst. 2 nebo článku 118	0,5 %
3		Regionální nebo místní orgány a subjekty veřejného sektoru	1,0 %
4		Subjekty finančního sektoru, včetně úvěrových institucí zapsaných nebo založených ústřední vládou, regionální vládou nebo místním orgánem a podpůrnými věřiteli	5,0 %
5		Základní materiály, energie, průmysl, zemědělství, výroba, těžba a dolování	3,0 %
6		Spotřebitelské zboží a služby, doprava a skladování, činnost administrativních a podpůrných služeb	3,0 %
7		Technologie, telekomunikace	2,0 %
8		Zdravotnictví, inženýrské sítě, profesionální a technické činnosti	1,5 %
9		Kryté dlužní úpisy vydané úvěrovými institucemi v členském státu	1,0 %

Číslo koše	Úvěrová kvalita	Sektor	Riziková váha (procentní body)
11	Stupeň úvěrové kvality 4 až 6	Ústřední vláda třetí země včetně centrálních bank, multilaterální rozvojové banky a mezinárodní organizace odkazované v čl. 117 odst. 2 nebo článku 118	
12		Regionální nebo místní orgány a subjekty veřejného sektoru	4,0 %
13		Subjekty finančního sektoru, včetně úvěrových institucí zapsaných nebo založených ústřední vládou, regionální vládou nebo místním orgánem a podpůrnými věřiteli	12,0 %
14		Základní materiály, energie, průmysl, zemědělství, výroba, těžba a dolování	7,0 %
15		Spotřebitelské zboží a služby, doprava a skladování, činnost administrativních a podpůrných služeb	8,5 %
16		Technologie, telekomunikace	5,5 %
17		Zdravotnictví, inženýrské sítě, profesionální a technické činnosti	5,0 %
18	Jiný sektor		12,0 %

2. Za účelem zařazení rizikové expozice do určitého odvětví se instituce spoléhají na klasifikaci, která se na trhu běžně používá pro seskupování emitentů podle odvětví. Instituce zařadí každého emitenta pouze do jednoho z odvětvových košů uvedených v tabulce 4. Rizikové expozice od jakéhokoli emitenta, kterého instituce nemůže tímto způsobem zařadit do některého odvětví, se zařadí do koše 18 v tabulce 4.

Článek 325ai

Korelace v rámci koše pro riziko úvěrového rozpětí u nesekuritizovaných expozic

1. Mezi dvěma citlivostmi WS_k a WS_l v rámci téhož koše se korelační parametr ρ_{kl} stanoví takto:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(\text{jméno})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{splatnost})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{báze})}$$

kde:

$\rho_{kl}^{(\text{jméno})}$ se rovná 1, pokud jsou obě jména citlivostí k a l shodná, v ostatních případech se rovná 35 %;

$\rho_{kl}^{(\text{splatnost})}$ se rovná 1, pokud jsou oba body citlivostí k a l shodné, v ostatních případech se rovná 65 %; a

$\rho_{kl}^{(\text{báze})}$ se rovná 1, pokud se obě citlivosti týkají stejných křivek, v ostatních případech se rovná 99,90 %.

2. Korelační parametry uvedené v odstavci 1 tohoto článku se nevztahují na koš 18 uvedený v tabulce 4 v čl. 325ah odst. 1. Kapitálový požadavek pro vzorec agregace rizika delta v koši 18 se rovná součtu absolutních hodnot čistých vážených citlivostí zařazených do tohoto koše:

$$K_{b(koš\ 18)} = \sum_k |WS_k|$$

Článek 325aj

Korelace mezi koši pro riziko úvěrového rozpětí u nesekuritizovaných expozic

1. Korelační parametr γ_{bc}, který se vztahuje na agregaci citlivostí mezi různými koši, se stanoví takto:

$$\gamma_{bc} = \gamma_{bc}^{(hodnocení)} \cdot \gamma_{bc}^{(odvětví)}$$

kde:

$\gamma_{bc}^{(hodnocení)}$ se rovná 1, pokud mají oba koše stejnou kategorii úvěrové kvality (buď stupeň úvěrové kvality 1 až 3, nebo stupeň úvěrové kvality 4 až 6), v ostatních případech se rovná 50 %. Pro účely tohoto výpočtu se má za to, že koš 1 náleží do stejné kategorie úvěrové kvality jako koše, které mají stupeň úvěrové kvality 1 až 3; a

$\gamma_{bc}^{(odvětví)}$ se rovná 1, pokud oba koše náležejí do téhož odvětví, v ostatních případech se rovná příslušnému procentu uvedenému v tabulce 5.

Tabulka 5

Koš	1,2 a 11	3 a 12	4 a 13	5 a 14	6 a 15	7 a 16	8 a 17	9
1,2 a 11		75 %	10 %	20 %	25 %	20 %	15 %	10 %
3 a 12			5 %	15 %	20 %	15 %	10 %	10 %
4 a 13				5 %	15 %	20 %	5 %	20 %
5 a 14					20 %	25 %	5 %	5 %
6 a 15						25 %	5 %	15 %
7 a 16							5 %	20 %
8 a 17								5 %
9								

Článek 325ak

Rizikové váhy pro riziko úvěrového rozpětí u sekuritizovaných expozic, které patří do ACTP

Rizikové váhy pro citlivosti na faktory rizika úvěrového rozpětí u sekuritizovaných expozic, které patří do ACTP, jsou stejné pro všechny splatnosti (0,5 roku, 1 rok, 3 roky, 5 let, 10 let) v každém koši a pro každý koš v tabulce 6 se stanoví podle aktu v přenesené pravomoci uvedeného v článku 461a:

Tabulka 6

Číslo koše	Úvěrová kvalita	Odvětví
1	Všechny	Ústřední vláda členského státu včetně centrálních bank
2	Stupeň úvěrové kvality 1 až 3	Ústřední vláda třetí země včetně centrálních bank, mezinárodní rozvojové banky a mezinárodní organizace uvedené v čl. 117 odst. 2 nebo článku 118
3		Regionální nebo místní orgány a subjekty veřejného sektoru
4		Subjekty finančního sektoru, včetně úvěrových institucí zřízených nebo založených ústřední vládou, regionální vládou nebo místním orgánem a poskytovatelé podpůrných úvěrů
5		Základní materiály, energetika, průmyslové podniky, zemědělství, zpracovatelský průmysl, těžba a dobývání
6		Spotřebitelské zboží a služby, doprava a skladování, činnost administrativních a podpůrných služeb
7		Technologie, telekomunikace
8		Zdravotnictví, veřejné služby, odborné a technické činnosti
9		Kryté dluhopisy vydané úvěrovými institucemi usazenými v členském státě
10		Kryté dluhopisy vydané úvěrovými institucemi ve třetích zemích

Číslo koše	Úvěrová kvalita	Odvětví
11	Stupeň úvěrové kvality 4 až 6	Ústřední vláda třetí země včetně centrálních bank, mezinárodní rozvojové banky a mezinárodní organizace uvedené v čl. 117 odst. 2 nebo článku 118
12		Regionální nebo místní orgány a subjekty veřejného sektoru
13		Subjekty finančního sektoru, včetně úvěrových institucí zřízených nebo založených ústřední vládou, regionální vládou nebo místním orgánem a poskytovatelé podpůrných úvěrů
14		Základní materiály, energetika, průmyslové podniky, zemědělství, zpracovatelský průmysl, těžba a dobývání
15		Spotřebitelské zboží a služby, doprava a skladování, činnost administrativních a podpůrných služeb
16		Technologie, telekomunikace
17		Zdravotnictví, veřejné služby, odborné a technické činnosti
18	Jiné odvětví	

Článek 325al

Korelace pro riziko úvěrového rozpětí u sekuritizovaných expozic, které patří do ACTP

1. Korelace rizika delta ρ_{kl} se odvodí v souladu s článkem 325ai s výjimkou toho, že pro účely tohoto odstavce se $\rho_{kl}^{(báze)}$ rovná 1, pokud se obě citlivosti týkají stejných křivek, v ostatních případech se rovná 99,00 %.

2. Korelace γ_{bc} se odvodí v souladu s článkem 325aj.

Článek 325am

Rizikové váhy pro riziko úvěrového rozpětí u sekuritizovaných expozic, které nepatří do ACTP

1. Rizikové váhy pro citlivosti na faktory rizika úvěrového rozpětí u sekuritizovaných expozic, ktré nepatří do ACTP, jsou stejné pro všechny splatnosti (0,5 roku, 1 rok, 3 roky, 5 let, 10 let) v každém koši v tabulce 7 a pro každý koš v tabulce 7 se stanoví podle aktu v přenesené pravomoci uvedeného v článku 461a:

Tabulka 7

Číslo koše	Úvěrová kvalita	Odvětví
1	S předností, stupeň úvěrové kvality 1 až 3	Cenné papíry zajištěné hypotékami na obytné nemovitosti – bonitní
2		Cenné papíry zajištěné hypotékami na obytné nemovitosti – středně bonitní
3		Cenné papíry zajištěné hypotékami na obytné nemovitosti – nebonitní
4		Cenné papíry zajištěné hypotékami na obchodní nemovitosti
5		Cenné papíry zajištěné aktivy – studentské půjčky
6		Cenné papíry zajištěné aktivy – kreditní karty
7		Cenné papíry zajištěné aktivy – automobily
8		Zajištěné úvěrové závazky – mimo ACTP

Číslo koše	Úvěrová kvalita	Odvětví
9	Bez přednosti, stupeň úvěrové kvality 1 až 3	Cenné papíry zajištěné hypotékami na obytné nemovitosti – bonitní
10		Cenné papíry zajištěné hypotékami na obytné nemovitosti – středně bonitní
11		Cenné papíry zajištěné hypotékami na obytné nemovitosti – nebonitní
12		Cenné papíry zajištěné hypotékami na obchodní nemovitosti
13		Cenné papíry zajištěné aktivy – studentské půjčky
14		Cenné papíry zajištěné aktivy – kreditní karty
15		Cenné papíry zajištěné aktivy – automobily
16		Zajištěné úvěrové závazky – mimo ACTP
17	Stupeň úvěrové kvality 4 až 6	Cenné papíry zajištěné hypotékami na obytné nemovitosti – bonitní
18		Cenné papíry zajištěné hypotékami na obytné nemovitosti – středně bonitní
19		Cenné papíry zajištěné hypotékami na obytné nemovitosti – nebonitní
20		Cenné papíry zajištěné hypotékami na obchodní nemovitosti
21		Cenné papíry zajištěné aktivy – studentské půjčky
22		Cenné papíry zajištěné aktivy – kreditní karty
23		Cenné papíry zajištěné aktivy – automobily
24		Zajištěné úvěrové závazky – mimo ACTP
25	Jiné odvětví	

2. Za účelem zařazení rizikových expozic do určitého odvětví se instituce spoléhají na klasifikaci, která se na trhu běžně používá pro seskupování emitentů podle odvětví. Instituce zařadí každou tranši do jednoho z odvětvových košů uvedených v tabulce 7. Rizikové expozice z jakékoli tranše, kterou instituce nemůže tímto způsobem zařadit do některého odvětví, se zařadí do koše 25.

Článek 325an

Korelace v rámci koše pro riziko úvěrového rozpětí u sekuritizovaných expozic, které nepatří do ACTP

1. Mezi dvěma citlivostmi WS_k a WS_l v rámci téhož koše se korelační parametr ρ_{kl} stanoví takto:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(\text{tranše})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{splatnost})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{báze})}$$

kde:

$\rho_{kl}^{(\text{tranše})}$ se rovná 1, pokud jsou obě jména citlivostí k a l v rámci téhož koše a týkají se téže sekuritizované tranše (více než 80% překrytí v pomyslném vyjádření), v ostatních případech se rovná 40 %;

$\rho_{kl}^{(\text{splatnost})}$ se rovná 1, pokud jsou oba body citlivostí k a l shodné, v ostatních případech se rovná 80 %; a

$\rho_{kl}^{(\text{báze})}$ se rovná 1, pokud se obě citlivosti týkají stejných křivek, v ostatních případech se rovná 99,90 %.

2. Korelační parametry uvedené v odstavci 1 se nepoužijí na koš 25. Kapitálový požadavek pro vzorec agregace rizika delta v koši 25 se rovná součtu absolutních hodnot čistých vážených citlivostí zařazených do tohoto koše:

$$K_{b(\text{koš } 25)} = \sum_k |WS_k|$$

Článek 325ao

Korelace mezi koši pro riziko úvěrového rozpětí u sekuritizovaných expozic, které nepatří do ACTP

1. Korelační parametr γbc se vztahuje na agregaci citlivostí mezi různými koši a stanoví se na 0 %.

2. Kapitálový požadavek pro koš 25 se připočítá k celkovému kapitálu na úrovni rizikové třídy bez účinků diverzifikace nebo zajištění uznaných u jakéhokoli jiného koše.

Článek 325ap

Rizikové váhy pro akciové riziko

1. Rizikové váhy pro citlivosti na faktory akciového rizika a rizika akciových repo sazeb se pro každý koš v tabulce 8 stanoví podle aktu v přenesené pravomoci uvedeného v článku 461a:

Tabulka 8

Číslo koše	Tržní kapitalizace	Ekonomika	Odvětví
1	Velká	Rozvíjející se tržní ekonomika	Spotřebitelské zboží a služby, doprava a skladování, administrativní a podpůrné činnosti, zdravotnictví, veřejné služby
2			Telekomunikace, průmyslové podniky
3			Základní materiály, energetika, zemědělství, zpracovatelský průmysl, těžba a dobývání
4			Finanční podniky, včetně finančních podniků podporovaných vládou, realitní činnosti, technologie

Číslo koše	Tržní kapitalizace	Ekonomika	Odvětví
5		Rozvinutá ekonomika	Spotřebitelské zboží a služby, doprava a skladování, administrativní a podpůrné činnosti, zdravotnictví, veřejné služby
6			Telekomunikace, průmyslové podniky
7			Základní materiály, energetika, zemědělství, zpracovatelský průmysl, těžba a dobývání
8			Finanční podniky, včetně finančních podniků podporovaných vládou, realitní činnosti, technologie
9	Malá	Rozvíjející se tržní ekonomika	Všechna odvětví popsaná v koších číslo 1, 2, 3 a 4
10		Rozvinutá ekonomika	Všechna odvětví popsaná v koších číslo 5, 6, 7 a 8
11	Jiné odvětví		

2. Pro účely tohoto článku se v regulačních technických normách uvedených v čl. 325bd odst. 7 stanoví, co se považuje za malou a velkou tržní kapitalizaci.

3. Po účely tohoto článku EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, v nichž upřesní, co se považuje za rozvíjející se trh a co se považuje za rozvinutou ekonomiku.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do … [dva roky ode dne vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost]

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

4. Při zařazování rizikových expozic do určitého odvětví se instituce spoléhají na klasifikaci, která se na trhu běžně používá pro seskupování emitentů podle odvětví. Instituce zařadí každého emitenta pouze do jednoho z odvětvových košů uvedených v tabulce 8 a zařadí všechny emitenty ze stejného průmyslu do stejného odvětví. Rizikové expozice od jakéhokoli emitenta, kterého instituce nemůže tímto způsobem zařadit do některého odvětví, se zařadí do koše 11 v tabulce 8. Mezinárodní nebo víceodvětvoví emitenti akcií se zařadí do specifického koše na základě nejvýznamnější oblasti a odvětví, v nichž emitent akcií působí.

Článek 325aq

Korelace v rámci koše pro akciové riziko

1. Korelační parametr rizika delta ρ_{kl} se stanoví na 99,90 % mezi dvěma citlivostmi WS_k a WS_l v rámci téhož koše, pokud jedna je citlivost na spotovou cenu akcie a druhá na akciovou repo sazbu, jestliže se obě týkají stejného jména emitenta akcií.

2. V jiných případech, než jsou případy uvedené v odstavci 1, se korelační parametr ρ_{kl} mezi dvěma citlivostmi WS_k a WS_l na spotovou cenu akcie v rámci téhož koše stanoví takto:

   a) 15 % mezi dvěma citlivostmi v rámci téhož koše, které spadají do kategorie velké tržní kapitalizace v rozvíjející se tržní ekonomice (koš číslo 1, 2, 3 nebo 4);

   b) 25 % mezi dvěma citlivostmi v rámci téhož koše, které spadají do velké tržní kapitalizace v rozvinuté ekonomice (koš číslo 5, 6, 7 nebo 8);

   c) 7,5 % mezi dvěma citlivostmi v rámci téhož koše, které spadají do kategorie malé tržní kapitalizace v rozvíjející se tržní ekonomice (koš číslo 9).

   d) 12,5 % mezi dvěma citlivostmi v rámci téhož koše, které spadají do malé tržní kapitalizace v rozvinuté ekonomice (koš číslo 10).

3. Korelační parametr ρ_{kl} mezi dvěma citlivostmi W_{Sk} a W_{Sl} na akciovou repo sazbu v rámci téhož koše se stanoví v souladu s odstavcem 2.

4. Mezi dvěma citlivostmi W_{Sk} a W_{Sl} v rámci téhož koše, pokud jedna je citlivost na spotovou cenu akcie a druhá na akciovou repo sazbu a obě tyto citlivosti se týkají jiného jména emitenta akcií, se korelační parametr ρkl stanoví podle korelačních parametrů uvedených v odstavci 2 vynásobených 99,90 %.

5. Korelační parametry uvedené v odstavcích 1 až 4 se nepoužijí na koš 11. Kapitálový požadavek pro vzorec agregace rizika delta v koši 11 se rovná součtu absolutních hodnot čistých vážených citlivostí zařazených do tohoto koše:

$$K_{b(koš\ 11)} = \sum_k |WS_k|$$

Článek 325ar

Korelace mezi koši pro akciové riziko

Korelační parametr γ_{bc} se vztahuje na agregaci citlivostí mezi různými koši. Stanoví se na 15 %, pokud oba koše patří mezi koše číslo 1 až 10.

Článek 325as

Rizikové váhy pro komoditní riziko

Rizikové váhy pro citlivosti na faktory komoditního rizika se pro každý koš v tabulce 9 stanoví podle aktu v přenesené pravomoci uvedeného v článku 461a:

Tabulka 9

Číslo koše	Název koše
1	Energie – tuhá paliva
2	Energie – tekutá paliva
3	Energie – elektřina a obchod s uhlíkem
4	Nákladní doprava
5	Běžné kovy
6	Plynná paliva
7	Drahé kovy (včetně zlata)
8	Obilniny a olejnatá semena
9	Chov dobytka a produkce mléka
10	Netrvanlivé a další zemědělské produkty
11	Jiné komodity

Článek 325at

Korelace v rámci koše pro komoditní riziko

1. Pro účely tohoto článku se jakékoli dvě komodity považují za různé komodity, pokud na trhu existují dvě smlouvy odlišující se pouze podkladovou komoditou, která má být v rámci každé smlouvy dodána.

2. Mezi dvěma citlivostmi WS_k a WS_l v rámci téhož koše se korelační parametr ρ_{kl} stanoví takto:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(\text{komodita})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{splatnost})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{báze})}$$

kde:

$\rho_{kl}^{(\text{komodita})}$ se rovná 1, pokud jsou obě komodity citlivostí k a l shodné, v ostatních případech se rovná korelacím v rámci koše v tabulce 10;

$\rho_{kl}^{(\text{splatnost})}$ se rovná 1, pokud jsou oba body citlivostí k a l shodné, v ostatních případech se rovná 99 %; a

$\rho_{kl}^{(\text{báze})}$ se rovná 1, pokud jsou obě citlivosti shodné z hlediska místa dodání komodity, v ostatních případech se rovná 99,90 %.

3. Korelace v rámci koše ρ_{kl} (komodita) jsou:

Tabulka 10

Číslo koše	Název koše	Korelace ρ_{kl} (komodity)
1	Energie – tuhá paliva	55 %
2	Energie – tekutá paliva	95 %
3	Energie – elektrická energie a obchod s uhlím	40 %
4	Nákladní doprava	80 %
5	Kovy – kromě drahých	60 %
6	Plynná paliva	65 %
7	Drahé kovy (včetně zlata)	55 %
8	Obilí a olejnatá semena	45 %
9	Hospodářská zvířata a mlékárenské produkty	15 %
10	Měkké a další zemědělské produkty	40 %
11	Další komodity	15 %

4. Bez ohledu na odstavec 1 se použijí tato ustanovení:

a) dva rizikové faktory zařazené do koše 3 v tabulce 10 a týkající se elektřiny, která se vyrábí v různých oblastech nebo je podle smlouvy dodávána v odlišném časovém období, se považují za odlišné faktory komoditního rizika;

b) dva rizikové faktory zařazené do koše 4 v tabulce 10 a týkající se nákladní dopravy, u nichž se trasa nákladní dopravy nebo týden dodání liší, se považují za odlišné faktory komoditního rizika.

Článek 325au

Korelace mezi koši pro komoditní riziko

Korelační parametr γ_{bc}, který se vztahuje na agregaci citlivostí mezi různými koši, se stanoví takto:

a) 20 %, pokud oba koše patří mezi koše číslo 1 až 10;

b) 0 %, pokud kterýkoli z obou košů je koš číslo 11.

Článek 325av

Rizikové váhy pro měnové riziko

1. Rizikové váhy pro všechny citlivosti na faktory měnového rizika se stanoví v aktu v přenesené pravomoci uvedeném v článku 461a.

2. Rizikovou vahou faktorů měnového rizika týkajících se měnových párů, které jsou tvořeny eurem a měnou členského státu účastnícího se druhé fáze hospodářské a měnové unie (ERM II), je jedna z těchto rizikových vah:

   a) riziková váha uvedená v odstavci 1 vydělená 3;

b) maximální fluktuace v rámci fluktuačního rozpětí formálně dohodnutého členským státem a Evropskou centrální bankou, je-li užší než fluktuační pásmo vymezené v ERM II.

3. Bez ohledu na odstavec 2 se riziková váha faktorů měnového rizika týkajících se měn uvedených v odstavci 2, které se účastní ERM II s formálně dohodnutým fluktuačním pásmem užším než standardní pásmo +/– 15 %, rovná maximální procentní fluktuaci v tomto užším pásmu.

4. Rizikovou vahou faktorů měnového rizika zahrnutých v podkategorii nejlikvidnějších měnových párů, jak je uvedeno v čl. 325bd odst. 7 písm. c), je riziková váha uvedená v odstavci 1 tohoto článku vydělená $\sqrt{\mathbf{2}}$.

5. Pokud z údajů o denních směnných kurzech za předcházející období tří let vyplývá, že směnný kurz měnového páru tvořeného eurem a měnou členského státu jinou než euro je konstantní a dotyčná instituce se může vždy dostat do situace, že je rozpětí nabídka/poptávka u příslušných obchodů souvisejících s tímto měnovým párem nulové, může tato instituce uplatňovat rizikovou váhu uvedenou v odstavci 1 vydělenou 2, pokud k tomu obdrží výslovné svolení svého příslušného orgánu.

Článek 325aw

Korelace pro měnové riziko

Pro agregaci citlivostí na cizí měny se použije jednotný korelační parametr γ_{bc} ve výši 60 %.

PODODDÍL 2

VÁHY A KORELACE RIZIKA VEGA A RIZIKA ZAKŘIVENÍ

Článek 325ax

Váhy rizika vega a rizika zakřivení

1. Pro faktory rizika vega se použijí koše delta uvedené v pododdíle 1.

2. Riziková váha pro daný faktor rizika vega k se určí jako podíl současné hodnoty daného rizikového faktoru k, který představuje implicitní volatilitu podkladu, jak je popsáno v oddíle 3.

3. Podíl uvedený v odstavci 2 závisí na předpokládané likviditě každého druhu rizikového faktoru v souladu s tímto vzorcem:

$$\mathrm{RW_k} = (\text{Hodnota rizikového faktoru k}) \cdot \min\left\{\mathrm{RW_\sigma} \cdot \frac{\sqrt{\mathrm{LH_{riziková\ třída}}}}{\sqrt{10}}; 100\ \%\right\}$$

kde:

RW_k = riziková váha pro daný faktor rizika vega k;

RW_σ je stanoveno na 55 %; a

$LH_{\text{riziková třída}}$ je regulační horizont likvidity, který má být předepsán při stanovení každého faktoru rizika vega k. $LH_{\text{riziková třída}}$ se stanoví podle této tabulky:

Tabulka 11

Riziková třída	$LH_{\text{risk class}}$
GIRR	60
CSR, bez sekuritizace	120
CSR, se sekuritizací (ACTP)	120
CSR, se sekuritizací (mimo ACTP)	120
Vlastní kapitál (vysoká tržní kapitalizace)	20
Vlastní kapitál (nízká tržní kapitalizace)	60
Komodita	120
FX	40

4. Koše použité v kontextu rizika delta v pododdíle 1 se použijí v kontextu rizika zakřivení, není-li v této kapitole uvedeno jinak.

5. Pro faktory měnového rizika zakřivení a akciového rizika zakřivení jsou váhami rizika zakřivení relativní posuny, které se rovnají vahám rizika delta uvedeným v pododdíle 1.

6. Pro faktory obecného úrokového rizika zakřivení, faktory rizika úvěrového rozpětí u zakřivení a faktory komoditního rizika zakřivení je vahou rizika zakřivení paralelní posun všech bodů pro každou křivku na základě nejvyšší předepsané váhy rizika delta v pododdíle 1 pro příslušnou rizikovou třídu.

Článek 325ay
Korelace rizika vega a rizika zakřivení

1. Mezi citlivostmi na riziko vega v rámci téhož koše rizikové třídy obecného úrokového rizika se korelační parametr ρ_{kl} stanoví takto:

$$\rho_{kl} = \min\left\{\rho_{kl}^{(\text{splatnost opce})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{splatnost podkladu})}; 1\right\}$$

kde:

$\rho_{kl}^{(\text{splatnost opce})}$ se rovná $e^{-\alpha \cdot \frac{|T_k - T_l|}{\min\{T_k; T_l\}}}$, kde α je nastavena na 1 %, T_k a T_l jsou splatnosti opcí, pro které jsou citlivosti vega odvozeny, vyjádřené v letech; a

$\rho_{kl}^{(\text{splatnost podkladu})}$ se rovná $e^{-\alpha \cdot \frac{|T_k^U - T_l^U|}{\min\{T_k^U; T_l^U\}}}$, kde α je nastavena na 1 %, T_k^U a T_l^U jsou splatnosti podkladových nástrojů opcí, pro které jsou citlivosti vega odvozeny, minus splatnosti odpovídajících opcí, obojí vyjádřeno v letech.

2. Mezi citlivostmi na riziko vega v rámci koše ostatních rizikových tříd se korelační parametr ρ_{kl} stanoví takto:

$$\rho_{kl} = \min\left\{\rho_{kl}^{(\text{DELTA})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{splatnost opce})}; 1\right\}$$

kde:

$\rho_{kl}^{(\text{DELTA})}$ se rovná korelaci delta v rámci koše, která odpovídá koši, do něhož by byly zařazeny faktory rizika vega k a l; a

$\rho_{kl}^{(\text{splatnost opce})}$ se nastaví podle odstavce 1.

3. Pokud jde o citlivosti na riziko vega mezi koši v rámci rizikové třídy (obecné úrokové riziko a jiné než obecné úrokové riziko), používají se v kontextu rizika vega stejné korelační parametry pro γbc, které byly stanoveny pro korelace delta pro každou rizikovou třídu v oddíle 4.

4. Mezi faktory rizik vega a delta není žádná výhoda diverzifikace nebo zajištění uznaná ve standardizovanému přístupu. Kapitálové požadavky k riziku vega a delta se agregují prostým součtem.

5. Korelacemi rizika zakřivení je druhá mocnina odpovídajících korelací rizika delta ρ_{kl} a γ_{bc} uvedených v pododdíle 1.

KAPITOLA 1B
PŘÍSTUP ZALOŽENÝ NA ALTERNATIVNÍCH INTERNÍCH MODELECH

Oddíl 1
Svolení a kapitálové požadavky

Článek 325az
Přístup založený na alternativních interních modelech a svolení používat alternativní interní modely

1. Přístup založený na alternativních interních modelech vymezený v této kapitole se použije pouze pro účely požadavku na podávání zpráv podle čl. 430b odst. 3.

2. Po ověření, že instituce splňují požadavky stanovené v článcích 325bh, 325bi a 325bj, příslušné orgány udělí těmto institucím svolení vypočítávat kapitálové požadavky pro portfolio všech pozic přiřazených obchodním útvarům za použití svých alternativních interních modelů v souladu s článkem 325ba, jsou-li splněny všechny tyto požadavky:

a) obchodní útvary byly vytvořeny v souladu s článkem 104b;

b) instituce příslušnému orgánu poskytla důvod pro zahrnutí obchodních útvarů do přístupu založeného na alternativních interních modelech.

c) obchodní útvary splnily požadavky na zpětné testování uvedené v čl. 325bf odst. 3 za předcházející rok;

d) instituce příslušným orgánům podala zprávu o výsledcích požadavku přiřazování zisků a ztrát uloženého obchodním útvarům podle článku 325bg;

e) v případě obchodních útvarů, kterým byla přiřazena alespoň jedna z pozic v obchodním portfoliu, které jsou uvedeny v článku 325bl, splňují tyto obchodní útvary požadavky stanovené v článku 325bm pro interní model rizika selhání;

f) obchodnímu útvaru nebyly přiřazeny žádné sekuritizované ani resekuritizované pozice.

Pro účely prvního pododstavce písm. b) tohoto odstavce nesmí být důvodem k nezahrnutí obchodního útvaru do přístupu založeného na alternativních interních modelech to, že kapitálový požadavek vypočtený podle alternativního standardizovaného přístupu stanoveného v čl. 325 odst. 3) písm. a) by byl nižší než kapitálový požadavek vypočtený podle přístupu založeného na alternativních interních modelech.

3. Instituce, které obdržely svolení použít přístup založený na alternativních interních modelech, podávají příslušným orgánům zprávy v souladu s čl. 430b odst. 3.

4. Instituce, které bylo uděleno svolení podle odstavce 2, ihned informuje své příslušné orgány o tom, že jeden z jejích obchodních útvarů již nesplňuje přinejmenším jeden z požadavků stanovených v uvedeném odstavci. Instituce pozbývá svolení uplatňovat tuto kapitolu na kteroukoli z pozic přiřazených danému obchodnímu útvaru a musí počítat kapitálové požadavky k tržnímu riziku v souladu s přístupem stanoveným v kapitole 1a pro všechny pozice přiřazené tomuto obchodnímu útvaru od nejbližšího data hlášení a dokud příslušným orgánům neprokáže, že daný obchodní útvar znovu splňuje všechny požadavky stanovené v odstavci 2.

5. Odchylně od odstavce 4 mohou příslušné orgány za mimořádných podmínek svolit, aby instituce pokračovala v používání svých alternativních interních modelů pro účely výpočtu kapitálových požadavků k tržnímu riziku obchodního útvaru, který již nesplňuje podmínky stanovené v odst. 2 písm. b) nebo c). Pokud příslušné orgány využijí této možnosti, informují o tom EBA a své rozhodnutí zdůvodní.

6. Pro pozice přiřazené obchodním útvarům, pro které instituci nebylo uděleno svolení uvedené v odstavci 2, vypočítá instituce kapitálové požadavky k tržnímu riziku v souladu s kapitolou 1a této hlavy. Pro tento výpočet se na všechny tyto pozice pohlíží na samostatném základě jako na samostatné portfolio.

7. Podstatné změny v použití alternativních interních modelů, k jejichž použití instituce obdržela svolení, rozšíření použití alternativních interních modelů, k jejichž použití instituce obdržela svolení, a podstatné změny ve výběru podsouboru modelovatelných rizikových faktorů ze strany instituce, jak je uvedeno v čl. 325bc odst. 2, vyžadují samostatné svolení příslušných orgánů.

   Instituce oznámí příslušným orgánům všechna další rozšíření a změny v užívání těchto alternativních interních modelů, k jejichž použití instituce obdržela svolení.

8. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, v nichž upřesní:

a) podmínky pro posouzení, jak podstatné jsou rozšíření a změny týkající se používání alternativních interních modelů a změny v podsouborech modelovatelných rizikových faktorů, jak je uvedeno v článku 325bd;

b) metodiku hodnocení, podle níž příslušné orgány ověřují soulad instituce s požadavky stanovenými v článcích 325bh, 325bi, 325bn, 325bo a 325bp.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do... [pět let ode dne vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost].

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

9. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění mimořádných podmínek, za kterých mohou příslušné orgány svolit, aby instituce:

a) nadále používala své alternativní interní modely za účelem výpočtu kapitálových požadavků k tržnímu riziku obchodního útvaru, který již nesplňuje podmínky stanovené v odst. 2 písm. d) tohoto článku a v čl. 325bg odst. 1;

b) omezila navýšení na takovou hodnotu, která vyplývá z překročení podle zpětného testování hypotetických změn.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do... [pět let ode dne vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost].

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 325ba

Kapitálové požadavky při použití alternativních interních modelů

1. Instituce používající alternativní interní model vypočítá kapitálové požadavky pro portfolio všech pozic přiřazených obchodním útvarům, pro které jí bylo uděleno svolení podle čl. 325az odst. 2, jako vyšší z těchto hodnot:

   a) součet těchto hodnot:

      i) rizikového ukazatele očekávaného deficitu instituce pro předchozí den vypočteného v souladu s článkem 325bb (ES_{t-1}) a

      ii) rizikového ukazatele zátěžového scénáře instituce pro předchozí den vypočteného v souladu s oddílem 5 (SS_{t-1}); nebo

b) součet:

i) průměru denního rizikového ukazatele očekávaného deficitu instituce vypočteného v souladu s článkem 325bb pro každý z předcházejících 60 obchodních dní (ES^{avg}), který se vynásobí multiplikačním faktorem (m_c); a

ii) průměru denního rizikového ukazatele zátěžového scénáře instituce vypočítaného v souladu s oddílem 5 pro každý z předcházejících 60 obchodních dní (SS^{avg}).

2. Instituce držící pozice v obchodovaných dluhových a akciových nástrojích, které jsou zahrnuty do interního modelu rizika selhání a přiřazeny obchodním útvarům uvedeným v odstavci 1, musí splňovat dodatečný kapitálový požadavek vyjádřený jako vyšší z těchto hodnot:

a) nejnovější kapitálový požadavek k riziku selhání vypočtený v souladu s oddílem 3;

b) průměr částky uvedené v písmeni a) za předchozích 12 týdnů.

Oddíl 2

Obecné požadavky

Článek 325bb

Rizikový ukazatel očekávaného deficitu

1. Instituce vypočítají rizikový ukazatel očekávaného deficitu uvedený v čl. 325ba odst. 1 písm. a) pro jakýkoli daný den „t“ a pro jakékoli dané portfolio pozic v obchodním portfoliu takto:

$$\mathrm{ES_t} = \rho \cdot (\mathrm{UES_t}) + (1 - \rho) \cdot \sum_{\mathrm{i}} \mathrm{UES_t^i}$$

kde:

ES_t = rizikový ukazatel očekávaného deficitu;

i = index označující pět obecných kategorií rizikových faktorů uvedených v prvním sloupci tabulky 2 v článku 325bd;

UES_t = ukazatel neomezeného očekávaného deficitu vypočtený takto:

$$\mathrm{UES_t} = \mathrm{PES_t^{RS}} \cdot \max\left(\frac{\mathrm{PES_t^{FC}}}{\mathrm{PES_t^{RC}}}, 1\right)$$

UES_t^i = ukazatel neomezeného očekávaného deficitu pro obecnou kategorii rizikových faktorů „i“ vypočtený takto:

$$UES_t^i = PES_t^{RS,i} \cdot \max\left(\frac{PES_t^{FC,i}}{PES_t^{RC,i}}, 1\right)$$

ρ = dohledový korelační faktor napříč obecnými kategoriemi rizik; ρ = 50 %;

PES_t^{RS} = ukazatel částečného očekávaného deficitu, který se vypočítá pro všechny pozice v portfoliu v souladu s čl. 325bc odst. 2;

PES_t^{RC} = ukazatel částečného očekávaného deficitu, který se vypočítá pro všechny pozice v portfoliu v souladu s čl. 325bc odst. 3;

PES_t^{FC} = ukazatel částečného očekávaného deficitu, který se vypočítá pro všechny pozice v portfoliu v souladu s čl. 325bc odst. 4;

$PES_t^{RS,i}$ = ukazatel částečného očekávaného deficitu pro obecnou kategorii rizikových faktorů i, který se vypočítá pro všechny pozice v portfoliu v souladu s čl. 325bc odst. 2;

$PES_t^{RC,i}$ = ukazatel částečného očekávaného deficitu pro obecnou kategorii rizikových faktorů i, který se vypočítá pro všechny pozice v portfoliu v souladu s čl. 325bc odst. 3;

$PES_t^{FC,i}$ = ukazatel částečného očekávaného deficitu pro obecnou kategorii rizikových faktorů „i“, který se vypočítá pro všechny pozice v portfoliu v souladu s čl. 325bc odst. 4.

2. Při stanovování každé hodnoty částečného očekávaného deficitu pro výpočet rizikového ukazatele očekávaného deficitu v souladu s odstavcem 1 použije instituce scénáře budoucích šoků pouze na konkrétní soubor modelovatelných rizikových faktorů příslušných pro každý ukazatel částečného očekávaného deficitu, jak je uvedeno v článku 325bc.

3. Má-li alespoň jedna transakce v portfoliu alespoň jeden modelovatelný rizikový faktor, který byl přiřazen k obecné kategorii rizik „i“ v souladu s článkem 325bd, vypočtou instituce ukazatel neomezeného očekávaného deficitu pro obecnou kategorii rizikových faktorů i a zahrnou jej do vzorce pro rizikový ukazatel očekávaného deficitu podle odstavce 1 tohoto článku.

4. Odchylně od odstavce 1 může instituce snížit četnost výpočtu ukazatelů neomezeného očekávaného deficitu UES_t^i a ukazatelů částečného očekávaného deficitu $PES_t^{RS,i}$, $PES_t^{RC,i}$ a $PES_t^{FC,i}$ pro všechny obecné kategorie rizikových faktorů „i“ z denní na týdenní, jsou-li splněny obě tyto podmínky:

   a) instituce může příslušnému orgánu prokázat, že výpočet ukazatelů neomezeného očekávaného deficitu UES_t^i nepodhodnocuje tržní riziko daných pozic v obchodním portfoliu;

   b) instituce je schopna zvýšit četnost výpočtu UES_t^i, $PES_t^{RS,i}$, $PES_t^{RC,i}$ a $PES_t^{FC,i}$ z týdenní na denní, pokud to příslušný orgán vyžaduje.

Článek 325bc

Výpočty částečného očekávaného deficitu

1. Instituce vypočítávají veškeré ukazatele částečného očekávaného deficitu uvedené v čl. 325bb odst. 1 takto:

   a) denní výpočty ukazatelů částečného očekávaného deficitu;

   b) při 97,5% jednostranném intervalu spolehlivosti;

c) pro dané portfolio pozic v obchodním portfoliu vypočte instituce ukazatel částečného očekávaného deficitu v čase „t“ podle tohoto vzorce:

$$PES_t = \sqrt{(PES_t(T))^2 + \sum_{j \geq 2} \left(PES_t(T,j) \cdot \sqrt{\frac{(LH_j - LH_{j-1})}{10}} \right)^2}$$

kde:

PES_t= ukazatel částečného očekávaného deficitu v čase „t“;

j = index označující pět horizontů likvidity uvedených v prvním sloupci tabulky 1;

LH_j = délka horizontů likvidity j vyjádřená ve dnech v tabulce 1;

T = bazický časový horizont, kde T= 10 dní;

$PES_t(T)$ = ukazatel částečného očekávaného deficitu, který je stanoven použitím scénářů budoucích šoků s časovým horizontem 10 dní pouze na konkrétní soubor modelovatelných rizikových faktorů pozic v portfoliu stanovený v odstavcích 2, 3 a 4 pro každý ukazatel částečného očekávaného deficitu uvedený v čl. 325bb odst. 1.

$PES_t(T, j)$ = ukazatel částečného očekávaného deficitu, který je stanoven použitím scénářů budoucích šoků s časovým horizontem 10 dní pouze na konkrétní soubor modelovatelných rizikových faktorů pozic v portfoliu stanovený v odstavcích 2, 3 a 4 pro každý ukazatel částečného očekávaného deficitu uvedený v čl. 325bb odst. 1, jejichž efektivní horizont likvidity stanovený v souladu s čl. 325bd odst. 2 je stejný jako LH_j nebo delší.

Tabulka 1

Horizont likvidity j	Délka horizontu likvidity j (dny)
1	10
2	20
3	40
4	60
5	120

2. Pro účely výpočtu ukazatelů částečného očekávaného deficitu PES_t^{RS} a $PES_t^{RS,i}$ uvedených v čl. 325bb odst. 1 tohoto článku instituce kromě požadavků stanovených v odstavci 1 tohoto článku splní také tyto požadavky:

a) při výpočtu PES_t^{RS} instituce použije scénáře budoucích šoků pouze na podsoubor modelovatelných rizikových faktorů pozic v portfoliu, který vybrala, ke spokojenosti příslušných orgánů, tak aby byla splněna následující podmínka, přičemž jde o součet za předchozích 60 obchodních dní:

$$\frac{1}{60} \cdot \sum_{k=0}^{59} \frac{PES_{t-k}^{RC}}{PES_{t-k}^{FC}} \geq 75\ \%$$

Instituce, která již nesplňuje požadavek uvedený v prvním pododstavci tohoto písmene, o tom bezodkladně informuje příslušné orgány a aktualizuje podsoubor modelovatelných rizikových faktorů během dvou týdnů, aby byl uvedený požadavek splněn. Pokud tato instituce uvedený požadavek nesplňuje ani po dvou týdnech, vrátí se k přístupu pro výpočet kapitálových požadavků k tržnímu riziku za některé obchodní útvary stanovenému v kapitole 1a, dokud příslušným orgánům neprokáže, že požadavek stanovený v prvním pododstavci tohoto písmene splňuje;

b) při výpočtu $PES_t^{RS,i}$ instituce použije scénáře budoucích šoků pouze na podsoubor modelovatelných rizikových faktorů pozic v portfoliu, které vybrala pro účely písmene a) tohoto odstavce a které byly přiřazeny k obecné kategorii rizikových faktorů i v souladu s článkem 325bd;

c) datové vstupy použité ke stanovení scénářů budoucích šoků použitých na modelovatelné rizikové faktory podle písmen a) a b) se kalibrují na historické údaje ze souvislého dvanáctiměsíčního období finanční zátěže, jež instituce určí pro maximalizaci hodnoty PES_t^{RS}; pro účely určení tohoto zátěžového období použijí instituce období pozorování začínající nejpozději 1. ledna 2007, ke spokojenosti příslušných orgánů; a

d) datové vstupy $PES_t^{RS,i}$ se kalibrují na 12měsíční zátěžové období, které bylo institucí určeno pro účely písmene c).

3. Pro účely výpočtu ukazatelů částečného očekávaného deficitu PES_t^{RS} a $PES_t^{RS,i}$ uvedených v čl. 325bb odst. 1 instituce kromě požadavků stanovených v odstavci 1 tohoto článku splní také tyto požadavky:

a) při výpočtu PES_t^{RC} instituce použije scénáře budoucích šoků pouze na podsoubor modelovatelných rizikových faktorů pozic v portfoliu uvedený v odst. 2 písm. a);

b) při výpočtu $PES_t^{RC,i}$ instituce použije scénáře budoucích otřesů pouze na podsoubor modelovatelných rizikových faktorů pozic v portfoliu uvedený v odst. 2 písm. b);

c) datové vstupy použité ke stanovení scénářů budoucích šoků použitých na modelovatelné rizikové faktory podle písmen a) a b) tohoto odstavce se kalibrují s historickými údaji uvedenými v odst. 4 písm. c); tato data se aktualizují minimálně jednou za měsíc.

4. Pro účely výpočtu ukazatelů částečného očekávaného deficitu PES_t^{RS} a $PES_t^{RS,i}$ uvedených v čl. 325bb odst. 1 instituce kromě požadavků stanovených v odstavci 1 tohoto článku splní také tyto požadavky:

a) při výpočtu PES_t^{FC} instituce použije scénáře budoucích šoků na veškeré modelovatelné rizikové faktory pozic v portfoliu;

b) při výpočtu $PES_t^{FC,i}$ instituce použije scénáře budoucích šoků na veškeré modelovatelné rizikové faktory pozic v portfoliu, které byly přiřazeny k obecné kategorii rizikových faktorů i v souladu s článkem 325bd;

c) datové vstupy použité ke stanovení scénářů budoucích šoků použitých na modelovatelné rizikové faktory podle písmen a) a b) se kalibrují na historické údaje z předcházejícího dvanáctiměsíčního období. Dochází-li k významnému nárůstu cenové volatility u podstatného počtu modelovatelných rizikových faktorů portfolia instituce, které nejsou v podsouboru rizikových faktorů uvedeném v odst. 2 písm. a), mohou příslušné orgány požadovat, aby instituce použila historické údaje za období kratší než předchozích 12 měsíců, ale takové kratší období nesmí být kratší než předchozích šest měsíců. Příslušné orgány informují EBA o jakémkoli rozhodnutí, které od instituce vyžaduje použití historických údajů z období kratšího než 12 měsíců, a zdůvodní je.

5. Při výpočtu daného ukazatele částečného očekávaného deficitu podle čl. 325bb odst. 1 musejí instituce uchovávat hodnoty modelovatelných rizikových faktorů, u kterých se od ní podle odstavců 2, 3 a 4 tohoto článku nevyžadovalo použití scénářů budoucích šoků pro tento daný ukazatel částečného očekávaného deficitu.

Článek 325bd

Horizonty likvidity

1. Instituce přiřadí každý rizikový faktor pozic přiřazených obchodním útvarům, pro které jim bylo uděleno svolení podle čl. 325az odst. 2 nebo které se nacházejí v procesu udělování svolení, k jedné z obecných kategorií rizikových faktorů uvedených v tabulce 2 a k jedné z obecných podkategorií rizikových faktorů uvedených ve zmíněné tabulce.

2. Horizontem likvidity rizikového faktoru pozic dle odstavce 1 je horizont likvidity odpovídající obecných podkategorii rizikových faktorů, k níž byl přiřazen.

3. Odchylně od odstavce 1 tohoto článku se instituce může rozhodnout nahradit pro daný obchodní útvar horizont likvidity určité obecné podkategorie rizikových faktorů uvedené v tabulce 2 tohoto článku některým z delších horizontů likvidity uvedených v tabulce 1 článku 325bc. Pokud se instituce takto rozhodne, použije se delší horizont likvidity na všechny modelovatelné rizikové faktory pozic přiřazených tomuto obchodnímu útvaru, které byly přiřazeny k této obecné podkategorii rizikových faktorů, pro účely výpočtu ukazatelů částečného očekávaného deficitu v souladu s čl. 325bc odst. 1 písm. c).

   Instituce informuje příslušné orgány o obchodních útvarech a obecných podkategoriích rizikových faktorů, pro které se rozhodla použít zacházení uvedené v prvním pododstavci.

4. Pro účely výpočtu ukazatelů částečného očekávaného deficitu v souladu s čl. 325bc odst. 1 písm. c) se efektivní horizont likvidity daného modelovatelného rizikového faktoru dané pozice v obchodním portfoliu vypočítá takto:

$$EfektivníLH = \begin{cases} SubCatLH \text{ pokud Mat} > LH_5 \\ min\left(SubCatLH, \underset{j}{min}\{LH_j / LH_j \geq Mat\}\right) \quad \text{pokud } LH_1 \leq \text{Mat} \leq LH_5 \\ LH_1 \; pokud \text{ Mat} < LH_1 \end{cases}$$

kde:

EfektivníLH = efektivní horizont likvidity;

Mat = splatnost pozice v obchodním portfoliu;

SubCatLH = délka horizontu likvidity modelovatelného rizikového faktoru určeného v souladu s odstavcem 1; a

$\underset{j}{min}\{LH_j / LH_j \geq Mat\}$ = délka jednoho z horizontů likvidity uvedených v tabulce 1 v článku 325bc, který je nejbližším horizontem likvidity nad splatností pozice v obchodním portfoliu.

5. Měnové páry, které jsou tvořeny eurem a měnou členského státu účastnícího se ERM II, jsou zahrnuty do podkategorie nejlikvidnějších měnových párů v obecné kategorii měnového rizika v tabulce 2.

6. Instituce ověří vhodnost přiřazování uvedeného v odstavci 1 nejméně jednou za měsíc.

7. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, v nichž upřesní:

a) jak instituce přiřadí rizikové faktory pozic uvedených v odstavci 1 k obecným kategoriím a podkategoriím rizikových faktorů pro účely odstavce 1;

b) které měny tvoří podkategorii nejlikvidnějších měn v obecné kategorii úrokových rizikových faktorů v tabulce 2;

c) které měnové páry tvoří podkategorii nejlikvidnějších měnových párů v obecné kategorii měnových rizikových faktorů v tabulce 2;

d) definice malé a velké tržní kapitalizace pro účely podkategorie ceny akcií a volatility v obecné kategorii akciových rizikových faktorů v tabulce 2;

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do ... [devět měsíců ode dne vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost].

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Tabulka 2

Obecné kategorie rizikových faktorů	Obecné podkategorie rizikových faktorů	Horizonty likvidity	Délka horizontu likvidity (dny)
Úroková míra	Nejlikvidnější měny a domácí měna	1	10
	Jiné měny (kromě nejlikvidnějších měn)	2	20
	Volatilita	4	60
	Jiné typy	4	60
Úvěrové rozpětí	Ústřední vláda členského státu včetně centrálních bank	2	20
	Kryté dluhopisy vydané úvěrovými institucemi usazenými v členském státě (investiční stupeň)	2	20
	Státní dluhopisy (investiční stupeň)	2	20
	Státní dluhopisy (vysoký výnos)	3	40
	Podnikové dluhopisy (investiční stupeň)	3	40
	Podnikové dluhopisy (vysoký výnos)	4	60
	Volatilita	5	120
	Jiné typy	5	120
Akcie	Cena akcií (velká tržní kapitalizace)	1	10
	Cena akcií (malá tržní kapitalizace)	2	20
	Volatilita (velká tržní kapitalizace)	2	20
	Volatilita (malá tržní kapitalizace)	4	60
	Jiné typy	4	60

Obecné kategorie rizikových faktorů	Obecné podkategorie rizikových faktorů	Horizonty likvidity	Délka horizontu likvidity (dny)
Cizí měny	Nejlikvidnější měnové páry	1	10
	Jiné měnové páry (kromě nejlikvidnějších měnových párů)	2	20
	Volatilita	3	40
	Jiné typy	3	40
Komodity	Cena energií a cena emisí oxidu uhličitého	2	20
	Cena drahých kovů a cena neželezných kovů	2	20
	Ceny dalších komodit (kromě ceny energie a ceny emisí oxidu uhličitého, ceny drahých kovů a ceny neželezných kovů)	4	60
	Volatilita energie a volatilita emisí oxidu uhličitého	4	60
	Volatilita drahých kovů a volatilita neželezných kovů	4	60
	Volatility dalších komodit (kromě volatility energie a volatility emisí oxidu uhličitého, volatility drahých kovů a volatility neželezných kovů)	5	120
	Jiné typy	5	120

Článek 325be

Posouzení modelovatelnosti rizikových faktorů

1. Instituce posoudí modelovatelnost všech rizikových faktorů pozic přiřazených obchodním útvarům, pro které jim bylo uděleno svolení podle čl. 325az odst. 2 nebo které se nachází v procesu udělování svolení.

2. V rámci posouzení uvedeného v odstavci 1 tohoto článku vypočítají instituce kapitálové požadavky k tržnímu riziku v souladu s článkem 325bk pro rizikové faktory, které nejsou modelovatelné.

3. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, v nichž upřesní kritéria pro posuzování modelovatelnosti rizikových faktorů v souladu s odstavcem 1, jakož i četnost tohoto posuzování.

   EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do ... [devět měsíců ode dne vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost].

   Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 325bf

Regulační požadavky na zpětné testování a multiplikační faktory

1. Pro účely tohoto článku se „překročením“ rozumí jednodenní změna hodnoty portfolia všech pozic přiřazených obchodnímu útvaru, která překročí výši hodnoty v riziku pro dotyčný den, vypočítanou pomocí alternativního interního modelu instituce v souladu s těmito požadavky:

   a) výpočet hodnoty v riziku podléhá jednodennímu období držení;

   b) scénáře budoucích šoků se použijí na rizikové faktory pozic obchodního útvaru, které jsou uvedené v čl. 325bg odst. 3 a které jsou považovány za modelovatelné v souladu s článkem 325be;

   c) datové vstupy použité ke stanovení scénářů budoucích šoků použitých na modelovatelné rizikové faktory se kalibrují s historickými údaji uvedenými v čl. 325bc odst. 4 písm. c).

   d) pokud není v tomto článku uvedeno jinak, je alternativní interní model instituce založen na stejných modelovacích předpokladech, jaké jsou použity pro výpočet rizikového ukazatele očekávaného deficitu uvedeného v čl. 325ba odst. 1 písm. a).

2. Instituce počítají denní překročení na základě zpětného testování hypotetických a skutečných změn v hodnotě portfolia tvořeného všemi pozicemi přiřazenými obchodnímu útvaru.

3. Má se za to, že obchodní útvar instituce splňuje požadavky na zpětné testování, jestliže počet překročení pro daný obchodní útvar, ke kterým došlo za posledních 250 obchodních dní, nepřekračuje žádnou z těchto hodnot:

   a) 12 překročení pro výši hodnoty v riziku, vypočtenou při 99% jednostranném intervalu spolehlivosti na základě zpětného testování hypotetických změn hodnoty portfolia;

   b) 12 překročení pro výši hodnoty v riziku, vypočtenou při 99% jednostranném intervalu spolehlivosti na základě zpětného testování skutečných změn hodnoty portfolia;

   c) 30 překročení pro výši hodnoty v riziku, vypočtenou při 97,5% jednostranném intervalu spolehlivosti na základě zpětného testování hypotetických změn hodnoty portfolia;

   d) 30 překročení pro výši hodnoty v riziku, vypočtenou při 97,5% jednostranném intervalu spolehlivosti na základě zpětného testování skutečných změn hodnoty portfolia.

4. Instituce počítají denní překročení v souladu s tímto:

   a) zpětné testování hypotetických změn hodnoty portfolia je založeno na srovnání mezi hodnotou portfolia ke konci dne a jeho hodnotou na konci následujícího dne za předpokladu nezměněných pozic;

b) zpětné testování skutečných změn hodnoty portfolia je založeno na srovnání mezi hodnotou portfolia ke konci dne a jeho skutečnou hodnotou ke konci následujícího dne bez poplatků a provizí;

c) překročení se počítá za každý obchodní den, za který instituce nemůže stanovit hodnotu portfolia nebo nemůže vypočítat výši hodnoty v riziku, jak je uvedeno v odstavci 3.

5. Instituce vypočítá v souladu s odstavci 6 a 7 tohoto článku multiplikační faktor (m_c) uvedený v článku 325ba pro portfolio všech pozic přiřazených obchodním útvarům, pro které bylo uděleno svolení použít alternativní interní modely uvedené v čl. 325az odst. 2.

6. Multiplikační faktor (mc) je součtem hodnoty 1,5 a navýšení mezi 0 a 0,5 podle tabulky 3. Pro portfolio uvedené v odstavci 5 se toto navýšení vypočítá podle počtu překročení, ke kterým došlo za posledních 250 obchodních dní, což je doloženo institucí provedeným zpětným testováním výše hodnoty v riziku vypočtené podle písmene a) tohoto pododstavce. Výpočet navýšení splňuje tyto požadavky:

a) překročením je, pokud jednodenní změna hodnoty portfolia překročí výši hodnoty v riziku pro dotyčný den, vypočítanou pomocí interního modelu instituce v souladu s tímto:

i) jednodenní období držení;

ii) 99 % jednostranný interval spolehlivosti;

iii) scénáře budoucích šoků se použijí na rizikové faktory pozic obchodních útvarů, které jsou uvedené v čl. 325bg odst. 3 a které jsou považovány za modelovatelné v souladu s článkem 325be;

iv) datové vstupy použité ke stanovení scénářů budoucích šoků použitých na modelovatelné rizikové faktory se kalibrují s historickými údaji uvedenými v čl. 325bc odst. 4 písm. c);

v) pokud není v tomto článku uvedeno jinak, je interní model instituce založen na stejných modelovacích předpokladech, jaké jsou použity pro výpočet rizikového ukazatele očekávaného deficitu uvedeného v čl. 325ba odst. 1 písm. a);

b) počet překročení se rovná vyššímu z počtu překročení na základě hypotetických a skutečných změn hodnoty portfolia.

Tabulka 3

Počet překročení	Navýšení
méně než 5	0,00
5	0,20
6	0,26
7	0,33
8	0,38
9	0,42
více než 9	0,50

Za mimořádných podmínek mohou příslušné orgány omezit hodnotu navýšení na takovou, která vyplývá z překročení podle zpětného testování hypotetických změn, pokud počet překročení podle zpětného testování podle skutečných změn nevyplývá z nedostatků v interním modelu.

7. Příslušné orgány monitorují vhodnost multiplikačního faktoru uvedeného v odstavci 5 a soulad obchodních útvarů s požadavky na zpětné testování uvedenými v odstavci 3. Instituce bezodkladně informuje příslušné orgány, v každém případě nejpozději pět obchodních dní po výskytu překročení, o překročení, které je výsledkem programu zpětného testování instituce, a poskytne vysvětlení těchto překročení.

8. Odchylně od odstavců 1 a 6 tohoto článku mohou příslušné orgány svolit, aby instituce nepočítala překročení, pokud lze jednodenní změnu hodnoty jejího portfolia, která překračuje související výši hodnoty v riziku vypočtenou na základě interního modelu instituce, přičíst na vrub nemodelovatelného rizikového faktoru. Proto instituce příslušnému orgánu prokáže, že rizikový ukazatel zátěžového scénáře vypočítaný v souladu s článkem 325bk pro tento nemodelovatelný rizikový faktor je vyšší než kladný rozdíl mezi změnou hodnoty portfolia instituce a související výše hodnoty v riziku.

9. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění technických prvků, které se zahrnou do skutečných a hypotetických změn hodnoty portfolia instituce pro účely tohoto článku.

   EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do ... [devět měsíců ode dne vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost].

   Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 325bg

Požadavek na přiřazování zisků a ztrát

1. Obchodní útvar instituce splňuje požadavky na přiřazování zisků a ztrát, jestliže splňuje požadavky stanovené v tomto článku.

2. Požadavek na přiřazování zisků a ztrát zajistí, že teoretické změny hodnoty portfolia obchodního útvaru na základě modelu měření rizika instituce jsou dostatečně blízko hypotetickým změnám v hodnotě portfolia obchodního útvaru na základě modelu oceňování instituce.

3. Soulad instituce s požadavkem na přiřazování zisků a ztrát vede pro každou pozici v daném obchodním útvaru k určení přesného seznamu rizikových faktorů, které jsou považovány za vhodné pro ověření souladu instituce s požadavkem na zpětné testování stanoveným v článku 325bf.

4. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, v nichž upřesní:

   a) kritéria nezbytná pro zajištění toho, aby teoretické změny hodnoty portfolia obchodního útvaru byly dostatečně blízko hypotetickým změnám v hodnotě portfolia obchodního útvaru pro účely odstavce 2, při zohlednění vývoje v oblasti mezinárodní regulace;

   b) důsledky pro instituci, jestliže teoretické změny hodnoty portfolia obchodního útvaru nejsou dostatečně blízko hypotetickým změnám v hodnotě portfolia obchodního útvaru pro účely odstavce 2;

   c) četnost, s níž má instituce přiřazování zisků a ztrát provádět;

d) technické prvky, které se zahrnou do teoretických a hypotetických změn v hodnotě portfolia obchodního útvaru pro účely tohoto článku;

e) způsob, jímž instituce používající interní model mají agregovat celkový kapitálový požadavek k tržnímu riziku pro všechny své pozice v obchodním portfoliu a pozice v investičním portfoliu vystavené měnovému nebo komoditnímu riziku, s ohledem na důsledky uvedené v písmeni b).

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do ... [devět měsíců ode dne vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost].

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 325bh

Požadavky na měření rizika

1. Instituce, které k výpočtu kapitálových požadavků k tržnímu riziku používají interní model měření rizika, jak je uvedeno v článku 325ba, zajistí, aby tento model splňoval všechny tyto požadavky:

   a) interní model měření rizika popisuje dostatečný počet rizikových faktorů, které zahrnují minimálně rizikové faktory uvedené v kapitole 1a oddíle 3 pododdíle 1, pokud instituce neprokáže příslušným orgánům, že vynechání těchto rizikových faktorů nemá podstatný dopad na výsledky požadavku na přiřazování zisků a ztrát uvedeného v článku 325bg; instituce musí umět příslušným orgánům vysvětlit, proč integrovala určitý rizikový faktor do svého modelu oceňování, ale nikoli do svého interního modelu měření rizika;

   b) interní model měření rizika zachycuje pro opce a jiné produkty nelineárnosti a také riziko korelace a bazické riziko;

c) interní model měření rizika zahrnuje soubor rizikových faktorů odpovídajících úrokovým mírám v každé měně, ve které má instituce rozvahové nebo podrozvahové pozice citlivé na úrokové míry; instituce profiluje výnosové křivky pomocí jednoho z obecně uznávaných postupů; výnosová křivka se rozděluje do různých segmentů splatnosti, aby byly zachyceny změny volatility úrokových měr na výnosové křivce; pro významné expozice vůči úrokovému riziku v hlavních měnách a na hlavních trzích se výnosová křivka modeluje za použití minimálně šesti segmentů splatnosti a počet rizikových faktorů použitých k modelování výnosové křivky musí být úměrný povaze a složitosti obchodních strategií instituce; model musí rovněž zachycovat rizikové rozpětí ne zcela korelovaných pohybů mezi různými výnosovými křivkami nebo různými finančními nástroji téhož podkladového emitenta;

d) interní model měření rizika zahrnuje rizikové faktory pro zlato a jednotlivé cizí měny, ve kterých jsou pozice instituce denominovány; u subjektů kolektivního investování se zohlední jejich skutečné měnové pozice; instituce se mohou spolehnout na informace třetí strany o měnových pozicích subjektu kolektivního investování, je-li správnost těchto informací náležitým způsobem zajištěna; měnové pozice subjektu kolektivního investování, jež nejsou instituci známy, se izolují a zachází se s nimi podle kapitoly 1a;

e) propracovanost techniky modelování musí být úměrná významnosti aktivit instituce na akciových trzích; interní model měření rizika zahrnuje nejméně jeden samostatný rizikový faktor pro každý z akciových trhů, na kterých instituce drží významné pozice, a nejméně jeden rizikový faktor, jenž zachycuje systémové pohyby cen akcií a závislost daného rizikového faktoru ve vztahu k jednotlivým rizikovým faktorům pro každý akciový trh;

f) interní model měření rizika používá nejméně jeden samostatný rizikový faktor pro každou komoditu, ve které instituce drží významné pozice, pokud tato instituce nemá malou agregovanou pozici v komoditách ve srovnání s veškerými svými obchodními činnostmi; v takovém případě může použít samostatný rizikový faktor pro každý obecný typ komodity; pro významné expozice na komoditních trzích musí model zachycovat riziko ne zcela korelovaných pohybů mezi podobnými, nikoli však identickým komoditami, expozici vůči změnám forwardových cen vyplývajících z nesouladu splatností a dále výnos z držení mezi derivátovými a hotovostními pozicemi;

g) použité zástupné ukazatele vykazují pro skutečnou drženou pozici spolehlivé záznamy minulého vývoje, musejí být přiměřeně konzervativní a lze je používat pouze tehdy, pokud jsou dostupné údaje nedostačující, například během období zátěže uvedeného v čl. 325bc odst. 2 písm. c);

h) pro významné expozice vůči rizikům volatility v nástrojích s opčním prvkem musí interní model měření rizika zachycovat závislost implicitních hodnot volatility pro jednotlivé realizační ceny a splatnosti opcí.

2. Instituce může používat empirické korelace v rámci jednotlivých obecných kategorií rizikových faktorů a pro účely výpočtu ukazatele neomezeného očekávaného deficitu UES_t podle čl. 325bb odst. 1 mezi nimi pouze tehdy, je-li její přístup k měření těchto korelací správný, v souladu s příslušnými horizonty likvidity a řádně používaný.

3. Do ... [patnáct měsíců ode dne vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost] vydá EBA v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 obecné pokyny, v nichž upřesní kritéria pro používání datových vstupů uvedených v článku 325bc v modelu měření rizika.

Článek 325bi

Kvalitativní požadavky

1. Jakýkoli interní model měření rizika použitý pro účely této kapitoly musí být koncepčně správný, řádně vypočtený a používaný a musí být v souladu se všemi těmito kvalitativními požadavky:

   a) jakýkoli interní model měření rizika použitý pro výpočet kapitálových požadavků k tržnímu riziku je úzce začleněn do procesu každodenního řízení rizik instituce a slouží jako základ pro hlášení rizikových expozic vrcholnému vedení instituce;

   b) instituce má útvar řízení rizik, který je nezávislý na obchodních útvarech a podléhá přímo vrcholnému vedení instituce; tento útvar je odpovědný za tvorbu a používání interního modelu měření rizika; útvar provádí počáteční a průběžné validace jakéhokoli interního modelu používaného pro účely této kapitoly a současně je odpovědný za celkový proces řízení rizik; útvar denně vypracovává a analyzuje zprávy o výstupech jakéhokoli interního modelu používaného pro výpočet kapitálových požadavků k tržnímu riziku a o vhodnosti opatření, která je třeba podniknout ohledně limitů obchodování;

c) vedoucí orgán a vrcholné vedení se aktivně účastní procesu řízení rizik a denní zprávy vypracované útvarem řízení rizik jsou přezkoumávány na takové úrovni vedení, jež disponuje dostatečnou pravomocí, aby mohlo požadovat jak redukci pozic zaujatých jednotlivými obchodníky, tak i snížení celkové rizikové expozice instituce;

d) instituce mají dostatečný počet zaměstnanců s dovednostmi na úrovni odpovídající propracovanosti interních modelů měření rizika a dostatečný počet zaměstnanců schopných obchodovat, řídit rizika, provádět audity a pracovat v útvaru vypořádání obchodů (back office);

e) instituce musí mít zaveden zdokumentovaný soubor interních strategií, postupů a kontrolních mechanismů pro monitorování celkové funkčnosti veškerých interních modelů měření rizika a zajištění souladu;

f) u jakéhokoli interního modelu měření rizika, a to i modelu oceňování, musí být prokázána přijatelná přesnost v měření rizik a tyto modely se nesmí výrazně lišit od modelů, které instituce používá k internímu řízení rizik;

g) instituce často provádějí důkladné programy zátěžového testování, včetně reverzních zátěžových testů, které zahrnuje jakýkoli interní model měření rizika; výsledky těchto zátěžových testů jsou přezkoumávány vrcholným vedením minimálně jednou za měsíc a musí splňovat zásady a omezení schválená vedoucím orgánem instituce; instituce musí podniknout příslušná opatření, pokud výsledky těchto zátěžových testů vykazují nadměrné ztráty vzešlé z obchodování instituce za jistých okolností;

h) instituce musí provádět nezávislý přezkum jakéhokoli interního modelu měření rizika buď jako součást svého běžného výkonu vnitřního auditu, nebo tím, že tímto přezkumem pověří třetí stranu, a ten bude proveden ke spokojenosti příslušných orgánů.

Pro účely prvního pododstavce písm. h) se třetí stranou rozumí podnik, který institucím poskytuje auditní nebo poradenské služby a jehož personál je dostatečně kvalifikovaný v oblasti tržního rizika v obchodních činnostech.

2. Přezkum uvedený v odst. 1 písm. h) se vztahuje jak na činnosti obchodních útvarů, tak i na činnosti nezávislého útvaru řízení rizik. Instituce provede přezkum svého celkového procesu řízení rizik nejméně jednou ročně. Tento přezkum posuzuje:

a) adekvátnost dokumentace o systému a procesu řízení rizik a o organizaci útvaru řízení rizik;

b) začlenění měření rizika do každodenního řízení rizika a spolehlivost informačního systému pro vedení instituce;

c) postupy používané institucí pro schvalování modelů oceňování rizika a systémy oceňování, které používají pracovníci útvaru sjednávání obchodů (front office) a útvaru vypořádání obchodů (back office);

d) rozsah rizik zachycených modelem, přesnost a vhodnost systému měření rizika a validaci jakýchkoli podstatných změn v interním modelu měření rizika;

e) přesnost a úplnost údajů o pozicích, přesnost a přiměřenost předpokladů volatility a korelace, přesnost při oceňování a výpočtech citlivosti na riziko a přesnost a přiměřenost metod generování zástupných údajů, jsou-li dostupné údaje pro splnění požadavků stanovených v této kapitole nedostatečné;

f) ověřovací postup, kterého instituce využívá k vyhodnocování jednotnosti, časové příhodnosti, spolehlivosti a nezávislosti zdrojů údajů používaných v kterémkoli z jejích interních modelů měření rizika;

g) ověřovací postup, kterého instituce využívá k vyhodnocování požadavků na zpětné testování a požadavků na přiřazování zisků a ztrát, pomocí nichž hodnotí přesnost interních modelů měření rizika;

h) provádí-li přezkum třetí strana v souladu s odst. 1 písm. h) tohoto článku, ověření toho, že proces interní validace stanovený v článku 325bj splňuje své cíle.

3. Instituce aktualizují techniky a postupy, které používají pro jakékoli interní modely měření rizika pro účely této kapitoly, v souladu s vývojem nových technik a osvědčených postupů s ohledem na tyto interní modely měření rizika.

Článek 325bj
Interní validace

1. Instituce mají zavedeny postupy, kterými zajistí, aby jakékoli jejich interní modely měření rizika používané pro účely této kapitoly byly adekvátně validovány přiměřeně kvalifikovanými stranami nezávislými na vývojovém procesu, a tím bylo zaručeno, že takové modely jsou koncepčně správné a odpovídajícím způsobem zahrnují všechna podstatná rizika.

2. Instituce provádějí validaci uvedenou v odstavci 1 za těchto okolností:

a) zpočátku, když je interní model měření rizika vyvinut, a vždy, když jsou v něm provedeny významné změny;

b) v pravidelných intervalech a když dojde k významným strukturálním změnám na trhu nebo ke změnám ve složení portfolia, které by mohly vést k tomu, že interní model měření rizika již není adekvátní.

3. Validace jakéhokoli interního modelu měření rizika instituce se neomezuje na požadavky na zpětné testování a na přiřazování zisků a ztrát, ale zahrnuje přinejmenším tyto prvky:

a) testy ověřující, zda jsou předpoklady v interním modelu přiměřené a nepodceňují nebo nepřeceňují rizika;

b) vlastní validační testy interního modelu, včetně zpětného testování vedle regulatorních programů zpětného testování, týkající se rizik a struktury jejich portfolií;

c) využití hypotetických portfolií, aby se zajistilo, že interní model měření rizika je schopen zohlednit specifické strukturální vlastnosti, které se mohou objevit, například podstatná bazická rizika a riziko koncentrace nebo rizika související s použitím zástupných ukazatelů.

Článek 325bk

Výpočet rizikového ukazatele zátěžového scénáře

1. „Rizikovým ukazatelem zátěžového scénáře“ pro daný nemodelovatelný rizikový faktor se rozumí ztráta, která vznikla ve všech pozicích v obchodním portfoliu a v pozicích v investičním portfoliu vystavených měnovému nebo komoditnímu riziku, zahrnujícím tento nemodelovatelný rizikový faktor, je-li na tento rizikový faktor použit extrémní scénář budoucího šoku.

2. Instituce ke spokojenosti příslušných orgánů vypracují vhodné extrémní scénáře budoucího šoku pro všechny nemodelovatelné rizikové faktory.

3. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, v nichž upřesní:

   a) jak mají instituce vypracovat extrémní scénáře budoucího šoku pro nemodelovatelné rizikové faktory a jak mají tyto extrémní scénáře budoucího šoku na tyto rizikové faktory použít;

   b) regulatorní extrémní scénář budoucího šoku pro každou obecnou podkategorii rizikových faktorů uvedenou v článku 325bd v tabulce 2, který mohou instituce použít, pokud nemohou vypracovat extrémní scénář budoucího šoku v souladu s písmenem a) tohoto pododstavce, nebo jehož použití mohou příslušné orgány od instituce vyžadovat, pokud nejsou spokojeny s extrémním scénářem budoucího šoku vypracovaným touto institucí;

c) okolnosti, za kterých instituce mohou vypočítat rizikový ukazatel zátěžového scénáře pro více než jeden nemodelovatelný rizikový faktor;

d) způsob, jímž mají instituce agregovat rizikové ukazatele zátěžového scénáře všech nemodelovatelných rizikových faktorů ve svých pozicích v obchodním portfoliu v pozicích v investičním portfoliu vystavených měnovému nebo komoditnímu riziku.

Při vypracování těchto návrhů regulačních technických norem vezme EBA v úvahu požadavek, aby úroveň kapitálových požadavků k tržnímu riziku nemodelovatelného rizikového faktoru, jak je stanoveno v tomto článku, byla stejně vysoká jako úroveň kapitálových požadavků k tržnímu riziku, která by byla vypočítána podle této kapitoly, pokud by byl rizikový faktor modelovatelný.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do ... [patnáct měsíců ode dne vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost].

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Oddíl 3

Interní model rizika selhání

Článek 325bl

Působnost interního modelu rizika selhání

1. Na všechny pozice instituce, které byly přiřazeny obchodním útvarům, pro které instituce obdržela svolení podle čl. 325az odst. 2, se vztahuje kapitálový požadavek k riziku selhání, obsahují-li tyto pozice alespoň jeden rizikový faktor přiřazený v souladu s čl. 325bd odst. 1 k obecné kategorii rizikových faktorů „akcie“ nebo „úvěrové rozpětí“. Tento kapitálový požadavek, který je ve vztahu k rizikům zachyceným kapitálovými požadavky podle čl. 325ba odst. 1 dodatečný, se vypočítá pomocí interního modelu instituce pro riziko selhání. Tento model musí splňovat požadavky stanovené v tomto oddílu.

2. U každé pozice podle odstavce 1 instituce určí jednoho emitenta obchodovaných dluhových nebo akciových nástrojů souvisejících s alespoň jedním rizikovým faktorem.

Článek 325bm

Svolení používat interní model rizika selhání

1. Příslušné orgány udělí instituci svolení používat interní model rizika selhání pro výpočet kapitálových požadavků podle čl. 325ba odst. 2 pro všechny pozice v obchodním portfoliu uvedené v článku 325bl, jež jsou přiřazeny obchodnímu útvaru, pro který tento interní model rizika selhání splňuje požadavky uvedené v článcích 325bi, 325bj 325bn, 325bo a 325bp.

3. Pokud obchodní útvar instituce, kterému byla přiřazena alespoň jedna pozice v obchodním portfoliu podle článku 325bl, nesplňuje požadavky stanovené v odstavci 1 tohoto článku, vypočítají se kapitálové požadavky k tržnímu riziku všech pozic v tomto obchodním útvaru v souladu s přístupem stanoveným v kapitole 1a.

Článek 325bn

Kapitálové požadavky k riziku selhání s využitím interního modelu rizika selhání

1. Instituce vypočítají kapitálové požadavky k riziku selhání pomocí interního modelu rizika selhání pro portfolio všech pozic v obchodním portfoliu uvedených článku 325bl takto:

   a) kapitálové požadavky se rovnají výši hodnoty v riziku měřící potenciální ztráty v tržní hodnotě portfolia způsobené selháním emitentů ve vztahu k těmto pozicím s 99,9% intervalem spolehlivosti za horizont jednoho roku;

b) potenciální ztrátou uvedenou v písmeni a) se rozumí přímá nebo nepřímá ztráta v tržní hodnotě pozice způsobená selháním emitentů, která je dodatečná vzhledem k veškerým ztrátám již zohledněným v aktuálním ocenění pozice; selháním emitentů akciových pozic je pokles cen jejich akcií na nulu;

c) instituce stanoví korelace selhání mezi různými emitenty na základě koncepčně správné metodiky a pomocí objektivních historických údajů tržních úvěrových rozpětí nebo cen akcií, které pokrývají časové období alespoň 10 let, včetně zátěžového období určeného institucí v souladu s čl. 325bc odst. 2; výpočet korelací selhání mezi různými emitenty se kalibruje na časový horizont jednoho roku;

d) interní model rizika selhání vychází z předpokladu konstantní pozice po dobu jednoho roku.

2. Instituce vypočítají kapitálový požadavek k riziku selhání pomocí interního modelu rizika selhání podle odstavce 1 minimálně jednou za týden.

3. Odchylně od odst. 1 písm. a) a c) může instituce časový horizont jednoho roku případně nahradit horizontem šedesáti dnů pro účely výpočtu rizika selhání některých nebo všech akciových pozic. V takovém případě musí být výpočet korelací selhání mezi cenami akcií a pravděpodobnostmi selhání konzistentní s časovým horizontem šedesáti dnů a výpočet korelací selhání mezi cenami akcií a cenami dluhopisů musí být konzistentní s časovým horizontem jednoho roku.

Článek 325bo

Uznání zajištění v interním modelu rizika selhání

1. Instituce mohou začlenit zajištění do svého interního modelu rizika selhání a stanovit čisté pozice tam, kde se dlouhé a krátké pozice vztahují na stejný finanční nástroj.

2. Instituce mohou ve svých interních modelech rizika selhání uznat účinky zajištění nebo diverzifikace spojené s dlouhými a krátkými pozicemi zahrnujícími různé nástroje nebo různé cenné papíry vydané týmž dlužníkem i s dlouhými a krátkými pozicemi u různých emitentů pouze tím, že provedou explicitní modelování hrubých dlouhých a krátkých pozic v jednotlivých nástrojích včetně modelování bazických rizik mezi různými emitenty.

3. Instituce ve svém interním modelu rizika selhání zohlední podstatná rizika mezi zajišťovacím nástrojem a zajištěným nástrojem, která by mohla vzniknout v intervalu mezi okamžikem splatnosti zajišťovacího nástroje a horizontem jednoho roku, i možnou přítomnost významných bazických rizik v zajišťovacích strategiích plynoucích z rozdílů v druhu produktu, pořadí přednosti v kapitálové struktuře, interním či externím ratingu, době splatnosti, roku původu a jiných rozdílů. Instituce uznávají zajišťovací nástroj pouze v rozsahu, v němž jej lze zachovat i v situaci, kdy se u dlužníka zvyšuje pravděpodobnost úvěrové či jiné události.

Článek 325bp

Specifické požadavky na interní model rizika selhání

1. Interní model rizika selhání podle čl. 325bm odst. 1 musí umožňovat modelování selhání jednotlivých emitentů a také současné selhání více emitentů a musí brát v úvahu dopad těchto selhání na tržní hodnotu pozic, které jsou zahrnuty do působnosti tohoto modelu. Za tímto účelem musí být selhání každého jednotlivého emitenta modelováno pomocí dvou typů faktorů systémového rizika.

2. Interní model rizika selhání musí odrážet hospodářský cyklus, včetně závislosti mezi mírou výtěžnosti a faktory systémového rizika podle odstavce 1.

3. Interní model rizika selhání musí odrážet nelineární dopad opcí a dalších pozic s podstatným nelineárním chováním vzhledem k cenovým pohybům. Instituce rovněž řádně zohlední výši rizika modelu přítomného v oceňování a odhadování cenových rizik spojených s takovými produkty.

4. Interní model rizika selhání je založen na údajích, které jsou objektivní a aktuální.

5. Pro simulaci selhání emitentů v interním modelu rizika selhání musí odhady pravděpodobností selhání prováděné institucí splňovat tyto požadavky:

   a) minimální úroveň pravděpodobnosti selhání je 0,03 %;

   b) pravděpodobnosti selhání jsou založeny na horizontu jednoho roku, pokud není v tomto oddíle stanoveno jinak;

   c) pravděpodobnosti selhání se měří pomocí údajů o skutečných minulých selháních a extrémních poklesech v tržních cenách rovnocenných selhání, jež byly pozorovány během historického období alespoň pěti let, případně v kombinaci s aktuálními tržními cenami; pravděpodobnosti selhání nesmí být odvozeny výhradně od aktuálních tržních cen;

d) instituce, která obdržela svolení odhadovat pravděpodobnosti selhání v souladu s hlavou II kapitolou 3 oddílem 1, musí k výpočtu těchto odhadů použít metodiku tam stanovenou;

e) instituce, která neobdržela svolení odhadovat pravděpodobnosti selhání v souladu s hlavou II kapitolou 3 oddílem 1, k odhadování pravděpodobností selhání vypracuje interní metodiku nebo použije externí zdroje; v obou případech musí být odhady pravděpodobností selhání v souladu s požadavky stanovenými v tomto článku.

6. Pro simulaci selhání emitentů v interním modelu rizika selhání musí odhady ztrátovosti ze selhání prováděné institucí splňovat tyto požadavky:

a) minimální úroveň odhadu ztrátovosti ze selhání je 0 %;

b) odhady ztrátovosti ze selhání odrážejí pořadí přednosti každé pozice;

c) instituce, která obdržela svolení odhadovat ztrátovost ze selhání v souladu s hlavou II kapitolou 3 oddílem 1, musí k výpočtu těchto odhadů použít metodiku tam stanovenou;

d) instituce, která neobdržela svolení odhadovat ztrátovost ze selhání v souladu s hlavou II kapitolou 3 oddílem 1, k odhadování ztrátovosti ze selhání vypracuje interní metodiku nebo použije externí zdroje; v obou případech musí být odhady ztrátovosti ze selhání v souladu s požadavky stanovenými v tomto článku.

7. Při nezávislém přezkumu a validaci svých interních modelů používaných pro účely této kapitoly, a to i pro účely systému měření rizika, instituce:

a) ověří, zda je jejich modelovací přístup ke korelacím a cenovým změnám pro jejich portfolio vhodný, včetně volby a vah faktorů systémového rizika v modelu;

b) provedou různé zátěžové testy včetně analýz citlivosti a analýz scénářů s cílem vyhodnotit kvalitativní a kvantitativní přiměřenost interního modelu rizika selhání, zvláště pokud jde o zacházení s koncentrovanými pozicemi, a

c) uskuteční vhodnou kvantitativní validaci včetně příslušných interních standardů (benchmarks) modelování.

Testy uvedené v písmenu b) nesmí být omezeny na škálu zaznamenaných minulých událostí.

8. Interní model rizika selhání vhodným způsobem odráží koncentrace emitentů a koncentrace, které mohou za krizových podmínek vznikat v rámci kategorií produktů a napříč těmito kategoriemi.

9. Interní model rizika selhání musí být konzistentní s interními metodikami řízení rizik pro určování, měření a řízení obchodních rizik používanými v dané instituci.

10. Instituce jasně definuje zásady a postupy pro určení předpokladů selhání pro korelace mezi různými emitenty v souladu s čl. 325bn odst. 2 a preferované volby metody odhadu pravděpodobností selhání podle odst. 5 písm. e) tohoto článku a ztrátovosti ze selhání podle odst. 6 písm. d) tohoto článku.

11. Instituce musí dokumentovat své interní modely tak, aby její předpoklady ohledně korelací a dalších prvků modelovacího postupu byly pro příslušné orgány transparentní.

12. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění požadavků, které musí splňovat institucí používaná interní metodika nebo externí zdroje pro odhad pravděpodobností selhání a ztrátovosti ze selhání v souladu s odst. 5 písm. e) a odst. 6 písm. d).

    EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do ... [15 měsíců ode dne vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost].

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.“

91) v čl. 384 odst. 1 se definice EAD_i^{total} nahrazuje tímto:

„EAD_i^{total} = celková hodnota expozice úvěrového rizika protistrany „i“ (součet v rámci celé skupiny transakcí se započtením) včetně dopadu kolaterálu v souladu s metodami stanovenými v hlavě II kapitole 6 oddílech 3 až 6, v závislosti na příslušném případě, na výpočet kapitálových požadavků k úvěrovému riziku protistrany pro tuto protistranu.“

92) Článek 385 se nahrazuje tímto:

„*Článek 385*
Alternativa k metodám CVA pro výpočet kapitálových požadavků

Instituce používající metodu původní expozice podle článku 282 mohou alternativně k článku 384 pro nástroje uvedené v článku 382 a s výhradou předchozího souhlasu příslušného orgánu vynásobit výsledné objemy rizikově vážené expozice koeficientem v hodnotě 10 pro zjištění úvěrového rizika protistran u těchto expozic, namísto výpočtu kapitálových požadavků k riziku CVA.“

93) Článek 390 se nahrazuje tímto:

„*Článek 390*
Výpočet hodnoty expozice

1. Celkové expozice vůči ekonomicky spjaté skupině klientů se vypočítají jako součet expozic vůči jednotlivým klientům v této skupině.

2. Celkové expozice vůči jednotlivým klientům se vypočítají jako součet expozic obchodního portfolia a investičního portfolia.

3. Pro expozice v obchodním portfoliu instituce mohou:

   a) kompenzovat své dlouhé pozice a krátké pozice ve stejných finančních nástrojích vydaných daným klientem, přičemž se čistá pozice u každého z jednotlivých nástrojů vypočítá podle metod uvedených v části třetí hlavě IV kapitole 2;

   b) kompenzovat své dlouhé pozice a krátké pozice v různých finančních nástrojích vydaných daným klientem, ale pouze pokud má podkladový finanční nástroj krátké pozice nižší pořadí přednosti než podkladový finanční nástroj dlouhé pozice nebo pokud mají podkladové nástroje stejné pořadí přednosti.

   Pro účely písmen a) a b) mohou být finanční nástroje zařazeny do košů na základě různých stupňů přednosti s cílem stanovit relativní pořadí přednosti jednotlivých pozic.

4. Instituce vypočítají hodnoty expozice u derivátových smluv uvedených v příloze II a u smluv o úvěrových derivátech přímo uzavřených s klientem v souladu s jednou z metod stanovených v části třetí hlavě II kapitole 6 oddílech 3 až 5, v závislosti na příslušném případě. Expozice vyplývající z transakcí uvedených v článcích 378, 379 až 380 se vypočítají způsobem stanoveným v uvedených článcích.

   Při výpočtu hodnoty expozice u smluv podle prvního pododstavce, jsou-li tyto smlouvy zařazeny do obchodního portfolia, instituce rovněž dodržují zásady stanovené v článku 299.

   Odchylně od prvního pododstavce mohou instituce se svolením používat metody uvedené v části třetí hlavě II kapitole 4 oddíle 4 a v části třetí hlavě II kapitole 6 oddíle 6 používat tyto metody pro výpočet hodnoty expozice u transakcí s financováním cenných papírů.

5. Instituce k celkové expozici vůči klientovi přičtou expozici vzniklou na základě derivátových smluv uvedených v příloze II a smluv o úvěrových derivátech, pokud smlouva nebyla přímo uzavřena s tímto klientem, avšak tento klient vydal podkladový dluhový nebo akciový nástroj.

6. Expozice nezahrnují:

   a) v případě devizových operací expozice s obvyklým průběhem vypořádání do dvou obchodních dnů po zaplacení;

b) v případě koupě nebo prodeje cenných papírů expozice s obvyklým průběhem vypořádání do pěti obchodních dnů po zaplacení nebo dodání cenných papírů podle toho, k čemu dojde dřív;

c) v případě poskytování služeb převodů peněz, včetně provádění platebních služeb, clearingu a vypořádání v jakékoli měně a korespondenčního bankovnictví nebo clearingu finančních nástrojů a vypořádání transakcí a úschovy pro klienty, opožděné příjmy prostředků financování a jiné expozice vzniklé z důvodu činnosti klienta, které trvají nejdéle do následujícího pracovního dne;

d) v případě poskytování služeb převodů peněz, včetně provádění platebních služeb, clearingu a vypořádání v jakékoli měně a korespondenčního bankovnictví, expozice v horizontu jednoho dne (intra-day) vůči institucím poskytujícím tyto služby;

e) expozice odečtené od položek kmenového kapitálu tier 1 nebo položek vedlejšího kapitálu tier 1 v souladu s články 36 a 56 nebo jakýkoli jiný odpočet od těchto položek, který vede ke snížení solventnostního poměru.

7. Za účelem zjištění celkové expozice vůči klientovi nebo ekonomicky spjaté skupině klientů, pokud jde o klienty, vůči nimž má instituce expozice na základě transakcí uvedených v čl. 112 písm. m) a o) nebo na základě jiných transakcí, u nichž existuje expozice vůči podkladovým aktivům, instituce posoudí své podkladové expozice s přihlédnutím k ekonomické podstatě struktury transakce a rizikům spojeným se strukturou vlastní transakce, aby určila, zda tato struktura představuje dodatečnou expozici.

8. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, v nichž upřesní:

a) podmínky a metodiky používané k určení celkové expozice vůči klientovi nebo ekonomicky spjaté skupině klientů, pokud jde o druhy expozic uvedené v odstavci 7;

b) podmínky, za nichž struktura transakce uvedená v odstavci 7 nepředstavuje dodatečnou expozici.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 1. ledna 2014.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

9. Pro účely odstavce 5 EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění toho, jak určit expozice vzniklé na základě derivátových smluv uvedených v příloze II a smluv o úvěrových derivátech, pokud smlouva nebyla přímo uzavřena s tímto klientem, avšak slouží jako podklad dluhového nebo akciového nástroje vydaného tímto klientem, za účelem jejich začlenění do expozic vůči němu.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do ... [9 měsíců ode dne vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost].

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.“

94) V článku 391 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Pro účely prvního pododstavce může Komise formou prováděcích aktů a s výhradou přezkumného postupu uvedeného v čl. 464 odst. 2 přijmout rozhodnutí o tom, zda třetí země uplatňuje požadavky v oblasti obezřetnostního dohledu a regulace, jež jsou přinejmenším rovnocenné požadavkům uplatňovaným v Unii. “

95) Článek 392 se nahrazuje tímto:

„*Článek 392*
Definice velké expozice

Expozice instituce vůči klientovi nebo ekonomicky spjaté skupině klientů se považuje za velkou, představuje-li její hodnota alespoň 10 % kapitálu tier 1 instituce.“

96) Článek 394 se nahrazuje tímto:

„*Článek 394*
Požadavky týkající se podávání zpráv

1. Instituce podá příslušným orgánům o každé velké expozici, kterou má v držení, včetně velkých expozic vyňatých z působnosti čl. 395 odst. 1, zprávu obsahující tyto informace:

   a) určení klienta nebo ekonomicky spjaté skupiny klientů, vůči kterým má instituce velkou expozici;

   b) hodnotu expozice před případným zohledněním účinku snižování úvěrového rizika;

   c) typ majetkového nebo osobního zajištění úvěrového rizika, pokud je použito;

   d) případně hodnotu expozice po zohlednění účinku snižování úvěrového rizika vypočítanou pro účely čl. 395 odst. 1.

   Instituce, na niž se vztahuje část třetí hlava II kapitola 3, podá svým příslušným orgánům zprávu o svých 20 největších expozicích na konsolidovaném základě vyjma těch, které jsou vyňaty z působnosti čl. 395 odst. 1.

Instituce svým příslušným orgánům rovněž podá na konsolidovaném základě zprávu o expozicích s hodnotou 300 milionů EUR nebo vyšší, avšak nižší než 10 % kapitálu tier 1 instituce.

2. Kromě informací uvedených v odstavci 1 tohoto článku podá instituce příslušným orgánům, pokud jde o jejích 10 největších expozic na konsolidovaném základě vůči institucím, jakož i o jejích 10 největších expozic na konsolidovaném základě vůči subjektům stínového bankovnictví, které provádějí bankovní činnosti mimo regulační rámec, včetně velkých expozic vyňatých z působnosti čl. 395 odst. 1, zprávu obsahující tyto informace:

   a) identifikace klienta nebo ekonomicky spjaté skupiny klientů, vůči kterým má instituce velkou expozici;

   b) hodnotu expozice před případným zohledněním účinku snižování úvěrového rizika;

   c) typ majetkového nebo osobního zajištění úvěrového rizika, pokud je použito;

   d) případně hodnotu expozice po zohlednění účinku snižování úvěrového rizika vypočítanou pro účely čl. 395 odst. 1.

3. Instituce příslušným orgánům podávají zprávu obsahující informace podle odstavců 1 a 2 minimálně dvakrát ročně

4. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění kritérií určení subjektů stínového bankovnictví uvedených v odstavci 2.

Při vypracování uvedených návrhů regulačních technických norem vezme EBA v úvahu mezinárodní vývoj a mezinárodně dohodnuté standardy týkající se stínového bankovnictví a zváží, zda:

a) vztah s individuálním subjektem nebo skupinou subjektů s sebou může nést rizika pro solventnost nebo likviditu instituce;

b) subjekty, které podléhají požadavkům na solventnost či likviditu podobným těm, jež jsou uloženy tímto nařízením a směrnicí 2013/36/EU, by měly být úplně nebo částečně vyloučeny z povinnosti být předmětem podávání zpráv podle odstavce 2 ohledně subjektů stínového bankovnictví.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do ... [jeden rok ode dne vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost].

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.“

97) Článek 395 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Instituce nesmí být vystavena expozici vůči klientovi nebo ekonomicky spjaté skupině klientů, jejíž hodnota po zohlednění účinku snižování úvěrového rizika v souladu s články 399 až 403 přesahuje 25 % jejího kapitálu tier 1. Pokud je uvedený klient institucí nebo pokud ekonomicky spjatá skupina klientů zahrnuje jednu či více institucí, nesmí tato hodnota přesáhnout 25 % kapitálu tier 1 instituce nebo částku 150 milionů EUR podle toho, co je vyšší, za podmínky, že součet hodnot expozic po zohlednění účinku snižování úvěrového rizika v souladu s články 399 až 403 vůči všem ekonomicky spjatým klientům, kteří nejsou institucemi, nepřesahuje 25 % kapitálu tier 1 instituce.

Pokud je částka 150 milionů EUR vyšší než 25 % kapitálu tier 1 instituce, hodnota expozice po zohlednění účinku snižování úvěrového rizika v souladu s články 399 až 403 tohoto nařízení nesmí překročit přiměřený limit s ohledem na kapitál tier 1 instituce. Instituce stanoví tento limit v souladu se zásadami a postupy uvedenými v článku 81 směrnice 2013/36/EU s cílem řešit a kontrolovat riziko koncentrace. Tento limit nesmí překročit 100 % kapitálu tier 1 instituce.

Příslušné orgány mohou stanovit nižší limit než 150 milionů EUR a informují o tom EBA a Komisi.

Odchylně od prvního pododstavce tohoto odstavce nesmí být G-SVI vystavena expozici vůči jiné G-SVI nebo G-SVI mimo EU, pokud hodnota této expozice po zohlednění účinku snižování úvěrového rizika podle článků 399 až 403 přesahuje 15 % kapitálu tier 1 instituce. G-SVI musí tento limit splnit nejpozději do 12 měsíců ode dne, kdy byla určena jako G-SVI. Pokud je G-SVI vystavena expozici vůči jiné instituci nebo skupině, která bude určena jako G-SVI nebo G-SVI mimo EU, musí tento limit splnit nejpozději do 12 měsíců ode dne, kdy byla tato instituce nebo skupina určena jako G-SVI nebo G-SVI mimo EU.“;

b) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Limity stanovené v tomto článku lze překročit u expozic v obchodním portfoliu instituce, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

a) expozice v investičním portfoliu vůči danému klientovi nebo ekonomicky spjaté skupině klientů nepřekračuje limit stanovený v odstavci 1, přičemž tento limit je vypočítán s ohledem na kapitál tier 1, takže převýšení vzniká výlučně v obchodním portfoliu;

b) instituce splňuje dodatečný kapitálový požadavek na část expozice převyšující limit stanovený v odstavci 1 tohoto článku, který se vypočítá v souladu s články 397 a 398;

c) pokud od překročení limitů uvedených v písmeni b) uplynulo deset dnů nebo méně, nepřevýší expozice vůči danému klientovi nebo ekonomicky spjaté skupině klientů v obchodním portfoliu 500 % kapitálu tier 1 instituce;

d) jakékoli překročení limitů, které trvalo déle než deset dnů, nepřevyšuje ve svém součtu 600 % kapitálu tier 1 instituce.

Při každém překročení tohoto limitu instituce neprodleně podá příslušným orgánům zprávu o částce převýšení a jménu příslušného klienta a případně o jménu ekonomicky spjaté skupiny klientů.“

98) Článek 396 se mění takto:

a) odstavec 1 se mění takto:

i) druhý pododstavec se nahrazuje tímto:

„Pokud se použije částka 150 milionů EUR uvedená v čl. 395 odst. 1, příslušné orgány mohou v jednotlivých případech povolit překročení limitu 100 % kapitálu tier 1 dané instituce.“,

ii) doplňuje se nový pododstavec, který zní:

„Pokud ve výjimečných případech uvedených v prvním a druhém pododstavci tohoto odstavce příslušný orgán povolí instituci překročení limitu uvedeného v čl. 395 odst. 1 na dobu delší než tři měsíce, instituce způsobem uspokojivým pro příslušný orgán předloží plán včasného návratu ke splnění příslušného limitu a tento plán uskuteční ve lhůtě dohodnuté s příslušným orgánem. Příslušné orgány provádění plánu sledují a případně vyžadují rychlejší obnovení souladu.“;

b) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„3. Pro účely odstavce 1 EBA vydá v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 obecné pokyny pro upřesnění způsobu, jímž příslušné orgány mohou stanovit:

a) výjimečné případy uvedené v odstavci 1 tohoto článku;

b) časový rámec považovaný za vhodný pro obnovení souladu;

c) opatření, která mají být přijata k zajištění včasného obnovení souladu ze strany instituce.“

99) V článku 397 ve sloupci 1 tabulky 1 se pojem „použitelný kapitál“ nahrazuje pojmem „kapitál tier 1“.

100) Článek 399 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Instituce použije při výpočtu expozice techniku snižování úvěrového rizika, pokud tuto techniku použila k výpočtu kapitálových požadavků k úvěrovému riziku v souladu s částí třetí hlavou II a pokud tato technika snižování úvěrového rizika splňuje podmínky stanovené v tomto článku.

Pojem „záruka“ zahrnuje pro účely článků 400 až 403 úvěrové deriváty uznané podle části třetí hlavy II kapitoly 4 s výjimkou úvěrových dluhových cenných papírů.“;

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Techniky snižování úvěrového rizika, které jsou k dispozici pouze pro instituce uplatňující jeden z přístupů IRB, nelze použít ke snížení hodnot expozice pro účely velké expozice, s výjimkou expozic zajištěných nemovitostmi v souladu s článkem 402.“

101) Článek 400 se mění takto:

a) v odstavci 1 se první pododstavec mění takto:

i) písmeno j) se nahrazuje tímto:

„j) obchodní expozice členů clearingového systému vůči způsobilým ústředním protistranám a jejich příspěvky způsobilým ústředním protistranám do fondu pro riziko selhání;“,

ii) doplňují se nová písmena, která zní:

„l) obchodní expozice klientů ve smyslu čl. 305 odst. 2 nebo 3;

m) kapitálové investice subjektů řešících krizi nebo jejich dceřiných podniků, které samy nejsou subjekty řešícími krizi, do kapitálových nástrojů a způsobilých závazků uvedených v čl. 45f odst. 2 směrnice 2014/59/EU vydaných kterýmkoli z těchto subjektů:

i) v případě subjektů řešících krizi jinými subjekty patřícími k téže skupině řešící krizi,

ii) v případě dceřiných podniků subjektu řešícího krizi, které samy nejsou subjekty řešícími krizi, dceřinými podniky příslušného dceřiného podniku patřícími k téže skupině řešící krizi;

n) expozice vyplývající z příslibu minimální hodnoty, který splňuje všechny podmínky stanovené v čl. 132c odst. 3.“;

b) odstavec 2 se mění takto:

i) písmeno c) se nahrazuje tímto:

„c) expozice instituce, včetně účastí nebo jiných druhů kapitálových investic, vůči mateřskému podniku, vůči jiným dceřiným podnikům takového mateřského podniku nebo vůči jeho vlastním dceřiným podnikům a kvalifikovaným účastem, podléhají-li tyto podniky témuž dohledu na konsolidovaném základě jako sama instituce v souladu s tímto nařízením, směrnicí 2002/87/ES nebo s rovnocennými normami platnými ve třetí zemi; s expozicemi nesplňujícími tato kritéria se zachází jako s expozicemi vůči třetí straně, ať už jsou vyňaty z působnosti čl. 395 odst. 1 tohoto nařízení, či nikoli;“,

ii) písmeno k) se nahrazuje tímto:

„k) expozice ve formě kolaterálu nebo záruky za úvěry na obytné nemovitosti poskytnutých způsobilým poskytovatelem zajištění uvedeným v článku 201, který je klasifikován ratingem dosahujícím přinejmenším nižší z těchto hodnot:

i) stupeň úvěrové kvality 2,

ii) stupeň úvěrové kvality odpovídající ratingu ústřední vlády v cizí měně pro členský stát, v němž se nachází sídlo poskytovatele zajištění;“,

iii) doplňuje se nové písmeno, které zní:

„l) expozice ve formě záruky za státem podporované vývozní úvěry poskytnuté exportní úvěrovou agenturou, která je klasifikována ratingem dosahujícím přinejmenším nižší z těchto hodnot:

i) stupeň úvěrové kvality 2,

ii) stupeň úvěrové kvality odpovídající ratingu ústřední vlády v cizí měně pro členský stát, v němž se nachází sídlo exportní úvěrové agentury.“;

c) v odstavci 3 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Příslušné orgány informují orgán EBA o tom, zda mají v souladu s písmeny a) a b) tohoto odstavce v úmyslu využít některou z výjimek stanovených v odstavci 2; poskytnou orgánu EBA zdůvodnění použití těchto výjimek.“;

d) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„4. Pro jednu expozici není povoleno současně použít více než jednu výjimku stanovenou v odstavcích 1 a 2.“

102) Článek 401 se nahrazuje tímto:

„*Článek 401*

Výpočet účinku, jaký má použití technik snižování úvěrového rizika

1. Při výpočtu hodnoty expozic pro účely čl. 395 odst. 1 může instituce použít plně upravenou hodnotu expozice (E*) vypočítanou podle části třetí hlavy II kapitoly 4, přičemž se zohlední snižování úvěrového rizika, koeficient volatility a jakýkoli nesoulad splatností zmíněný v části třetí hlavě II kapitole 4.

2. S výjimkou institucí používajících jednoduchou metodu finančního kolaterálu použijí instituce pro účely odstavce 1 komplexní metodu finančního kolaterálu, bez ohledu na metodu použitou k výpočtu kapitálových požadavků k úvěrovému riziku.

   Odchylně od odstavce 1 mohou instituce se svolením používat metody uvedené v části třetí hlavě II kapitole 4 oddíle 4 a v části třetí hlavě II kapitole 6 oddíle 6 používat tyto metody pro výpočet hodnoty expozice u transakcí s financováním cenných papírů.

3. Při výpočtu hodnoty expozicí pro účely čl. 395 odst. 1 instituce pravidelně provádějí zátěžové testy svých koncentrací úvěrového rizika, včetně rizika ve vztahu k realizovatelné hodnotě jakéhokoli přijatého kolaterálu.

Tyto pravidelné zátěžové testy uvedené v prvním pododstavci se zaměří na rizika vyplývající z potenciálních změn tržních podmínek, které by mohly nepříznivě ovlivnit kapitálovou přiměřenost institucí, a rizika vyplývající z realizace kolaterálu v krizových podmínkách.

Provedené zátěžové testy musí být přiměřené a vhodné pro vyhodnocení takových rizik.

Instituce zahrnou do svých strategií k řešení rizika koncentrace:

a) zásady a postupy pro řešení rizik vyplývajících z nesouladu splatnosti expozic a jakéhokoli jejich úvěrového zajištění;

b) zásady a postupy související s rizikem koncentrace vyplývajícím z používání technik snižování úvěrového rizika, zejména z velkých nepřímých úvěrových expozic, například expozic vůči jedinému emitentovi cenných papírů přijatých jako kolaterál.

4. Pokud instituce použitím uznatelné techniky snižování úvěrového rizika v souladu s čl. 399 odst. 1 sníží expozici vůči klientovi, zachází způsobem stanoveným v článku 403 s částí expozice, o kterou se expozice vůči klientovi snížila, jako s expozicí vůči poskytovateli zajištění, namísto vůči klientovi.“

103) Čl. 402 odst. 1 a 2 se nahrazují tímto:

„1. Pro výpočet hodnoty expozic pro účely článku 395 mohou instituce, nezakazují-li to příslušné vnitrostátní právní předpisy, snížit hodnotu expozice nebo jakékoli části expozice plně zajištěné obytnou nemovitostí v souladu s čl. 125 odst. 1 o zastavenou výši tržní nebo zástavní hodnoty dotčené nemovitosti, avšak nejvýše o 50 % tržní hodnoty nebo 60 % zástavní hodnoty nemovitosti v členských státech, které právními předpisy určily přísná kritéria pro stanovení zástavní hodnoty nemovitosti, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

a) příslušné orgány členských států nestanovily rizikovou váhu vyšší než 35 % pro expozice nebo části expozic zajištěné obytnými nemovitostmi v souladu s čl. 124 odst. 2;

b) expozice nebo část expozice je plně zajištěna kterýmkoli z těchto způsobů zajištění:

i) jedním či více zástavními právy k obytné nemovitosti nebo

ii) obytnou nemovitostí v případě nájemních operací, kdy si pronajímatel ponechává plné vlastnictví obytné nemovitosti a nájemce dosud nevyužil svého předkupního práva;

c) jsou splněny požadavky uvedené v článku 208 a čl. 229 odst. 1.

2. Pro výpočet hodnoty expozic pro účely článku 395 může instituce, nezakazují-li to příslušné vnitrostátní právní předpisy, snížit hodnotu expozice nebo jakékoli části expozice plně zajištěné obchodní nemovitostí v souladu s čl. 126 odst. 1 o zastavenou výši tržní nebo zástavní hodnoty dotčené nemovitosti, avšak nejvýše o 50 % tržní hodnoty nebo 60 % zástavní hodnoty nemovitosti v členských státech, které právními předpisy určily přísná kritéria pro stanovení zástavní hodnoty nemovitosti, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

a) příslušné orgány členských států nestanovily rizikovou váhu vyšší než 50 % pro expozice nebo části expozic zajištěné obchodními nemovitostmi v souladu s čl. 124 odst. 2;

b) expozice je plně zajištěna kterýmkoli z těchto způsobů zajištění:

i) jedním či více zástavními právy ke kancelářím nebo jiným obchodním prostorám nebo

ii) jednou či více kancelářemi nebo jinými obchodními prostorami a expozicemi souvisejícími s transakcemi, které se týkají pronájmů nemovitostí;

c) jsou splněny požadavky uvedené v čl. 126 odst. 2 písm. a), v článku 208 a v čl. 229 odst. 1;

d) obchodní nemovitost je stavebně zcela dokončena.“

104) Článek 403 se nahrazuje tímto:

„*Článek 403*

Substituční přístup

1. Je-li expozice vůči klientovi zajištěna třetí stranou nebo je-li zajištěna kolaterálem vydaným třetí stranou, musí instituce:

   a) zacházet s částí expozice, která je zajištěna, jako s expozicí vůči ručiteli namísto vůči klientovi, pokud by byla nezajištěné expozici vůči ručiteli přidělena riziková váha stejná nebo nižší než riziková váha nezajištěné expozice vůči klientovi podle části třetí hlavy II kapitoly 2;

   b) zacházet s částí expozice zajištěné tržní hodnotou uznaného kolaterálu jako s expozicí vůči třetí straně namísto vůči klientovi, je-li expozice zajištěna kolaterálem a pokud by byla části expozice zajištěné kolaterálem přidělena riziková váha stejná nebo nižší než riziková váha nezajištěné expozice vůči klientovi podle části třetí hlavy II kapitoly 2.

   Přístup uvedený v prvním pododstavci písmene b) instituce nepoužije v případě nesouladu mezi splatností expozice a splatností zajištění.

Pro účely této části může instituce použít jak komplexní metodu finančního kolaterálu, tak zacházení stanovené v prvním pododstavci písmene b) tohoto odstavce pouze pokud je povoleno použít jak komplexní metodu finančního kolaterálu, tak jednoduchou metodu finančního kolaterálu pro účely článku 92.

2. Pokud instituce použije odst. 1 písm. a):

   a) jestliže je záruka denominována v jiné měně, než ve které je denominována expozice, vypočítá se hodnota expozice, která se považuje za krytou, v souladu s ustanoveními upravujícími nesoulad měn v případě osobního zajištění úvěrového rizika stanovenými v části třetí;

   b) postupuje se v případě jakéhokoli nesouladu mezi splatností expozice a splatností zajištění v souladu s ustanoveními upravujícími nesoulad splatností stanovenými v části třetí hlavě II kapitole 4;

   c) může uznat částečné krytí v souladu s postupem stanoveným v části třetí hlavě II kapitole 4.

3. Pro účely odst. 1 písm. b) může instituce částku uvedenou v písmeni a) tohoto odstavce nahradit částkou uvedenou v písmeni b) tohoto odstavce, pokud jsou splněny podmínky stanovené v písm. c), d) a e) tohoto odstavce:

   a) celkový objem expozice dané instituce vůči vydavateli kolaterálu z důvodu trojstranných rep zprostředkovaných trojstranným zmocněncem;

b) plná výše limitů, které má trojstranný zmocněnec uvedený v písmeni a) podle pokynu instituce uplatňovat na cenné papíry vydané vydavatelem kolaterálu uvedeným tamtéž;

c) instituce ověřila, že trojstranný zmocněnec má zavedeny vhodné záruky, které brání porušení limitů uvedených v písmeni b);

d) příslušný orgán nesdělil instituci žádné významné obavy;

e) součet výše limitu uvedeného v písmeni b) tohoto odstavce a jakýchkoli jiných expozic instituce vůči danému vydavateli kolaterálu nepřevyšuje limit stanovený v čl. 395 odst. 1.

4. EBA vydá v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 obecné pokyny, v nichž upřesní podmínky pro uplatňování zacházení podle odstavce 3 tohoto článku, včetně podmínek a četnosti určování, sledování a revize limitů uvedených v písmeni b) uvedeného odstavce.

EBA vydá tyto obecné pokyny do 31. prosince 2019.“

105) V části šesté se název hlavy I nahrazuje tímto:

„DEFINICE A POŽADAVKY NA LIKVIDITU“.

106) Článek 411 se nahrazuje tímto:

„*Článek 411*
Definice

Pro účely této části se rozumí:

1) „finančním zákazníkem“ zákazník, a to i finanční zákazník patřící do nefinanční skupiny společností, který vykonává jednu nebo více činností uvedených v příloze I směrnice 2013/36/EU jako svou hlavní činnost, nebo působí jako některý z těchto subjektů:

   a) úvěrová instituce;

   b) investiční podnik;

   c) sekuritizační jednotka pro speciální účel;

   d) subjekt kolektivního investování;

   e) neotevřený investiční program;

   f) pojišťovna;

   g) zajišťovna;

   h) finanční holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost;

i) finanční instituce;

j) složka penzijního systému ve smyslu čl. 2 bodu 10 nařízení (EU) č. 648/2012;

2) „retailovým vkladem“ závazek vůči fyzické osobě nebo malému nebo střednímu podniku, pokud by tento podnik bylo možné považovat za kategorii retailových expozic v rámci standardizovaného přístupu nebo přístupu IRB pro úvěrové riziko, nebo závazek vůči společnosti způsobilé pro zacházení stanovené v čl. 153 odst. 4, a pokud celkové vklady takového malého či středního podniku nebo takové společnosti v rámci skupiny nepřekročí 1 milion EUR;

3) „soukromou investiční společností“ podnik nebo svěřenství, jehož vlastníkem nebo skutečným majitelem je fyzická osoba nebo skupina úzce propojených fyzických osob, který nevykonává žádnou jinou obchodní, průmyslovou nebo profesní činnost a byl zřízen výhradně za účelem správy majetku vlastníka či vlastníků, včetně podpůrných činností, jako je oddělení aktiv vlastníků od podnikových aktiv, usnadnění převodu aktiv v rámci rodiny nebo zamezení rozdělení aktiv po úmrtí člena rodiny, jsou-li tyto činnosti spojeny s hlavním účelem správy majetku vlastníků;

4) „zprostředkovatelem vkladů“ fyzická osoba nebo podnik, který u úvěrových institucí uskutečňuje za poplatek vklady od třetích stran, včetně retailových vkladů a podnikových vkladů, avšak mimo vklady od finančních institucí;

5) „nezatíženými aktivy“ aktiva, na která se nevztahují žádná právní, smluvní, regulační ani jiná omezení, která by instituci bránila v jejich realizaci, prodeji, převodu, postoupení nebo obecně nakládání s těmito aktivy prostřednictvím přímého prodeje nebo repa;

6) „nepovinným přezajištěním“ jakýkoli objem aktiv, který instituce nemusí svázat s emisí krytých dluhopisů na základě právních nebo regulačních požadavků, smluvních závazků ani z důvodů tržní disciplíny, zejména pokud poskytnutá aktiva převyšují minimální právní, zákonný nebo regulační požadavek na přezajištění týkající se krytých dluhopisů podle vnitrostátních právních předpisů členského státu nebo třetí země;

7) „požadavkem krytí aktivy“ poměr aktiv k závazkům určený v souladu s vnitrostátními právními předpisy členského státu nebo třetí země pro účely úvěrového posílení ve vztahu ke krytým dluhopisům;

8) „maržovými úvěry“ kolateralizované úvěry poskytované zákazníkům za účelem přijetí obchodních pozic s využitím páky;

9) „derivátovými smlouvami“ derivátové smlouvy uvedené v příloze II a úvěrové deriváty;

10) „krizí“ náhlé nebo prudké zhoršení solventnosti nebo likvidity instituce vyvolané změnami tržních podmínek nebo idiosynkratickými faktory, v jejichž důsledku existuje významné riziko, že instituce v následujících 30 dnech nebude schopna dostát svým závazkům podle jejich splatnosti;

11) „aktivy úrovně 1“ aktiva velmi vysoké likvidity a úvěrové kvality podle čl. 416 odst. 1 druhého pododstavce;

12) „aktivy úrovně 2“ vysoké likvidity a úvěrové kvality podle čl. 416 odst. 1 druhého pododstavce tohoto nařízení; jak uvádí akt v přenesené pravomoci uvedený v čl. 460 odst. 1, aktiva úrovně 2 se dále dělí na aktiva úrovně 2A a 2B;

13) „rezervou v oblasti likvidity“ objem aktiv úrovně 1 a 2, která instituce drží v souladu aktem v přenesené pravomoci uvedeným v čl. 460 odst. 1;

14) „čistým odtokem likvidity“ částka, která je výsledkem odečtení přítoku likvidity instituce od jejího odtoku likvidity;

15) „vykazovací měnou“ měna členského státu, v němž se nachází správní ústředí instituce;

16) „faktoringem“ smluvní dohoda mezi podnikem (postupitelem) a finančním subjektem (faktorem), ve které postupitel postupuje nebo prodává své pohledávky faktorovi výměnou za to, že mu faktor poskytne ve vztahu k postupovaným pohledávkám jednu nebo více z těchto služeb:

a) úhrada procentní částky postoupených pohledávek, obvykle v krátkodobém horizontu, bez vázání finančních prostředků a bez automatického obnovování;

b) správa pohledávek, inkaso a zajištění úvěrového rizika, kdy obvykle faktor spravuje evidenci odbytu postupitele a svým jménem provádí inkaso pohledávek.

Pro účely hlavy IV se s faktoringem zachází jako s financováním obchodu.

17) „závazným úvěrovým nebo likviditním příslibem“ úvěrový nebo likviditní příslib, který je neodvolatelný nebo podmíněně odvolatelný.“

107) Článek 412 se mění takto:

a) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Instituce nezapočítávají dvojmo odtok likvidity, přítok likvidity a likvidní aktiva.

Není-li v aktu v přenesené pravomoci uvedeném v čl. 460 odst. 1 stanoveno jinak, pokud je možné určitou položku započítat do více než jedné kategorie odtoku, započítá se do té kategorie odtoku, která pro danou položku představuje největší smluvní odtok.“;

b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„4a. Akt v přenesené pravomoci uvedený v čl. 460 odst. 1 se použije na úvěrové instituce a investiční podniky uvedené v čl. 6 odst. 4.“

108) Články 413 a 414 se nahrazují tímto:

„*Článek 413*
Požadavek stabilního financování

1. Instituce zajistí, aby dlouhodobá aktiva a podrozvahové položky byly přiměřeně kryty různorodým souborem nástrojů financování stabilních za běžných i krizových podmínek.

2. Ustanovení hlavy III se použijí výlučně pro účely upřesnění povinností týkajících se podávání zpráv podle článku 415, dokud nebudou v rámci práva Unie upřesněny a zavedeny povinnosti týkající se podávání zpráv podle článku 415 pro ukazatel čistého stabilního financování stanovený v hlavě IV.

3. Ustanovení hlavy IV se použijí pro účely upřesnění požadavku stabilního financování stanoveného v odstavci 1 tohoto článku a povinností týkajících se podávání zpráv stanovených v článku 415 pro instituce.

4. Do doby, než nastane použitelnost závazných minimálních standardů pro požadavky čistého stabilního financování podle odstavce 1, mohou členské státy v oblasti požadavků stabilního financování zachovat nebo zavést vnitrostátní ustanovení.

Článek 414

Soulad s požadavky na likviditu

Pokud instituce nesplňuje požadavky stanovené v článku 412 nebo v čl. 413 odst. 1 nebo jejich nesplnění předpokládá, a to i v krizové situaci, neprodleně o této skutečnosti vyrozumí příslušné orgány a bez zbytečného odkladu jim předloží plán pro včasné obnovení souladu s požadavky stanovenými v článku 412, případně v čl. 413 odst. 1. Dokud není soulad obnoven, podává instituce do konce každého obchodního dne zprávu o položkách uvedených v hlavě III, v hlavě IV, v prováděcím aktu uvedeném v čl. 415 odst. 3 nebo 3a, případně v aktu v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1, pokud příslušný orgán nepovolí pro podávání zpráv nižší četnost nebo delší prodlevy. Příslušné orgány udělí takové povolení pouze na základě individuální situace instituce a s přihlédnutím k rozsahu a složitosti činností instituce. Provádění plánu na obnovení souladu monitorují a případně vyžadují rychlejší obnovení.“

109) Článek 415 se mění takto:

a) odstavce 1, 2 a 3 nahrazují tímto:

„1. Instituce podávají příslušným orgánům zprávy o položkách uvedených v prováděcích technických normách uvedených v odstavcích 3 nebo 3a tohoto článku, v hlavě IV a v aktu v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1 ve vykazovací měně bez ohledu na jejich skutečnou denominaci. Dokud nebudou v rámci práva Unie upřesněny a zavedeny povinnosti podávání zpráv o ukazateli čistého stabilního financování podle hlavy IV a jejich formát, podávají instituce příslušným orgánům zprávy o položkách uvedených v hlavě III ve vykazovací měně bez ohledu na jejich skutečnou denominaci.

Zprávy se podávají nejméně jednou měsíčně, pokud jde o položky uvedené v aktu v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1, a nejméně jednou za čtvrtletní, pokud jde o položky uvedené v hlavách III a IV.

2. Instituce podávají v závislosti na daném případu příslušným orgánům samostatně zprávy o položkách uvedených v prováděcích technických normách uvedených v odstavcích 3 nebo 3a tohoto článku odstavci, v hlavě III, dokud nebude v rámci práva Unie stanovena a zavedena povinnost podávat zprávy a formát podávání zpráv o ukazateli čistého stabilního financování stanoveném v hlavě IV, v hlavě IV a případně v aktu v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1 v souladu s tímto:

a) jsou-li položky denominovány v jiné měně, než je vykazovací měna, a instituce má celkové závazky v této jiné měně ve výši rovnající se nebo větší než 5 % celkových závazků instituce nebo jediné podskupiny pro účely likvidity, s vyloučením kapitálu a podrozvahových položek, ve zprávě se uvedou informace v měně, v níž jsou položky denominovány;

b) jsou-li položky denominovány v měně hostitelského členského státu, v němž má instituce významnou pobočku podle článku 51 směrnice 2013/36/EU, a tento hostitelský členský stát používá jinou měnu, než je vykazovací měna, ve zprávě se uvedou informace v měně členského státu, v němž se významná pobočka nachází;

c) jsou-li položky denominovány ve vykazovací měně a celková výše závazků v jiných měnách, než je vykazovací měna, je 5 % celkových závazků instituce nebo jediné podskupiny pro účely likvidity, s vyloučením kapitálu a podrozvahových položek, nebo více, ve zprávě se uvedou informace ve vykazovací měně.

3. EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem pro upřesnění:

a) jednotných formátů a řešení v oblasti informačních technologií spolu s pokyny, pokud jde o četnost, sledovaná období a lhůty pro zasílání zpráv. Formáty a četnost podávání zpráv jsou přiměřené povaze, rozsahu a komplexnosti jednotlivých činností institucí a zahrnují zprávy vyžadované podle odstavců 1 a 2;

b) požadavku vyžadovaného doplňkového měření sledování likvidity, které příslušným orgánům umožní získat ucelený pohled na profil rizika likvidity instituce, přiměřeně povaze, rozsahu a komplexnosti činnosti instituce.

EBA předloží Komisi tyto návrhy prováděcích technických norem pro položky uvedené v písmeně a) do 28. července 2013 a pro položky uvedené v písmeně b) do 1. ledna 2014.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.“

b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„3a. EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem, v nichž upřesní, které doplňkové měření sledování likvidity uvedené v odstavci 3 se použije pro malé a nepříliš složité instituce.

EBA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do … [jeden rok ode dne vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost].

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.“

110) Článek 416 se mění takto:

a) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. V souladu s odstavcem 1 instituce podávají zprávy o aktivech, která splňují tyto podmínky pro likvidní aktiva:

a) aktiva jsou nezatížená nebo jsou k dispozici v rámci seskupení kolaterálu, aby byla použita k získání dodatečného financování v rámci vázaných, nebo je-li dané seskupení spravováno centrální bankou, nevázaných, avšak dosud nefinancovaných úvěrových linek, které jsou instituci k dispozici;

b) aktiva nejsou vydaná samotnou institucí nebo její mateřskou institucí nebo dceřinými institucemi nebo jiným dceřiným podnikem její mateřské instituce nebo mateřské finanční holdingové společnosti;

c) účastníci trhu se obecně dohodnou na ceně aktiv, kterou lze na trhu snadno sledovat, nebo může být cena určena vzorcem, který je snadné vypočítat na základě veřejně dostupných vstupů, přičemž neplatí, že cena závisí ve značné míře na předpokladech, jako tomu je obvykle u strukturovaných nebo exotických produktů;

d) aktiva jsou kotovaná na uznané burze nebo jsou obchodovatelná přímým prodejem nebo prostřednictvím prostého repa na repo trzích. Tato kritéria se posoudí pro každý trh zvlášť.

Podmínky stanovené v prvním pododstavci písm. c) a d) se nepoužijí na aktiva uvedená v odst. 1 písm. a), e) a f).“;

b) odstavce 5 a 6 se nahrazují tímto:

„5. Akcie nebo podílové jednotky v subjektech kolektivního investování lze považovat za likvidní aktiva do absolutního objemu 500 milionů EUR, nebo ekvivalentní částky v domácí měně, v portfoliu likvidních aktiv jednotlivých institucí za předpokladu, že jsou splněny požadavky uvedené v čl. 132 odst. 3 a že subjekt kolektivního investování investuje pouze do likvidních aktiv uvedených v odstavci 1 tohoto článku, s výjimkou derivátů ke snižování úrokového, úvěrového nebo měnového rizika.

Použití nebo potenciální použití derivátových nástrojů ze strany subjektu kolektivního investování za účelem zajištění rizik povolených investic nepředstavuje překážku pro způsobilost tohoto subjektu pro zacházení podle prvního pododstavce tohoto odstavce. Není-li hodnota akcií nebo podílových jednotek v subjektu kolektivního investování pravidelně tržně oceňována třetími stranami uvedenými v čl. 418 odst. 4 písm. a) a b) a příslušný orgán nepovažuje požadavek, aby instituce vypracovala spolehlivé metodiky a postupy pro toto oceňování podle čl. 418 odst. 4, za splněný, nejsou tyto akcie nebo podíly v dotyčném subjektu kolektivního investování považovány za likvidní aktiva.

6. Pokud likvidní aktivum přestane splňovat požadavek na likvidní aktiva podle tohoto článku, může je instituce nicméně i nadále považovat za likvidní aktivum po dobu následujících 30 kalendářních dnů. Pokud přestane být likvidní aktivum v subjektu kolektivního investování způsobilé pro postup uvedený v odstavci 5, může být akcie nebo podílová jednotka v subjektu kolektivního investování přesto považována za likvidní aktivum po dobu následujících 30 dnů za předpokladu, že tato aktiva nepředstavují více než 10 % celkových aktiv tohoto subjektu kolektivního investování.“;

c) odstavec 7 se zrušuje.

111) Článek 419 se mění takto:

a) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Pokud odůvodněné potřeby likvidních aktiv s ohledem na požadavek uvedený v článku 412 převyšují dostupnost těchto likvidních aktiv v určité měně, použije se jedna nebo více z těchto odchylek:

a) odchylně od čl. 417 písm. f) může být denominace likvidních aktiv v nesouladu s měnovým rozložením odtoku likvidity po odečtení přítoku;

b) v případě měn některého členského státu nebo třetích zemí mohou být požadovaná likvidní aktiva nahrazena úvěrovými linkami centrální banky tohoto členského státu nebo třetí země, které jsou smluvně neodvolatelně vázány na následujících 30 dnů a jsou oceněny reálnými cenami, nezávisle na čerpané výši, za předpokladu, že příslušné orgány tohoto členského státu nebo příslušné třetí země učiní totéž, a za předpokladu, že tento členský stát nebo třetí země uplatňuje srovnatelné požadavky na podávání zpráv;

c) pokud je nedostatek aktiv úrovně 1, může instituce při uplatnění vyšší srážky držet dodatečná aktiva úrovně 2A a horní limity pro tato aktiva stanovené v aktu v přenesené pravomoci uvedeném v čl. 460 odst. 1 lze změnit.“;

b) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění odchylek uvedených v odstavci 2, včetně podmínek jejich uplatňování.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do ... [šest měsíců ode dne vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost].

Na Komisi je přenesena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.“

112) Článek 422 se mění takto:

a) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Clearing, služby úschovy, správy hotovosti nebo jiné srovnatelné služby uvedené v odst. 3 písm. a) a d) se vztahují pouze na dané služby v rozsahu, ve kterém jsou poskytovány v rámci zavedených vztahů, na nichž vkladatel značně závisí. Nespočívají pouze v korespondenčním bankovnictví nebo makléřských službách a instituce má důkazy o tom, že není možné, aby klient částky řádně splatné vybral v průběhu 30 dní, aniž by tím ohrozil svůj provoz.

Až do přijetí jednotné definice zavedeného operačního vztahu uvedeného v odst. 3 písm. c) instituce samy stanoví kritéria pro určení zavedeného operačního vztahu, u něhož mají důkazy o tom, že není možné, aby klient částky řádně splatné v průběhu 30 dní vybral, aniž by tím ohrozil svůj provoz, a tato kritéria oznámí příslušným orgánům. Při neexistenci jednotné definice mohou příslušné orgány poskytovat obecné pokyny, jimiž se musí instituce řídit při určování vkladů držených vkladatelem v rámci zavedeného operačního vztahu.“;

b) odstavec 8 se nahrazuje tímto:

„8. Příslušné orgány mohou na základě individuálního posouzení udělit svolení uplatňovat nižší procentní hodnotu odtoku na závazky uvedené v odstavci 7, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

a) protistranou je kterýkoli z těchto subjektů:

i) mateřská nebo dceřiná instituce příslušné instituce nebo jiný dceřiný podnik téže mateřské instituce;

ii) subjekt spojený s institucí vztahem ve smyslu čl. 22 odst. 7 směrnice 2013/34/EU;

iii) instituce spadající do stejného institucionálního systému ochrany splňujícího požadavky čl. 113 odst. 7 nebo

iv) ústřední instituce nebo člen sítě v souladu s čl. 400 odst. 2 písm. d);

b) existují důvody k očekávání nižšího odtoku v průběhu následujících 30 dnů i v případě kombinovaného idiosynkratického a krizového tržního scénáře;

c) odchylně od článku 425 protistrana uplatňuje odpovídající symetrický nebo konzervativnější přítok;

d) instituce a protistrana jsou usazeny ve stejném členském státě.“

113) V článku 423 se odstavce 2 a 3 nahrazují tímto:

„2. Instituce oznámí příslušným orgánům veškeré uzavřené smlouvy, v důsledku jejichž smluvních podmínek dochází během 30 dnů poté, co dojde k podstatnému zhoršení úvěrové kvality instituce, k odtoku likvidity nebo ke vzniku dodatečných potřeb kolaterálu. Pokud příslušné orgány považují tyto smlouvy za podstatné ve vztahu k možnému odtoku likvidity instituce, požadují, aby instituce doplnila dodatečný odtok u těchto smluv, který odpovídá dodatečným potřebám kolaterálu v důsledku podstatného zhoršení úvěrové kvality instituce, jako je snížení jejího úvěrového hodnocení o tři stupně. Instituce rozsah tohoto podstatného zhoršení pravidelně přezkoumává s ohledem na relevantní aspekty smluv, které uzavřela, a výsledek svého přezkumu oznámí příslušným orgánům.

3. Instituce doplňuje dodatečný odtok odpovídající potřebám kolaterálu, který by byl výsledkem dopadu nepříznivého tržního scénáře na derivátové transakce instituce, jestliže je podstatný.

EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem upřesňujících podmínky, za kterých lze uplatnit koncept podstatnosti, společně s metodami pro měření dodatečného odtoku.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 31. března 2014.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v druhém pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.“

114) V článku 424 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Závazná částka likviditního příslibu, který byl poskytnut sekuritizačním jednotkám pro speciální účel s cílem umožnit jim nákup jiných aktiv než cenných papírů od klientů, kteří nejsou finančními zákazníky, se vynásobí 10 %, pokud přesahuje objem aktiv nakupovaných v dané době od klientů a pokud maximální částka, kterou lze čerpat, je smluvně omezena na objem aktiv v dané době nakupovaných.“

115) V čl. 425 odst. 2 se písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) úvěry s neurčeným datem ukončení smlouvy se zohlední ve výši 20 % přítoku za předpokladu, že instituce může na základě smlouvy odstoupit a požadovat platbu v průběhu 30 dnů;“.

116) V části šesté se za článek 428 vkládá nová hlava, která zní:

„HLAVA IV
UKAZATEL ČISTÉHO STABILNÍHO FINANCOVÁNÍ

KAPITOLA 1
Ukazatel čistého stabilního financování

Článek 428a
Uplatňování na konsolidovaném základě

Pokud se ukazatel čistého stabilního financování stanovený v této hlavě uplatňuje na konsolidovaném základě v souladu s čl. 11 odst. 4, platí toto:

a) aktiva a podrozvahové položky dceřiného podniku se správním ústředím ve třetí zemi, na které se podle vnitrostátních právních předpisů uvedené třetí země, které stanoví požadavek čistého stabilního financování, vztahují vyšší faktory požadovaného stabilního financování, než jaké jsou uvedeny v kapitole 4, podléhají konsolidaci v souladu s vyššími faktory určenými vnitrostátními právními předpisy uvedené třetí země;

b) závazky a kapitál dceřiného podniku se správním ústředím ve třetí zemi, na které se podle vnitrostátních právních předpisů uvedené třetí země, které stanoví požadavek čistého stabilního financování, vztahují nižší faktory dostupného stabilního financování, než jaké jsou uvedeny v kapitole 3, podléhají konsolidaci v souladu s nižšími faktory určenými vnitrostátními právními předpisy uvedené třetí země;

c) aktiva třetí země, která splňují požadavky stanovené v aktu v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1 a která jsou držena dceřiným podnikem se správním ústředím ve třetí zemi, se nepovažují za likvidní aktiva pro konsolidované účely, pokud nesplňují podmínky pro likvidní aktiva podle vnitrostátních právních předpisů uvedené třetí země, které stanoví požadavek krytí likvidity;

d) na investiční podniky v rámci skupiny, na něž se tato hlava v souladu s čl. 6 odst. 4 nevztahuje, se vztahují články 413 a 428b na konsolidovaném základě; kromě případů uvedených v tomto písmeni se na takové investiční podniky nadále vztahuje podrobný požadavek čistého stabilního financování pro investiční podniky stanovený vnitrostátními právními předpisy.

Článek 428b

Ukazatel čistého stabilního financování

1. Požadavek čistého stabilního financování stanovený v čl. 413 odst. 1 se rovná poměru dostupného stabilního financování instituce podle kapitoly 3 vůči požadovanému stabilnímu financování instituce podle kapitoly 4 a vyjadřuje se jako procentní podíl. Instituce vypočítají svůj ukazatel čistého stabilního financování podle tohoto vzorce:

$$\frac{\text{Dostupné stabilní financování}}{\text{Požadované stabilní financování}} = \text{Ukazatel čistého stabilního financování (\%)}$$

2. Instituce udržují ukazatel čistého stabilního financování na hodnotě nejméně 100 % vypočítané ve vykazovací měně pro všechny své transakce bez ohledu na jejich skutečnou měnovou denominaci.

3. Pokud dojde kdykoli k poklesu ukazatele čistého stabilního financování instituce pod 100 % nebo lze takový pokles přiměřeně očekávat, uplatní se požadavek stanovený v článku 414. Instituce usiluje o obnovení ukazatele čistého stabilního financování na úroveň uvedenou v odstavci 2 tohoto článku. Příslušné orgány před přijetím jakýchkoli opatření dohledu posoudí důvody, proč instituce nedodržela odstavec 2 tohoto článku.

4. Instituce vypočítají a monitorují ukazatel čistého stabilního financování ve vykazovací měně pro všechny své transakce bez ohledu na jejich skutečnou měnovou denominaci a samostatně pro své transakce denominované v každé z měn, na něž se vztahuje samostatné podávání zpráv podle čl. 415 odst. 2.

5. Instituce zajistí, aby rozdělení jejich profilu financování podle měnové denominace bylo obecně v souladu s rozdělením jejich aktiv podle měny. Pokud je třeba, mohou příslušné orgány požadovat, aby instituce omezily nesoulad měn stanovením limitů týkajících se podílu požadovaného stabilního financování v konkrétní měně, který lze splnit pomocí dostupného stabilního financování denominovaného v jiné měně. Toto omezení smí být použito pouze pro měnu, na niž se vztahuje samostatné podávání zpráv podle čl. 415 odst. 2.

Při určování úrovně jakéhokoli omezení ohledně nesouladu měn, které smí být uplatněno v souladu s tímto článkem, musí příslušné orgány zohlednit přinejmenším následující:

a) zda má instituce v průběhu jednoletého horizontu ukazatele čistého stabilního financování možnost přesunout dostupné stabilní financování z jedné měny do druhé a napříč jurisdikcemi a právními subjekty v rámci své skupiny a zda má možnost provést měnové swapy a získat finanční prostředky na devizových trzích;

b) dopad nepříznivých pohybů směnných kurzů na stávající pozice, které jsou v nesouladu, a na účinnost jakýchkoli existujících zajištění v cizí měně.

Jakékoli omezení týkající se nesouladu měn uložené v souladu s tímto článkem představuje zvláštní požadavek na likviditu podle článku 105 směrnice 2013/36/EU.

KAPITOLA 2

Obecná pravidla výpočtu ukazatele čistého stabilního financování

Článek 428c

Výpočet ukazatele čistého stabilního financování

1. Pokud není v této hlavě uvedeno jinak, instituce zohledňují aktiva, závazky i podrozvahové položky v hrubé výši.

2. Pro účely výpočtu ukazatele čistého stabilního financování uplatňují instituce příslušné faktory stabilního financování stanovené v kapitolách 3 a 4 na účetní hodnotu svých aktiv, závazků a podrozvahových položek, není-li v této hlavě uvedeno jinak.

3. Instituce požadované stabilní financování a dostupné stabilní financování nezapočítávají dvakrát.

   Pokud není v této hlavě stanoveno jinak, je-li možné určitou položku zařadit do více než jedné kategorie požadovaného stabilního financování, zařadí se do té kategorie požadovaného stabilního financování, která pro danou položku znamená největší smluvní požadované stabilní financování.

Článek 428d

Derivátové smlouvy

1. Při výpočtu objemu požadovaného stabilního financování pro derivátové smlouvy podle kapitol 3 a 4 použijí instituce tento článek.

2. Aniž je dotčen čl. 428ah odst. 2, instituce zohlední reálnou hodnotu derivátových pozic na čistém základě, pokud jsou tyto pozice zahrnuty do stejné skupiny transakcí se započtením splňující požadavky stanovené v čl. 429c odst. 1. V opačném případě zohlední instituce reálnou hodnotu derivátových pozic na hrubém základě a pro účely kapitoly 4 uvedené derivátové pozice považuje za samostatnou skupinu transakcí se započtením.

3. Pro účely této hlavy se „reálnou hodnotou skupiny transakcí se započtením“ rozumí souhrn reálných hodnot všech transakcí zahrnutých do skupiny transakcí se započtením.

4. Aniž je dotčen čl. 428ah odst. 2, všechny derivátové smlouvy uvedené v příloze II bodě 2 písm. a) až e), které zahrnují úplnou výměnu jistin v tentýž den, se vypočítají na čistém základě napříč měnami, včetně výpočtu pro účely podávání zpráv v měně, na niž se vztahuje samostatné podávání zpráv podle čl. 415 odst. 2, i v případě, že tyto transakce nejsou součástí stejné skupiny transakcí se započtením, která splňuje požadavky stanovené v čl. 429c odst. 1.

5. Hotovost přijatá jako kolaterál za účelem snížení expozice derivátové pozice se považuje za kolaterál a nepovažuje se za vklady, na něž se vztahuje kapitola 3.

6. Příslušné orgány se mohou se souhlasem příslušné centrální banky rozhodnout upustit od zohlednění dopadu derivátových smluv na výpočet ukazatele čistého stabilního financování, včetně výpočtu prostřednictvím určení faktorů požadovaného stabilního financování a opravných položek a ztrát, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:

   a) uvedené smlouvy mají zbytkovou splatnost kratší než šest měsíců;

   b) protistranou je ECB nebo centrální banka členského státu;

   c) derivátové smlouvy slouží účelům měnové politiky ECB nebo centrální banky členského státu.

Pokud je tato výjimka uvedená v prvním pododstavci udělena dceřinému podniku se správním ústředím ve třetí zemi podle vnitrostátních právních předpisů uvedené třetí země, které stanoví požadavek čistého stabilního financování, zohlední se uvedená výjimka ve znění, v němž je stanovena ve vnitrostátních právních předpisech dané třetí země, pro účely konsolidace.

Článek 428e

Započtení zajištěných úvěrových transakcí a transakcí na kapitálovém trhu

Aktiva a závazky vyplývající z transakcí s financováním cenných papírů s jednou protistranou se vypočítají na čistém základě, pokud tato aktiva a závazky splňují podmínky započtení stanovené v čl. 429b odst. 4.

Článek 428f

Vzájemně závislá aktiva a závazky

1. Po předchozím schválení příslušnými orgány může instituce zacházet s určitým aktivem a určitým závazkem jako se vzájemně závislými, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:

   a) instituce plní výhradně roli přechodné jednotky, která zajišťuje přesun finančních prostředků z daného závazku do odpovídajícího závislého aktiva;

   b) jednotlivá vzájemně závislá aktiva a závazky lze jasně identifikovat a mají stejnou výši jistiny;

c) dané aktivum a závislý závazek mají v podstatě shodnou splatnost s maximálním zpožděním 20 dnů mezi splatností aktiva a splatností závazku;

d) závislý závazek byl vyžádán v souladu s právním, regulatorním nebo smluvním závazkem a není použit k financování jiných aktiv;

e) platební toky jistiny z aktiva nejsou použity k jiným účelům, než je splacení závislého závazku;

f) protistrany pro jednotlivé páry vzájemně závislých aktiv a závazků nejsou shodné.

2. Má se za to, že aktiva a závazky splňují podmínky stanovené v odstavci 1 a považují se za vzájemně závislé, jsou-li přímo spojené s těmito produkty nebo službami:

a) centralizovanými regulovanými úsporami, mají-li instituce právní povinnost převést regulované vklady do centralizovaného fondu, který je zřízen a kontrolován ústřední vládou členského státu a který poskytuje úvěry za účelem podpory cílů veřejného zájmu, a pokud k převodu vkladů do centralizovaného fondu dochází nejméně jednou za měsíc;

b) podpůrnými úvěry a úvěrovými a likviditními přísliby, které splňují kritéria stanovená v aktu v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1 pro instituce, které plní roli prostých prostředníků a nenesou žádné riziko financování;

c) krytými dluhopisy, které splňují všechny tyto podmínky:

i) jedná se o dluhopisy, které jsou uvedeny v čl. 52 odst. 4 směrnice 2009/65/ES nebo které splňují požadavky na způsobilost pro zacházení podle čl. 129 odst. 4 nebo 5 tohoto nařízení;

ii) podkladové úvěry jsou v plné výši financovány vydanými krytými dluhopisy nebo kryté dluhopisy mají pevně stanovené mechanismy prodloužení splatnosti o jeden rok nebo více až do doby splatnosti podkladových úvěrů pro případ selhání refinancování k datu splatnosti krytého dluhopisu;

d) činnostmi clearingu derivátů pro klienty, pokud instituce svým klientům neposkytuje záruky ohledně výsledků ústřední protistrany, a v důsledku toho se nevystavuje žádnému riziku financování.

3. EBA sleduje aktiva a závazky, jakož i produkty a služby, s nimiž se zachází jako se vzájemně závislými aktivy a závazky podle odstavců 1 a 2, s cílem určit, zda a do jaké míry jsou splněna kritéria vhodnosti stanovená v odstavci 1. EBA podá Komisi zprávu o výsledcích tohoto sledování a poskytne jí poradenství ohledně toho, zda by byla zapotřebí změna podmínek uvedených v odstavci 1 nebo změna seznamu produktů a služeb v odstavci 2.

Článek 428g

Vklady u institucionálních systémů ochrany a kooperativních sítí

Pokud je instituce členem institucionálního systému ochrany typu uvedeného v čl. 113 odst. 7, sítě, která splňuje podmínky pro udělení výjimky podle článku 10, nebo kooperativní sítě v členském státě, platí pro vklady na viděnou, které instituce udržuje u ústřední instituce a které vkládající instituce považuje za likvidní aktiva v souladu s aktem v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1, tyto požadavky:

a) vkládající instituce uplatní faktor požadovaného stabilního financování podle kapitoly 4 oddílu 2 v závislosti na zacházení s příslušnými vklady na viděnou jako s aktivy úrovně 1, úrovně 2A nebo úrovně 2B v souladu s aktem v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1 a v závislosti na příslušné srážce uplatněné na tyto vklady na viděnou pro účely výpočtu ukazatele krytí likvidity;

b) ústřední instituce přijímající vklad uplatní odpovídající symetrický faktor dostupného stabilního financování.

Článek 428h

Preferenční zacházení v rámci skupiny nebo institucionálního systému ochrany

1. Odchylně od kapitol 3 a 4, a neuplatňuje-li se článek 428g, mohou příslušné orgány v jednotlivých případech povolit institucím uplatnění vyššího faktoru dostupného stabilního financování nebo nižšího faktoru požadovaného stabilního financování na aktiva, závazky a závazné úvěrové nebo likviditní přísliby, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:

   a) protistrana je jedním z těchto:

      i) mateřský nebo dceřiný podnik instituce;

      ii) jiný dceřiný podnik stejného mateřského podniku;

      iii) podnik spojený s institucí vztahem ve smyslu čl. 22 odst. 7 směrnice 2013/34/EU;

      iv) člen stejného institucionálního systému ochrany uvedeného v čl. 113 odst. 7 tohoto nařízení jako instituce;

      v) ústřední subjekt nebo přidružená úvěrová instituce sítě nebo kooperativní skupiny, jak je uvedeno v článku 10 tohoto nařízení;

b) existují důvody očekávat, že závazek nebo závazný úvěrový nebo likviditní příslib přijatý institucí představuje stabilnější zdroj financování nebo že aktivum nebo závazný úvěrový nebo likviditní příslib poskytnutý institucí vyžaduje méně stabilního financování v jednoletém horizontu ukazatele čistého stabilního financování než totožný závazek, aktivum nebo závazný úvěrový nebo likviditní příslib přijatý od jiných protistran nebo poskytnutý těmito jinými protistranami;

c) protistrana uplatňuje faktor požadovaného stabilního financování, který je roven vyššímu faktoru dostupného stabilního financování nebo je vyšší, nebo uplatňuje faktor dostupného stabilního financování, který je roven nižšímu faktoru požadovaného stabilního financování nebo je nižší;

d) instituce a protistrana jsou usazeny ve stejném členském státě.

2. Pokud jsou instituce a protistrana usazeny v různých členských státech, mohou příslušné orgány od podmínky stanovené v odst. 1 písm. d) upustit, jsou-li kromě kritérií stanovených v odstavci 1 splněna tato kritéria:

a) mezi subjekty v rámci skupiny existují právně závazné smlouvy a závazky týkající se závazku, aktiva nebo závazného úvěrového nebo likviditního příslibu;

b) poskytovatel financování má nízký rizikový profil financování;

c) rizikový profil financování příjemce financování byl příslušným způsobem zohledněn v řízení rizika likvidity na straně poskytovatele financování.

Příslušné orgány se vzájemně konzultují v souladu s čl. 20 odst. 1 písm. b), aby určily, zda jsou dodatečná kritéria stanovená v tomto odstavci splněna.

KAPITOLA 3

Dostupné stabilní financování

Oddíl 1

Obecná ustanovení

Článek 428i

Výpočet objemu dostupného stabilního financování

Není-li v této kapitole uvedeno jinak, vypočítá se objem dostupného stabilního financování vynásobením účetní hodnoty různých kategorií nebo druhů závazků a kapitálu faktory dostupného stabilního financování, které se uplatňují v souladu s oddílem 2. Celkový objem dostupného stabilního financování se rovná součtu vážených objemů závazků a kapitálu.

S dluhopisy a jinými dluhovými cennými papíry, které jsou vydávány institucí, prodávány výhradně na retailovém trhu a drženy na retailovém účtu, je možné zacházet jako by náležely do příslušné kategorie retailových vkladů. Musí být stanovena omezení, aby tyto nástroje nemohly koupit a držet jiné strany než retailoví zákazníci.

Článek 428j

Zbytková splatnost závazku nebo kapitálu

1. Není-li v této kapitole uvedeno jinak, instituce zohledňují zbytkovou smluvní splatnost závazků a kapitálu s cílem určit faktory dostupného stabilního financování, které se uplatňují podle oddílu 2.

2. Při určování zbytkové splatnosti závazku nebo kapitálu instituce zohledňují existující opce. Činí tak na základě předpokladu, že protistrana uplatní kupní opce k nejbližšímu možnému datu. V případě opcí, které lze uplatnit na základě uvážení instituce, zohlední instituce a příslušné orgány reputační faktory, které mohou omezit možnost instituce neuplatnit danou opci, zejména očekávání trhu, že by instituce měly některé závazky před jejich splatností umořit.

3. Instituce zacházejí s vklady s pevnou výpovědní lhůtou podle jejich výpovědní lhůty a s termínovanými vklady podle jejich zbytkové splatnosti. Odchylně od odstavce 2 tohoto článku instituce při určování zbytkové splatnosti retailových termínovaných vkladů nepřihlíží k možnostem předčasného výběru, pokud za předčasný výběr do méně než jednoho roku musí vkladatel zaplatit významnou sankci, která je stanovena v aktu v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1.

4. Za účelem určení faktorů dostupného stabilního financování, které se uplatňují v souladu s oddílem 2, považují instituce jakoukoli část závazků se zbytkovou splatností jeden rok nebo více, která bude splatná za méně než šest měsíců, za závazek se zbytkovou splatností méně než šest měsíců a jakoukoli část těchto závazků, která bude splatná v době od šesti měsíců do méně než jednoho roku, za závazek se zbytkovou splatností od šesti měsíců do méně než jednoho roku.

Oddíl 2

Faktory dostupného stabilního financování

Článek 428k

0% faktor dostupného stabilního financování

1. Není-li v článcích 428l až 428o uvedeno jinak, uplatní se na všechny závazky bez stanovené splatnosti, včetně krátkých pozic a pozic s otevřenou splatností, 0% faktor dostupného stabilního financování, avšak s výjimkou těchto případů:

   a) odložené daňové závazky, s nimiž se zachází v souladu s nejbližším možným datem, kdy lze tyto závazky realizovat;

   b) menšinové podíly, s nimiž se zachází v souladu s termínem příslušného nástroje.

2. Na odložené daňové závazky a menšinové podíly uvedené v odstavci 1 se uplatňuje jeden z těchto faktorů:

   a) 0 %, pokud je efektivní zbytková splatnost odloženého daňového závazku nebo menšinového podílu kratší než šest měsíců;

   b) 50 %, pokud je efektivní zbytková splatnost odloženého daňového závazku nebo menšinového podílu minimálně šest měsíců, avšak méně než jeden rok;

   c) 100 %, pokud je efektivní zbytková splatnost odloženého daňového závazku nebo menšinového podílu jeden rok nebo více.

3. Na tyto závazky se uplatňuje 0% faktor dostupného stabilního financování:

   a) závazky se zúčtováním v den realizace obchodu vyplývající z nákupů finančních nástrojů, cizích měn a komodit, u kterých se očekává vypořádání v rámci běžného cyklu vypořádání nebo v období, jež je obvyklé pro příslušný typ výměny nebo typ transakcí, nebo které nebyly vypořádány, avšak jejich vypořádání se očekává;

   b) závazky kategorizované jako vzájemně závislé s aktivy podle článku 428f;

c) závazky se zbytkovou splatností méně než šest měsíců, které jsou poskytovány:

i) Evropskou centrální bankou nebo centrální bankou členského státu;

ii) centrální bankou třetí země;

iii) finančními zákazníky;

d) jakékoli další závazky a kapitálové položky nebo nástroje, které nejsou uvedeny v článcích 428l až 428o.

4. Instituce uplatňují 0% faktor dostupného stabilního financování na absolutní hodnotu rozdílu (pokud je záporný) mezi součtem reálných hodnot napříč všemi skupinami transakcí se započtením s kladnou reálnou hodnotou a součtem reálných hodnot napříč všemi skupinami transakcí se započtením se zápornou reálnou hodnotou vypočtených v souladu s článkem 428d.

Na výpočet podle prvního pododstavce se vztahují tato pravidla:

a) variační marže obdržená institucemi od jejich protistran se odečte od reálné hodnoty skupiny transakcí se započtením s kladnou reálnou hodnotou, pokud kolaterál obdržený jako variační marže splňuje podmínky pro aktiva úrovně 1 v souladu s aktem v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1, s výjimkou krytých dluhopisů mimořádně vysoké kvality uvedených ve zmíněném aktu v přenesené pravomoci, a pokud instituce mají právní nárok a provozní možnost tento kolaterál opětovně použít;

b) veškerá variační marže složená institucemi jejich protistranám se odečte od reálné hodnoty skupiny transakcí se započtením se zápornou reálnou hodnotou.

Článek 428l

50% faktor dostupného stabilního financování

Na tyto závazky se uplatňuje 50% faktor dostupného stabilního financování:

a) přijaté vklady, které splňují kritéria pro provozní vklady stanovené v aktu v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1;

b) závazky se zbytkovou splatností kratší než jeden rok, které jsou poskytovány:

i) ústřední vládou členského státu nebo třetí země;

ii) regionální vládou nebo místními orgány členského státu nebo třetí země;

iii) subjekty veřejného sektoru v členském státě nebo ve třetí zemi;

iv) mezinárodními rozvojovými bankami podle čl. 117 odst. 2 a mezinárodními organizacemi podle článku 118;

v) nefinančními podnikovými zákazníky;

vi) úvěrovými družstvy povolenými příslušným orgánem, soukromými investičními společnostmi a klienty, kteří jsou zprostředkovateli vkladů, v rozsahu, ve kterém tyto závazky nespadají pod písmeno a) tohoto odstavce;

c) závazky se zbytkovou smluvní splatností minimálně šest měsíců, avšak méně než jeden rok, které jsou poskytovány:

i) Evropskou centrální bankou nebo centrální bankou členského státu;

ii) centrální bankou třetí země;

iii) finančními zákazníky;

d) jakékoli jiné závazky se zbytkovou splatností minimálně šest měsíců, avšak méně než jeden rok, které nejsou uvedeny v článcích 428m, 428n a 428o.

Článek 428m
90% faktor dostupného stabilního financování

Na retailové vklady na viděnou, retailové vklady s pevnou výpovědní lhůtou kratší než jeden rok a retailové termínované vklady se zbytkovou splatností méně než jeden rok, které splňují příslušná kritéria pro ostatní retailové vklady stanovená v aktu v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1, se vztahuje 90% faktor dostupného stabilního financování.

Článek 428n
95% faktor dostupného stabilního financování

Na retailové vklady na viděnou, retailové vklady s pevnou výpovědní lhůtou kratší než jeden rok a retailové termínované vklady se zbytkovou splatností méně než jeden rok, které splňují příslušná kritéria pro stabilní retailové vklady stanovená v aktu v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1, se vztahuje 95% faktor dostupného stabilního financování.

Článek 428o

100% faktor dostupného stabilního financování

Na tyto závazky a kapitálové položky a nástroje se vztahuje 100% faktor dostupného stabilního financování:

a) položky kmenového kapitálu tier 1 instituce před provedením úprav vyžadovaných články 32 až 35, odpočtů podle článku 36 a uplatněním výjimek a alternativních postupů stanovených v článcích 48, 49 a 79;

b) položky vedlejšího kapitálu tier 1 instituce před odpočtem položek uvedených v článku 56 a uplatněním článku 79 na tyto položky s výjimkou všech nástrojů s výslovnými nebo vloženými opcemi, které by v případě uplatnění zkrátily efektivní zbytkovou splatnost na méně než jeden rok;

c) položky kapitálu tier 2 instituce před odpočty uvedenými v článku 66 a uplatněním článku 79, které mají zbytkovou splatnost jeden rok nebo více s výjimkou všech nástrojů s výslovnými nebo vloženými opcemi, které by v případě uplatnění zkrátily efektivní zbytkovou splatnost na méně než jeden rok;

d) jakékoli jiné kapitálové nástroje instituce se zbytkovou splatností jeden rok nebo více s výjimkou všech nástrojů s výslovnými nebo vloženými opcemi, které by v případě uplatnění zkrátily efektivní zbytkovou splatnost na méně než jeden rok;

e) jakékoli jiné zajištěné a nezajištěné výpůjčky a závazky se zbytkovou splatností jeden rok nebo více, včetně termínovaných vkladů, není-li v článcích 428k až 428n uvedeno jinak.

KAPITOLA 4

Požadované stabilní financování

Oddíl 1

Obecná ustanovení

Článek 428p

Výpočet objemu požadovaného stabilního financování

1. Není-li v této kapitole uvedeno jinak, vypočítá se objem požadovaného stabilního financování vynásobením účetní hodnoty různých kategorií nebo druhů aktiv a podrozvahových položek faktory požadovaného stabilního financování, které se uplatňují v souladu s oddílem 2. Celkový objem požadovaného stabilního financování se rovná součtu vážených objemů aktiv a podrozvahových položek.

2. Aktiva, která si instituce vypůjčily, mimo jiné v rámci transakcí s financováním cenných papírů, se z výpočtu objemu požadovaného stabilního financování vyloučí, pokud jsou tato aktiva zaúčtována v rozvaze instituce a instituce není skutečným majitelem těchto aktiv.

Na aktiva, která si instituce vypůjčily, mimo jiné v rámci transakcí s financováním cenných papírů, se vztahují faktory požadovaného stabilního financování, které se uplatňují v souladu s oddílem 2, pokud tato aktiva nejsou zaúčtována v rozvaze instituce a instituce není skutečným majitelem těchto aktiv.

3. Aktiva, která instituce zapůjčily, mimo jiné v rámci transakcí s financováním cenných papírů, a u nichž je instituce skutečným majitelem, se pro účely této kapitoly považují za zatížená aktiva a vztahují se na ně faktory požadovaného stabilního financování, které se uplatňují v souladu s oddílem 2, i když tato aktiva v rozvaze instituce nezůstávají. Jinak jsou tato aktiva z výpočtu objemu požadovaného stabilního financování vyloučena.

4. Aktivům zatíženým po zbytkovou splatnost nejméně šesti měsíců, se přidělí buď faktor požadovaného stabilního financování, který by se na ně podle oddílu 2 uplatnil, pokud by byla držena nezatížená, nebo faktor požadovaného stabilního financování, který se jinak uplatňuje na tato zatížená aktiva, podle toho, který je vyšší. Totéž platí, je-li zbytková splatnost zatížených aktiv kratší než zbytková splatnost transakce, která je zdrojem zatížení.

   Na aktiva se zbývajícím obdobím zatížení kratším než šest měsíců se vztahují faktory požadovaného stabilního financování podle oddílu 2, které by se uplatnily na stejná aktiva, pokud by byla držena nezatížená.

5. Pokud instituce znovu použije nebo znovu zastaví vypůjčené aktivum, mimo jiné v rámci transakcí s financováním cenných papírů, a toto aktivum je zaúčtováno v podrozvaze, s transakcí, na jejímž základě bylo aktivum vypůjčeno, se zachází jako se zatíženou, nemůže-li dojít splatnosti bez toho, aby instituce vypůjčené aktivum vrátila.

6. Za nezatížená se považují tato aktiva:

   a) aktiva zahrnutá v seskupení, která jsou k dispozici pro okamžité použití jako kolaterál za účelem získání dodatečného financování v rámci vázaných, nebo je-li dané seskupení spravováno centrální bankou, nevázaných, avšak dosud nefinancovaných úvěrových linek, které jsou instituci k dispozici; mezi tato aktiva patří aktiva umístěná úvěrovou institucí u ústřední instituce v rámci kooperativní sítě nebo institucionálního systému ochrany; instituce předpokládají, že aktiva v seskupení jsou zatížena v pořadí rostoucí likvidity na základě klasifikace likvidity v souladu s aktem v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1, počínaje aktivy nezpůsobilými pro likviditní rezervu;

   b) aktiva, jež instituce obdržela jako kolaterál za účelem snižování úvěrového rizika v rámci zajištěných úvěrových transakcí, zajištěných transakcí financování nebo transakcí výměny kolaterálu a jež instituce smí zcizit;

   c) aktiva spojená jako nepovinné přezajištění s emisí krytých dluhopisů.

7. V případě nestandardních, dočasných operací prováděných ECB nebo centrální bankou členského státu nebo centrální bankou třetí země za účelem naplnění jejího mandátu v období finančních obtíží na celém trhu nebo za mimořádných makroekonomických okolností lze uplatňovat snížený faktor požadovaného stabilního financování u těchto aktiv:

a) odchylně od čl. 428ad písm. f) a od čl. 428ah odst. 1 písm. a) u zatížených aktiv pro účely operací uvedených v tomto pododstavci;

b) odchylně od čl. 428ad písm. d) bodů i) a ii), od čl. 428af písm. b) a od čl. 428ag písm. c) u peněžních částek, které jsou výsledkem operací uvedených v tomto pododstavci.

Příslušné orgány po dohodě s centrální bankou, která je protistranou dané transakce, stanoví faktor požadovaného stabilního financování, který se na aktiva uvedená v prvním pododstavci písm. a) a b) uplatní. V případě zatížených aktiv podle prvního pododstavce písm. a) nesmí být faktor požadovaného stabilního financování, který se uplatní, nižší než faktor požadovaného stabilního financování, který by se podle oddílu 2 na tato aktiva uplatnil, pokud by byla držena nezatížená.

Při uplatňování sníženého faktoru požadovaného stabilního financování v souladu s druhým pododstavcem příslušné orgány pečlivě sledují dopad tohoto sníženého faktoru na pozice stabilního financování instituce a v případě nutnosti přijmou vhodná opatření dohledu.

8. S cílem zamezit dvojímu započítání vyloučí instituce aktiva spojená s kolaterálem uznaným jako variační marže složená v souladu s čl. 428k odst. 4 písm. b) a čl. 428ah odst. 2, s kolaterálem uznaným jako složená počáteční marže nebo uznaným jako příspěvek do fondu pro riziko selhání ústřední protistrany v souladu s čl. 428ag písm. a) a b) z jiných částí výpočtu objemu požadovaného stabilního financování v souladu s touto kapitolou.

9. Instituce do výpočtu objemu požadovaného stabilního financování zahrnou finanční nástroje, cizí měny a komodity, pro které byl proveden příkaz k nákupu. Z výpočtu objemu požadovaného stabilního financování vyloučí finanční nástroje, cizí měny a komodity, pro které byl proveden příkaz k prodeji, nejsou-li tyto transakce zohledněny jako deriváty nebo zajištěné transakce financování v rozvaze instituce a pokud mají být tyto transakce zohledněny v rozvaze instituce po svém vypořádání.

10. Příslušné orgány mohou určit faktory požadovaného stabilního financování, které se uplatní na podrozvahové expozice, které nejsou uvedeny v této kapitole, s cílem zajistit, aby instituce držely příslušný objem dostupného stabilního financování pro část těchto expozic, u které se očekává potřeba financování v jednoletém horizontu ukazatele čistého stabilního financování. Pro určení těchto faktorů zohlední příslušné orgány zejména podstatné poškození pověsti instituce, ke kterému by mohlo dojít v důsledku neposkytnutí tohoto financování.

Příslušné orgány podávají orgánu EBA nejméně jednou ročně zprávu o druzích podrozvahových expozic, pro které určily faktory požadovaného stabilního financování. V této zprávě také vysvětlí metodiku použitou k určení těchto faktorů.

Článek 428q

Zbytková splatnost aktiva

1. Není-li v této kapitole uvedeno jinak, zohlední instituce při určování faktorů požadovaného stabilního financování, které se uplatní na její aktiva a podrozvahové položky podle oddílu 2, zbytkovou smluvní splatnost aktiv a podrozvahových transakcí.

2. V případě aktiv oddělených v souladu s čl. 11 odst. 3 nařízení (EU) č. 648/2012 se instituce řídí podkladovou expozicí těchto aktiv. Na tato aktiva však instituce uplatní vyšší faktory požadovaného stabilního financování podle délky trvání zatížení určené příslušnými orgány, které zváží, zda může instituce těmito aktivy volně disponovat nebo je vyměňovat, a rovněž zváží délku trvání závazků vůči klientům instituce, kterých se tento požadavek na oddělení týká.

3. Při výpočtu zbytkové splatnosti aktiva zohledňují instituce opce na základě předpokladu, že emitent nebo protistrana uplatní jakoukoli opci k prodloužení splatnosti daného aktiva. V případě opcí, které lze uplatnit na základě uvážení instituce, zohlední instituce a příslušné orgány reputační faktory, které mohou omezit možnost neuplatnění opce ze strany instituce, zejména očekávání trhu a klientů, že by instituce měla splatnost některých aktiv k datu jejich splatnosti prodloužit.

4. K určení faktorů požadovaného stabilního financování, které se uplatňují v souladu s oddílem 2, se v případě umoření úvěrů se zbytkovou smluvní splatností jeden rok nebo více jakákoli část, která bude splatná za méně než šest měsíců, považuje za část se zbytkovou splatností méně než šest měsíců a jakákoli část, která bude splatná v době od šesti měsíců do méně než jednoho roku, za část se zbytkovou splatností od šesti měsíců do méně než jednoho roku.

Oddíl 2

Faktory požadovaného stabilního financování

Článek 428r

0% faktor požadovaného stabilního financování

1. Na tato aktiva se vztahuje 0% faktor požadovaného stabilního financování:

   a) nezatížená aktiva způsobilá jakožto vysoce kvalitní likvidní aktiva úrovně 1 v souladu s aktem v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1, s výjimkou krytých dluhopisů mimořádně vysoké kvality podle uvedeného aktu v přenesené pravomoci, bez ohledu na to, zda splňují provozní požadavky stanovené v uvedeném aktu v přenesené pravomoci;

   b) nezatížené akcie nebo podílové jednotky v subjektech kolektivního investování, jež jsou způsobilé pro 0% srážku při výpočtu ukazatele krytí likvidity podle aktu v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1, bez ohledu na to, zda splňují provozní požadavky a požadavky týkající se složení likviditní rezervy stanovené v uvedeném aktu v přenesené pravomoci;

   c) veškeré rezervy držené institucí u ECB nebo centrální banky členského státu nebo centrální banky třetí země, včetně povinných rezerv a přebytečných rezerv;

d) veškeré pohledávky vůči ECB nebo centrální bance členského státu nebo centrální bance třetí země se zbytkovou splatností kratší než šest měsíců;

e) pohledávky se zúčtováním v den realizace obchodu vyplývající z prodejů finančních nástrojů, cizích měn nebo komodit, u kterých se očekává vypořádání v rámci běžného cyklu vypořádání nebo v období, jež je obvyklé pro příslušný typ výměny nebo typ transakce, nebo které nebyly vypořádány, avšak jejich vypořádání se očekává;

f) aktiva kategorizovaná jako vzájemně závislá se závazky podle článku 428f;

g) splatné peněžní částky vyplývající z transakcí s financováním cenných papírů s finančními zákazníky, pokud tyto transakce mají zbytkovou splatnost méně než šest měsíců, pokud tyto splatné peněžní částky jsou zajištěny aktivy splňujícími podmínky pro aktiva úrovně 1 v souladu s aktem v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1, s výjimkou krytých dluhopisů mimořádně vysoké kvality uvedených tamtéž a pokud by instituce měla právní nárok a provozní možnost uvedená aktiva po dobu trvání transakce opětovně použít.

Uplatňuje-li se článek 428e, zohledňují instituce splatné peněžní částky podle prvního pododstavce písm. g) tohoto odstavce na čistém základě.

2. Odchylně od odst. 1 písm. c) mohou příslušné orgány po dohodě s příslušnou centrální bankou rozhodnout o uplatnění vyššího faktoru požadovaného stabilního financování na povinné rezervy, a to při zohlednění zejména rozsahu, v jakém požadavky na rezervy existují v jednoletém horizontu, a tudíž vyžadují odpovídající stabilní financování.

V případě dceřiných podniků se správním ústředím ve třetí zemi, kde se na povinné rezervy u centrální banky na základě vnitrostátních právních předpisů příslušné třetí země, které stanoví požadavek čistého stabilního financování, vztahuje vyšší faktor požadovaného stabilního financování, se pro účely konsolidace zohlední tento vyšší faktor požadovaného stabilního financování.

Článek 428s

5% faktor požadovaného stabilního financování

1. Na tato aktiva a podrozvahové položky se vztahuje 5% faktor požadovaného stabilního financování:

a) nezatížené akcie nebo podílové jednotky v subjektech kolektivního investování, jež jsou způsobilé pro 5% srážku při výpočtu ukazatele krytí likvidity v souladu s aktem v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1, bez ohledu na to, zda splňují provozní požadavky a požadavky týkající se složení likviditní rezervy podle uvedeného aktu v přenesené pravomoci;

b) splatné peněžní částky vyplývající z transakcí s financováním cenných papírů s finančními zákazníky, pokud tyto transakce mají zbytkovou splatnost kratší než šest měsíců, jiné než ty, které jsou uvedeny v čl. 428r odst. 1 písm. g);

c) nevyčerpaná část závazných úvěrových a likviditních příslibů v souladu s aktem v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1;

d) produkty související s podrozvahovým financováním obchodu podle přílohy I se zbytkovou splatností méně než šest měsíců.

Uplatňuje-li se článek 428e, zohledňují instituce splatné peněžní částky podle prvního pododstavce písm. b) tohoto odstavce na čistém základě.

2. Na všechny skupiny derivátových smluv se započtením uplatňují instituce 5% faktor požadovaného stabilního financování, a to na absolutní reálnou hodnotu příslušných skupin derivativních smluv se započtením, bez zohlednění případného poskytnutého kolaterálu, pokud mají tyto skupiny derivátových smluv se započtením zápornou reálnou hodnotu. Pro účely tohoto odstavce instituce určí reálnou hodnotu bez zohlednění případného poskytnutého kolaterálu nebo vypořádacích plateb a příjmů souvisejících se změnami v tržním ocenění těchto smluv.

Článek 428t

7% faktor požadovaného stabilního financování

Na nezatížená aktiva způsobilá jakožto kryté dluhopisy úrovně 1 mimořádně vysoké kvality v souladu s aktem v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1 se vztahuje 7% faktor požadovaného stabilního financování bez ohledu na to, zda splňují provozní požadavky a požadavky týkající se složení likviditní rezervy podle uvedeného aktu v přenesené pravomoci.

Článek 428u

7,5% faktor požadovaného stabilního financování

Na produkty související s podrozvahovým financováním obchodu podle přílohy I se zbytkovou splatností nejméně šest měsíců, avšak méně než jeden rok se vztahuje 7,5% faktor požadovaného stabilního financování.

Článek 428v

10% faktor požadovaného stabilního financování

Na tato aktiva a podrozvahové položky se vztahuje 10% faktor požadovaného stabilního financování:

a) splatné peněžní částky vyplývající z transakcí s finančními zákazníky, které mají zbytkovou splatnost kratší než šest měsíců, jiné než ty, které jsou uvedeny v čl. 428r odst. 1 písm. g) a v čl. 428s odst. 1 písm. b);

b) produkty související s rozvahovým financováním obchodu se zbytkovou splatností méně než šest měsíců;

c) produkty související s podrozvahovým financováním obchodu podle přílohy I se zbytkovou splatností jeden rok nebo více.

Článek 428w
12% faktor požadovaného stabilního financování

Na nezatížené akcie nebo podílové jednotky v subjektech kolektivního investování, jež jsou způsobilé pro 12% srážku při výpočtu ukazatele krytí likvidity v souladu s aktem v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1, se vztahuje 12% faktor požadovaného stabilního financování bez ohledu na to, zda splňují provozní požadavky a požadavky týkající se složení likviditní rezervy podle uvedeného aktu v přenesené pravomoci.

Článek 428x
15% faktor požadovaného stabilního financování

Na nezatížená aktiva způsobilá jakožto aktiva úrovně 2A v souladu s aktem v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1 se vztahuje 15% faktor požadovaného stabilního financování bez ohledu na to, zda splňují provozní požadavky a požadavky týkající se složení likviditní rezervy podle uvedeného aktu v přenesené pravomoci.

Článek 428y

20% faktor požadovaného stabilního financování

Na nezatížené akcie nebo podílové jednotky v subjektech kolektivního investování, jež jsou způsobilé pro 20% srážku při výpočtu ukazatele krytí likvidity v souladu s aktem v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1, se vztahuje 20% faktor požadovaného stabilního financování bez ohledu na to, zda splňují provozní požadavky a požadavky týkající se složení likviditní rezervy podle uvedeného aktu v přenesené pravomoci.

Článek 428z

25% faktor požadovaného stabilního financování

Na nezatížené sekuritizace úrovně 2B v souladu s aktem v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1 se vztahuje 25% faktor požadovaného stabilního financování bez ohledu na to, zda splňují provozní požadavky a požadavky týkající se složení likviditní rezervy podle uvedeného aktu v přenesené pravomoci.

Článek 428aa

30% faktor požadovaného stabilního financování

Na tato aktiva se vztahuje 30% faktor požadovaného stabilního financování:

a) nezatížené vysoce kvalitní kryté dluhopisy v souladu s aktem v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1 bez ohledu na to, zda splňují provozní požadavky a požadavky týkající se složení likviditní rezervy podle uvedeného aktu v přenesené pravomoci;

b) nezatížené akcie nebo podílové jednotky v subjektech kolektivního investování, jež jsou způsobilé pro 30% srážku při výpočtu ukazatele krytí likvidity v souladu s aktem v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1, bez ohledu na to, zda splňují provozní požadavky a požadavky týkající se složení likviditní rezervy podle uvedeného aktu v přenesené pravomoci.

Článek 428ab

35% faktor požadovaného stabilního financování

Na tato aktiva se vztahuje 35% faktor požadovaného stabilního financování:

a) nezatížené sekuritizace úrovně 2B v souladu s aktem v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1 bez ohledu na to, zda splňují provozní požadavky a požadavky týkající se složení likviditní rezervy podle uvedeného aktu v přenesené pravomoci;

b) nezatížené akcie nebo podílové jednotky v subjektech kolektivního investování, jež jsou způsobilé pro 35% srážku při výpočtu ukazatele krytí likvidity v souladu s aktem v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1, bez ohledu na to, zda splňují provozní požadavky a požadavky týkající se složení likviditní rezervy podle uvedeného aktu v přenesené pravomoci.

Článek 428ac

40% faktor požadovaného stabilního financování

Na nezatížené akcie nebo podílové jednotky v subjektech kolektivního investování, jež jsou způsobilé pro 40% srážku při výpočtu ukazatele krytí likvidity v souladu s aktem v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1, se vztahuje 40% faktor požadovaného stabilního financování bez ohledu na to, zda splňují provozní požadavky a požadavky týkající se složení likviditní rezervy podle uvedeného aktu v přenesené pravomoci.

Článek 428ad

50% faktor požadovaného stabilního financování

Na tato aktiva se vztahuje 50% faktor požadovaného stabilního financování:

a) nezatížená aktiva způsobilá jakožto aktiva úrovně 2B v souladu s aktem v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1, s výjimkou sekuritizací úrovně 2B a vysoce kvalitních krytých dluhopisů v souladu s uvedeným aktem v přenesené pravomoci, bez ohledu na to, zda splňují provozní požadavky a požadavky týkající se složení likviditní rezervy podle uvedeného aktu v přenesené pravomoci;

b) vklady držené institucí v jiné finanční instituci, které splňují kritéria týkající se provozních vkladů stanovená v aktu v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1;

c) splatné peněžní částky se zbytkovou splatností kratší než jeden rok vyplývající z transakcí s(e):

   i) ústřední vládou členského státu nebo třetí země;

ii) regionální vládou nebo místními orgány členského státu nebo třetí země;

iii) subjekty veřejného sektoru v členském státu nebo ve třetí zemi;

iv) mezinárodními rozvojovými bankami podle čl. 117 odst. 2 a mezinárodními organizacemi podle článku 118;

v) nefinančními podniky, retailovými zákazníky a malými a středními podniky;

vi) úvěrovými družstvy povolenými příslušným orgánem, soukromými investičními společnostmi a klienty, kteří jsou zprostředkovateli vkladů, v rozsahu, ve kterém tato aktiva nespadají pod písmeno b) tohoto odstavce;

d) splatné peněžní částky se zbytkovou splatností nejméně šest měsíců, avšak kratší než jeden rok vyplývající z transakcí s:

i) Evropskou centrální bankou nebo centrální bankou členského státu;

ii) centrální bankou třetí země;

iii) finančními zákazníky;

e) produkty související s rozvahovým financováním obchodu se zbytkovou splatností nejméně šest měsíců, avšak kratší než jeden rok;

f) aktiva zatížená po zbytkovou splatnost nejméně šesti měsíců, avšak méně než jeden rok, s výjimkou případů, kdy by byl těmto aktivům přidělen v souladu s články 428ae až 428ah vyšší faktor požadovaného stabilního financování, pokud by byla držena nezatížená – v tom případě se uplatní vyšší faktor požadovaného stabilního financování, který by se uplatnil na aktiva, pokud by byla držena nezatížená;

g) jakákoli jiná aktiva se zbytkovou splatností kratší než jeden rok, pokud není v článcích 428r až 428ac stanoveno jinak.

Článek 428ae

55% faktor požadovaného stabilního financování

Na nezatížené akcie nebo podílové jednotky v subjektech kolektivního investování, jež jsou způsobilé pro 55% srážku při výpočtu ukazatele krytí likvidity v souladu s aktem v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1, se vztahuje 55% faktor požadovaného stabilního financování bez ohledu na to, zda splňují provozní požadavky a požadavky týkající se složení likviditní rezervy podle uvedeného aktu v přenesené pravomoci.

Článek 428af

65% faktor požadovaného stabilního financování

Na tato aktiva se vztahuje 65% faktor požadovaného stabilního financování:

a) nezatížené úvěry zajištěné obytnými nemovitostmi nebo nezatížené úvěry na obytné nemovitosti plně zajištěné způsobilým poskytovatelem zajištění uvedeným v čl. 129 odst. 1 písm. e) se zbytkovou splatností jeden rok nebo více, pokud je těmto úvěrům v souladu s částí třetí hlavou II kapitolou 2 přidělena riziková váha 35 % nebo nižší;

b) nezatížené úvěry se zbytkovou splatností jeden rok nebo více, s výjimkou úvěrů poskytnutých finančním zákazníkům a úvěrů podle článků 428r až 428ad, pokud je těmto úvěrům v souladu s částí třetí hlavou II kapitolou 2 přidělena riziková váha 35 % nebo nižší.

Článek 428ag

85% faktor požadovaného stabilního financování

Na následující aktiva a podrozvahové položky se vztahuje 85% faktor požadovaného stabilního financování:

a) jakákoli aktiva a podrozvahové položky včetně hotovosti, složené jako počáteční marže pro derivátové smlouvy, s výjimkou případů, kdy by byl těmto aktivům přidělen vyšší faktor požadovaného stabilního financování v souladu s článkem 428ah, pokud by byla držena nezatížená – v tom případě se uplatní vyšší faktor požadovaného stabilního financování, který by se uplatnil na aktiva, pokud by byla držena nezatížená;

b) jakákoli aktiva a podrozvahové položky včetně hotovosti, poskytnutá jako příspěvek do fondu pro riziko selhání ústřední protistrany, s výjimkou případů, kdy by byl těmto aktivům přidělen vyšší faktor požadovaného stabilního financování v souladu s článkem 428ah, pokud by byla držena nezatížená – v tom případě se uplatní vyšší faktor požadovaného stabilního financování, který by se uplatnil na nezatížená aktiva;

c) nezatížené úvěry se zbytkovou splatností jeden rok nebo více, s výjimkou úvěrů poskytnutých finančním zákazníkům a úvěrů podle článků 428r až 428af, které nejsou po splatnosti více než 90 dnů a kterým je v souladu s částí třetí hlavou II kapitolou 2 přidělena riziková váha vyšší než 35 %;

d) produkty související s rozvahovým financováním obchodu se zbytkovou splatností jeden rok nebo více;

e) nezatížené cenné papíry se zbytkovou splatností jeden rok nebo více, které nejsou v selhání podle článku 178 a které nejsou způsobilé jakožto likvidní aktiva podle aktu v přenesené pravomoci uvedeného v čl. 460 odst. 1;

f) nezatížené akcie obchodované na burze, které nejsou způsobilé jakožto aktiva úrovně 2B podle aktu v přenesené pravomoci uvedeného v čl. 460 odst. 1;

g) fyzicky obchodované komodity včetně zlata, avšak s výjimkou komoditních derivátů;

h) aktiva zatížená po zbytkovou splatnost jednoho roku nebo déle v krycím portfoliu financovaném krytými dluhopisy podle čl. 52 odst. 4 směrnice 2009/65/ES nebo krytými dluhopisy, které splňují požadavky na způsobilost pro zacházení uvedené v čl. 129 odst. 4 nebo 5 tohoto nařízení.

Článek 428ah
100% faktor požadovaného stabilního financování

1. Na tato aktiva se vztahuje 100% faktor požadovaného stabilního financování:

   a) není-li v této kapitole uvedeno jinak, jakákoli aktiva zatížená po zbytkovou splatnost jednoho roku nebo déle;

b) jakákoli aktiva kromě těch uvedených v článcích 428r až 428ag, včetně úvěrů pro finanční zákazníky se zbytkovou smluvní splatností jeden rok nebo více, nevýkonných expozic, položek odečtených z kapitálu, dlouhodobých aktiv, akcií obchodovaných mimo burzu, ponechaných podílů, pojistných aktiv a cenných papírů, u nichž došlo k selhání.

2. Instituce uplatní 100% faktor požadovaného stabilního financování na rozdíl (je-li kladný) mezi součtem reálných hodnot napříč všemi skupinami transakcí se započtením s kladnou reálnou hodnotou a součtem reálných hodnot napříč všemi skupinami transakcí se započtením se zápornou reálnou hodnotou, jež byly vypočteny v souladu s článkem 428d.

Na výpočet podle prvního pododstavce se vztahují tato pravidla:

a) variační marže obdržená institucemi od jejich protistran se odečte od reálné hodnoty skupiny transakcí se započtením s kladnou reálnou hodnotou, pokud kolaterál obdržený jako variační marže splňuje podmínky pro aktiva úrovně 1 podle aktu v přenesené pravomoci uvedeného v čl. 460 odst. 1, s výjimkou krytých dluhopisů mimořádně vysoké kvality uvedených ve zmíněném aktu v přenesené pravomoci, a pokud instituce mají právní nárok a provozní možnost tento kolaterál opětovně použít;

b) veškerá variační marže složená institucemi jejich protistranám se odečte od reálné hodnoty skupiny transakcí se započtením se zápornou reálnou hodnotou.

KAPITOLA 5

Výjimka pro malé a nepříliš složité instituce

Článek 428ai

Výjimka pro malé a nepříliš složité instituce

Odchylně od kapitol 3 a 4 se malé a nepříliš složité instituce mohou s předchozím svolením svého příslušného orgánu rozhodnout vypočítat poměr dostupného stabilního financování instituce podle kapitoly 6 vůči požadovanému stabilnímu financování instituce podle kapitoly 7 a vyjádřit jej jako procentní podíl.

Příslušný orgán může vyžadovat, aby malá a nepříliš složitá instituce dodržela požadavek čistého stabilního financování založený na dostupném stabilním financování instituce podle kapitoly 3 a požadovaném stabilním financování podle kapitoly 4, pokud se domnívá, že zjednodušená metodika není pro zachycení rizik financování existujících u dané instituce dostačující.

KAPITOLA 6

Dostupné stabilní financování pro zjednodušený výpočet ukazatele čistého stabilního financování

Oddíl 1

Obecná ustanovení

Článek 428aj

Zjednodušený výpočet objemu dostupného stabilního financování

1. Není-li v této kapitole uvedeno jinak, vypočítá se objem dostupného stabilního financování vynásobením účetní hodnoty různých kategorií nebo druhů závazků a kapitálu faktory dostupného stabilního financování, které se uplatňují podle oddílu 2. Celkový objem dostupného stabilního financování se rovná součtu vážených objemů závazků a kapitálu.

2. S dluhopisy a jinými dluhovými cennými papíry, které jsou vydávány institucí, prodávány výhradně na retailovém trhu a drženy na retailovém účtu, je možné zacházet jako by náležely do příslušné kategorie retailových vkladů. Musí být stanovena omezení, aby tyto nástroje nemohly koupit a držet jiné strany než retailoví zákazníci.

Článek 428ak

Zbytková splatnost závazku nebo kapitálu

1. Není-li v této kapitole uvedeno jinak, instituce zohledňují zbytkovou smluvní splatnost závazků a kapitálu s cílem určit faktory dostupného stabilního financování, které se uplatňují podle oddílu 2.

2. Při určování zbytkové splatnosti závazku nebo kapitálu instituce zohlední existující opce. Činí tak na základě předpokladu, že protistrana uplatní kupní opce k nejbližšímu možnému datu. V případě opcí, které lze uplatnit na základě uvážení instituce, zohlední instituce a příslušné orgány reputační faktory, které mohou omezit možnost instituce neuplatnit danou opci, zejména očekávání trhu, že by instituce měly některé závazky před jejich splatností umořit.

3. Instituce zacházejí s vklady s pevnou výpovědní lhůtou podle jejich výpovědní lhůty a s termínovanými vklady podle jejich zbytkové splatnosti. Odchylně od odstavce 2 tohoto článku instituce při určování zbytkové splatnosti retailových termínovaných vkladů nepřihlíží k možnostem předčasného výběru, pokud za předčasný výběr do méně než jednoho roku musí vkladatel zaplatit významnou sankci, která je stanovena v aktu v přenesené pravomoci uvedeném v čl. 460 odst. 1.

4. .K určení faktorů dostupného stabilního financování, které se uplatňují v souladu s oddílem 2, se v případě závazků se zbytkovou splatností jeden rok nebo více jakákoli část, která bude splatná za méně než šest měsíců, považuje za část se zbytkovou splatností méně než šest měsíců a jakákoli část, která bude splatná v době od šesti měsíců do méně než jednoho roku, za část se zbytkovou splatností od šesti měsíců do méně než jednoho roku.

Oddíl 2

Faktory dostupného stabilního financování

Článek 428al

0% faktor dostupného stabilního financování

1. Není-li v tomto oddílu uvedeno jinak, uplatní se na všechny závazky bez stanovené splatnosti, včetně krátkých pozic a pozic s otevřenou splatností, 0% faktor dostupného stabilního financování, avšak s výjimkou těchto případů:

   a) odložené daňové závazky, s nimiž se zachází v souladu s nejbližším možným datem, kdy lze tyto závazky realizovat;

   b) menšinové podíly, s nimiž se zachází v souladu s termínem dotčeného nástroje.

2. Na odložené daňové závazky a menšinové podíly uvedené v odstavci 1 se uplatňuje jeden z těchto faktorů:

   a) 0 %, pokud je efektivní zbytková splatnost odloženého daňového závazku nebo menšinového podílu kratší než jeden rok;

   b) 100 %, pokud je efektivní zbytková splatnost odloženého daňového závazku nebo menšinového podílu jeden rok nebo více.

3. Na následující závazky se uplatňuje 0% faktor dostupného stabilního financování:

a) závazky se zúčtováním v den realizace obchodu vyplývající z nákupů finančních nástrojů, cizích měn a komodit, u kterých se očekává vypořádání v rámci běžného cyklu vypořádání nebo v období, jež je obvyklé pro příslušný typ výměny nebo typ transakce, nebo které nebyly vypořádány, avšak jejich vypořádání se nicméně očekává;

b) závazky kategorizované jako vzájemně závislé s aktivy podle článku 428f;

c) závazky se zbytkovou splatností kratší než jeden rok, které jsou poskytovány:

i) Evropskou centrální bankou nebo centrální bankou členského státu;

ii) centrální bankou třetí země;

iii) finančními zákazníky;

d) jakékoli další závazky a kapitálové položky nebo nástroje, které nejsou uvedeny v tomto článku a v článcích 428am až 428ap.

4. Instituce uplatňují 0% faktor dostupného stabilního financování na absolutní hodnotu rozdílu (pokud je záporný) mezi součtem reálných hodnot napříč všemi skupinami transakcí se započtením s kladnou reálnou hodnotou a součtem reálných hodnot napříč všemi skupinami transakcí se započtením se zápornou reálnou hodnotou vypočtených v souladu s článkem 428d.

Na výpočet podle prvního pododstavce se vztahují tato pravidla:

a) variační marže obdržená institucemi od jejich protistran se odečte od reálné hodnoty skupiny transakcí se započtením s kladnou reálnou hodnotou, pokud kolaterál obdržený jako variační marže splňuje podmínky pro aktiva úrovně 1 podle aktu v přenesené pravomoci uvedeného v čl. 460 odst. 1, s výjimkou krytých dluhopisů mimořádně vysoké kvality uvedených ve zmíněném aktu v přenesené pravomoci, a pokud instituce mají právní nárok a provozní možnost tento kolaterál opětovně použít;

b) veškerá variační marže složená institucemi jejich protistranám se odečte od reálné hodnoty skupiny transakcí se započtením se zápornou reálnou hodnotou.

Článek 428am

50% faktor dostupného stabilního financování

Na následující závazky se uplatňuje 50% faktor dostupného stabilního financování:

a) přijaté vklady, které splňují kritéria pro provozní vklady stanovená v aktu v přenesené pravomoci uvedeném v čl. 460 odst. 1;

b) závazky se zbytkovou splatností kratší než jeden rok, které jsou poskytovány:

i) ústřední vládou členského státu nebo třetí země;

ii) regionální vládou nebo místními orgány členského státu nebo třetí země;

iii) subjekty veřejného sektoru v členském státu nebo ve třetí zemi;

iv) mezinárodními rozvojovými bankami podle čl. 117 odst. 2 a mezinárodními organizacemi podle článku 118;

v) nefinančními podnikovými zákazníky;

vi) úvěrovými sdruženími povolenými příslušným orgánem, soukromými investičními společnostmi a klienty, kteří jsou zprostředkovateli vkladů, s výjimkou přijatých vkladů, které splňují kritéria pro provozní vklady stanovená v aktu v přenesené pravomoci uvedeném v čl. 460 odst. 1.

Článek 428an
90% faktor dostupného stabilního financování

Na retailové vklady na viděnou, retailové vklady s pevnou výpovědní lhůtou kratší než jeden rok a retailové termínované vklady se zbytkovou splatností méně než jeden rok, které splňují příslušná kritéria pro ostatní retailové vklady stanovená v aktu v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1, se vztahuje 90% faktor dostupného stabilního financování.

Článek 428ao

95% faktor dostupného stabilního financování

Na retailové vklady na viděnou, retailové vklady s pevnou výpovědní lhůtou kratší než jeden rok a retailové termínované vklady se zbytkovou splatností méně než jeden rok, které splňují příslušná kritéria pro stabilní retailové vklady stanovená v aktu v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1, se vztahuje 95% faktor dostupného stabilního financování.

Článek 428ap

100% faktor dostupného stabilního financování

Na tyto závazky a kapitálové položky a nástroje se vztahuje 100% faktor dostupného stabilního financování:

a) položky kmenového kapitálu tier 1 instituce před provedením úprav vyžadovaných články 32 až 35, odpočtů podle článku 36 a uplatněním výjimek a alternativních postupů stanovených v článcích 48, 49 a 79;

b) položky vedlejšího kapitálu tier 1 instituce před odpočtem položek uvedených v článku 56 a uplatněním článku 79 na tyto položky s výjimkou všech nástrojů s výslovnými nebo vloženými opcemi, které by v případě uplatnění zkrátily efektivní zbytkovou splatnost na méně než jeden rok;

c) položky kapitálu tier 2 instituce před odpočty uvedenými v článku 66 a uplatněním článku 79, které mají zbytkovou splatnost jeden rok nebo více s výjimkou všech nástrojů s výslovnými nebo vloženými opcemi, které by v případě uplatnění zkrátily efektivní zbytkovou splatnost na méně než jeden rok;

d) jakékoli jiné kapitálové nástroje instituce se zbytkovou splatností jeden rok nebo více s výjimkou všech nástrojů s výslovnými nebo vloženými opcemi, které by v případě uplatnění zkrátily efektivní zbytkovou splatnost na méně než jeden rok;

e) jakékoli jiné zajištěné a nezajištěné výpůjčky a závazky se zbytkovou splatností jeden rok nebo více, včetně termínovaných vkladů, není-li v článcích 428al až 428ao uvedeno jinak.

KAPITOLA 7

Požadované stabilní financování pro zjednodušený výpočet ukazatele čistého stabilního financování

Oddíl 1

Obecná ustanovení

Článek 428aq

Zjednodušený výpočet objemu požadovaného stabilního financování

1. Není-li v této kapitole uvedeno jinak, vypočítá se objem požadovaného stabilního financování pro malé a nepříliš složité instituce vynásobením účetní hodnoty různých kategorií nebo druhů aktiv a podrozvahových položek faktory požadovaného stabilního financování, které se uplatňují v souladu s oddílem 2. Celkový objem požadovaného stabilního financování se rovná součtu vážených objemů aktiv a podrozvahových položek.

2. Aktiva, která si instituce vypůjčily, mimo jiné v rámci transakcí s financováním cenných papírů, která jsou zaúčtována v jejich rozvaze a ke kterým nemají práva skutečných majitelů, jsou z výpočtu objemu požadovaného stabilního financování vyloučena.

   Na aktiva, která si instituce vypůjčily, mimo jiné v rámci transakcí s financováním cenných papírů, která nejsou zaúčtována v jejich rozvaze, ale ke kterým mají práva skutečných majitelů, se vztahují faktory požadovaného stabilního financování, které se uplatňují v souladu s oddílem 2.

3. Aktiva, která instituce zapůjčily, mimo jiné v rámci transakcí s financováním cenných papírů, ke kterým si zachovávají práva skutečných majitelů, i když v jejich rozvaze nezůstávají, se pro účely této kapitoly považují za zatížená aktiva a vztahují se na ně faktory požadovaného stabilního financování, které se uplatňují v souladu s oddílem 2. Jinak jsou tato aktiva z výpočtu objemu požadovaného stabilního financování vyloučena.

4. Aktivům zatíženým po zbytkovou splatnost nejméně šesti měsíců, se přidělí buď faktor požadovaného stabilního financování, který by se na ně podle oddílu 2 uplatnil, pokud by byla držena nezatížená, nebo faktor požadovaného stabilního financování, který se jinak uplatňuje na tato zatížená aktiva, podle toho, který je vyšší. Totéž platí, je-li zbytková splatnost zatížených aktiv kratší než zbytková splatnost transakce, která je zdrojem zatížení.

   Na aktiva se zbývajícím obdobím zatížení kratším než šest měsíců se vztahují faktory požadovaného stabilního financování podle oddílu 2, které by se uplatnily na stejná aktiva, pokud by byla držena nezatížená.

5. Pokud instituce znovu použije nebo znovu zastaví vypůjčené aktivum, mimo jiné v rámci transakcí s financováním cenných papírů, a pokud je toto aktivum zaúčtováno v podrozvaze, s transakcí, jejímž prostřednictvím bylo aktivum vypůjčeno, se zachází jako se zatíženou, a to v rozsahu, v jakém nemůže dojít splatnosti bez toho, aby instituce vypůjčené aktivum vrátila.

6. Za nezatížená se považují tato aktiva:

a) aktiva zahrnutá v seskupení, která jsou k dispozici pro okamžité použití jako kolaterál za účelem získání dodatečného financování v rámci vázaných, nebo je-li dané seskupení spravováno centrální bankou, nevázaných, avšak dosud nefinancovaných úvěrových linek, které jsou instituci k dispozici, včetně aktiv umístěných úvěrovou institucí u ústřední instituce v rámci kooperativní sítě nebo institucionálního systému ochrany;

b) aktiva, jež instituce obdržela jako kolaterál za účelem snižování úvěrového rizika v rámci zajištěných úvěrových transakcí, zajištěných transakcí financování nebo transakcí výměny kolaterálu a jež instituce smí zcizit;

c) aktiva spojená jako nepovinné přezajištění s emisí krytých dluhopisů.

Pro účely prvního pododstavce písm. a) tohoto odstavce instituce předpokládají, že aktiva v seskupení jsou zatížena v pořadí rostoucí likvidity na základě klasifikace likvidity stanovené v aktu v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1, počínaje aktivy nezpůsobilými pro likviditní rezervu.

7. V případě nestandardních, dočasných operací prováděných ECB nebo centrální bankou členského státu nebo centrální bankou třetí země za účelem naplnění jejího mandátu v období finančních obtíží na celém trhu nebo za mimořádných makroekonomických okolností lze snížený faktor požadovaného stabilního financování uplatnit u těchto aktiv:

a) odchylně od článku 428az a od čl. 428z odst. 1 písm. a) u aktiv zatížených pro operace uvedené v tomto pododstavci;

b) odchylně od článku 428aw a od čl. 428ay písm. b) u peněžních částek vyplývajících z operací uvedených v tomto pododstavci.

Příslušné orgány po dohodě s centrální bankou, která je protistranou dané transakce, stanoví příslušný faktor požadovaného stabilního financování, který se na aktiva uvedená v prvním pododstavci písm. a) a b) uplatní. V případě zatížených aktiv podle prvního pododstavce písm. a) nesmí být faktor požadovaného stabilního financování, který se uplatní, nižší než faktor požadovaného stabilního financování, který by se podle oddílu 2 na tato aktiva uplatnil, pokud by byla držena nezatížená.

Při uplatňování sníženého faktoru požadovaného stabilního financování v souladu s druhým pododstavcem příslušné orgány pečlivě sledují dopad tohoto sníženého faktoru na pozice stabilního financování instituce a v případě nutnosti přijmou vhodná opatření dohledu.

8. Instituce vyloučí aktiva spojená s kolaterálem uznaným jako variační marže složená v souladu s čl. 428k odst. 4 písm. b) a čl. 428ah odst. 2 nebo jako složená počáteční marže či jako příspěvek do fondu pro riziko selhání ústřední protistrany v souladu s čl. 428ag písm. a) a b) z jiných částí výpočtu objemu požadovaného stabilního financování v souladu s touto kapitolou, aby předešly dvojímu započítání.

9. Instituce zahrnou do výpočtu objemu požadovaného stabilního financování finanční nástroje, cizí měny a komodity, pro které byl proveden příkaz k nákupu. Z výpočtu objemu požadovaného stabilního financování vyloučí finanční nástroje, cizí měny a komodity, pro které byl proveden příkaz k prodeji, pokud nejsou tyto transakce zohledněny jako deriváty nebo zajištěné transakce financování v rozvaze instituce a pokud mají být tyto transakce zohledněny v rozvaze instituce po svém vypořádání.

10. Příslušné orgány mohou určit faktory požadovaného stabilního financování, které se uplatní na podrozvahové expozice, které nejsou uvedeny v této kapitole, za účelem zajištění toho, aby instituce držely příslušný objem dostupného stabilního financování pro část těchto expozic, u které se očekává potřeba financování v jednoletém horizontu ukazatele čistého stabilního financování. Pro určení těchto faktorů zohlední příslušné orgány zejména podstatné poškození pověsti instituce, ke kterému by mohlo dojít v důsledku neposkytnutí tohoto financování.

Příslušné orgány podávají orgánu EBA nejméně jednou ročně zprávu o druzích podrozvahových expozic, pro které určily faktory požadovaného stabilního financování. V této zprávě také vysvětlí metodiku použitou k určení těchto faktorů.

Článek 428ar

Zbytková splatnost aktiva

1. Není-li v této kapitole uvedeno jinak, zohlední instituce při určování faktorů požadovaného stabilního financování, které se uplatní na její aktiva a podrozvahové položky podle oddílu 2, zbytkovou smluvní splatnost aktiv a podrozvahových transakcí.

2. V případě aktiv oddělených v souladu s čl. 11 odst. 3 nařízení (EU) č. 648/2012 se instituce řídí podkladovou expozicí těchto aktiv. Na tato aktiva však instituce uplatní vyšší faktory požadovaného stabilního financování podle délky trvání zatížení určené příslušnými orgány, které zváží, zda může instituce těmito aktivy volně disponovat nebo je vyměňovat, a rovněž zváží délku trvání závazků vůči klientům instituce, kterých se tento požadavek na oddělení týká.

3. Při výpočtu zbytkové splatnosti aktiva zohledňují instituce opce na základě předpokladu, že emitent nebo protistrana uplatní jakoukoli opci k prodloužení splatnosti daného aktiva. V případě opcí, které lze uplatnit na základě uvážení instituce, zohlední instituce a příslušné orgány reputační faktory, které mohou omezit možnost neuplatnění opce ze strany instituce, zejména vzhledem k očekáváním trhu a zákazníků, že by instituce měla splatnost některých aktiv k datu jejich splatnosti prodloužit.

4. K určení faktorů požadovaného stabilního financování, které se uplatňují v souladu s oddílem 2, se v případě umoření úvěrů se zbytkovou smluvní splatností jeden rok nebo více část, která bude splatná za méně než šest měsíců, považuje za část se zbytkovou splatností méně než šest měsíců a část, která bude splatná v době od šesti měsíců do méně než jednoho roku, za část se zbytkovou splatností od šesti měsíců do méně než jednoho roku.

Oddíl 2

Faktory požadovaného stabilního financování

Článek 428as

0% faktor požadovaného stabilního financování

1. Na tato aktiva se vztahuje 0% faktor požadovaného stabilního financování:

   a) nezatížená aktiva způsobilá jakožto vysoce kvalitní likvidní aktiva úrovně 1 v souladu s aktem v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1, s výjimkou krytých dluhopisů mimořádně vysoké kvality podle uvedeného aktu v přenesené pravomoci, bez ohledu na to, zda splňují provozní požadavky v uvedeném aktu v přenesené pravomoci stanovené;

   b) veškeré rezervy držené institucí u ECB nebo centrální banky členského státu nebo centrální banky třetí země, včetně povinných rezerv a přebytečných rezerv;

   c) veškeré pohledávky vůči ECB nebo centrální bance členského státu nebo centrální bance třetí země se zbytkovou splatností kratší než šest měsíců;

   d) aktiva kategorizovaná jako vzájemně závislá se závazky podle článku 428f.

2. Odchylně od odst. 1 písm. b) mohou příslušné orgány po dohodě s příslušnou centrální bankou rozhodnout o uplatnění vyššího faktoru požadovaného stabilního financování na povinné rezervy, zejména s ohledem na rozsah, v jakém požadavky na rezervy existují v jednoletém horizontu, a tudíž vyžadují odpovídající stabilní financování.

V případě dceřiných podniků se správním ústředím ve třetí zemi, kde se na povinné rezervy u centrální banky na základě vnitrostátních právních předpisů příslušné třetí země, které stanoví požadavek čistého stabilního financování, vztahuje vyšší faktor požadovaného stabilního financování, se pro účely konsolidace zohlední tento vyšší faktor požadovaného stabilního financování.

Článek 428at

5% faktor požadovaného stabilního financování

1. Na nevyčerpanou část závazných úvěrových a likviditních příslibů stanovených v aktu v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1 se vztahuje 5% faktor požadovaného stabilního financování.

2. Na všechny skupiny derivátových smluv se započtením uplatňují instituce 5% faktor požadovaného stabilního financování, a to na absolutní reálnou hodnotu příslušných skupin derivativních smluv se započtením, bez zohlednění případného poskytnutého kolaterálu, pokud mají tyto skupiny derivátových smluv se započtením zápornou reálnou hodnotu. Pro účely tohoto odstavce instituce určí reálnou hodnotu bez zohlednění případného poskytnutého kolaterálu nebo vypořádacích plateb a příjmů souvisejících se změnami v tržním ocenění těchto smluv.

Článek 428au

10% faktor požadovaného stabilního financování

Na tato aktiva a podrozvahové položky se vztahuje 10% faktor požadovaného stabilního financování:

a) nezatížená aktiva způsobilá jakožto kryté dluhopisy úrovně 1 mimořádně vysoké kvality v souladu s aktem v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1 bez ohledu na to, zda splňují provozní požadavky a požadavky týkající se složení likviditní rezervy podle uvedeného aktu v přenesené pravomoci;

b) produkty související s podrozvahovým financováním obchodu podle přílohy I.

Článek 428av

20% faktor požadovaného stabilního financování

Na nezatížená aktiva způsobilá jakožto aktiva úrovně 2A v souladu s aktem v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1 a na nezatížené akcie nebo podílové jednotky v subjektech kolektivního investování podle uvedeného aktu v přenesené pravomoci se vztahuje 20% faktor požadovaného stabilního financování bez ohledu na to, zda splňují provozní požadavky a požadavky týkající se složení likviditní rezervy podle uvedeného aktu v přenesené pravomoci.

Článek 428aw

50% faktor požadovaného stabilního financování

Na tato aktiva se vztahuje 50% faktor požadovaného stabilního financování:

a) zajištěné a nezajištěné půjčky se zbytkovou splatností méně než jeden rok a pokud jsou zatíženy méně než jeden rok;

b) jakákoli jiná aktiva se zbytkovou splatností kratší než jeden rok, pokud není v článcích 428as až 428av stanoveno jinak;

c) aktiva zatížená po zbytkovou splatnost nejméně šesti měsíců, avšak méně než jeden rok, s výjimkou případů, kdy by byl těmto aktivům přidělen v souladu s články 428ax, 428ay a 428az vyšší faktor požadovaného stabilního financování, pokud by byla držena nezatížená – v tom případě se uplatní vyšší faktor požadovaného stabilního financování, který by se uplatnil na aktiva, pokud by byla držena nezatížená;

Článek 428ax

55% faktor požadovaného stabilního financování

Na aktiva způsobilá jakožto aktiva úrovně 2B v souladu s aktem v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1 a na akcie nebo podílové jednotky v subjektech kolektivního investování podle uvedeného aktu v přenesené pravomoci se vztahuje 55% faktor požadovaného stabilního financování bez ohledu na to, zda splňují provozní požadavky a požadavky týkající se složení likviditní rezervy podle uvedeného aktu v přenesené pravomoci, pokud jsou zatíženy méně než jeden rok.

Článek 428ay

85% faktor požadovaného stabilního financování

Na tato aktiva a podrozvahové položky se vztahuje 85% faktor požadovaného stabilního financování:

a) jakákoli aktiva a podrozvahové položky včetně hotovosti, složené jako počáteční marže pro derivátové smlouvy či jako příspěvek do fondu pro riziko selhání ústřední protistrany, s výjimkou případů, kdy by byl těmto aktivům přidělen vyšší faktor požadovaného stabilního financování v souladu s článkem 428az, pokud by byla držena nezatížená – v tom případě se uplatní vyšší faktor požadovaného stabilního financování, který by se uplatnil na aktiva, pokud by byla držena nezatížená;

b) nezatížené půjčky se zbytkovou splatností jeden rok nebo delší, s výjimkou půjček poskytnutých finančním zákazníkům, které nejsou po splatnosti více než 90 dnů;

c) produkty související s rozvahovým financováním obchodu se zbytkovou splatností jeden rok nebo delší;

d) nezatížené cenné papíry se zbytkovou splatností jeden rok nebo delší, které nejsou v selhání podle článku 178 a které nesplňují podmínky pro klasifikaci jako likvidní aktiva podle aktu v přenesené pravomoci uvedeného v čl. 460 odst. 1;

e) nezatížené akcie obchodované na burze, které nejsou způsobilé jakožto aktiva úrovně 2B podle aktu v přenesené pravomoci uvedeného v čl. 460 odst. 1;

f) fyzicky obchodované komodity včetně zlata, avšak s výjimkou komoditních derivátů.

Článek 428az

100% faktor požadovaného stabilního financování

1. Na tato aktiva se vztahuje 100% faktor požadovaného stabilního financování:

   a) jakákoli aktiva zatížená po zbytkovou splatnost jednoho roku nebo déle;

   b) jakákoli aktiva kromě aktiv uvedených v článcích 428as až 428ay, včetně úvěrů pro finanční zákazníky se zbytkovou smluvní splatností jeden rok nebo více, nevýkonných expozic, položek odečtených z kapitálu, dlouhodobých aktiv, akcií obchodovaných mimo burzu, ponechaných podílů, pojistných aktiv a cenných papírů, u nichž došlo k selhání.

2. Instituce uplatní 100% faktor požadovaného stabilního financování na rozdíl (je-li kladný) mezi součtem reálných hodnot napříč všemi skupinami transakcí se započtením s kladnou reálnou hodnotou a součtem reálných hodnot napříč všemi skupinami transakcí se započtením se zápornou reálnou hodnotou, jež byly vypočteny v souladu s článkem 428d.

Na výpočet podle prvního pododstavce se vztahují tato pravidla:

a) variační marže obdržená institucemi od jejich protistran se odečte od reálné hodnoty skupiny transakcí se započtením s kladnou reálnou hodnotou, pokud kolaterál obdržený jako variační marže splňuje podmínky pro aktiva úrovně 1 v souladu s aktem v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1, s výjimkou krytých dluhopisů mimořádně vysoké kvality uvedených ve zmíněném aktu v přenesené pravomoci, a pokud instituce mají právní nárok a provozní možnost tento kolaterál opětovně použít;

b) veškerá variační marže složená institucemi jejich protistranám se odečte od reálné hodnoty skupiny transakcí se započtením se zápornou reálnou hodnotou.“

117) Část sedmá se nahrazuje tímto:

„ČÁST SEDMÁ
PÁKA

Článek 429
Výpočet pákového poměru

1. Instituce vypočítají svůj pákový poměr podle metodiky stanovené v odstavcích 2, 3 a 4.

2. Pákový poměr se vypočítá jako hodnota kapitálu instituce dělená celkovou mírou expozic dané instituce a vyjadřuje se v procentech.

Instituce vypočítávají pákový poměr k referenčnímu datu vykázání.

3. Pro účely odstavce 2 je hodnotou kapitálu hodnota kapitálu tier 1.

4. Pro účely odstavce 2 se celková míra expozic rovná součtu hodnot expozic:

   a) aktiv, s výjimkou derivátových smluv uvedených v příloze II, úvěrových derivátů a pozic uvedených v článku 429e, vypočítaných v souladu s čl. 429b odst. 1;

   b) derivátových smluv uvedených v příloze II a úvěrových derivátů, včetně podrozvahových smluv a úvěrových derivátů, vypočítaných v souladu s články 429c a 429d;

   c) navýšení pro úvěrové riziko protistrany u transakcí s financováním cenných papírů, včetně transakcí podrozvahových, vypočítaných v souladu s článkem 429e;

   d) podrozvahových položek, s výjimkou derivátových smluv uvedených v příloze II, úvěrových derivátů, transakcí s financováním cenných papírů a pozic uvedených v článcích 429d a 429g, vypočítaných v souladu s článkem 429f;

   e) nákupů nebo prodejů s obvyklým termínem dodání čekajících na vypořádání, vypočítaných v souladu s článkem 429g.

Instituce zacházejí s transakcemi s delší dobou vypořádání v souladu s prvním pododstavcem písm. a) až d), v závislosti na příslušném případě.

Instituce mohou snížit hodnoty expozic uvedených v prvním pododstavci písm. a) o příslušný objem obecných úprav o úvěrové riziko u rozvahových položek a součet uvedený v prvním pododstavci písm. d) o příslušný objem obecných úprav o úvěrové riziko u podrozvahových položek, v obou případech s výhradou nulové minimální úrovně, jestliže úpravy o úvěrové riziko snížily kapitál tier 1.

5. Odchylně od odst. 4 písm. d) se použijí tato pravidla:

a) na derivátový nástroj považovaný podle odst. 4 písm. d) za podrozvahovou položku, s nímž se však v souladu s použitelným účetním rámcem zachází jako s derivátem, se vztahuje zacházení podle tohoto písmena;

b) pokud klient instituce působící jako člen clearingového systému přímo uzavře derivátovou transakci s ústřední protistranou a instituce zaručuje plnění obchodních expozic svého klienta vyplývajících z příslušné transakce vůči ústřední protistraně, vypočítá instituce svoji expozici vyplývající ze záruky v souladu s odst. 4 písm. b), jako by uvedená instituce danou transakci uzavřela přímo s klientem, včetně zohlednění přijetí nebo poskytnutí hotovostní variační marže.

Zacházení podle prvního pododstavce písm. b) se vztahuje rovněž na instituci, která plní roli klienta vyšší úrovně a zaručuje plnění obchodních expozic svého klienta.

Pro účely prvního pododstavce písm. b) a druhého pododstavce tohoto odstavce mohou instituce považovat přidružený subjekt za klienta pouze v případě, že tento subjekt nespadá do působnosti regulatorní konsolidace na úrovni, na níž se uplatňuje požadavek stanovený v čl. 92 odst. 3 písm. d).

6. Pro účely odst. 4 písm. e) tohoto článku a článku 429g se „nákupem nebo prodejem s obvyklým termínem dodání“ rozumí nákup nebo prodej cenných papírů na základě smluv, jejichž podmínky vyžadují dodání cenného papíru v období obecně stanoveném právním předpisem nebo konvencí platnou na daném trhu.

7. Není-li v této části výslovně stanoveno jinak, vypočítají instituce celkovou míru expozic v souladu s těmito zásadami:

   a) nabytý fyzický nebo finanční kolaterál, nabyté záruky nebo snižování úvěrového rizika se nepoužijí ke snížení celkové míry expozic;

   b) aktiva se nesnižují o závazky.

8. Odchylně od odst. 7 písm. b) mohou instituce snížit hodnotu expozice úvěru předběžného financování nebo překlenovacího úvěru o kladný zůstatek na spořicím účtu dlužníka, jemuž byl úvěr poskytnut, a zahrnout do celkové míry expozic pouze výslednou částku, a to v případě, že jsou splněny všechny následující podmínky:

a) poskytnutí úvěru je podmíněno otevřením spořicího účtu u instituce, jež úvěr poskytuje, přičemž úvěr i spořicí účet jsou upraveny týmiž odvětvovými právními předpisy;

b) po celou dobu trvání úvěru dlužník nemůže zůstatek na spořicím účtu vybrat, a to ani v plné, ani v částečné výši;

c) instituce může bezpodmínečně a neodvolatelně použít zůstatek na spořicím účtu za účelem vypořádání jakékoli pohledávky, jež vznikne na základě dohody o úvěru, v případech upravených odvětvovými právními předpisy uvedenými v písmenu a) včetně případů neplacení ze strany dlužníka nebo jeho platební neschopnosti.

„Úvěrem předběžného financování“ nebo „překlenovacím úvěrem“ se rozumí úvěr poskytnutý dlužníkovi na omezené období s cílem překlenout jeho nedostatek finančních prostředků do okamžiku, kdy je poskytnut finální úvěr v souladu s kritérii stanovenými v odvětvových právních předpisech, jimiž jsou takové transakce upraveny.

Článek 429a

Expozice vyloučené z celkové míry expozic

1. Odchylně od čl. 429 odst. 4 písm. a) může instituce ze své celkové míry expozic vyloučit kterékoli z těchto expozic:

   a) částky odečtené od položek kmenového kapitálu tier 1 v souladu s čl. 36 odst. 1 písm. d);

   b) aktiva odečtená při výpočtu hodnoty kapitálu podle čl. 429 odst. 3;

   c) expozice, jimž byla v souladu s čl. 113 odst. 6 nebo 7 přiřazena 0% riziková váha;

   d) pokud je instituce veřejnou rozvojovou úvěrovou institucí, expozice vyplývající z aktiv představujících pohledávky vůči ústředním vládám, regionálním vládám, místním orgánům nebo subjektům veřejného sektoru týkající se investic veřejného sektoru a podpůrných úvěrů;

   e) pokud instituce není veřejnou rozvojovou úvěrovou institucí, části expozic vyplývající z postoupení podpůrných úvěrů jiným úvěrovým institucím;

f) zaručené části expozic vyplývajících z vývozních úvěrů, které splňují obě tyto podmínky:

i) záruku poskytuje způsobilý poskytovatel osobního zajištění úvěrového rizika v souladu s články 201 a 202, jako jsou například exportní úvěrové agentury nebo ústřední vlády;

ii) na zaručenou část expozice se v souladu s čl. 114 odst. 2 nebo 4 nebo čl. 116 odst. 4 vztahuje 0% riziková váha;

g) pokud je instituce členem clearingového systému způsobilé ústřední protistrany, obchodní expozice uvedené instituce, pokud jejich clearing provádí uvedená způsobilá ústřední protistrana a pokud splňují podmínky stanovené v čl. 306 odst. 1 písm. c);

h) pokud je instituce klientem vyšší úrovně v rámci víceúrovňové klientské struktury, obchodní expozice vůči členovi clearingového systému nebo subjektu plnícímu roli klienta vyšší úrovně pro uvedenou instituci, pokud jsou splněny podmínky stanovené v čl. 305 odst. 2 a pokud instituce nemá povinnost nahradit klientovi případné ztráty utrpěné v případě selhání člena clearingového systému nebo způsobilé ústřední protistrany;

i) aktiva ve svěřenské správě splňující všechny tyto podmínky:

i) jsou zaúčtována v rozvaze instituce podle vnitrostátních všeobecně přijímaných účetních zásad, v souladu s článkem 10 směrnice 86/635/EHS;

ii) splňují kritéria pro odúčtování stanovená v mezinárodním standardu účetního výkaznictví (IFRS) 9 podle nařízení (ES) č. 1606/2002;

iii) případně splňují kritéria pro vynětí z konsolidace stanovená v mezinárodním standardu účetního výkaznictví (IFRS) 10 podle nařízení (ES) č. 1606/2002;

j) expozice, které splňují všechny tyto podmínky:

i) jsou expozicemi vůči subjektu veřejného sektoru;

ii) zachází se s nimi v souladu s čl. 116 odst. 4;

iii) vyplývají z vkladů, které musí instituce na základě právní povinnosti převést na subjekt veřejného sektoru uvedený v bodu i) pro účely financování investic obecného zájmu;

k) přebytečný kolaterál uložený u trojstranných zmocněnců, jenž nebyl zapůjčen;

l) pokud podle použitelného účetního rámce instituce zaúčtuje variační marži uhrazenou v hotovosti protistraně jako pohledávku, tuto pohledávku, jsou-li splněny podmínky stanovené v čl. 429c odst. 3 písm. a) až e);

m) sekuritizované expozice z tradičních sekuritizací, které splňují podmínky týkající se převodu významného rizika stanovené v článku 244 odst. 2;

n) následující expozice vůči centrální bance dané instituce, jež byly uskutečněny po uplatnění výjimky a při zachování podmínek stanovených v odstavcích 5 a 6:

   i) mince a bankovky představující zákonné platidlo v jurisdikci centrální banky;

   ii) aktiva představující pohledávky vůči centrální bance včetně rezerv držených u centrální banky;

o) je-li instituce povolena v souladu s článkem 16 a s čl. 54 odst. 2 písm. a) nařízení (EU) č. 909/2014, expozice této instituce plynoucí z bankovních doplňkových služeb, jež jsou uvedeny v oddíle C písm. a) přílohy zmíněného nařízení, které přímo souvisejí se základními nebo doplňkovými službami, jež jsou uvedeny v oddílech A a B dotyčné přílohy;

p) je-li instituce určena v souladu s čl. 54 odst. 2 písm. b) nařízení (EU) č. 909/2014, expozice této instituce plynoucí z bankovních doplňkových služeb, jež jsou uvedeny v oddíle C písm. a) přílohy zmíněného nařízení, které přímo souvisejí se základními nebo doplňkovými službami centrálního depozitáře cenných papírů povoleného podle článku 16 zmíněného nařízení, jež jsou uvedeny v oddílech A a B dotyčné přílohy.

Pro účely prvního pododstavce písm. m) instituce do celkové míry expozic zahrnou jakoukoli ponechanou expozici;

2. Pro účely odst. 1 písm. d) a e) se „veřejnou rozvojovou úvěrovou institucí“ rozumí úvěrová instituce, která splňuje všechny tyto podmínky:

a) byla zřízena ústřední vládou, regionální vládou nebo místním orgánem členského státu;

b) její činnost je omezena na prosazování určitých cílů finanční, sociální nebo ekonomické veřejné politiky v souladu s právními a správními předpisy, jimiž se tato instituce řídí, včetně stanov, na nekonkurenčním základě;

c) jejím cílem není maximalizace zisku nebo podílu na trhu;

d) s výhradou unijních pravidel státní podpory má ústřední vláda, regionální vláda nebo místní orgán povinnost chránit životaschopnost úvěrové instituce nebo poskytuje přímé či nepřímé záruky za nejméně 90 % jejích kapitálových požadavků, požadavků financování nebo poskytnutých podpůrných úvěrů;

e) nepřijímá pojištěné vklady ve smyslu čl. 2 odst. 1 bodu 5 směrnice 2014/49/EU nebo ve smyslu vnitrostátních právních předpisů, jimiž se uvedená směrnice provádí, které lze označit za termínované vklady nebo spořicí vklady, od spotřebitelů ve smyslu čl. 3 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES*.

Pro účely prvního pododstavce písm. b) mohou cíle veřejné politiky zahrnovat financování konkrétních hospodářských odvětví nebo zeměpisných oblastí příslušného členského státu za účelem podpory nebo rozvoje.

Pro účely prvního pododstavce písm. d) a e) a aniž jsou dotčena unijní pravidla státní podpory a z něj plynoucí povinnosti členských států, mohou příslušné orgány na žádost instituce přistupovat k určitému organizačně, strukturálně a finančně nezávislému a samostatnému útvaru této instituce jako k veřejné rozvojové úvěrové instituci, splňuje-li daný útvar všechny podmínky uvedené v prvním pododstavci a není-li takovým přístupem dotčena účinnost dohledu nad danou institucí. Jestliže se příslušné orgány pro účely tohoto pododstavce rozhodnou přistupovat k určitému útvaru instituce jako k veřejné rozvojové úvěrové instituci, vždy o této skutečnosti neodkladně vyrozumějí Komisi a EBA. Takovéto rozhodnutí podrobuje příslušný orgán každoročnímu přezkumu.

3. Pro účely odst. 1 písm. d) a e) a odst. 2 písm. d) se podpůrným úvěrem rozumí úvěr poskytnutý veřejnou rozvojovou úvěrovou institucí nebo subjektem zřízeným ústřední vládou, regionální vládou nebo místním orgánem členského státu přímo nebo prostřednictvím zprostředkující úvěrové instituce na nekonkurenčním a neziskovém základě s cílem podpořit cíle veřejné politiky této ústřední vlády, regionálních vlády nebo místního orgánu v členském státě.

4. Instituce nevyloučí obchodní expozice uvedené v odst. 1 písm. g) a h) tohoto článku, není-li splněna podmínka stanovená v čl. 429 odst. 5 třetím pododstavci.

5. Instituce může vyloučit expozice uvedené v odst. 1 písm. n), jsou-li splněny obě tyto podmínky:

   a) příslušný orgán dané instituce po konzultaci s příslušnou centrální bankou rozhodl a veřejně prohlásil, že existují výjimečné okolnosti, které odůvodňují vyloučení s cílem usnadnit provádění měnových politik;

   b) výjimka je poskytnuta na omezené období, jehož délka nepřesahuje jeden rok.

6. Expozice vyloučené podle odst. 1 písm. n) splňují obě tyto podmínky:

   a) jsou denominovány v téže měně jako vklady přijímané institucí;

   b) jejich průměrná splatnost nepřesahuje výraznou měrou průměrnou splatnost vkladů přijímaných institucí.

7. Odchylně od čl. 92 odst. 1 písm. d) instituce, jež vyloučí expozice uvedené v odst. 1 písm. n) tohoto článku, po celou dobu vyloučení nepřetržitě zachová následující požadavek na upravený pákový poměr:

$$\mathrm{aLR} = 3\,\% \times \frac{\mathrm{EM_{LR}}}{\mathrm{EM_{LR}} - \mathrm{CB}}$$

   kde:

   aLR = upravený pákový poměr;

   EM_{LR} = celková míra expozic dané instituce podle definice uvedené v čl. 429 odst. 4, a to včetně expozic vyloučených v souladu s odst. 1 písm. n) tohoto článku; a

   CB = objem expozic vyloučených v souladu s odst. 1 písm. n) tohoto článku.

Článek 429b

Výpočet hodnoty expozice aktiv

1. Instituce vypočítají hodnotu expozice u aktiv, s výjimkou derivátových smluv uvedených v příloze II, úvěrových derivátů a pozic uvedených v článku 429e, v souladu s těmito zásadami:

   a) „hodnotou expozic aktiv“ se rozumí hodnota expozice podle první věty čl. 111 odst. 1;

   b) transakce s financováním cenných papírů se neodečítají.

2. Dohoda o sdružování finančních prostředků (cash pooling) nabízená institucí neporušuje podmínku stanovenou v čl. 429 odst. 7 písm. b) pouze v případě, že splňuje obě tyto podmínky:

   a) instituce nabízející dohodu o sdružování finančních prostředků převádí kreditní a debetní zůstatky různých jednotlivých účtů skupiny subjektů zahrnutých do dohody („původní účty“) do jednoho samostatného účtu, a tím vynuluje zůstatky původních účtů;

   b) instituce provádí činnosti podle písmene a) tohoto pododstavce denně.

Pro účely tohoto odstavce a odstavce 3 se „dohodou o sdružování finančních prostředků“ pro účely tohoto článku rozumí dohoda, v jejímž rámci dochází ke sdružení kreditních nebo debetních zůstatků několika jednotlivých účtů za účelem správy hotovosti nebo řízení likvidity.

3. Odchylně od odstavce 2 tohoto článku dohoda o sdružování finančních prostředků, která nesplňuje podmínku stanovenou v písmeni b) uvedeného odstavce, avšak splňuje podmínku stanovenou v jeho písmeni a), neporušuje podmínku stanovenou v čl. 429 odst. 7 písm. b), pokud uvedená dohoda splňuje všechny tyto podmínky:

   a) instituce má právně vymahatelné právo kdykoli kompenzovat zůstatky původních účtů prostřednictvím převodu na jeden účet;

   b) mezi zůstatky původních účtů neexistuje nesoulad splatností;

   c) instituce si účtuje nebo vyplácí úroky na základě souhrnného zůstatku původních účtů;

   d) příslušný orgán instituce považuje frekvenci převodů zůstatků původních účtů za přiměřenou k tomu, aby byl do celkové míry expozic zahrnut pouze souhrnný zůstatek z dohody o sdružování finančních prostředků.

4. Odchylně od odst. 1 písm. d) mohou instituce vypočítat hodnotu expozice hotovostních pohledávek a hotovostních závazků v rámci transakcí s financováním cenných papírů se stejnou protistranou na čistém základě pouze v případě, kdy jsou splněny všechny tyto podmínky:

   a) transakce mají tentýž explicitní termín konečného vypořádání;

   b) právo započítat částky, které dluží protistraně, vůči částkám, které dluží protistrana, je právně vymahatelné za běžného fungování a v případě selhání, platební neschopnosti nebo konkursu;

   c) protistrany mají v úmyslu provést vypořádání závazků na čistém základě, realizovat aktiva a současně vypořádat závazky nebo se na transakce vztahuje mechanismus vypořádání, jehož výsledek funkčně odpovídá čistému vypořádání.

5. Pro účely odst. 4 písm. c) mohou instituce mít za to, že výsledek mechanismu vypořádání funkčně odpovídá čistému vypořádání, pouze pokud se ke dni vypořádání čistý výsledek peněžních toků transakcí v rámci tohoto mechanismu rovná jediné čisté částce v rámci čistého vypořádání a pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

   a) k vypořádání transakcí dochází v rámci stejného systému vypořádání nebo v rámci systémů vypořádání, které používají společnou infrastrukturu pro vypořádání;

b) dohody o vypořádání jsou podpořeny pomocí hotovosti nebo vnitrodenních úvěrových příslibů, jejichž účelem je zajistit, že dojde k vypořádání transakcí do konce obchodního dne;

c) jakékoli potíže vyplývající z komponent transakcí s financováním cenných papírů, které se týkají cenných papírů, nemají vliv na dokončení čistého vypořádání hotovostních pohledávek a závazků.

Podmínka stanovená v prvním pododstavci písm. c) je splněna pouze tehdy, pokud selhání jakékoli transakce s financováním cenných papírů v rámci mechanismu vypořádání může vést ke zpoždění vypořádání pouze pro odpovídající hotovostní komponentu nebo může vést k vytvoření závazku vůči mechanismu vypořádání podpořeného příslušným úvěrovým příslibem.

Pokud dojde k selhání komponenty transakcí s financováním cenných papírů, která se týká cenných papírů, v rámci mechanismu vypořádání na konci lhůty pro vypořádání v rámci mechanismu vypořádání, oddělí instituce tuto transakci a odpovídající hotovostní komponentu od skupiny transakcí se započtením a zacházejí s nimi na hrubém základě.

Článek 429c

Výpočet hodnoty expozice derivátů

1. Instituce vypočítají hodnotu expozice u derivátových smluv uvedených v příloze II a úvěrových derivátů, včetně těch, které jsou podrozvahovými položkami, metodou stanovenou v části třetí hlavě II kapitole 6 oddíle 3.

Při výpočtu hodnoty expozice mohou instituce zohlednit dopady smluv o novaci a ostatních dohod o započtení v souladu s článkem 295. Instituce nezohledňují křížové započtení, mohou však provádět započtení v rámci kategorie produktů podle čl. 272 bodu 25 písm. c) i u úvěrových derivátů, pokud se na ně vztahuje dohoda o křížovém započtení podle čl. 295 písm. c).

Instituce zahrnou do celkové míry expozic prodané opce, a to i v případě, že pro ně lze stanovit nulovou hodnotu expozice v souladu s postupem podle čl. 274 odst. 5.

2. Pokud poskytnutí kolaterálu souvisejícího s derivátovými smlouvami snižuje na základě použitelného účetního rámce objem aktiv, instituce provede reverzi tohoto snížení.

3. Pro účely odstavce 1 tohoto článku mohou instituce provádějící výpočet reprodukčních nákladů derivátových smluv v souladu s článkem 275 jako variační marži podle článku 275 uznat pouze kolaterál přijatý od protistran v hotovosti, pokud použitelný účetní rámec tuto variační marži již neuznal jako snížení hodnoty expozice a pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

   a) v případě obchodů, u nichž není prováděn clearing prostřednictvím způsobilých ústředních protistran, není hotovost, kterou obdržela přijímající protistrana, oddělena;

b) variační marže je vypočítávána a vyměňována nejméně jednou denně na základě oceňování derivátových pozic podle tržní hodnoty;

c) variační marže je přijatá v měně uvedené v derivátové smlouvě, řídicí rámcové dohodě o započtení, příloze ke kvalifikované rámcové dohodě o započtení týkající se úvěrové podpory nebo definovaná v jakékoli dohodě o započtení se způsobilou ústřední protistranou;

d) přijatá variační marže je úplnou částkou, která by byla nezbytná k zániku expozice na základě oceňování podle tržní hodnoty, pokud jde o derivátovou smlouvu, na niž se vztahují limity a minimální hodnoty převodu použitelné u protistrany;

e) na derivátovou smlouvu a variační marži mezi institucí a protistranou smlouvy se vztahuje jediná dohoda o započtení, se kterou může instituce zacházet jako s faktorem snižujícím riziko v souladu s článkem 295.

Pokud instituce poskytuje hotovostní kolaterál protistraně a tento kolaterál splňuje podmínky stanovené v prvním pododstavci písm. a) až e), považuje instituce tento kolaterál za variační marži poskytnutou protistraně a zahrne jej do výpočtu reprodukčních nákladů.

Pro účely písmene b) prvního pododstavce se má za to, že instituce splnila podmínku v něm stanovenou, pokud je variační marže vyměněna ráno v obchodní den následující po obchodním dnu, kdy byla uzavřena derivátová smlouva, pokud je výměna založena na hodnotě smlouvy na konci obchodního dne, kdy byla smlouva uzavřena.

Pro účely písmene d) prvního pododstavce platí, že pokud dojde ke sporu týkajícímu se marže, mohou instituce uznat výši vyměněného kolaterálu, jíž se spor netýká.

4. Pro účely odstavce 1 tohoto článku instituce nezahrnou přijatý kolaterál do výpočtu NICA ve smyslu čl. 272 bodu 12a, s výjimkou derivátových smluv s klienty, pokud clearing těchto smluv provádí způsobilá ústřední protistrana.

5. Pro účely odstavce 1 tohoto článku instituce stanoví hodnotu multiplikátoru pro výpočet potenciální budoucí expozice v souladu s čl. 278 odst. 1 na jedna, s výjimkou derivátových smluv s klienty, pokud clearing těchto smluv provádí způsobilá ústřední protistrana.

6. Odchylně od odstavce 1 tohoto článku mohou instituce k určení hodnoty expozice u derivátových smluv uvedených v příloze II bodech 1 a 2 použít metodu uvedenou v části třetí hlavě II kapitole 6 oddíle 4 nebo 5, ale pouze v případech, kdy tuto metodu použijí rovněž k určení hodnoty expozice u uvedených smluv pro účely splnění kapitálových požadavků stanovených v článku 92.

   Pokud instituce uplatní jednu z metod uvedených v prvním pododstavci, nesnižují celkovou míru expozic o výši přijaté marže.

Článek 429d

Dodatečná ustanovení týkající se výpočtu hodnoty expozice písemných úvěrových derivátů

1. Pro účely tohoto článku se „písemným úvěrovým derivátem“ rozumí jakýkoli finanční nástroj, pomocí kterého instituce fakticky poskytuje zajištění úvěrového rizika, včetně swapů úvěrového selhání, swapů veškerých výnosů a opcí, v jejichž rámci má instituce povinnost poskytnout zajištění úvěrového rizika podle podmínek uvedených v opční smlouvě.

2. Kromě výpočtu stanoveného v článku 429c instituce u písemných úvěrových derivátů zahrnou do výpočtu hodnoty expozice efektivní pomyslné částky, na které odkazují písemné úvěrové deriváty, snížené o veškeré záporné změny reálné hodnoty, které byly začleněny do kapitálu tier 1, pokud jde o tyto písemné úvěrové deriváty.

   Instituce vypočítají efektivní pomyslnou částku písemných úvěrových derivátů pomocí úpravy pomyslné částky těchto derivátů tak, aby odrážela skutečnou expozici smluv využívajících páky nebo jinak posílených strukturou transakce.

3. Instituce mohou hodnotu expozice vypočítanou v souladu s odstavcem 2 úplně nebo částečně snížit o efektivní pomyslnou částku zakoupených úvěrových derivátů, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

   a) zbývající doba splatnosti zakoupeného úvěrového derivátu je rovna zbývající době splatnosti písemného úvěrového derivátu nebo delší;

   b) pro zakoupený úvěrový derivát jinak platí stejné nebo konzervativnější podstatné podmínky, jako jsou podmínky u odpovídajícího písemného úvěrového derivátu;

c) zakoupený úvěrový derivát nebyl zakoupen od protistrany, která by instituci vystavila specifickému riziku pozitivní korelace ve smyslu čl. 291 odst. 1 písm. b);

d) pokud je efektivní pomyslná částka písemného úvěrového derivátu snížena o jakoukoli zápornou změnu v reálné hodnotě začleněné do kapitálu tier 1 instituce, efektivní pomyslná částka zakoupeného úvěrového derivátu se sníží o jakoukoli kladnou změnu v reálné hodnotě začleněné do kapitálu tier 1;

e) zakoupený úvěrový derivát není začleněn do transakce, jejíž clearing instituce provedla jménem klienta, ani transakce, jejíž clearing instituce provedla v rámci své role klienta vyšší úrovně víceúrovňové klientské struktury, a pro kterou je efektivní pomyslná částka uvedená v odpovídajícím písemném úvěrovém derivátu vyloučena z míry expozic v souladu s čl. 429a odst. 1 prvním pododstavcem písm. g), nebo h).

Pro účely výpočtu potenciální budoucí expozice v souladu s čl. 429c odst. 1 mohou instituce vyloučit ze skupiny transakcí se započtením část písemného úvěrového derivátu, která není kompenzována v souladu s prvním pododstavcem tohoto odstavce a pro kterou je efektivní pomyslná částka zahrnuta do celkové míry expozic.

4. Pro účely odst. 3 písm. b) se „podstatnou podmínkou“ rozumí jakákoli vlastnost úvěrového derivátu, která je relevantní pro jeho ocenění, včetně míry podřízenosti, opčního prvku, úvěrových událostí, podkladového referenčního subjektu nebo seskupení subjektů a podkladového referenčního závazku nebo seskupení závazků, s výjimkou pomyslné částky a zbytkové splatnosti úvěrového derivátu. Dvě referenční jména jsou totožná, pouze pokud označují stejný právní subjekt.

5. Odchylně od odst. 3 písm. b) mohou instituce používat zakoupené úvěrové deriváty na seskupení referenčních jmen ke kompenzaci písemných úvěrových derivátů na jednotlivá referenční jména v daném seskupení, pokud je seskupení referenčních subjektů a míra podřízenosti v obou transakcích totožná.

6. Instituce nesníží efektivní pomyslnou částku písemných úvěrových derivátů v případě, že zakoupí úvěrové zajištění prostřednictvím swapu veškerých výnosů a obdržené čisté platby eviduje jako čistý příjem, avšak v evidenci nezohledňuje žádné snížení hodnoty písemného úvěrového derivátu v kapitálu tier 1.

7. V případě zakoupených úvěrových derivátů na seskupení referenčních závazků mohou instituce snížit efektivní pomyslnou částku písemných úvěrových derivátů na jednotlivé referenční závazky o efektivní pomyslnou částku zakoupených úvěrových derivátů v souladu s odstavcem 3 pouze tehdy, pokud zakoupené zajištění z ekonomického hlediska odpovídá zakoupení samostatného zajištění pro každý z jednotlivých závazků v seskupení.

Článek 429e

Navýšení pro úvěrové riziko protistrany v případě transakcí s financováním cenných papírů

1. Kromě výpočtu hodnoty expozice transakcí s financováním cenných papírů, včetně těch, které představují podrozvahové položky v souladu s čl. 429b odst. 1, zahrnou instituce do celkové míry expozic také navýšení pro úvěrové riziko protistrany vypočtené v souladu s odstavci 2, nebo 3 tohoto článku.

2. Instituce vypočítají toto navýšení v případě transakcí s protistranou, na něž se nevztahuje rámcová dohoda o započtení, která splňuje podmínky stanovené v článku 206, individuálně pro jednotlivé transakce podle tohoto vzorce:

$$E_i^* = \max\{0, E_i - C_i\}$$

kde:

E_i^* = navýšení;

i = index označující transakci;

E_i = reálná hodnota cenných papírů nebo hotovosti zapůjčených protistraně v rámci transakce i; a

C_i = je reálná hodnota cenných papírů nebo hotovosti obdržených od protistrany v rámci transakce i.

Instituce mohou stanovit E_i^* rovnou nule, pokud je E_i hotovost zapůjčená protistraně a příslušná hotovostní pohledávka nesplňuje podmínky pro zacházení se započtením stanovené v čl. 429b odst. 4.

3. Instituce vypočítají toto navýšení v případě transakcí s protistranou, na něž se nevztahuje rámcová dohoda o započtení, která splňuje podmínky stanovené v článku 206, individuálně pro jednotlivé dohody podle tohoto vzorce:

$$E_i^* = \max\left\{0, \sum_i E_i - \sum_i C_i\right\}$$

kde:

E_i^* = navýšení;

i = index označující dohodu o započtení;

E_i = reálná hodnota cenných papírů nebo hotovosti zapůjčených protistraně v rámci transakcí, na něž se vztahuje rámcová dohoda o započtení i; a

C_i = reálná hodnota cenných papírů nebo hotovosti obdržených od protistrany, na něž se vztahuje rámcová dohoda o započtení i.

4. Pro účely odstavců 2 a 3 zahrnuje pojem „protistrana“ také trojstranné zmocněnce, kteří přijímají kolaterál k uložení a řídí tento kolaterál v případě trojstranných transakcí.

5. Odchylně od odstavce 1 tohoto článku mohou instituce použít metodu stanovenou v článku 222, při uplatnění minimálně 20% příslušné rizikové váhy, k určení navýšení pro transakce s financováním cenných papírů, včetně těch, které jsou podrozvahovými položkami. Instituce mohou tuto metodu použít pouze tehdy, pokud ji používají také k vypočítání hodnoty expozice uvedených transakcí pro účely splnění kapitálových požadavků stanovených v čl. 92 odst. 1 písm. a), b) a c).

6. Pokud použitelný účetní rámec umožňuje použít u repo obchodů odbytové účetnictví, provede instituce reverzi všech účetních zápisů souvisejících s prodejem.

7. Pokud instituce jedná v rámci transakcí s financováním cenných papírů včetně těch, které jsou podrozvahovými transakcemi, jako zmocněnec mezi jejich dvěma stranami, použijí se na výpočet celkové míry expozic instituce tato pravidla:

   a) pokud instituce poskytuje jedné ze stran v rámci transakcí s financováním cenných papírů zabezpečení nebo záruku, které jsou omezeny na rozdíl mezi hodnotou cenného papíru nebo hotovosti, jež zapůjčila strana, a hodnotou kolaterálu, který poskytl dlužník, zahrne instituce do celkové míry expozic pouze navýšení vypočtené v souladu s odstavcem 2, nebo 3;

b) pokud instituce neposkytuje žádné ze zapojených stran zabezpečení či záruku, transakce se do celkové míry expozic nezahrne;

c) pokud je instituce ekonomicky vystavena podkladovému cennému papíru nebo hotovosti v transakci v rozsahu vyšším, než je expozice, na niž se vztahuje navýšení, zahrne do celkové míry expozic také plnou částku cenného papíru nebo hotovosti, jimž je vystavena;

d) pokud instituce jednající jako zmocněnec poskytuje zabezpečení nebo záruku oběma stranám zapojeným do transakcí s financováním cenných papírů, vypočítá celkovou míru expozic v souladu s písmeny a), b) a c) samostatně pro každou stranu zapojenou do transakce.

Článek 429f

Výpočet hodnoty expozice podrozvahových položek

1. Instituce vypočítají v souladu s čl. 111 odst. 1 hodnotu expozice podrozvahových položek s výjimkou derivátových smluv uvedených v příloze II, úvěrových derivátů, transakcí s financováním cenných papírů a pozic uvedených v článcích 429d.

   Pokud se některý příslib vztahuje k prodloužení jiného příslibu, použije se čl. 166 odst. 9.

2. Odchylně od odstavce 1 mohou instituce snížit částku ekvivalentní úvěrové expozici podrozvahové položky o odpovídající částku specifických úprav o úvěrové riziko. Na tento výpočet se vztahuje minimální nulová hodnota.

3. Odchylně od odstavce 1 tohoto článku uplatní instituce na podrozvahové položky s nízkým rizikem podle čl. 111 odst. 1 písm. d) 10% konverzní faktor.

Článek 429g

Výpočet hodnoty expozice nákupů nebo prodejů s obvyklým termínem dodání čekajících na vypořádání

1. Instituce zacházejí s hotovostí související s prodeji s obvyklým termínem dodání nebo cennými papíry souvisejícími s nákupy s obvyklým termínem dodání, které zůstávají v rozvaze do data vypořádání, jako s aktivy podle čl. 429 odst. 4 písm. a).

2. Instituce, které v souladu s použitelným účetním rámcem uplatňují na prodeje nebo nákupy s obvyklým termínem dodání čekající na vypořádání účtování k datu obchodu, provedou reverzi všech kompenzací mezi hotovostními pohledávkami pro prodeje s obvyklým termínem dodání čekající na vypořádání a hotovostními závazky pro nákupy s obvyklým termínem dodání čekající na vypořádání povolených podle uvedeného rámce. Po provedení reverze všech účetních kompenzací mohou instituce provést kompenzaci mezi příslušnými hotovostními pohledávkami a hotovostními závazky v případech, kdy jsou příslušné prodeje i nákupy s obvyklým termínem dodání vypořádány na základě dodání proti zaplacení.

3. Instituce, které v souladu s použitelným účetním rámcem uplatňují na prodeje nebo nákupy s obvyklým termínem dodání čekající na vypořádání účtování k datu vypořádání, zahrnou do celkové míry expozic úplnou nominální hodnotu příslibů k úhradě týkajících se nákupů s obvyklým termínem dodání.

Instituce mohou provést kompenzaci úplné nominální hodnoty příslibů k úhradě týkajících se nákupů s obvyklým termínem dodání o úplnou nominální hodnotu hotovostních pohledávek týkajících se prodejů s obvyklým termínem dodání čekajících na vypořádání pouze v případě, že jsou splněny obě následující podmínky:

a) příslušné prodeje i nákupy s obvyklým termínem dodání jsou vypořádány na základě dodání proti zaplacení;

b) nakoupená a prodaná finanční aktiva, která jsou spojena s hotovostními pohledávkami a hotovostními závazky, jsou oceněna reálnou hodnotou vykázanou do zisku nebo ztráty a zahrnuta v obchodním portfoliu instituce.

---

* Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES ze dne 23. dubna 2008 o smlouvách o spotřebitelském úvěru a o zrušení směrnice Rady 87/102/EHS (Úř. věst. L 133, 22.5.2008, s. 66).“

118) Za článek 429g se vkládá nová část, která zní:

„ČÁST SEDMÁ A
POŽADAVKY NA PODÁVÁNÍ ZPRÁV

Článek 430
Podávání zpráv o obezřetnostních požadavcích a podávání finančních informací

1. Instituce podávají příslušným orgánům zprávy o:

a) kapitálových požadavcích včetně pákového poměru, jak jsou stanoveny v článku 92 a části sedmé;

b) v případě institucí, které jsou povinny splnit tyto požadavky, požadavcích stanovených v článcích 92a a 92b.

c) velkých expozicích stanovených v článku 394;

d) požadavcích na likviditu stanovených v článku 415;

e) souhrnných údajích za každý vnitrostátní trh s nemovitostmi stanovených v čl. 430a odst. 1;

f) požadavcích a pokynech stanovených ve směrnici 2013/36/EU podléhajících standardizovanému podávání zpráv, s výjimkou jakéhokoli požadavku na další podávání zpráv podle čl. 104 odst. 1 písm. j) uvedené směrnice;

g) úrovni zatížení aktiv, včetně rozčlenění podle druhu zatížení aktiv, jako jsou například repa, půjčky cenných papírů, sekuritizované expozice nebo půjčky.

Instituce, na něž se vztahuje výjimka podle čl. 6 odst. 5, nepodléhají na individuálním základě požadavku na podávání zpráv o pákovém poměru stanovenému v prvním pododstavci písm. a) tohoto odstavce.

2. Nad rámec zpráv o pákovém poměru uvedených v odst. 1 prvním pododstavci písm. a) a aby příslušným orgánům umožnily sledování volatility pákového poměru, zejména v obdobích okolo referenčních dat vykázání, velké instituce podávají svým příslušným orgánům zprávy o konkrétních složkách pákového poměru na základě průměrných hodnot za vykazované období, jakož i o údajích použitých k výpočtu těchto průměrných hodnot.

3. Kromě zpráv o obezřetnostních požadavcích podle odstavce 1 tohoto článku podávají instituce svému příslušnému orgánu finanční informace, pokud jsou jedním z těchto subjektů:

a) institucí, na kterou se vztahuje článek 4 nařízení (ES) č. 1606/2002;

b) úvěrovou institucí, která sestavuje konsolidovanou účetní uzávěrku v souladu s mezinárodními účetními standardy podle čl. 5 písm. b) nařízení (ES) č. 1606/2002.

4. Příslušné orgány mohou požadovat, aby úvěrové instituce, které určují svůj kapitál na konsolidovaném základě v souladu s mezinárodními účetními standardy podle čl. 24 odst. 2, podávaly finanční informace v souladu s tímto článkem.

5. Podávání finančních informací podle odstavců 3 a 4 zahrnuje pouze informace, které jsou nezbytné pro poskytnutí komplexního pohledu na rizikový profil instituce a systémová rizika, která instituce představuje pro finanční sektor nebo reálnou ekonomiku podle nařízení (EU) č. 1093/2010.

6. Požadavky na podávání zpráv stanovené v tomto článku se na instituce uplatňují přiměřeným způsobem, se zřetelem ke zprávě uvedené v odstavci 8 a s ohledem na jejich velikost, složitost a povahu a úroveň rizika jejich činnosti.

7. EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem, v nichž upřesní jednotné formáty a šablony pro podávání zpráv, pokyny a metodiku k používání těchto šablon, četnost a lhůty podávání zpráv, definice a IT řešení pro podávání zpráv podle odstavců 1 až 4.

   Žádné nové požadavky týkající se podávání zpráv, jež takové prováděcí technické normy stanoví, se nepoužijí dříve než šest měsíců od data jejich vstupu v platnost.

Pro účely odstavce 2 je v návrzích prováděcích technických norem vymezeno, o kterých složkách pákového poměru se podávají zprávy s použitím hodnoty ke konci dne nebo ke konci měsíce. Za tímto účelem EBA zohlední oba následující aspekty:

a) do jaké míry určitá složka podléhá významným dočasným snížením objemů transakcí, jež by mohla mít za následek podhodnocení rizika nadměrné páky k referenčnímu datu vykázání;

b) události a zjištění na mezinárodní úrovni.

EBA předloží Komisi návrhy prováděcích technických norem uvedených v tomto odstavci do ... [24 měsíců ode dne vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost], s výjimkou návrhů týkajících se těchto aspektů:

a) pákového poměru, v jehož případě návrhy předloží do ... [12 měsíců ode dne vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost];

b) povinností stanovených v článcích 92a a 92b, v jejichž případě se návrhy předloží do ... [12 měsíců ode dne vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost].

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

8. EBA v souladu s tímto odstavcem posoudí náklady a přínosy spojené s požadavky na podávání zpráv stanovenými v prováděcím nařízení Komise (EU) č. 680/2014* a svá zjištění sdělí Komisi do ... [12 měsíců ode dne vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost]. Toto posouzení se provede zejména se zřetelem k malým nepříliš složitým institucím. Pro tyto účely výsledná zpráva:

a) rozdělí instituce do kategorií podle jejich velikosti, složitosti a povahy a úrovně rizik plynoucích z jejich činnosti;

b) posoudí pro každou kategorii institucí vzniklé náklady spojené s podáváním zpráv během příslušného období ke splnění požadavků na podávání zpráv stanovených v prováděcím nařízení (EU) č. 680/2014, a to s ohledem na tyto zásady:

i) náklady spojené s podáváním zpráv se měří jako poměr nákladů na podávání zpráv k celkovým nákladům instituce během příslušného období;

ii) náklady spojené s podáváním zpráv zahrnují veškeré výdaje související se zavedením a průběžným provozem systémů podávání zpráv, včetně nákladů na personál, systémy IT, právní, účetní, auditní a poradenské služby;

iii) příslušným obdobím se rozumí každé roční období, během nějž instituci vznikly náklady spojené s podáváním zpráv za účelem příprav na zavedení požadavků na podávání zpráv stanovených v prováděcím nařízení (EU) č. 680/2014 a za účelem následného průběžného provozu systémů podávání zpráv;

c) posoudí, zda byly vzniklé náklady spojené s podáváním zpráv u každé kategorie institucí přiměřené, pokud jde o dosažený přínos požadavků na podávání zpráv pro účely obezřetnostního dohledu;

d) posoudí účinky, jež by na náklady a účinnost dohledu mělo snížení požadavků na podávání zpráv, a

e) obsahuje doporučení ohledně způsobu, jak snížit požadavky na podávání zpráv alespoň v případě malých a nepříliš složitých institucí, přičemž EBA za tímto účelem usiluje o snížení očekávaných průměrných nákladů alespoň o 10 %, avšak v ideálním případě o 20 %. EBA zejména posoudí:

i) zda by bylo možno od požadavků na podávání zpráv uvedených v odst. 1 písm. g) upustit v případě malých a nepříliš složitých institucí, u nichž zatížení aktiv nedosahuje určité prahové hodnoty;

ii) zda by četnost zpráv požadovanou podle odst. 1 písm. a), c) a g) bylo možno v případě malých a nepříliš složitých institucí snížit.

Ke uvedené zprávě EBA připojí návrhy prováděcích technických norem uvedené v odstavci 7.

9. Příslušné orgány konzultují orgán EBA ohledně otázky, zda by instituce jiné než ty, které jsou uvedeny v odstavcích 3 a 4, měly podávat finanční informace na konsolidovaném základě v souladu s odstavcem 3, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

   a) příslušné instituce ještě nepodávají zprávy na konsolidovaném základě;

   b) příslušné instituce podléhají účetnímu rámci v souladu se směrnicí 86/635/EHS;

   c) účetní výkaznictví se považuje za nezbytné pro poskytnutí komplexního pohledu na rizikový profil činností těchto institucí a na systémová rizika, která představují pro finanční sektor nebo reálnou ekonomiku podle nařízení (EU) č. 1093/2010.

   EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem k upřesnění formátů a šablon, které instituce uvedené v prvním pododstavci použijí pro účely v něm stanovené.

   Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené ve druhém pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

10. Má-li příslušný orgán za to, že pro účely stanovené v odstavci 5 jsou nezbytné informace, které nejsou zařazeny do prováděcích technických norem uvedených v odstavci 7, uvědomí orgán EBA a ESRB o dalších informacích, jejichž zařazení do prováděcích technických norem uvedených v daném odstavci považuje za nezbytné.

11. Příslušné orgány mohou upustit od požadavku na poskytnutí informací u jakýchkoli údajů vymezených v šablonách pro podávání zpráv stanovených v prováděcích technických normách podle tohoto článku, jsou-li tyto údaje duplicitní. Pro tyto účely se „duplicitními údaji“ rozumí jakékoli údaje, které jsou příslušným orgánům již k dispozici jinými prostředky než shromážděním těchto šablon pro podávání zpráv, včetně případů, kdy lze dané údaje získat z údajů, jež mají příslušné orgány již k dispozici v jiných formátech nebo míře členění; příslušný orgán může upustit od požadavků podle tohoto odstavce, pouze pokud údaje obdržené, shromážděné či agregované těmito alternativními metodami jsou totožné s těmi položkami údajů, které by jinak musely být oznamovány podle příslušných prováděcích technických norem;

příslušné orgány, orgány příslušné k řešení krize a určené orgány využívají, kdykoli je to možné, výměny údajů, aby požadavky na podávání zpráv omezily. Použijí se ustanovení upravující výměnu informací a profesní tajemství stanovená v hlavě VII kapitole I oddílu II směrnice 2013/36/EU.

Článek 430a

Zvláštní oznamovací povinnosti

1. Instituce každý rok oznamují svým příslušným orgánům za každý stát, vůči jehož trhu s nemovitostmi mají expozici, tyto souhrnné údaje:

   a) ztráty z expozic, u nichž instituce uznala jako kolaterál obytné nemovitosti, do výše zastavené částky a 80 % tržní hodnoty nebo 80 % zástavní hodnoty nemovitosti podle toho, která z těchto částek je nižší, není-li v souladu s čl. 124 odst. 2 rozhodnuto jinak;

   b) celkové ztráty z expozic, u nichž instituce uznala jako kolaterál obytné nemovitosti, do výše hodnoty té části expozice, která je podle čl. 124 odst. 1 považována za plně zajištěnou obytnými nemovitostmi;

   c) hodnotu expozice u všech nesplacených expozic, u nichž instituce uznala jako kolaterál obytné nemovitosti, omezenou na tu část, která je podle čl. 124 odst. 1 považována za plně zajištěnou obytnými nemovitostmi;

   d) ztráty z expozic, u nichž instituce uznala jako kolaterál obchodní nemovitosti, do výše zastavené částky a 50 % tržní hodnoty nebo 60 % zástavní hodnoty nemovitosti podle toho, která z těchto částek je nižší, není-li v souladu s čl. 124 odst. 2 rozhodnuto jinak;

e) celkové ztráty z expozic, u nichž instituce uznala jako kolaterál obchodní nemovitosti, do výše hodnoty té části expozice, která je podle čl. 124 odst. 1 považována za plně zajištěnou obchodními nemovitostmi;

f) hodnotu expozice u všech nesplacených expozic, u nichž instituce uznala jako kolaterál obchodní nemovitosti, omezenou na tu část, která je podle čl. 124 odst. 1 považována za plně zajištěnou obchodními nemovitostmi.

2. Údaje uvedené v odstavci 1 se oznamují příslušnému orgánu domovského členského státu příslušné instituce. Pokud má instituce pobočku v jiném členském státě, oznamují se údaje týkající se této pobočky rovněž příslušným orgánům hostitelského členského státu. Údaje se oznamují samostatně za každý jednotlivý trh s nemovitostmi v rámci Unie, vůči nimž má příslušná instituce expozici.

3. Příslušné orgány každoročně zveřejní údaje uvedené v odst. 1 písm. a) až f) na agregovaném základě spolu s historickými údaji, jsou-li k dispozici. Příslušný orgán poskytne jinému příslušnému orgánu v členském státě nebo orgánu EBA na jejich žádost podrobnější informace o situaci na trzích s obytnými nebo obchodními nemovitostmi v daném členském státě.

Článek 430b

Zvláštní požadavky na podávání zpráv pro tržní riziko

1. Ode dne použitelnosti aktu v přenesené pravomoci uvedeného v článku 461a podávají instituce, které nesplňují podmínky stanovené v čl. 94 odst. 1 ani podmínky stanovené v čl. 325a odst. 1, pro všechny své pozice v obchodním portfoliu a všechny své pozice v investičním portfoliu, které jsou vystaveny měnovému nebo komoditnímu riziku, zprávy o výsledcích výpočtů založených na použití alternativního standardizovaného přístupu stanoveného v části třetí hlavě IV kapitole 1a na stejném základě, na němž tyto instituce podávají zprávy o povinnostech stanovených v čl. 92 odst. 3 písm. b) bodu i) a čl. 92 odst. 3 písm. c).

2. Instituce uvedené v odstavci 1 tohoto článku podávají samostatně zprávy o výpočtech stanovených v čl. 325c odst. 2 písm. a), b) a c) pro portfolio všech pozic v obchodním portfoliu nebo pozic v investičním portfoliu, které jsou vystaveny měnovému nebo komoditnímu riziku.

3. Nad rámec požadavku stanoveného v odstavci 1 tohoto článku instituce po uplynutí tříletého období od vstupu nejnovějších regulačních technických norem uvedených v čl. 325bd odst. 7, čl. 325be odst. 3, čl. 325bf odst. 9 a čl. 325bg odst. 4 v platnost pro pozice přiřazené obchodním útvarům, pro něž instituce obdržela svolení příslušných orgánů k použití přístupu založeného na alternativních interních modelech v souladu s článkem 325az, podá zprávy o výsledcích výpočtů založených na použití tohoto přístupu stanoveného v části třetí hlavě IV kapitole 1b na stejném základě, na němž tyto instituce podávají zprávy o povinnostech stanovených v čl. 92 odst. 3 písm. b) bodu i) a čl. 92 odst. 3 písm. c).

4. Pro účely požadavku na podávání zpráv podle odstavce 3 tohoto článku podávají instituce samostatně zprávy o výpočtech uvedených v čl. 325ba odst. 1 písm. a) bodu i) a ii) a písm. b) bodu i) a ii) a pro portfolio všech pozic v obchodním portfoliu nebo pozic v investičním portfoliu, které jsou vystaveny měnovému nebo komoditnímu riziku, o obchodních útvarech, pro něž instituce obdržela svolení příslušných orgánů k použití alternativního přístupu interního modelu, jak je stanoveno v článku 325az.

5. Instituce mohou v rámci skupiny použít kombinaci přístupů uvedených v odstavcích 1 a 3, nepřevyšuje-li výpočet na základě přístupů uvedených v odstavci 1 90 % celkového výpočtu. Jinak mohou instituce přístupy uvedené v odstavci 1 použít pro všechny své pozice v obchodním portfoliu a všechny své pozice v investičním portfoliu, které jsou vystaveny měnovému nebo komoditnímu riziku.

6. EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem, v nichž upřesní jednotné šablony pro podávání zpráv, pokyny a metodiku k používání těchto šablon, četnost a lhůty podávání zpráv, definice a IT řešení pro podávání zpráv podle tohoto článku.

   Žádné nové požadavky týkající se podávání zpráv, jež takové prováděcí technické normy stanoví, se nepoužijí dříve než šest měsíců od data jejich vstupu v platnost.

   EBA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 30. června 2020.

   Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 430c

Zpráva o proveditelnosti integrovaného systému pro podávání zpráv

1. EBA vypracuje zprávu o proveditelnosti týkající se vývoje jednotného a integrovaného systému pro shromažďování statistických údajů, údajů týkajících se řešení krizí a obezřetnostních údajů a sdělí svá zjištění Komisi do ... [12 měsíců ode dne vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost].

2. Během přípravy návrhu zprávy o proveditelnosti EBA spolupracuje s příslušnými orgány, jakož i s orgány pověřenými správou systému pojištění vkladů a řešením krizí, a zejména pak s ESCB. Zpráva zohledňuje předchozí práci ESCB v oblasti integrovaného shromažďování údajů a je založena na analýze celkových nákladů a přínosů, přičemž zahrnuje přinejmenším:

a) přehled týkající se počtu a rozsahu aktuálních údajů shromažďovaných příslušnými orgány v jejich oblasti působnosti, jakož i původu údajů a jejich podrobnosti;

b) sestavení jednotného slovníku údajů, které mají být shromažďovány, aby byla zvýšena jednotnost požadavků na podávání zpráv, pokud jde o požadavky na pravidelné zprávy, a aby se předešlo zbytečným dotazům;

c) zřízení smíšeného výboru, v němž jsou přinejmenším zastoupeny EBA a ESCB a jenž je pověřen vývojem a zavedením integrovaného systému pro podávání zpráv;

d) proveditelnost a případný návrh ústředního místa shromažďování údajů v rámci integrovaného systému, včetně požadavků na zajištění přísné důvěrnosti shromážděných údajů, silné ověření přístupového práva do systému a jeho správu, jakož i kybernetickou bezpečnost, přičemž toto místo:

i) zahrnuje centrální rejstřík údajů s veškerými statistickými údaji, údaji týkajícími se řešení krizí a obezřetnostními údaji s potřebnou podrobností a četností podávání zprávy pro danou instituci a v potřebných intervalech jej aktualizuje;

ii) slouží jako kontaktní místo pro příslušné orgány tím, že přebírá veškeré dotazy příslušných orgánů na údaje, zpracovává je a sdružuje je, porovnává dotazy se shromážděnými oznámenými údaji a poskytuje příslušným orgánům možnost rychlého přístupu k požadovaným informacím;

iii) poskytuje příslušným orgánům doplňující podporu při předávání dotazů na údaje institucím a zanáší vyžádané údaje do ústředního rejstříku údajů;

iv) zastává koordinační úlohu pro výměnu informací a údajů mezi příslušnými orgány; a

v) zohledňuje postupy a procesy příslušných orgánů a převádí je do jednotného systému.

3. Do jednoho roku od předložení zprávy uvedené v tomto článku Komise se zřetelem ke zprávě o proveditelnosti vypracované orgánem EBA případně předloží Evropskému parlamentu a Radě legislativní návrh týkající se zřízení standardizovaného a integrovaného systému pro požadavky na podávání zpráv.

---

* Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 680/2014 ze dne 16. dubna 2014, kterým se stanoví prováděcí technické normy, pokud jde o podávání zpráv institucí pro účely dohledu podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 (Úř. věst. L 191, 28.6.2014, s. 1).“

119) Část osmá se nahrazuje tímto:

„ČÁST OSMÁ
ZPŘÍSTUPŇOVÁNÍ INFORMACÍ INSTITUCEMI

HLAVA I
OBECNÉ ZÁSADY

Článek 431
Požadavky a zásady týkající se zpřístupňování informací

1. Instituce veřejně zpřístupňují informace uvedené v hlavách II a III v souladu s ustanoveními této hlavy, s výhradou výjimek uvedených v článku 432.

2. Instituce, které od příslušných orgánů podle části třetí obdržely svolení k nástrojům a metodikám uvedeným v hlavě III této části, veřejně zpřístupní informace stanovené v uvedené hlavě.

3. Vedoucí orgán nebo vrcholné vedení přijme formální zásady pro splnění požadavků na zpřístupňování informací stanovené v této části a zavede a udržuje interní procesy, systémy a kontrolní mechanismy k ověření toho, že zpřístupňování informací ze strany instituce probíhá řádně a v souladu s požadavky stanovenými v této části. Nejméně jeden člen vedoucího orgánu nebo vrcholného vedení písemně potvrdí, že příslušná instituce zpřístupnila informace požadované na základě této části v souladu s formálními zásadami a interními procesy, systémy a kontrolními mechanismy. Písemné potvrzení a klíčové prvky formálních zásad instituce přijatých k naplnění požadavků na zpřístupňování informací musí být součástí informací, které instituce zpřístupňuje.

Informace, které mají být zpřístupněny v souladu s touto částí, podléhají stejné úrovni interního ověřování, jaká se používá v případě zprávy o činnosti obsažené ve finanční zprávě instituce.

Instituce zavedou rovněž zásady pro ověřování toho, zda jimi zpřístupněné informace plně informují účastníky trhu o rizikovém profilu daných institucí. Pokud instituce zjistí, že informace zpřístupněné podle této části plně neinformují účastníky trhu o rizikovém profilu, veřejně zpřístupní kromě informací požadovaných podle této části další nezbytné informace. Instituce mají nicméně povinnost zpřístupňovat pouze informace, jež jsou podstatné a nejsou vyhrazené nebo důvěrné podle článku 432.

4. Všechny kvantitativní zpřístupňované informace musí doprovázet kvalitativní vysvětlení a veškeré jiné doplňující informace potřebné k tomu, aby uživatelé příslušných informací daným zpřístupněným kvantitativním informacím porozuměli, zejména s ohledem na jakékoli významné změny v daných zpřístupněných informacích v porovnání s dříve zpřístupněnými informacemi.

5. Instituce na vyžádání vysvětlí svá rozhodnutí týkající se ratingů malým a středním podnikům a jiným podnikům, které žádají o úvěry, přičemž toto vysvětlení na požádání poskytnou písemně. Správní náklady na poskytnutí vysvětlení musí být přiměřené výši úvěru.

Článek 432

Nepodstatné, vyhrazené nebo důvěrné informace

1. S výjimkou zpřístupňování informací stanovených v čl. 435 odst. 2 písm. c), článku 437 a článku 450 nemusí instituce zpřístupňovat některé z informací vyjmenovaných v hlavách II a III, jestliže informace, které by byly zpřístupněny, se nepovažují za podstatné.

   Při zpřístupňování se informace považují za podstatné, jestliže by jejich opomenutí nebo nesprávné uvedení mohlo změnit nebo ovlivnit posuzování nebo rozhodování uživatele spoléhajícího na tyto informace při rozhodování o ekonomických záležitostech.

   EBA vydá v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 obecné pokyny stanovící způsob, jakým instituce určí podstatnost v souvislosti s požadavky na zpřístupňování informací podle hlav II a III.

2. Instituce mohou také vynechat některé z položek informací vyjmenovaných v hlavě II a III, pokud tyto položky zahrnují informace považované za vyhrazené nebo důvěrné v souladu s tímto odstavcem, s výjimkou zpřístupňování informací stanovených v článcích 437 a 450.

Informace se z hlediska institucí považují za vyhrazené, pokud by jejich veřejné zpřístupnění ohrozilo jejich konkurenční postavení. Vyhrazené informace mohou zahrnovat informace o produktech nebo systémech, které by snížily hodnotu investice do příslušných institucí, pokud by byly sdíleny s konkurencí.

Informace se považují za důvěrné, pokud zákazníci nebo vztahy s jinými protistranami instituci zavazují k zachovávání jejich důvěrnosti.

EBA vydá v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 obecné pokyny stanovící způsob, jakým instituce určí vyhrazenost a důvěrnost v souvislosti s požadavky na zpřístupňování informací podle hlav II a III.

3. Ve výjimečných případech uvedených v odstavci 2 dotčená instituce v rámci zpřístupnění informací uvede, že určité položky informací nebyly zpřístupněny a důvody jejich nezpřístupnění, a zveřejní obecnější informace o daném tématu, na nějž se uplatňuje požadavek na zpřístupňování informací, s výjimkou případů, kdy je samotné téma vyhrazené nebo důvěrné.

Článek 433

Četnost a rozsah zpřístupňování

Instituce zveřejňují zpřístupněné informace vyžadované podle hlav II a III způsobem stanoveným v článcích 433a, 433b a 433c.

Každoročně zpřístupňované informace se zveřejňují ve stejný den, kdy instituce zveřejňují svou účetní závěrku, nebo co nejdříve po tomto datu.

Půlročně a čtvrtletně zpřístupňované informace se zveřejňují ve stejný den, kdy instituce případně zveřejňují své finanční zprávy za příslušné období, nebo co nejdříve po tomto datu.

Jakékoli prodlení mezi datem zveřejnění zpřístupňovaných informací požadovaných podle této části a datem zveřejnění příslušné účetní závěrky musí být přiměřené a v žádném případě nepřekročí časový rámec stanovený příslušnými orgány podle článku 106 směrnice 2013/36/EU.

Článek 433a

Zpřístupňování informací velkými institucemi

1. Velké instituce zpřístupňují níže stanovené informace s touto četností:

    a) veškeré informace požadované podle této části jednou ročně;

b) jednou za půl roku informace uvedené v:

i) čl. 437 písm. a),

ii) čl. 438 písm. e),

iii) čl. 439 písm. e) až l),

iv) článku 440,

v) čl. 442 písm. c), e), f) a g),

vi) čl. 444 písm. e),

vii) článku 445,

viii) čl. 448 odst. 1 písm. a) a b),

ix) čl. 449 písm. j) až l),

x) čl. 451 odst. 1 písm. a) a b),

xi) čl. 451a odst. 3,

xii) čl. 452 písm. g),

xiii) čl. 453 písm. f) až j),

xiv) čl. 455 písm. d), e) a g);

c) jednou za čtvrt roku:

i) informace uvedené v čl. 438 písm. d) a h),

ii) klíčové ukazatele uvedené v článku 447,

iii) informace uvedené v čl. 451a odst. 2.

2. Odchylně od odstavce 1 zpřístupňují velké instituce jiné než G-SVI, jež jsou nekotovanými institucemi, níže stanovené informace s touto četností:

a) veškeré informace požadované podle této části jednou ročně;

b) klíčové ukazatele uvedené v článku 447 jednou za půl roku.

3. Velké instituce, na něž se vztahuje článek 92a nebo 92b, zpřístupňují informace požadované podle článku 437a jednou za půl roku s výjimkou klíčových ukazatelů uvedených čl. 447 písm. h), které zpřístupňují jednou za čtvrt roku.

Článek 433b

Zpřístupňování informací malými a nepříliš složitými institucemi

1. Malé a nepříliš složité instituce zpřístupňují níže stanovené informace s touto četností:

   a) jednou ročně informace uvedené v:

      i) čl. 435 odst. 1 písm. a), e) a f),

      ii) čl. 438 písm. d),

      iii) čl. 450 odst. 1 písm. a) až d), h), i) a j);

   b) jednou za půl roku klíčové ukazatelé uvedené v článku 447.

2. Odchylně od odstavce 1 tohoto článku zpřístupňují malé a nepříliš složité instituce, jež jsou nekotovanými institucemi, klíčové ukazatele uvedené v článku 447 jednou ročně.

Článek 433c

Zpřístupňování informací jinými institucemi

1. Instituce, na které se nevztahují články 433a nebo 433b, zpřístupňují níže stanovené informace s touto četností:

   a) veškeré informace požadované podle této části jednou ročně;

b) klíčové ukazatele uvedené v článku 447 jednou za půl roku.

2. Odchylně od odstavce 1 tohoto článku zpřístupňují jiné instituce, jež jsou nekotovanými institucemi, jednou ročně:

a) informace uvedené v čl. 435 odst. 1 písm. a), e) a f);

b) informace uvedené v čl. 435 odst. 2 písm. a) b) a c);

c) informace uvedené v čl. 437 písm. a);

d) informace uvedené v čl. 438 písm. c) a d);

e) klíčové ukazatele uvedené v článku 447;

f) informace uvedené v čl. 450 odst. 1 písm. a) až d) a h) až k).

Článek 434

Způsob zpřístupňování informací

1. Instituce zpřístupňují veškeré informace požadované podle hlav II a III v elektronickém formátu a na jednom nosiči nebo místě. Tímto jedním nosičem nebo místem je samostatný dokument, který poskytuje snadno dostupný zdroj obezřetnostních informací pro uživatele těchto informací, nebo jasně odlišená část v účetní závěrce nebo finančních zprávách institucí nebo k nim připojená, která obsahuje informace, jejichž zpřístupnění se požaduje, a je pro příslušné uživatele snadno identifikovatelná.

2. Instituce zpřístupní archiv informací, jejichž zpřístupnění se požaduje v souladu s touto částí, na svých internetových stránkách, nebo pokud internetové stránky nemají, na jiném vhodném místě. Tento archiv zůstane přístupný po dobu, která nesmí být kratší než doba uchovávání informací stanovená vnitrostátními právními předpisy pro informace obsažené ve finančních zprávách institucí.

Článek 434a

Jednotné formáty pro zpřístupňování informací

EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem, které blíže určí jednotné formáty pro zpřístupňování a související pokyny, podle nichž se provádí zpřístupňování informací požadované podle hlav II a III.

Uvedené jednotné formáty pro zpřístupňování obsahují dostatečně komplexní a porovnatelné informace, na jejichž základě budou moci uživatelé těchto informací posoudit rizikové profily institucí a míru jejich souladu s požadavky stanovenými v částech první až sedmé. Prováděcí technické normy za účelem usnadnění porovnatelnosti informací usilují o udržení jednotnosti formátů pro zpřístupňování s mezinárodními standardy pro zpřístupňování informací.

Je-li to vhodné, mají formáty pro zpřístupňování podobu tabulky.

EBA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do ... [12 měsíců ode dne vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost].

Komisi je svěřena pravomoc přijímat uvedené prováděcí technické normy v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

HLAVA II

TECHNICKÁ KRITÉRIA PRO TRANSPARENTNOST A ZPŘÍSTUPŇOVÁNÍ INFORMACÍ

Článek 435

Zpřístupňování informací o cílech a zásadách v oblasti řízení rizik

1. Instituce zpřístupňují informace o svých cílech a zásadách v oblasti řízení rizik pro jednotlivé kategorie rizik včetně rizik uvedených v této hlavě. Zpřístupňují se tyto informace:

   a) strategie a procesy řízení uvedených kategorií rizik;

   b) struktura a organizace příslušné funkce řízení rizik včetně informací o základu pravomocí, pravomocích a odpovědnosti této funkce v souladu se zakládacími dokumenty a dokumenty týkajícími se řízení instituce;

   c) rozsah a povaha systémů hlášení a měření rizik;

   d) zásady pro zajištění a snižování rizika a strategie a postupy pro sledování trvalé efektivity zajištění a snižování rizika;

   e) prohlášení schválené vedoucím orgánem o přiměřenosti opatření k řízení rizik příslušné instituce poskytující ujištění, že zavedené systémy řízení rizik jsou přiměřené s ohledem na profil a strategii instituce;

f) stručné prohlášení o riziku schválené vedoucím orgánem, které výstižně popisuje celkový rizikový profil příslušné instituce související se strategií podnikání; toto prohlášení obsahuje:

i) klíčové ukazatele a údaje, které poskytují externím zúčastněným stranám komplexní představu o řízení rizika institucí, včetně toho, jak je rizikový profil instituce propojen s tolerancí k riziku stanovenou vedoucím orgánem;

ii) informace o transakcích uvnitř skupiny a transakcích se spřízněnými stranami, které mohou mít podstatný vliv na rizikový profil konsolidované skupiny.

2. Instituce zpřístupňují níže uvedené informace týkající se jejich systémů správy a řízení :

a) počet funkcí ve vedoucím orgánu společnosti zastávaných členy vedoucího orgánu;

b) politika přijímání pracovníků pro výběr členů vedoucího orgánu a jejich skutečné znalosti, dovednosti a zkušenosti;

c) politika různorodosti s ohledem na výběr členů vedoucího orgánu, jeho cíle a jakékoli relevantní cíle stanovené v této politice a rozsah, v jakém bylo těchto cílů dosaženo;

d) zda instituce zřídila zvláštní výbor pro rizika a kolikrát tento výbor zasedal;

e) popis toku informací o riziku pro vedoucí orgán.

Článek 436

Zpřístupňování informací o oblasti působnosti

Instituce zpřístupňují níže uvedené informace týkající se oblasti působnosti tohoto nařízení:

a) název instituce, na kterou se toto nařízení vztahuje;

b) sesouhlasení mezi konsolidovanou účetní závěrkou vypracovanou v souladu s použitelným účetním rámcem a konsolidovanou účetní závěrkou vypracovanou v souladu s požadavky na regulatorní konsolidaci podle části první hlavy II oddílů 2 a 3; toto sesouhlasení uvádí rozdíly mezi účetním a regulatorním rozsahem konsolidace a právní subjekty zařazené do regulatorního rozsahu konsolidace, je-li odlišný od rozsahu účetní konsolidace; informace o právních subjektech zahrnutých do rozsahu regulatorní konsolidace uvádějí metodu regulatorní konsolidace, je-li odlišná od metody účetní konsolidace, a skutečnost, zda jsou tyto subjekty plně nebo poměrně konsolidovány a zda byly kapitálové investice do těchto právních subjektů odečteny od kapitálu;

c) členění aktiv a závazků konsolidované účetní závěrky sestavené v souladu s požadavky na regulatorní konsolidaci podle části první hlavy II oddílů 2 a 3 podle druhu rizik, jak je uvedeno v této části;

d) sesouhlasení uvádějící hlavní zdroje rozdílů mezi účetními hodnotami v účetní závěrce v rámci regulatorního rozsahu konsolidace ve smyslu části první hlavy II oddílů 2 a 3 a objemem expozice používaným k regulatorním účelům; toto sesouhlasení musí být doplněno kvalitativními informacemi o těchto hlavních zdrojích rozdílů;

e) u expozic z obchodního portfolia a investičního portfolia, které jsou upravovány v souladu s články 34 a 105, členění výší konstitutivních prvků úprav, které instituce provádí v rámci obezřetného oceňování, podle druhu rizik a celkovou výši konstitutivních prvků samostatně pro pozice v obchodním portfoliu a pro pozice v investičním portfoliu;

f) jakékoli současné nebo předpokládané podstatné věcné nebo právní překážky bránící okamžitému převodu kapitálu nebo splacení závazků mezi mateřským podnikem a jeho dceřinými podniky;

g) souhrnnou částku, o niž je skutečný kapitál nižší, než je požadováno, ve všech dceřiných podnicích nezahrnutých do konsolidace a název nebo názvy těchto dceřiných podniků;

h) případně okolnosti, za nichž je využívána výjimka podle článku 7 nebo postup individuální konsolidace stanovený v článku 9.

Článek 437

Zpřístupňování informací o kapitálu

Instituce zpřístupňují níže uvedené informace týkající se jejich kapitálu:

a) úplné sesouhlasení položek kmenového kapitálu tier 1, položek vedlejšího kapitálu tier 1, položek kapitálu tier 2 a filtrů a odpočtů uplatněných na kapitál instituce podle článků 32 až 36, 56, 66 a 79 a rozvahu v rámci auditované účetní závěrky instituce;

b) popis hlavních rysů nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1 a vedlejšího kapitálu tier 1 a nástrojů zahrnovaných do kapitálu tier 2 emitovaných institucí;

c) podmínky všech nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2 v plném znění;

d) odděleně zpřístupněné informace o povaze a objemech:

   i) každého obezřetnostního filtru uplatněného podle článků 32 až 35;

   ii) položek odečtených v souladu s články 36, 56 a 66;

   iii) položek, které nebyly odečteny v souladu s články 47, 48, 56, 66 a 79;

e) popis všech omezení uplatněných na výpočet kapitálu v souladu s tímto nařízením a nástrojů, obezřetnostních filtrů a odpočtů, na které se tato omezení použijí;

f) provádí-li se výpočet kapitálových poměrů pomocí složek kapitálu určených na jiném základě, než který je stanoven v tomto nařízení, komplexní objasnění základu použitého pro výpočet těchto poměrů kapitálu.

Článek 437a

Zpřístupňování informací o kapitálu a způsobilých závazcích

Instituce, na něž se vztahuje článek 92a nebo 92b, zpřístupňují níže uvedené informace týkající se jejich kapitálu a způsobilých závazků:

a) složení jejich kapitálu a způsobilých závazků, jejich splatnost a hlavní vlastnosti;

b) pořadí způsobilých závazků v hierarchii věřitelů;

c) celkový objem každé emise nástrojů způsobilých závazků podle článku 72b a objem těchto emisí, jenž je zahrnut do položek způsobilých závazků v rámci limitů stanovených v čl. 72b odst. 3 a 4;

d) celkový objem vyloučených závazků podle čl. 72a odst. 2.

Článek 438

Zpřístupňování informací o kapitálových požadavcích a objemech rizikově vážených expozic

Instituce zpřístupňují níže uvedené informace týkající se jejich souladu s článkem 92 tohoto nařízení a s požadavky článku 73 a čl. 104 odst. 1 písm. a) směrnice 2013/36/EU:

a) shrnutí přístupu institucí k hodnocení přiměřenosti jejich vnitřně stanoveného kapitálu vzhledem k současným a budoucím činnostem;

b) objem dodatečných kapitálových požadavků na základě procesu kontroly orgánem dohledu podle čl. 104 odst. 1 písm. a) směrnice 2013/36/EU a jeho složení, pokud jde o nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2;

c) na vyžádání daného příslušného orgánu výsledek interního postupu pro hodnocení kapitálové přiměřenosti instituce;

d) celkový objem rizikově vážených expozic a odpovídající celkový požadavek na kapitál stanovený v souladu s článkem 92, v členění podle jednotlivých kategorií rizik stanovených v části třetí, a případně vysvětlení dopadu na výpočet objemů kapitálu a rizikově vážených expozic, jenž vyplývá z uplatnění minimálních hodnot kapitálu a neuplatnění odpočtu položek od kapitálu;

e) rozvahové a podrozvahové expozice, objemy rizikově vážených expozic a související očekávané ztráty pro každou kategorii specializovaných úvěrů uvedenou v tabulce 1 v čl. 153 odst. 5 a rozvahové a podrozvahové expozice a objemy rizikově vážených expozic pro kategorie akciových expozic uvedené v čl. 155 odst. 2;

f) hodnotu expozice a objem rizikově vážené expozice kapitálových nástrojů držených v jakékoli pojišťovně, zajišťovně nebo pojišťovací holdingové společnosti, které instituce při výpočtu svých kapitálových požadavků na individuálním, subkonsolidovaném a konsolidovaném základě neodečítají od kapitálu podle článku 49;

g) doplňkový kapitálový požadavek a poměr kapitálové přiměřenosti finančního konglomerátu vypočtené v souladu s článkem 6 směrnice 2002/87/ES a přílohou I uvedené směrnice, pokud jsou uplatněny metody 1 nebo 2 stanovené v uvedené příloze;

h) změny v objemech rizikově vážených expozic stávajícího období, za něž se informace zpřístupňují, oproti bezprostředně předcházejícímu období zpřístupňování informací, ke kterým došlo v důsledku použití interních modelů, včetně uvedení klíčových faktorů vysvětlujících tyto změny.

Článek 439

Zpřístupňování informací o expozicích vůči úvěrovému riziku protistrany

Instituce zpřístupňují níže uvedené informace týkající se jejich expozice vůči úvěrovému riziku protistrany podle části třetí hlavy II kapitoly 6:

a) popis metodiky použité k přiřazení vnitřně stanoveného kapitálu a úvěrových limitů pro úvěrové expozice vůči protistraně včetně metod, které byly použity k přiřazení těchto limitů k expozicím vůči ústředním protistranám;

b) popis zásad týkajících se záruk a jiných prostředků ke snižování úvěrového rizika, jako jsou zásady zajištění kolaterálu a ustavení úvěrových rezerv;

c) popis zásad týkajících se obecného a specifického rizika pozitivní korelace ve smyslu článku 291;

d) výši kolaterálu, kterou by instituce musela poskytnout v případě snížení svého úvěrového ratingu;

e) výši přijatého i poskytnutého odděleného a neoddděleného kolaterálu podle typu kolaterálu a dále v členění na kolaterál použitý pro deriváty a transakce s financováním cenných papírů;

f) v případě derivátových transakcí hodnoty expozic před účinkem snižování úvěrového rizika i po něm, jak jsou určeny pomocí metod stanovených v části třetí hlavě II kapitole 6 oddílech 3 až 6, ať už se použije kterákoli z nich, a související objemy rizikové expozice v členění podle příslušné metody;

g) v případě transakcí s financováním cenných papírů hodnoty expozic před účinkem snižování úvěrového rizika i po něm, jak jsou určeny pomocí metod stanovených v části třetí hlavě II kapitole 4 a 6, ať už se použije kterákoli z nich, a související objemy rizikové expozice v členění podle příslušné metody;

h) hodnoty expozic po účincích snižování úvěrového rizika a související rizikové expozice pro kapitálový požadavek k úvěrovým úpravám v ocenění samostatně pro každou z metod stanovených v části třetí hlavě VI;

i) hodnotu expozice vůči ústředním protistranám a související rizikové expozice v rámci působnosti části třetí hlavy II kapitoly 6 oddílu 9 samostatně pro způsobilé a nezpůsobilé ústřední protistrany a v členění podle druhů expozic;

j) pomyslné objemy a reálnou hodnotu úvěrových derivátových transakcí; úvěrové derivátové transakce musí být členěny podle typu produktu; v rámci jednotlivých typů produktů musí být úvěrové derivátové transakce dále rozčleněny na koupené a prodané úvěrové zajištění;

k) odhad ukazatele alfa, pokud příslušné orgány instituci povolily použití vlastního odhadu ukazatele alfa v souladu s čl. 284 odst. 9;

l) samostatně informace zpřístupňované podle čl. 444 písm. e) a podle čl. 452 písm. g);

m) pro instituce používající metody stanovené v části třetí hlavě II kapitole 6 oddílech 4 až 5 objem jejich rozvahových a podrozvahových derivátových obchodů na základě výpočtu podle čl. 273a odst. 1, případně odst. 2.

Pokud centrální banka členského státu poskytuje pomoc v oblasti likvidity v podobě kolaterálových swapů, může příslušný orgán osvobodit instituce od požadavků stanovených v prvním pododstavci písm. d) a e), má-li za to, že zpřístupněním uvedených informací by mohlo být nouzové poskytnutí likvidity odkryto. Pro tyto účely stanoví příslušný orgán náležité limitní hodnoty a objektivní kritéria.

Článek 440

Zpřístupňování informací o proticyklických kapitálových rezervách

Instituce zpřístupňují níže uvedené informace týkající se dodržování požadavku na proticyklickou kapitálovou rezervu podle hlavy VII kapitoly 4 směrnice 2013/36/EU:

a) zeměpisné rozložení objemů expozic a objemů rizikově vážených expozic svých úvěrových expozic použitých jako základ pro výpočet proticyklické kapitálové rezervy;

b) objem proticyklické kapitálové rezervy stanovený konkrétně pro danou instituci.

Článek 441

Zpřístupňování informací o ukazatelích globálního systémového významu

G-SVI každoročně zpřístupňují hodnoty ukazatelů použitých pro stanovení svého skóre v souladu s danou metodikou pro určení podle článku 131 směrnice 2013/36/EU.

Článek 442

Zpřístupňování informací o expozicích vůči úvěrovému riziku a riziku rozmělnění

Instituce zpřístupňují níže uvedené informace týkající se jejich expozic vůči úvěrovému riziku a riziku rozmělnění:

a) rozsah a definice pojmů „po splatnosti“ a „znehodnocených“ pro účely účetnictví a případné rozdíly mezi definicemi pojmů „po splatnosti“ a „selhání“ pro účely účetnictví a pro regulatorní účely;

b) popis přístupů a metod přijatých pro určení specifických a obecných úprav o úvěrové riziko;

c) informace o objemu a kvalitě výkonných a nevýkonných expozic a expozic s úlevou v případě úvěrů, dluhových cenných papírů a podrozvahových expozic, včetně kumulovaných ztrát ze znehodnocení, rezerv a záporných změn reálné hodnoty v důsledku úvěrového rizika a výší přijatého kolaterálu a finančních záruk;

d) analýzu stárnutí účetních expozic po splatnosti;

e) hrubé účetní hodnoty expozic, u nichž došlo k selhání, i expozic, u nichž k selhání nedošlo, kumulované specifické a obecné úpravy o úvěrové riziko a kumulované odpisy vůči těmto expozicím, jakož i čisté účetní hodnoty a jejich rozložení podle zeměpisné oblasti a typu odvětví a pro úvěry, dluhové cenné papíry a podrozvahové expozice;

f) veškeré změny v hrubém objemu rozvahových a podrozvahových expozic, u nichž došlo k selhání, přinejmenším včetně informací o počátečních a konečných zůstatcích těchto expozic a hrubém objemu kterékoli z těchto expozic, které již nejsou v selhání nebo které byly odepsány;

g) rozdělení úvěrů a dluhových cenných papírů podle zbytkové splatnosti.

Článek 443
Zpřístupňování informací o zatížených a nezatížených aktivech

Instituce zpřístupňují informace o svých zatížených i nezatížených aktivech. Za tímto účelem použijí instituce účetní hodnoty podle kategorie expozice rozdělené podle kvality aktiva a celkovou výši účetní hodnoty, která je zatížena a která je nezatížena. Zpřístupnění informací o zatížených a nezatížených aktivech nesmí vést k odkrytí skutečnosti, že došlo k nouzovému poskytnutí likvidity centrálními bankami.

Článek 444
Zpřístupňování informací o použití standardizovaného přístupu

Instituce, které počítají objemy svých rizikově vážených expozic podle části třetí hlavy II kapitoly 2, zpřístupňují za každou kategorii expozic stanovenou v článku 112 tyto informace:

a) názvy určených externích ratingových agentur a exportních úvěrových agentur a důvody změn těchto určení v průběhu období, za něž jsou informace zpřístupňovány;

b) kategorie expozic, pro které jsou jednotlivé externí ratingové agentury nebo exportní úvěrové agentury používány;

c) popis postupu používaného k převodu ratingů emitenta a emise na položky, které nejsou součástí obchodního portfolia;

d) přiřazení externího ratingu jednotlivých určených externích ratingových agentur nebo exportních úvěrových agentur rizikovým vahám, které odpovídají stupňům úvěrové kvality stanoveným v části třetí hlavě II kapitole 2, přičemž tato informace nemusí být zpřístupněna, pokud instituce splňují standardní způsob přiřazování zveřejněný orgánem EBA;

e) hodnoty expozic a hodnoty expozic po snižování úvěrového rizika přiřazené jednotlivým stupňům úvěrové kvality stanoveným v části třetí hlavě II kapitole 2 podle kategorie expozic, jakož i ty, které byly odečteny od kapitálu.

Článek 445

Zpřístupňování informací o expozici vůči tržnímu riziku

Instituce, které počítají kapitálové požadavky v souladu s čl. 92 odst. 3 písm. b) a c), zpřístupňují tyto požadavky odděleně pro jednotlivá rizika zmíněná v uvedených písmenech. Kromě toho se odděleně zpřístupňují kapitálové požadavky ke specifickému úrokovému riziku sekuritizovaných pozic.

Článek 446

Zpřístupňování informací o řízení operačního rizika

Instituce zpřístupňují níže uvedené informace o řízení operačního rizika :

a) přístupy používané danou institucí pro hodnocení kapitálových požadavků k operačnímu riziku;

b) popis metodiky stanovené v čl. 312 odst. 2, pokud ji instituce používá, a to včetně diskuse příslušných vnitřních a vnějších faktorů zohledněných v pokročilém přístupu instituce k měření;

c) v případě dílčího používání rozsah a pokrytí jednotlivých metodik, které jsou používány.

Článek 447

Zpřístupňování klíčových ukazatelů

Instituce zpřístupňuje v podobě tabulky níže uvedené klíčové ukazatele:

a) složení kapitálu a kapitálové požadavky vypočtené v souladu s článkem 92;

b) celkový objem rizikové expozice vypočtený podle čl. 92 odst. 3;

c) případně výši a složení dodatečného kapitálu, který musí instituce držet v souladu s čl. 104 odst. 1 písm. a) směrnice 2013/36/EU;

d) požadavek kombinovaných kapitálových rezerv, které musí instituce držet v souladu s hlavou VII kapitolou 4 směrnice 2013/36/EU;

e) pákový poměr a celkovou míru expozic vypočtené v souladu s článkem 429;

f) níže uvedené informace týkající se ukazatele krytí likvidity vypočteného v souladu s aktem v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1:

   i) průměr, případně průměry ukazatele krytí likvidity na základě hodnot zjišťovaných na konci měsíce během předchozích dvanácti měsíců za každé čtvrtletí příslušného období, za něž se informace zpřístupňují;

   ii) průměr, případně průměry celkových likvidních aktiv po uplatnění příslušných srážek při ocenění, jež jsou součástí rezervy v oblasti likvidity v souladu s aktem v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1, a to na základě hodnot zjišťovaných na konci měsíce během předchozích dvanácti měsíců za každé čtvrtletí příslušného období, za něž se informace zpřístupňují;

iii) průměry odtoku likvidity, přítoku likvidity a čistého odtoku likvidity vypočtených v souladu s aktem v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1, a to na základě hodnot zjišťovaných na konci měsíce během předchozích dvanácti měsíců za každé čtvrtletí příslušného období, za něž se informace zpřístupňují;

g) níže uvedené informace týkající se požadavku čistého stabilního financování vypočteného v souladu s částí šestou hlavou IV:

i) ukazatel čistého stabilního financování na konci každého čtvrtletí příslušného období, za něž se informace zpřístupňují;

ii) dostupné stabilní financování na konci každého čtvrtletí příslušného období, za něž se informace zpřístupňují;

iii) požadované stabilní financování na konci každého čtvrtletí příslušného období, za něž se informace zpřístupňují;

h) ukazatele kapitálu a způsobilých závazků a jejich složky, čitatele a jmenovatele vypočtené v souladu s články 92a a 92b a případně rozčleněné na úrovni každé skupiny řešící krizi.

Článek 448

Zpřístupňování informací o expozicích vůči úrokovému riziku u pozic nezahrnutých do obchodního portfolia

1. Od ... [dva roky ode dne vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost] zpřístupňují instituce níže uvedené kvantitativní a kvalitativní informace o rizicích vyplývajících z potenciálních změn v úrokových sazbách, které ovlivňují ekonomickou hodnotu vlastního kapitálu a čistý úrokový výnos z investičního portfolia podle článku 84 a čl. 98 odst. 5 směrnice 2013/36/EU:

   a) změny v ekonomické hodnotě vlastního kapitálu vypočtené podle šesti dohledových šokových scénářů podle čl. 98 odst. 5 směrnice 2013/36/EU pro stávající a předchozí období, za něž se informace zpřístupňují;

   b) změny v čistém úrokovém výnosu vypočtené podle obou dohledových šokových scénářů podle čl. 98 odst. 5 směrnice 2013/36/EU pro stávající a předchozí období, za něž se informace zpřístupňují;

   c) popis klíčových modelovacích a parametrických předpokladů kromě těch, které jsou uvedeny v čl. 98 odst. 5a písm. b) a c) směrnice 2013/36/EU, jež byly použity k výpočtu změn v ekonomické hodnotě vlastního kapitálu a v čistém úrokovém výnosu podle písmen a) a b) tohoto odstavce;

d) vysvětlení významnosti měr rizika zpřístupněných podle písmen a) a b) tohoto odstavce a veškerého významného kolísání těchto měr rizika od předchozího referenčního data zpřístupňování informací;

e) popis způsobu, kterým instituce definuje, měří, snižuje a řídí úrokové riziko investičního portfolia pro účely kontroly příslušnými orgány v souladu s článkem 84 směrnice 2013/36/EU, včetně:

i) popisu specifických měr rizika, které instituce používá k hodnocení změn ekonomické hodnoty vlastního kapitálu a čistého úrokového výnosu;

ii) popisu klíčových modelovacích a parametrických předpokladů použitých v interních systémech měření instituce, které by se odlišovaly od společných modelovacích a parametrických předpokladů podle čl. 98 odst. 5a směrnice 2013/36/EU pro účely výpočtu změn ekonomické hodnoty vlastního kapitálu a čistého úrokového výnosu, včetně zdůvodnění těchto odlišností;

iii) popisu scénářů úrokových šoků, které instituce používají k odhadu úrokových rizik;

iv) rozpoznání vlivu zajištění proti těmto úrokovým rizikům, včetně vnitřního zajištění, které splňuje požadavky stanovené v čl. 106 odst. 3;

v) přehledu toho, jak často k vyhodnocení úrokového rizika dochází;

f) popis obecných strategií řízení a snižování těchto rizik;

g) průměrnou a nejdelší přeceňovací splatnost přiřazenou vkladům splatným na viděnou.

2. Odchylně od odstavce 1 tohoto článku se požadavky stanovené v odst. 1 písm. c) a písm. e) bodech i) až iv) tohoto článku neuplatní na instituce, které používají standardizovanou metodiku nebo zjednodušený standardizovaný přístup podle čl. 84 odst. 1 směrnice 2013/36/EU.

Článek 449

Zpřístupňování informací o expozicích vůči sekuritizovaným pozicím

Instituce, které počítají objemy rizikově vážených expozic podle části třetí hlavy II kapitoly 5 nebo kapitálové požadavky podle článku 337 nebo 338, zpřístupňují tyto informace, a to odděleně pro obchodní portfolio a investiční portfolio:

a) popis sekuritizačních a resekuritizačních činností, včetně řízení rizik a investičních cílů ve spojení s těmito činnostmi, úlohy v sekuritizačních a resekuritizačních transakcích, zda používají rámec pro jednoduché, transparentní a standardizované (STS) sekuritizace ve smyslu článku 242 bodu 10, a rozsah, ve kterém sekuritizační transakce používají k přenosu úvěrového rizika sekuritizovaných expozic na třetí strany, případně se samostatným popisem strategie přenosu rizika v rámci syntetické sekuritizace;

b) druhy rizik, kterým jsou vystaveny ve svých sekuritizačních a resekuritizačních činnostech podle pořadí přednosti příslušných sekuritizovaných pozic s rozlišením STS a jiných než STS pozic a dále:

   i) rizik ponechaných v transakcích, jejichž původcem je sama instituce;

   ii) rizik vzniklých v souvislosti s transakcemi, jejichž původcem je třetí strana;

c) přístupy k výpočtu objemů rizikově vážených expozic, které instituce používá v souvislosti se sekuritizačními činnostmi včetně informace, jaký přístup se používá pro jaký druh sekuritizované pozice, a rozlišení STS a jiných než STS pozic;

d) seznam sekuritizačních jednotek pro speciální účel, které spadají do těchto kategorií, s popisem druhů expozic vůči těmto jednotkám, včetně derivátových smluv:

   i) sekuritizační jednotky pro speciální účel, které nabývají expozice, jejichž původci jsou instituce;

   ii) sekuritizační jednotky pro speciální účel, jejichž sponzory jsou instituce;

   iii) sekuritizační jednotky pro speciální účel, pro něž instituce poskytují služby související se sekuritizací, například poradenství, obsluhu aktiv nebo služby správy;

   iv) sekuritizační jednotky pro speciální účel zahrnuté v regulatorním rozsahu konsolidace instituce;

e) seznam všech právních subjektů, o nichž instituce zpřístupnily informaci, že poskytly podporu v souladu s částí třetí hlavou II kapitolou 5;

f) seznam právních subjektů, které jsou přidruženy k daným institucím a které investují do sekuritizací, jejichž původcem jsou dané instituce, nebo do sekuritizovaných pozic vydaných sekuritizačními jednotkami pro speciální účel, jichž jsou dané instituce sponzory;

g) shrnutí účetních metod instituce použitých pro sekuritizaci, v příslušných případech včetně odlišení sekuritizovaných a resekuritizovaných pozic;

h) názvy externích ratingových agentur použitých pro hodnocení sekuritizace a druhy expozic v členění podle jednotlivých použitých agentur;

i) případně popis metody interního hodnocení podle části třetí hlavy II kapitoly 5, včetně struktury procesu interního hodnocení a vztahu mezi interním hodnocením a externími ratingy příslušné externí ratingové agentury zpřístupněnými v souladu s písmenem i), kontrolních mechanismů pro proces interního hodnocení včetně diskuse nezávislosti, odpovědnosti a přezkumu procesu interního hodnocení, informací o druzích expozic, pro které se proces interního hodnocení použije, a o zátěžových faktorech použitých k určení úrovní úvěrového posílení;

j) odděleně pro obchodní portfolio a investiční portfolio účetní hodnotu sekuritizovaných expozic, včetně informací o tom, zda instituce převedly významné úvěrové riziko v souladu s články 244 a 245, u nichž instituce jednají jako původce, sponzor nebo investor, a to samostatně pro tradiční a syntetické sekuritizace a pro STS a jiné než STS transakce a v členění podle druhu sekuritizovaných expozic;

k) pro investiční portfolio tyto informace:

i) souhrnný objem sekuritizovaných pozic, u kterých jednají instituce jako původce nebo sponzor, a s nimi spojených rizikově vážených aktiv a kapitálových požadavků podle regulatorních přístupů, včetně expozic, které byly odečteny od kapitálu nebo jimž byla přidělena riziková váha 1 250 %, v členění na tradiční a syntetické sekuritizace a na sekuritizované a resekuritizované expozice, samostatně pro STS a jiné než STS pozice, a dále členěné podle rizikových vah nebo kapitálových požadavků a podle přístupu použitého k výpočtu kapitálového požadavku;

ii) souhrnný objem sekuritizovaných pozic, u kterých jednají instituce jako investor, a s nimi spojených rizikově vážených aktiv a kapitálových požadavků podle regulatorních přístupů, včetně expozic, které byly odečteny od kapitálu nebo jimž byla přidělena riziková váha 1 250 %, v členění na tradiční a syntetické sekuritizace, sekuritizované a resekuritizované pozice a STS a jiné než STS pozice, a dále členěné podle rizikových vah nebo kapitálových požadavků a podle přístupu použitého k výpočtu kapitálových požadavků;

l) u expozic sekuritizovaných institucí objem expozic v selhání a objem specifických úprav o úvěrové riziko provedených institucí v běžném období, obojí v členění podle druhu expozice.

Článek 449a

Zpřístupňování informací o environmentálních, sociálních a správních rizicích (rizicích ESG)

Od ... [3 roky ode dne vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost] zpřístupňují velké instituce, které vydaly cenné papíry, jež jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu kteréhokoli členského státu ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 21 směrnice 2014/65/EU, informace o environmentálních, sociálních a správních rizicích, včetně fyzických rizik a rizik přechodu, ve smyslu zprávy uvedené v čl. 98 odst. 8 směrnice 2013/36/EU.

Informace uvedené v prvním pododstavci se zpřístupňují jednou ročně za první rok a poté dvakrát ročně.

Článek 450

Zpřístupňování informací o zásadách odměňování

1. Instituce zpřístupňují níže uvedené informace týkající se jejich zásad a postupů odměňování těch kategorií pracovníků, jejichž pracovní činnosti mají podstatný dopad na rizikový profil daných institucí:

   a) informace o rozhodovacím procesu použitém pro stanovení zásad odměňování, jakož i počet zasedání hlavního orgánu instituce, jenž na odměňování dohlíží během příslušného účetního období, včetně případných informací o složení a mandátu výboru pro odměňování, o externím poradci, jehož služby byly využity při stanovování zásad odměňování, a úlohy příslušných zainteresovaných subjektů;

   b) informace o vazbě mezi platy pracovníků a jejich výkonností;

   c) nejdůležitější charakteristiky systému odměňování, včetně informací o kritériích používaných k měření výkonnosti a k úpravám o riziko, zásadách pro oddálení nároku na pohyblivou složku odměny a kritériích pro její přiznání;

   d) poměry mezi stálou a pohyblivou složkou odměny stanovené podle čl. 94 odst. 1 písm. g) směrnice 2013/36/EU;

e) informace o výkonnostních kritériích, na nichž je založeno přiznání nároku na akcie, opce nebo pohyblivé složky odměny;

f) hlavní parametry a zdůvodnění všech systémů pohyblivých složek odměny a dalších nepeněžních výhod;

g) souhrnné kvantitativní informace o odměnách v členění podle oblasti podnikání;

h) souhrnné kvantitativní informace o odměnách v členění na vrcholné vedení a na pracovníky, jejichž pracovní činnost má podstatný dopad na rizikový profil institucí, s uvedením:

   i) výše odměn v účetním období v členění na pevnou odměnu, včetně popisu pevných složek, a pohyblivou odměnu, jakož i počtu příjemců;

   ii) výše a forem pohyblivé odměny v členění podle formy na peněžní odměny, akcie, nástroje spojené s akciemi a ostatní, samostatně pro část vyplácenou ihned a část s odloženou splatností;

   iii) výše odměny s odloženou splatností za předchozí výkonnostní období, v členění na částky, které mají být přiznány v daném účetním období, a částky, které mají být přiznány v následujících letech;

iv) výše odměny s odloženou splatností, která má být přiznána v daném účetní období, která je v daném účetním období vyplacena a která je v důsledku úprav na základě výkonnosti snížena;

v) zaručené pohyblivé odměny udělené během daného účetního období a počtu příjemců těchto odměn;

vi) odstupného přiznaného za minulá období a vyplaceného v průběhu účetního období;

vii) výše odstupného přiznaného během účetního období v členění na část vyplacenou ihned a část s odloženou splatností, počtu příjemců těchto odstupných a nejvyšší částky odstupného, která byla přiznána jedné osobě;

i) počet osob, kterým byly v účetním období vyplaceny odměny ve výši 1 milionu EUR nebo více, v případě odměn pohybujících se mezi 1 milionem EUR a 5 miliony EUR v členění na pásma vyplacených odměn po 500 000 EUR a v případě odměn ve výši 5 milionů EUR a více v členění na pásma vyplacených odměn po 1 milionu EUR;

j) na žádost příslušného členského státu nebo příslušného orgánu celkové odměny pro každého člena vedoucího orgánu nebo vrcholného vedení;

k) informace o tom, zda instituce využívá odchylky stanovené v čl. 94 odst. 3 směrnice 2013/36/EU.

Pro účely prvního pododstavce písm. k) tohoto odstavce uvede instituce, která takové odchylky využívá, zda tak činí na základě čl. 94 odst. 3 písmene a) nebo b) směrnice 2013/36/EU. Instituce rovněž uvedou, pro které zásady odměňování využívají odchylku (odchylky), počet pracovníků, kteří mají z odchylky (odchylek) prospěch, a jejich celkovou odměnu v členění na pevnou a pohyblivou složku odměny.

2. V případě velkých institucí se rovněž zpřístupní veřejnosti kvantitativní informace o odměňování kolektivního vedoucího orgánu instituce podle tohoto článku v členění na výkonné a nevýkonné členy.

Instituce dodržují požadavky stanovené v tomto článku způsobem, který odpovídá jejich velikosti, vnitřní organizaci a povaze, rozsahu a složitosti jejich činností, aniž je dotčeno nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679*.

Článek 451

Zpřístupňování informací o pákovém poměru

1. Instituce, na něž se vztahuje část sedmá, zpřístupňují níže uvedené informace týkající se jejich pákového poměru vypočteného podle článku 429 a jejich řízení rizika nadměrné páky:

   a) pákový poměr a způsob, jak instituce uplatňuje čl. 499 odst. 2;

   b) rozčlenění celkové míry expozic podle čl. 429 odst. 4 a sesouhlasení celkové míry expozic s důležitými informacemi zpřístupněnými ve zveřejněné účetní závěrce;

   c) případně objem expozic vypočtený podle čl. 429 odst. 8 a čl. 429a odst. 1 a upravený pákový poměr vypočtený v souladu s čl. 429a odst. 7;

   d) popis postupů použitých k řízení rizika nadměrné páky;

   e) popis faktorů, které měly vliv na pákový poměr během období, kterého se zpřístupněný pákový poměr týká.

2. Veřejné rozvojové úvěrové instituce ve smyslu čl. 429a odst. 2 zpřístupňují pákový poměr bez úpravy celkové míry expozic podle čl. 429a odst. 1 písm. d).

3. Kromě informací podle odst. 1 písm. a) a b) tohoto článku zpřístupňují velké instituce informace o pákovém poměru a rozčlenění celkové míry expozic podle čl. 429 odst. 4 na základě průměrných hodnot vypočtených v souladu s prováděcím aktem podle čl. 430 odst. 7.

Článek 451a

Zpřístupňování informací o požadavcích na likviditu

1. Instituce, na něž se vztahuje část šestá, zpřístupňují informace o ukazateli krytí likvidity, ukazateli čistého stabilního financování a řízení rizika likvidity v souladu s tímto článkem.

2. Instituce zpřístupňují tyto informace týkající se ukazatele krytí likvidity vypočteného v souladu s aktem v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1:

   a) průměr, případně průměry ukazatele krytí likvidity na základě hodnot zjišťovaných na konci měsíce během předchozích dvanácti měsíců za každé čtvrtletí příslušného období, za něž se informace zpřístupňují;

   b) průměr, případně průměry celkových likvidních aktiv po uplatnění příslušných srážek při ocenění, jež jsou součástí likviditní rezervy v souladu s aktem v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1, a to na základě hodnot zjišťovaných na konci měsíce během předchozích dvanácti měsíců za každé čtvrtletí příslušného období, za něž se informace zpřístupňují, a popis složení této likviditní rezervy;

c) průměry odtoku likvidity, přítoku likvidity a čistého odtoku likvidity vypočtené v souladu s aktem v přenesené pravomoci podle čl. 460 odst. 1, a to na základě hodnot zjišťovaných na konci měsíce během předchozích dvanácti měsíců za každé čtvrtletí příslušného období, za něž se informace zpřístupňují, a popis jejich složení.

3. Instituce zpřístupňují tyto informace týkající se ukazatele čistého stabilního financování vypočteného v souladu s částí šestou hlavou IV:

a) hodnoty ukazatele čistého stabilního financování na konci čtvrtletí vypočteného v souladu s částí šestou hlavou IV kapitolou 2 za každé čtvrtletí příslušného období, za něž se informace zpřístupňují;

b) přehled výše dostupného stabilního financování vypočteného v souladu s částí šestou hlavou IV kapitolou 3;

c) přehled výše požadovaného stabilního financování vypočteného v souladu s částí šestou hlavou IV kapitolou 4.

4. Instituce zpřístupňují informace o opatřeních, systémech, postupech a strategiích zavedených pro účely identifikace, měření, řízení a sledování jejich rizika likvidity v souladu s článkem 86 směrnice 2013/36/EU.

HLAVA III

KVALIFIKAČNÍ POŽADAVKY PRO POUŽÍVÁNÍ URČITÝCH NÁSTROJŮ NEBO METODIK

Článek 452

Zpřístupňování informací o použití přístupu IRB k úvěrovému riziku

Instituce, které počítají objemy rizikově vážených expozic použitím přístupu IRB k úvěrovému riziku, zpřístupňují tyto informace:

a) svolení přístupu nebo schváleného přechodu příslušným orgánem;

b) pro každou kategorii expozic uvedenou v článku 147 procento celkové hodnoty expozice každé kategorie expozic podle standardizovaného přístupu uvedeného v části třetí hlavě II kapitole 2 nebo přístupu IRB uvedeného v části třetí hlavě II kapitole 3, stejně jako část každé kategorie expozic, která je předmětem plánu zavedení; v případech, kdy instituce obdržely svolení používat pro výpočet objemů rizikově vážených expozic vlastní LGD a vlastní konverzní faktory, zpřístupní samostatně procento celkové hodnoty expozice každé kategorie expozic, na něž se svolení vztahuje;

c) kontrolní mechanismy pro systémy hodnocení v jednotlivých fázích vývoje, kontrol a změn modelu, obsahující informace týkající se:

   i) vztahu mezi funkcí řízení rizik a funkcí interního auditu;

ii) přezkumu systému hodnocení;

iii) postupu k zajištění nezávislosti funkce odpovědné za přezkumy modelů na funkcích odpovědných za vývoj modelů;

iv) postupu k zajištění odpovědnosti funkcí odpovědných za vývoj a za přezkumy modelů;

d) úlohu funkcí zapojených do vývoje, schvalování a následných změn modelů úvěrového rizika;

e) rozsah a hlavní obsah zpráv souvisejících s modely úvěrového rizika;

f) popis procesu interních ratingů podle kategorie expozic včetně počtu klíčových modelů použitých ve vztahu ke každému portfoliu a stručného popisu hlavních rozdílů mezi modely v rámci téhož portfolia, a to se zahrnutím:

i) definic, metod a údajů pro odhad a validaci hodnot PD, jejichž součástí jsou informace o tom, jak se hodnoty PD odhadují u portfolií s nízkým počtem selhání, zda existují regulatorní limity, a určující faktory vedoucí k rozdílům vysledovaným mezi hodnotami PD a skutečnými selháními nejméně za poslední tři období;

ii) případně definic, metod a údajů pro odhad a validaci hodnot LGD, jako například metod výpočtu hodnot LGD při poklesu, informací o tom, jak se hodnoty LGD odhadují u portfolia s nízkým počtem selhání, a o časové prodlevě mezi selháním a uzavřením expozice;

iii) případně definic, metod a údajů pro odhad a validaci úvěrových konverzních faktorů, včetně předpokladů použitých při odvozování těchto proměnných;

g) případně tyto informace ve vztahu ke každé kategorii expozic podle článku 147:

i) jejich hrubou rozvahovou expozici;

ii) jejich hodnoty podrozvahových expozic před uplatněním příslušného konverzního faktoru;

iii) jejich expozici po uplatnění příslušného konverzního faktoru a snižování úvěrového rizika;

iv) jakýkoli model, parametr či vstup, který je relevantní pro pochopení rizikového vážení a výsledných objemů rizikových expozic zpřístupňovaných pro dostatečný počet stupňů dlužníků (včetně selhání), aby byla zajištěna dostatečná diferenciace úvěrového rizika;

v) samostatně pro kategorie expozic, ve vztahu k nimž instituce obdržely svolení používat pro výpočet objemů rizikově vážených expozic vlastní LGD a vlastní konverzní faktory, a pro expozice, pro které instituce tyto odhady nepoužívají, hodnoty podle bodů i) až iv), na něž se svolení vztahuje;

h) odhady instituce, pokud jde o hodnoty PD, ve srovnání se skutečným poměrem selhání u každé kategorie expozic za delší období, se samostatným uvedením rozmezí PD, odpovídající hodnoty externího ratingu, váženého a aritmetického průměru hodnot PD, počtu dlužníků na konci předchozího roku a na konci zkoumaného roku, počtu dlužníků, kteří jsou v selhání, včetně nových dlužníků, kteří jsou v selhání, a roční průměrné historické míry selhání.

Pro účely písmene b) tohoto článku instituce použijí hodnotu expozice definovanou v článku 166.

Článek 453

Zpřístupňování informací o použití technik snižování úvěrového rizika

Instituce používající techniky snižování úvěrového rizika zpřístupňují tyto informace:

a) klíčové rysy zásad a procesů používání rozvahového a podrozvahového započtení s uvedením rozsahu, v jakém instituce rozvahové započtení používají;

b) klíčové rysy zásad a procesů oceňování a řízení způsobilého kolaterálu;

c) popis používaných hlavních druhů kolaterálu přijímaných institucí za účelem snižování úvěrového rizika;

d) v případě záruk a úvěrových derivátů použitých jako zajištění úvěrového rizika a s výjimkou těch, které jsou použity jako součást struktur syntetické sekuritizace, hlavní druhy ručitelů a protistran u úvěrových derivátů a jejich úvěruschopnost, které jsou použity ke snížení kapitálových požadavků;

e) informace o koncentracích tržního nebo úvěrového rizika v rámci snižování úvěrového rizika;

f) v případě institucí, které počítají objem rizikově vážených expozic podle standardizovaného přístupu nebo přístupu IRB, celkovou hodnotu expozice nekrytou žádným způsobilým zajištěním úvěrového rizika a celkovou hodnotu expozice krytou způsobilým zajištěním úvěrového rizika po použití koeficientů volatility; zpřístupňování informací podle tohoto písmene se provede samostatně pro úvěry a dluhové cenné papíry a obsahuje členění expozic, u nichž došlo k selhání;

g) odpovídající konverzní faktor a snižování úvěrového rizika související s expozicí a dopad technik snižování úvěrového rizika se substitučním účinkem a bez něj;

h) v případě institucí, které počítají objemy rizikově vážených expozic podle standardizovaného přístupu, hodnotu rozvahových a podrozvahových expozic podle kategorie expozic před a po použití konverzních faktorů a jakéhokoli souvisejícího snižování úvěrového rizika;

i) v případě institucí, které počítají objemy rizikově vážených expozic podle standardizovaného přístupu, objem rizikově vážené expozice a poměr mezi tímto objemem rizikově vážené expozice a hodnotou expozice po použití odpovídajícího konverzního faktoru a snižování úvěrového rizika souvisejícího s expozicí; zpřístupňování informací podle tohoto písmene se provádí samostatně pro každou kategorii expozic;

j) v případě institucí, které počítají objemy rizikově vážených expozic podle přístupu IRB, objem rizikově vážené expozice před uznáním dopadu snižování úvěrového rizika, který mají úvěrové deriváty, a po něm; v případech, kdy instituce obdržely svolení používat pro výpočet objemů rizikově vážených expozic vlastní LGD a vlastní konverzní faktory, zpřístupní informace podle tohoto písmene samostatně pro kategorie expozic, na něž se svolení vztahuje.

Článek 454

Zpřístupňování informací o použití pokročilých přístupů k měření operačního rizika

Instituce, které pro výpočet kapitálových požadavků k operačnímu riziku používají přístupy stanovené v článcích 321 až 324, zpřístupňují popis použití pojištění a jiných mechanismů převodu rizika pro účely snižování uvedeného rizika.

Článek 455

Použití interních modelů pro tržní riziko

Instituce, které počítají kapitálové požadavky podle článku 363, zpřístupňují tyto informace:

a) pro každé dílčí portfolio:

   i) charakteristiky použitých modelů;

   ii) případně u interních modelů pro dodatečné riziko selhání a migrace a pro obchodování s korelací použité metodiky a rizika měřená s použitím interního modelu včetně popisu přístupu použitého institucí k určení horizontů likvidity, metodiky použité s cílem získat hodnocení kapitálu splňující požadovaný standard spolehlivosti a přístupy použité při validaci modelu;

iii) popis zátěžového testování uplatněného na dané dílčí portfolio;

iv) popis přístupů používaných pro zpětné testování a validaci přesnosti a konzistentnosti interních modelů a procesů modelování;

b) rozsah svolení uděleného příslušným orgánem;

c) popis rozsahu a metodik pro splnění požadavků stanovených v článcích 104 a 105;

d) nejvyšší, nejnižší a střední hodnotu:

i) denní výše hodnot v riziku během vykazovaného období a ke konci vykazovaného období;

ii) výše hodnot v riziku za krizových podmínek během vykazovaného období a ke konci vykazovaného období;

iii) výše rizik pro dodatečné riziko selhání a migrace a pro specifické riziko portfolia obchodování s korelací během vykazovaného období a ke konci vykazovaného období;

e) prvky kapitálového požadavku podle článku 364;

f) vážený průměrný horizont likvidity pro každé dílčí portfolio, na které se použijí interní modely pro dodatečné riziko selhání a migrace a pro obchodování s korelací;

g) porovnání denní výše hodnot v riziku ke konci dne a jednodenních změn hodnoty portfolia na konci následujícího obchodního dne spolu s analýzou veškerých významných překročení během vykazovaného období.

---

* Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).“;

120) V článku 456 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„k) změny požadavků na zpřístupňování informací stanovených v části osmé hlavách II a III s cílem zohlednit vývoj nebo změny mezinárodních standardů pro zpřístupňování informací.“

121) V článku 457 se písmeno i) nahrazuje tímto:

„i) části druhé a článku 430 pouze v důsledku vývoje účetních standardů nebo požadavků, které zohledňují legislativní akty Unie.“;

122) Článek 458 se mění takto:

a) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Pokud orgán určený podle odstavce 1 tohoto článku zjistí, že ve finančním systému došlo ke změnám velikosti makroobezřetnostního nebo systémového rizika, které mohou mít závažné nepříznivé důsledky pro finanční systém a reálnou ekonomiku v konkrétním členském státě a které podle názoru orgánu určeného podle odstavce 1 nelze prostřednictvím jiných makroobezřetnostních nástrojů vymezených tímto nařízením a směrnicí 2013/36/EU řešit stejně účinně jako prostřednictvím přísnějších opatření na vnitrostátní úrovni, náležitě o této skutečnosti uvědomí Komisi a ESRB. ESRB toto oznámení neprodleně postoupí Evropskému parlamentu, Radě a orgánu EBA.

K oznámení se přiloží tyto dokumenty, přičemž v něm jsou v příslušných případech zahrnuty relevantní kvantitativní nebo kvalitativní důkazy níže uvedených skutečností:

a) změny velikosti makroobezřetnostního nebo systémového rizika;

b) důvody, proč by uvedené změny mohly představovat hrozbu pro finanční stabilitu na vnitrostátní úrovni nebo pro reálnou ekonomiku;

c) vysvětlení důvodů, na jejichž základě má orgán za to, že makroobezřetnostní nástroje vymezené v článcích 124 a 164 tohoto nařízení a v článcích 133 a 136 směrnice 2013/36/EU by byly pro řešení daných rizik méně vhodné a účinné než navrhovaná vnitrostátní opatření podle písmene d) tohoto odstavce;

d) návrh vnitrostátních opatření pro instituce s vnitrostátním povolením nebo podskupinu těchto institucí, jejichž účelem je zmírnit změnu velikosti rizika a jež se týkají:

i) úrovně kapitálu stanovené v článku 92;

ii) požadavků týkajících se velkých expozic stanovených v článku 392 a článcích 395 až 403;

iii) požadavků na likviditu stanovených v části šesté;

iv) rizikových vah pro ošetření bublin v odvětví obytných a obchodních nemovitostí;

v) požadavků na veřejné zpřístupňování informací stanovených v části osmé;

vi) výše bezpečnostní kapitálové rezervy podle článku 129 směrnice 2013/36/EU nebo

vii) expozic uvnitř finančního sektoru;

e) vysvětlení, proč orgán určený podle odstavce 1 považuje navrhovaná opatření za vhodná, účinná a přiměřená k řešení dané situace a

f) posouzení pravděpodobného pozitivního nebo negativního dopadu navrhovaných opatření na vnitřní trh, a to na základě informací, které má daný členský stát k dispozici.“;

b) odstavce 4 a 5 se nahrazují tímto:

„4. Pravomoc přijmout prováděcí akt s cílem zamítnout navrhovaná vnitrostátní opatření podle odst. 2 písm. d) je svěřena Radě, která jedná na návrh Komise kvalifikovanou většinou.

ESRB a EBA zašlou do jednoho měsíce od obdržení oznámení podle odstavce 2 Radě, Komisi a dotčenému členskému státu svá stanoviska k záležitostem zmíněným v písmenech a) až f) uvedeného odstavce.

Pokud existují spolehlivé, silné a podrobné důkazy, že příslušné opatření bude mít negativní dopad na vnitřní trh, jenž převáží přínosy v oblasti finanční stability vyplývající ze snížení zjištěného makroobezřetnostního nebo systémového rizika, Komise zohlední co nejvíce stanoviska uvedená v druhém pododstavci a ve lhůtě jednoho měsíce může navrhnout Radě prováděcí akt k zamítnutí navrhovaných vnitrostátních opatření.

Pokud Komise v uvedené lhůtě jednoho měsíce nepředloží žádný návrh, může dotčený členský stát okamžitě přijmout navrhovaná vnitrostátní opatření na dobu nejvýše dvou let nebo dokud makroobezřetnostní nebo systémové riziko nepřestane existovat, pokud se tak stane dříve.

Rada přijme rozhodnutí o návrhu předloženém Komisí během jednoho měsíce po obdržení návrhu a uvede důvody zamítnutí nebo nezamítnutí navrhovaných vnitrostátních opatření.

Rada zamítne navrhovaná vnitrostátní opatření pouze v případě, že bude toho názoru, že nejsou splněny tyto podmínky:

a) změny velikosti makroobezřetnostního nebo systémového rizika jsou takové povahy, že ohrožují finanční stabilitu na vnitrostátní úrovni;

b) makroobezřetnostní nástroje vymezené tímto nařízením a směrnicí 2013/36/EU jsou pro řešení zjištěného makroobezřetnostního či systémového rizika méně vhodné nebo účinné než navrhovaná vnitrostátní opatření;

c) navrhovaná vnitrostátní opatření nemají neúměrné nepříznivé účinky na finanční systém jako celek nebo jeho části v jiných členských státech nebo v Unii jako celku v tom smyslu, že by bránila fungování vnitřního trhu nebo že by vytvářela překážky bránící jeho fungování a

d) problém se týká pouze jednoho členského státu.

Rada ve svém posouzení zohlední stanovisko ESRB a EBA a vychází z důkazů, které v souladu s odstavcem 2 předložil orgán určený podle odstavce 1.

Pokud Rada nepřijme prováděcí akt o zamítnutí navrhovaných vnitrostátních opatření ve lhůtě jednoho měsíce od obdržení návrhu Komise, může dotčený členský stát přijmout příslušná opatření a uplatňovat je po dobu nejvýše dvou let nebo dokud makroobezřetnostní nebo systémové riziko nepřestane existovat, pokud se tak stane dříve.

5. Další členské státy mohou opatření stanovená v souladu s tímto článkem uznat a uplatnit na jimi povolené instituce, které mají pobočky nebo expozice nacházející se v členském státě, který získal povolení k uplatňování daného opatření.“;

c) odstavce 9 a 10 se nahrazují tímto:

„9. Před skončením platnosti povolení vydaného podle odstavce 4 dotčený členský stát v konzultaci s ESRB a EBA danou situaci přezkoumá a může postupem uvedeným v odstavci 4 přijmout nové rozhodnutí o prodloužení doby uplatňování vnitrostátních opatření vždy o dva další roky. Po prvním prodloužení Komise v konzultaci s ESRB a EBA situaci následně alespoň jednou za dva roky přezkoumá.

10. Bez ohledu na postup uvedený v odstavcích 3 až 9 tohoto článku mohou členské státy u expozic stanovených v odst. 2 písm. d) bodech iv) a vii) tohoto článku zvýšit rizikové váhy nad rámec vah stanovených v tomto nařízení až o 25 % a zpřísnit limit velkých expozic stanovený v článku 395 až o 15 %, a to na dobu nejvýše dvou let nebo dokud makroobezřetnostní nebo systémové riziko nepřestane existovat, pokud se tak stane dříve, za předpokladu, že jsou splněny podmínky a požadavky týkající se oznamování uvedené v odstavci 2 tohoto článku.“

123) Článek 460 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Komisi je svěřena pravomoc k doplnění tohoto nařízení přijetím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 462 s cílem podrobně rozvést obecný požadavek uvedený v čl. 412 odst. 1. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle tohoto odstavce vychází z položek, jež mají být oznámeny podle části šesté hlavy II a podle přílohy III, stanoví, za jakých okolností musí příslušné orgány nařídit institucím konkrétní úrovně přítoku a odtoku s cílem pokrýt konkrétní rizika, kterým jsou tyto instituce vystaveny, a respektuje limitní hodnoty uvedené v odstavci 2 tohoto článku.

Komisi je zejména svěřena pravomoc k doplnění tohoto nařízení přijetím aktů v přenesené pravomoci upřesňujících podrobné požadavky na likviditu pro účely uplatňování čl. 8 odst. 3 a článků 411 až 416, 419, 422, 425, 428a, 428f, 428g, 428j až 428n, 428p, 428r, 428s, 428w, 428ae, 428ag, 428ah, 428ak a 451a.“;

b) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„3. Komisi je svěřena pravomoc ke změně tohoto nařízení přijetím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 462 s cílem změnit seznam produktů nebo služeb stanovených v čl. 428f odst. 2, pokud má za to, že aktiva a závazky přímo spojené s jinými produkty nebo službami splňují podmínky stanovené v čl. 428f odst. 1.

Komise přijme akt v přenesené pravomoci uvedený v prvním pododstavci do ... [pět let ode dne vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost].“

124) Vkládají se nové články, které znějí:

„*Článek 461a*
Alternativní standardizovaný přístup k tržnímu riziku

Pro účely požadavků na podávání zpráv stanovených v čl. 430b odst. 1 je Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 462 ke změně tohoto nařízení technickými úpravami článků 325e, 325g až 325j, 325p, 325q, 325ae, 325ak, 325am, 325ap až 325at, 325av, 325ax a ke stanovení rizikové váhy koše 11 tabulky 4 v článku 325ai a rizikových vah krytých dluhopisů vydaných úvěrovými institucemi ve třetích zemích podle článku 325ah, jakož i korelací krytých dluhopisů vydaných úvěrovými institucemi ve třetích zemích podle článku 325aj v rámci alternativního standardizovaného přístupu stanoveného v části třetí hlavě IV kapitole 1a, a to s ohledem na vývoj mezinárodních regulatorních standardů.

Komise přijme akt v přenesené pravomoci podle odstavce 1 do 31. prosince 2019.“

125) Článek 462 se nahrazuje tímto:

„*Článek 462*
Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 244 odst. 6, čl. 245 odst. 6, článcích 456 až 460 a článku 461a je svěřena Komisi na dobu neurčitou počínaje 28. červnem 2013.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 244 odst. 6, čl. 245 odst. 6, článcích 456 až 460 a článku 461a kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomocí v něm blíže určených. Rozhodnutí nabývá účinku dnem následujícím po zveřejnění tohoto rozhodnutí v Úředním věstníku Evropské unie nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů.

5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 244 odst. 6, čl. 245 odst. 6, článků 456 až 460 a článku 461a vstoupí v platnost pouze tehdy, pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě tří měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o tři měsíce.“

126) V článku 471 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Odchylně od čl. 49 odst. 1 se mohou během období od 31. prosince 2018 do 31. prosince 2024 instituce rozhodnout neodečítat kapitálové investice do pojišťoven, zajišťoven a pojišťovacích holdingových společností, pokud jsou splněny tyto podmínky:

a) podmínky stanovené v čl. 49 odst. 1 písm. a) a e);

b) příslušné orgány jsou spokojeny s úrovní kontroly rizika a s postupy finanční analýzy specificky přijatými institucí za účelem dohledu nad investicí do podniku nebo holdingové společnosti;

c) kapitálové investice instituce do pojišťovny, zajišťovny nebo pojišťovací holdingové společnosti nepřevyšují 15 % nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1 vydaných pojišťovacím subjektem k 31. prosinci 2012 a v období od 1. ledna 2013 do 31. prosince 2024;

d) výše kapitálových investic, která není odečtena, nepřevyšuje výši kapitálové investice do nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1 pojišťovny, zajišťovny nebo pojišťovací holdingové společnosti k 31. prosinci 2012.“

127) Článek 493 se mění takto:

a) v odstavci 1 se první věta nahrazuje tímto:

„Ustanovení o velkých expozicích uvedená v čl. 387 až 403 tohoto nařízení se nepoužijí na investiční podniky, jejichž hlavní podnikatelskou činností je výhradně poskytování investičních služeb nebo provádění investičních činností ve vztahu k finančním nástrojům stanoveným v oddíle C bodech 5, 6, 7, 9, 10 a 11 přílohy I směrnice 2014/65/EU a na něž se nevztahovala k 31. prosinci 2006 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES*.¨

_____

* Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ze dne 21. dubna 2004 o trzích finančních nástrojů, o změně směrnice Rady 85/611/EHS a 93/6/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/12/ES a o zrušení směrnice Rady 93/22/EHS (Úř. věst. L 145, 30.4.2004 s. 1).“;

b) v odstavci 3 se písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) expozice včetně účastí nebo jiných druhů kapitálových investic instituce vůči mateřskému podniku, vůči jiným dceřiným podnikům takového mateřského podniku nebo vůči jeho vlastním dceřiným podnikům a kvalifikované účasti, podléhají-li tyto podniky témuž dohledu na konsolidovaném základě jako sama instituce v souladu s tímto nařízením, směrnicí 2002/87/ES nebo s rovnocennými normami platnými ve třetí zemi; s expozicemi nesplňujícími tato kritéria bude zacházeno jako s expozicemi vůči třetí straně, ať jsou vyňaty z působnosti čl. 395 odst. 1 tohoto nařízení, nebo nikoli;“.

128) Článek 494 se nahrazuje tímto:

„*Článek 494*
Přechodná ustanovení týkající se požadavku na kapitál a způsobilé závazky

1. Odchylně od článku 92a platí, že instituce označené jako subjekty řešící krizi, které jsou G-SVI nebo jsou součástí G-SVI, musí od ... [datum vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost] do 31. prosince 2021 vždy splňovat tyto požadavky na kapitál a způsobilé závazky:

a) na riziku založený poměr ve výši 16 %, představující kapitál a způsobilé závazky instituce vyjádřené jako procento celkového objemu rizikové expozice vypočteného podle čl. 92 odst. 3 a 4;

b) na riziku nezaložený poměr ve výši 6 %, představující kapitál a způsobilé závazky instituce vyjádřené jako procento celkové míry expozic podle čl. 429 odst. 4.

2. Odchylně od čl. 72b odst. 3 platí, že od ... [datum vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost] do 31. prosince 2021 činí rozsah, v němž mohou být nástroje způsobilých závazků podle čl. 72b odst. 3 zahrnuty do položek způsobilých závazků, 2,5 % celkového objemu rizikové expozice vypočteného podle čl. 92 odst. 3 a 4.

3. Odchylně od čl. 72b odst. 3 platí, že dokud orgán příslušný k řešení krize poprvé neposoudí soulad s podmínkou stanovenou v písmenu c) uvedeného odstavce, považují se závazky za nástroje způsobilých závazků až do souhrnné výše, která do 31. prosince 2021 nepřevyšuje 2,5 % a poté 3,5 % celkového objemu rizikové expozice vypočteného podle čl. 92 odst. 3 a 4, splňují-li požadavky stanovené v čl. 72b odst. 3 písm. a) a b).“

129) Vkládají se nové články, které znějí:

„*Článek 494a*

Zachování právních účinků u emisí prostřednictvím jednotek pro speciální účel

1. Odchylně od článku 52 se do 31. prosince 2021 kapitálové nástroje nevydané přímo institucí považují za nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1, pouze jsou-li splněny všechny tyto podmínky:

   a) podmínky stanovené v čl. 52 odst. 1 kromě podmínky vyžadující, aby nástroje byly přímo vydány institucí;

   b) nástroje jsou vydány prostřednictvím subjektu zahrnutého do konsolidace podle části první hlavy II kapitoly 2;

   c) výnosy jsou okamžitě, bez omezení a v podobě, která splňuje podmínky stanovené v tomto odstavci, k dispozici instituci.

2. Odchylně od článku 63 se do 31. prosince 2021 kapitálové nástroje nevydané přímo institucí považují za nástroje zahrnované do kapitálu tier 2, pouze jsou-li splněny všechny tyto podmínky:

   a) podmínky stanovené v čl. 63 odst. 1 kromě podmínky vyžadující, aby nástroje byly přímo vydány institucí;

b) nástroje jsou vydány prostřednictvím subjektu zahrnutého do konsolidace podle části první hlavy II kapitoly 2;

c) výnosy jsou okamžitě, bez omezení a v podobě, která splňuje podmínky stanovené v tomto odstavci, k dispozici instituci.

Článek 494b

Zachování právních účinků u kapitálových nástrojů a nástrojů způsobilých závazků

1. Odchylně od článků 51 a 52 se nástroje vydané před ... [datum vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost] považují nejpozději do ... [6 let od vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost] za nástroje zahrnované do vedlejšího kapitálu tier 1, splňují-li podmínky stanovené v článcích 51 a 52 kromě podmínek uvedených v čl. 52 odst. 1 písm. p), q) a r).

2. Odchylně od článků 62 a 63 se nástroje vydané před ... [datum vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost] považují nejpozději do ... [6 let od vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost] za nástroje zahrnované do kapitálu tier 2, splňují-li podmínky stanovené v článcích 62 a 63 kromě podmínek uvedených v čl. 63 písm. n), o) a p).

3. Odchylně od čl. 72a odst. 1 písm. a) se závazky vydané před ... [datum vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost] považují za položky způsobilých závazků, splňují-li podmínky stanovené v článku 72b kromě podmínek uvedených v čl. 72b odst. 2 písm. b) bodě ii) a v čl. 72b odst. 2 písm. f) až m).“

130) Článek 497 se nahrazuje tímto:

„*Článek 497*

Kapitálové požadavky pro expozice vůči ústředním protistranám

1. Pokud ústřední protistrana ze třetí země požádá o uznání v souladu s článkem 25 nařízení (EU) č. 648/2012, mohou instituce považovat tuto ústřední protistranu za způsobilou ústřední protistranu ode dne, kdy byla podána její žádost o uznání orgánu ESMA, a do jednoho z těchto dat:

   a) pokud Komise ve vztahu k třetí zemi, v níž je daná ústřední protistrana usazena, již přijala prováděcí akt podle čl. 25 odst. 6 nařízení (EU) č. 648/2012 a tento prováděcí akt vstoupil v platnost, do dvou let po datu podání žádosti;

   b) pokud Komise ve vztahu k třetí zemi, v níž je daná ústřední protistrana usazena, dosud nepřijala prováděcí akt podle čl. 25 odst. 6 nařízení (EU) č. 648/2012, nebo v případech, kdy uvedený prováděcí akt dosud nevstoupil v platnost, do dřívějšího z těchto dat:

      i) do dvou let ode dne vstupu prováděcího aktu v platnost;

ii) v případě ústředních protistran, které podaly žádost ode dne ... [datum vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost], do dvou let po datu podání žádosti;

iii) v případě ústředních protistran, které podaly žádost před ... [datum vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost], do ... [dva roky ode dne vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost].

2. Do uplynutí lhůt uvedených v odstavci 1 tohoto článku platí, že pokud ústřední protistrana zmíněná v uvedeném odstavci nemá fond pro riziko selhání a nesjednala si s členy svého clearingového systému závazné smluvní ujednání, které jí umožňuje zcela nebo zčásti využívat počáteční marži přijatou od členů svého clearingového systému, jako by se jednalo o předfinancované příspěvky, instituce nahradí příslušný vzorec pro výpočet kapitálového požadavku uvedeného v čl. 308 odst. 2 tímto:

$$K_{CM_i} = \max\left\{K_{CCP} \cdot \frac{IM_i}{DF_{CCP} + IM}; 8\,\% \cdot 2\,\% \cdot IM_i\right\}$$

kde:

K_{CM_i} = kapitálový požadavek;

K_{CCP} = hypotetický kapitál způsobilé ústřední protistrany sdělený instituci touto protistranou v souladu s článkem 50c nařízení (EU) č. 648/2012;

DF_{CCP} = předfinancované finanční prostředky ústřední protistrany sdělené instituci touto protistranou v souladu s článkem 50c nařízení (EU) č. 648/2012;

i = index označující člena clearingového systému; a

IM_i = počáteční marže složená členem clearingového systému i u ústřední protistrany; a

IM = celková částka počáteční marže sdělená instituci ústřední protistranou v souladu s čl. 89 odst. 5a nařízení (EU) č. 648/2012.

3. Za mimořádných okolností, kdy je to nutné a přiměřené k zamezení narušení mezinárodních finančních trhů, může Komise formou prováděcích aktů a s výhradou přezkumného postupu uvedeného v čl. 464 odst. 2 přijmout rozhodnutí o tom, že se platnost přechodných ustanovení v odstavci 1 tohoto článku jednou prodlužuje o dvanáct měsíců.“

131) V čl. 498 odst. 1 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„1. Ustanovení o kapitálových požadavcích uvedená v tomto nařízení se nevztahují na investiční podniky, jejichž hlavní podnikatelskou činností je výhradně poskytování investičních služeb nebo provádění investičních činností ve vztahu k finančním nástrojům uvedeným v bodech 5, 6, 7, 9 10 a 11 oddílu C přílohy I směrnice 2014/65/EU, na které se k 31. prosinci 2006 nevztahovala směrnice 2004/39/ES.“

132) Ustanovení čl. 499 odst. 3 se zrušuje;

133) Články 500 a 501 se nahrazují tímto:

„*Článek 500*
Úprava pro odprodej ve velkém rozsahu

1. Odchylně od čl. 181 odst. 1) písm. a) může instituce upravit odhady hodnoty LGD tak, že částečně nebo v plné míře kompenzuje dopad expozic, u nichž došlo k selhání, na skutečné hodnoty LGD až do výše rozdílu mezi průměrnými odhadovanými hodnotami LGD u srovnatelných expozic v selhání, jež nebyly s konečnou platností zlikvidovány, a průměrnými skutečnými hodnotami LGD, mimo jiné na základě ztrát, jež vyvstaly v důsledku odprodeje ve velkém rozsahu, a to jakmile jsou splněny všechny tyto podmínky:

   a) instituce vyrozuměla příslušný orgán o plánu, v němž jsou stanoveny rozsah, složení a data odprodejů expozic, u nichž došlo k selhání;

   b) data odprodejů expozic, u nichž došlo k selhání, spadají do období po 23. listopadu 2016 do ... [tři roky ode dne vstupu tohoto pozměňujícího nařízení platnost];

   c) celkový objem expozic, u nichž došlo k selhání, odprodaných od prvního data uvedeného v plánu podle písmene a), přesáhl ke dni prvního odprodeje podle písmen a) a b) 20 % celkového objemu všech zjištěných selhání.

Úpravu uvedenou v prvním pododstavci lze provést pouze do ... [tři roky ode dne vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost] a její účinky mohou trvat tak dlouho, dokud jsou odpovídající expozice zahrnuty do vlastních odhadů hodnot LGD dané instituce.

2. O splnění podmínky stanovené v odst. 1 písm. c) instituce bez zbytečného odkladu vyrozumějí příslušný orgán.

Článek 501

Úprava rizikově vážených expozic vůči malým a středním podnikům, u nichž nedošlo k selhání

1. Instituce upraví objemy rizikově vážených expozic o expozice vůči malému nebo střednímu podniku, u nichž nedošlo k selhání (RWEA), které se vypočítají v souladu s částí třetí hlavou II kapitolou 2 nebo případně 3 podle tohoto vzorce:

$$RWEA^{*}=RWEA\cdot[\min\{E^{*};EUR\ 2\ 500\ 000\}\cdot 0{,}7619+\max\{E^{*}-EUR\ 2\ 500\ 000;0\}\cdot 0{,}85]/E^{*}$$

kde:

RWEA* = RWEA upravený podpůrným koeficientem pro malé a střední podniky; a

E* = celková částka, kterou malý či střední podnik nebo ekonomicky spjatá skupina klientů malého nebo středního podniku dluží instituci, jejím dceřiným podnikům, jejím mateřským podnikům a dalším dceřiným podnikům těchto mateřských podniků, včetně jakékoli expozice v selhání, avšak s výjimkou pohledávek nebo podmíněných pohledávek zajištěných obytnými nemovitostmi.

2. Pro účely tohoto článku:

a) jsou expozice vůči malému nebo střednímu podniku zahrnuty do kategorie retailových nebo podnikových expozic, nebo zajištěny nemovitostmi;

b) malé a střední podniky jsou definovány v souladu s doporučením Komise 2003/361/ES*; z kritérií uvedených v článku 2 přílohy tohoto doporučení se zohlední jen roční obrat;

c) instituce učiní přiměřené kroky ke správnému stanovení hodnoty E* a k získání informací požadovaných podle písmene b).

---

* Doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků a malých a středních podniků (Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36).“;

134) Vkládá se nový článek, který zní:

„*Článek 501a*

Úprava kapitálových požadavků k úvěrovému riziku pro expozice vůči subjektům, které provozují nebo financují fyzické struktury nebo zařízení, systémy a sítě, které poskytují nebo podporují základní veřejné služby

1. Kapitálové požadavky k úvěrovému riziku vypočtené v souladu s částí třetí hlavou II se vynásobí faktorem 0,75, splňuje-li expozice všechna tato kritéria:

   a) expozice je zahrnuta do kategorie expozic vůči podnikům nebo do kategorie specializovaných úvěrových expozic, s vyloučením expozic v selhání;

   b) expozice je vůči subjektu, který byl vytvořen specificky pro financování nebo provozování fyzických struktur nebo zařízení, systémů a sítí, které poskytují nebo podporují základní veřejné služby;

   c) zdrojem splácení závazku je minimálně do dvou třetin jeho výše příjem vytvářený aktivy, která jsou financována, nikoliv nezávislá schopnost širšího obchodního podniku, nebo jsou jeho zdrojem dotace, granty či financování poskytnuté jedním nebo více subjekty uvedenými v odst. 2 písm. b) bodech i) a ii);

d) dlužník může splnit své finanční závazky i za krizových podmínek, jež jsou relevantní pro riziko projektu;

e) peněžní toky, které dlužník generuje, jsou předvídatelné a pokrývají všechny budoucí splátky úvěru během doby trvání úvěru;

f) riziko refinancování expozice je nízké nebo je přiměřeně sníženo, se zřetelem k veškerým dotacím, grantům nebo financování poskytnutým jedním nebo více subjekty uvedenými v odst. 2 písm. b) bodech i) a ii);

g) smluvní ujednání poskytují věřitelům vysoký stupeň ochrany, včetně následujícího:

i) v případech, kdy příjmy dlužníka nejsou financovány platbami od velkého počtu uživatelů, zahrnují smluvní ujednání ustanovení, která účinně chrání věřitele před ztrátami v důsledku ukončení projektu stranou, která souhlasí s nákupem zboží nebo služeb poskytovaných dlužníkem;

ii) dlužník má dostatečné rezervní fondy plně financované v hotovosti nebo jiná finanční opatření s vysoce hodnocenými ručiteli pro pokrytí požadavků na pohotovostní financování a provozní kapitál v průběhu životnosti aktiv uvedených v písmeni b) tohoto odstavce;

iii) věřitelé mají významnou míru kontroly nad aktivy a příjmem generovanými dlužníkem;

iv) věřitelé požívají zajištění v rozsahu povoleném příslušnými právními předpisy v aktivech a smlouvách kriticky důležitých pro infrastrukturní podnikání nebo mají alternativní mechanismy pro zajištění svých pozic;

v) akcie jsou zastaveny ve prospěch věřitelů v takovém rozsahu, aby byli schopni v případě selhání převzít kontrolu nad subjektem;

vi) použití čistých peněžních toků z provozní činnosti po provedení povinných plateb z projektu pro jiné účely než na obsluhu dluhových závazků je omezeno;

vii) existují smluvní omezení možnosti dlužníka vykonávat činnosti, které mohou být na újmu věřitelů, včetně toho, že bez souhlasu stávajících věřitelů nelze vydat nové dluhové nástroje;

h) závazek má přednost před všemi ostatními pohledávkami s výjimkou zákonných nároků a pohledávek protistran derivátů;

i) je-li dlužník ve fázi výstavby, musí kapitálový investor, případně skupina kapitálových investorů jako celek, je-li jich více, splňovat tato kritéria:

   i) kapitáloví investoři v minulosti úspěšně vykonávali dohled nad projekty v oblasti infrastruktury a mají finanční sílu a příslušné odborné znalosti,

   ii) kapitáloví investoři mají nízké riziko selhání nebo z jejich selhání vyplývá pro dlužníka nízké riziko podstatných ztrát,

   iii) jsou zavedeny odpovídající mechanismy pro sladění zájmů kapitálových investorů se zájmy věřitelů;

j) dlužník má odpovídající ochranná opatření pro zajištění dokončení projektu podle dohodnuté specifikace, rozpočtu nebo data dokončení, a to včetně silných záruk dokončení nebo zapojení zkušeného poskytovatele a odpovídajících smluvních ustanovení upravujících odpovídající náhrady škody;

k) jsou-li operační rizika podstatná, jsou náležitě řízena;

l) dlužník používá ověřenou technologii a koncepci;

m) byla získána všechna nezbytná povolení a oprávnění;

n) dlužník používá deriváty pouze pro účely snížení rizika;

o) dlužník provedl posouzení, zda financovaná aktiva přispívají k plnění těchto cílů v oblasti životního prostředí:

i) zmírňování změny klimatu,

ii) přizpůsobování se změně klimatu,

iii) udržitelné využívání a ochrana vodních a mořských zdrojů,

iv) přechod k oběhovému hospodářství, předcházení vzniku odpadů a jejich recyklace,

v) prevence a omezování znečištění,

vi) ochrana zdravých ekosystémů.

2. Pro účely odst. 1 písm. e) se generované peněžní toky nepovažují za předvídatelné, pokud podstatná část příjmů nesplňuje tyto podmínky:

a) je splněno jedno z těchto kritérií:

i) příjmy se odvíjejí od disponibilního množství;

ii) na příjmy se vztahuje regulace míry návratnosti;

iii) na příjmy se vztahuje smluvní ujednání o povinnosti úhrady bez ohledu na realizaci odběru;

iv) úroveň produkce nebo využívání a cena nezávisle splňují jedno z těchto kritérií:

– jsou regulovány,

– jsou smluvně stanoveny,

– v důsledku nízkého rizika poptávky jsou dostatečně předvídatelné;

b) v případech, kdy příjmy dlužníka nejsou financovány platbami od velkého počtu uživatelů, musí být stranou, která souhlasí s nákupem zboží nebo služeb poskytovaných dlužníkem, jeden z těchto subjektů:

i) centrální banka, ústřední vláda, regionální vláda nebo místní orgán, je-li jim přidělena riziková váha 0 % podle článků 114 a 115 nebo je-li jim přiděleno úvěrové hodnocení externí ratingové agentury se stupněm úvěrové kvality nejméně 3;

ii) subjekt veřejného sektoru, je-li mu přidělena riziková váha 20 % či nižší podle článku 116 nebo je-li mu přiděleno úvěrové hodnocení externí ratingové agentury se stupněm úvěrové kvality nejméně 3;

iii) mezinárodní rozvojová banka uvedená v čl. 117 odst. 2;

iv) mezinárodní organizace uvedená v článku 118;

v) podnikový subjekt, jenž má úvěrové hodnocení externí ratingové agentury se stupněm úvěrové kvality nejméně 3;

vi) subjekt, jenž je nahraditelný bez významné změny výše a načasování příjmů.

3. Instituce poskytují příslušným orgánům každých šest měsíců zprávu o celkovém objemu expozic vůči subjektům projektů infrastruktury, jenž je vypočten v souladu s odstavcem 1 tohoto článku.

4. Komise do ... [tři roky ode dne vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost] podá zprávu o dopadu kapitálových požadavků stanovených v tomto nařízení na úvěry pro subjekty projektů infrastruktury a tuto zprávu předloží Evropskému parlamentu a Radě, případně spolu s legislativním návrhem.

5. Pro účely odstavce 4 podá EBA Komisi zprávu o:

a) analýze vývoje trendů a podmínek na trzích pro úvěry na infrastrukturu a projektové financování v období uvedeném v odstavci 4;

b) analýze skutečné rizikovosti subjektů uvedených v odst. 1 písm. b) v průběhu celého hospodářského cyklu;

c) konzistentnosti kapitálových požadavků stanovených v tomto nařízení s výsledky analýzy podle písmen a) a b) tohoto odstavce.

Článek 501b

Výjimka z požadavků na podávání zpráv

Odchylně od článku 430 může v období ode dne použitelnosti příslušných ustanovení tohoto nařízení do dne prvního zaslání zpráv uvedeného v prováděcích technických normách podle uvedeného článku příslušný orgán ustoupit od požadavku, aby instituce podávaly informace ve formátu specifikovaném ve vzorech obsažených v prováděcím aktu podle čl. 430 odst. 7, pokud tyto vzory nebyly aktualizovány tak, aby odrážely ustanovení tohoto nařízení.“

135) V části desáté se na začátek hlavy II „Zprávy a přezkum“ vkládá nový článek, který zní:

„*Článek 501c*

Obezřetnostní zacházení s expozicemi týkajícími se environmentálních nebo sociálních cílů

EBA po konzultaci s ESRB na základě dostupných údajů a zjištění odborné skupiny Komise na vysoké úrovni pro otázky udržitelného financování posoudí, zda by bylo odůvodněné uplatňovat u expozic týkajících se aktiv nebo činností podstatně souvisejících s environmentálními nebo sociálními cíli zvláštní obezřetnostní zacházení. EBA zejména posoudí:

a) metodiky pro posouzení skutečné rizikovosti expozic týkajících se aktiv a činností podstatně souvisejících s environmentálními nebo sociálními cíli ve srovnání s rizikovostí jiných expozic;

b) vypracování vhodných kritérií pro posouzení fyzických rizik a rizik přechodu, včetně rizik souvisejících s odpisy aktiv v důsledku změn právních předpisů;

c) potenciální vlivy zvláštního obezřetnostního zacházení s expozicemi týkajícími se aktiv a činností, které podstatně souvisejí s environmentálními nebo sociálními cíli, na finanční stabilitu a bankovní úvěry v Unii.

EBA předloží zprávu o svých zjištěních Evropskému parlamentu, Radě a Komisi do ... [šest let ode dne vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost].

Komise na základě uvedené zprávy případně předloží Evropskému parlamentu a Radě legislativní návrh.“

136) Vkládá se nový článek, který zní:

„*Článek 504a*
Kapitálové investice do nástrojů způsobilých závazků

Do ... [tři roky ode dne vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost] EBA podá Komisi zprávu o objemech a rozdělení kapitálových investic do nástrojů způsobilých závazků mezi instituce určené jako G-SVI nebo J-SVI a o možných překážkách bránících řešení krizí, jakož i o riziku nákazy se zřetelem k těmto kapitálovým investicím.

Na základě zprávy EBA pak Komise do ... [čtyři roky ode dne vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost] informuje Evropský parlament a Radu o vhodném zacházení s takovými investicemi a případně předloží legislativní návrh.“

137) Článek 507 se nahrazuje tímto:

„*Článek 507*
Velké expozice

1. EBA monitoruje používání výjimek stanovených v čl. 390 odst. 6 písm. b), čl. 400 odst. 1 písm. f) až m) a čl. 400 odst. 2 písm. a), c) až g), i), j) a k) a do ... [dva roky ode dne vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost] podá Komisi zprávu, která posoudí kvantitativní dopad, který by mělo odstranění těchto výjimek nebo stanovení limitu jejich používání. Zpráva pro každou výjimku stanovenou v uvedených článcích zejména posoudí:

   a) počet velkých expozic vyňatých v každém členském státě;

   b) počet institucí, které využívají výjimku, v každém členském státě;

   c) agregovaný objem expozic vyňatých v každém členském státě.

2. Do 31. prosince 2023 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o používání výjimek uvedených v čl. 390 odst. 4 a čl. 401 odst. 2, pokud jde o metody výpočtu hodnoty expozice u transakcí s financováním cenných papírů, a zejména o potřebu zohlednit změny v mezinárodních standardech stanovujících metody tohoto výpočtu.“

138) V článku 510 se doplňují nové odstavce, které znějí:

„4. EBA monitoruje výši požadovaného stabilního financování k pokrytí rizik financování, která jsou spojena s derivátovými smlouvami uvedenými v příloze II a úvěrovými deriváty v průběhu jednoletého horizontu ukazatele čistého stabilního financování, zejména budoucí rizika financování pro tyto derivátové smlouvy, jak je stanoveno v čl. 428s odst. 2 a v čl. 428at odst. 2, a do ... [pět let od dne vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost] podá Komisi zprávu o možnosti přijmout vyšší faktor požadovaného stabilního financování nebo opatření s větší citlivostí na riziko. Tato zpráva alespoň posoudí:

a) možnost rozlišovat mezi derivátovými smlouvami s maržemi a bez marží;

b) možnost odstranit, zvýšit nebo nahradit požadavek stanovený v čl. 428s odst. 2 a v čl. 428at odst. 2;

c) možnost obecněji změnit zacházení s derivátovými smlouvami při výpočtu ukazatele čistého stabilního financování, jak je stanoveno v článku 428d, čl. 428k odst. 4 a čl. 428s odst. 2, čl. 428ag písm. a) a b), čl. 428ah odst. 2, čl. 428al odst. 4, čl. 428at odst. 2, čl. 428ay písm. a) a b) a čl. 428az odst. 2 s cílem lépe zachytit rizika financování spojená s těmito smlouvami v průběhu jednoletého horizontu ukazatele čistého stabilního financování;

d) dopad navržených změn na výši stabilního financování požadovanou pro derivátové smlouvy institucí.

5. Pokud mají mezinárodní standardy vliv na zacházení s derivátovými smlouvami uvedenými v příloze II a úvěrovými deriváty při výpočtu ukazatele čistého stabilního financování, Komise s ohledem na zprávu uvedenou v odstavci 4, na tyto změny mezinárodních standardů a na různorodost bankovního sektoru v Unii případně předloží Evropskému parlamentu a Radě legislativní návrh týkající se toho, jak změnit ustanovení ohledně zacházení s derivátovými smlouvami uvedenými v příloze II a s úvěrovými deriváty při výpočtu ukazatele čistého stabilního financování, jak je stanoveno v části šesté hlavě IV, tak aby bylo lépe zohledněno riziko financování spojené s těmito transakcemi.

6. EBA monitoruje výši stabilního financování požadovaného k pokrytí rizika financování spojeného s transakcemi s financováním cenných papírů, včetně aktiv přijatých nebo poskytnutých v rámci těchto transakcí, a s nezajištěnými transakcemi se zbytkovou splatností méně než šest měsíců s finančními zákazníky, a do ... [čtyři roky ode dne vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost] podá Komisi zprávu o přiměřenosti tohoto zacházení. Tato zpráva alespoň posoudí:

   a) možnost použít vyšší nebo nižší faktory stabilního financování na transakce s financováním cenných papírů s finančními zákazníky a na nezajištěné transakce se zbytkovou splatností méně než šest měsíců s finančními zákazníky, aby bylo lépe zohledněno jejich riziko financování v jednoletém horizontu ukazatele čistého stabilního financování a možné efekty nákazy mezi finančními zákazníky;

b) možnost použít zacházení stanovené v čl. 428r odst. 1 písm. g) na transakce s financováním cenných papírů zajištěné jinými druhy aktiv;

c) možnost použít faktory stabilního financování na podrozvahové položky používané při transakcích s financováním cenných papírů jako alternativu k zacházení stanovenému v čl. 428p odst. 5;

d) přiměřenost asymetrického zacházení se závazky se zbytkovou splatností kratší než šest měsíců poskytovanými finančními zákazníky, na něž se vztahuje faktor dostupného stabilního financování 0 % podle čl. 428k odst. 3 písm. c), a aktivy majícími původ v transakcích se zbytkovou splatností kratší než šest měsíců s finančními zákazníky, na něž se vztahuje faktor požadovaného stabilního financování 0 %, 5 % nebo 10 % podle čl. 428r odst. 1 písm. g), čl. 428s odst. 1 písm. c) a čl. 428v písm. b);

e) dopad zavedení vyšších nebo nižších faktorů požadovaného stabilního financování u transakcí s financováním cenných papírů, obzvláště se zbytkovou splatností méně než šest měsíců s finančními zákazníky, na tržní likviditu aktiv přijatých jako kolaterál v těchto transakcích, obzvláště u státních a podnikových dluhopisů;

f) dopad navržených změn na výši stabilního financování požadovanou pro transakce uvedených institucí, obzvláště pro transakce s financováním cenných papírů se zbytkovou splatností méně než šest měsíců s finančními zákazníky, jestliže v daných transakcích byly jako kolaterál přijaty státní dluhopisy.

7. Do ... [pět let ode dne vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost] Komise s ohledem na zprávu uvedenou v odstavci 6, mezinárodní standardy a různorodost bankovního sektoru v Unii případně předloží Evropskému parlamentu a Radě legislativní návrh týkající se toho, jak změnit ustanovení ohledně zacházení s transakcemi s financováním cenných papírů, včetně aktiv přijatých nebo poskytnutých v těchto transakcích, a zacházení s nezajištěnými transakcemi se zbytkovou splatností kratší než šest měsíců s finančními zákazníky pro výpočet ukazatele čistého stabilního financování, jak je stanoveno v části šesté hlavě IV, pokud to považuje za vhodné s ohledem na dopad stávajícího zacházení na ukazatel čistého stabilního financování institucí a s cílem lépe zohlednit riziko financování spojené s těmito transakcemi.

8. Do ... [šest let ode dne vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost] se zvýší faktor požadovaného stabilního financování uplatňovaný u transakcí uvedených v čl. 428r odst. 1 písm. g) z 0 % na 10 %, v čl. 428s odst. 1 písm. c) z 5 % na 15 % a v čl. 428v písm. b) z 10 % na 15 %, není-li v legislativním aktu přijatém na návrh Komise v souladu s odstavcem 7 tohoto článku stanoveno jinak.

9. EBA monitoruje výši stabilního financování požadovanou za účelem pokrytí rizik financování spojených s držbou cenných papírů institucemi s cílem zajistit derivátové smlouvy. O vhodnosti zacházení podá EBA zprávu do ... [čtyři roky ode dne vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost]. Tato zpráva alespoň posoudí:

   a) možný dopad zacházení na schopnost investorů získat expozici vůči aktivům a dopad zacházení na poskytování úvěrů v rámci unie kapitálových trhů;

   b) možnost uplatňovat upravené požadavky stabilního financování na cenné papíry držené za účelem zajištění derivátů, které jsou zcela nebo částečně financovány z počáteční marže;

   c) možnost uplatňovat upravené požadavky stabilního financování na cenné papíry držené za účelem zajištění derivátů, které nejsou financovány z počáteční marže.

10. Do ... [čtyři roky ode dne vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost] nebo jeden rok po dohodě o mezinárodních standardech, již vypracuje Basilejský výbor, podle toho, co nastane dříve, Komise – pokud je to vhodné a s ohledem na zprávu uvedenou v odstavci 7a, na veškeré mezinárodní standardy, které vypracuje Basilejský výbor, na různorodost bankovního sektoru v Unii a na cíle unie kapitálových trhů – předloží Evropskému parlamentu a Radě legislativní návrh týkající se toho, jak změnit ustanovení ohledně zacházení institucionálních holdingů s cennými papíry s cílem zajistit derivátové smlouvy pro výpočet ukazatele čistého stabilního financování, jak je stanoveno v části šesté hlavě IV, pokud to považuje za vhodné s ohledem na dopad stávajícího zacházení na ukazatel čistého stabilního financování institucí, a jak lépe zohlednit riziko financování spojené s těmito transakcemi.

11. EBA posoudí, zda by bylo odůvodněné snížit faktor požadovaného stabilního financování pro aktiva používaná pro poskytování clearingových služeb a služeb vypořádání v oblasti drahých kovů, jako je zlato, stříbro, platina a palladium, nebo pro aktiva používaná pro poskytování financování transakcí v oblasti drahých kovů, jako je zlato, stříbro, platina a palladium, se splatností 180 dní nebo méně. EBA předloží zprávu Komisi do ... [24 měsíců ode dne vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost].“

139) Článek 511 se nahrazuje tímto:

„*Článek 511*

Páka

1. Komise předloží do 31. prosince 2020 Evropskému parlamentu a Radě zprávu o tom, zda:

   a) je vhodné zavést dodatečný požadavek k pákovému poměru u J-SVI a

   b) je vhodná definice a výpočet celkové míry expozic podle čl. 429 odst. 4 včetně zacházení s rezervami u centrálních bank.

2. Pro účely zprávy uvedené v odstavci 1 Komise zohlední mezinárodní vývoj a mezinárodně dohodnuté standardy. V případě potřeby ke zprávě připojí legislativní návrh.“

140) Článek 513 se nahrazuje tímto:

„*Článek 513*
Makroobezřetnostní požadavky

1. Do 30. června 2022 a poté každých pět let Komise po konzultaci s ESRB a EBA přezkoumá, zda jsou makroobezřetnostní požadavky obsažené v tomto nařízení a ve směrnici 2013/36/EU dostatečné pro snížení systémových rizik v odvětvích, regionech a členských státech, a současně posoudí:

   a) zda jsou stávající makroobezřetnostní nástroje stanovené v tomto nařízení a ve směrnici 2013/36/EU účinné, efektivní a transparentní;

   b) zda jsou rozsah a případná míra překrývání jednotlivých makroobezřetnostních nástrojů určených k řešení podobných rizik, které jsou stanoveny v tomto nařízení a ve směrnici 2013/36/EU, přiměřené, a případně navrhne nové makroobezřetnostní požadavky;

   c) jakým způsobem se mezinárodně dohodnuté standardy pro systémové instituce a ustanovení tohoto nařízení a směrnice 2013/36/EU vzájemně ovlivňují, a případně navrhne nová pravidla zohledňující tyto mezinárodně dohodnuté standardy;

d) zda by měly být mezi makroobezřetnostní nástroje stanovené v tomto nařízení a ve směrnici 2013/36/EU přidány jiné typy nástrojů, například nástroje týkající se dlužníka, kterými by byly doplněny nástroje týkající se kapitálu a díky nimž by bylo umožněno harmonizované používání nástrojů na vnitřním trhu; a to i zda harmonizované definice těchto nástrojů a poskytování příslušných údajů na úrovni Unie jsou nezbytným předpokladem pro zavedení takových nástrojů;

e) zda by požadavek kapitálové rezervy k pákovému poměru uvedený v čl. 92 odst. 1a měl být uplatňován i na jiné systémově významné instituce, které nejsou G-SVI, zda by se jeho kalibrace měla odlišovat od kalibrace pro G-SVI a zda měla jeho kalibrace záviset na úrovni systémové významnosti instituce;

f) zda by stávající dobrovolná reciprocita makroobezřetnostních opatření měla být změněna na reciprocitu povinnou a zda je pro takový krok vhodným základem stávající rámec ESRB pro dobrovolnou reciprocitu;

g) jak lze relevantním orgánům makroobezřetnostního dohledu na úrovni Unie a jednotlivých členských států svěřit nástroje, které by řešily nově vznikající systémová rizika vyplývající z expozic úvěrových institucí vůči nebankovnímu odvětví, především z trhů s deriváty a s transakcemi s financováním cenných papírů, z odvětví správy aktiv a odvětví pojišťovnictví.

2. Do 31. prosince 2022 a poté každých pět let podá Komise na základě konzultací s ESRB a EBA zprávu Evropskému parlamentu a Radě o posouzení uvedeném v odstavci 1 a případně Evropskému parlamentu a Radě předloží legislativní návrh.“

141) Článek 514 se nahrazuje tímto:

„*Článek 514*
Metoda výpočtu hodnoty expozice derivátových transakcí

1. EBA podá do ... [čtyři roky ode dne vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost] Komisi zprávu o dopadu a relativní kalibraci přístupů stanovených v části třetí hlavě II kapitole 6 oddílech 3, 4 a 5 pro výpočet hodnot expozice derivátových transakcí.

2. Na základě zprávy EBA Komise případně předloží legislativní návrh na změnu přístupů stanovených v části třetí hlavě II kapitole 6 oddílech 3, 4 a 5.“

142) Vkládá se nový článek, který zní:

„*Článek 518a*
Přezkum ustanovení o křížovém selhání

Do ... [tři roky ode dne vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost] Komise přezkoumá a posoudí, zda je vhodné požadovat, aby bylo možné způsobilé závazky odepsat nebo konvertovat bez aktivace doložek křížového selhání obsažených v jiných smlouvách, a to s cílem co nejvíce posílit účinnost nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů a posoudit, zda by smluvní podmínky jiných závazků neměly být prosty ustanovení o křížovém selhání odkazujících na způsobilé závazky. K přezkumu a posouzení se případně připojí legislativní návrh.“

143) Vkládá se nový článek, který zní:

„*Článek 519b*
Kapitálové požadavky k tržnímu riziku

1. Do 30. září 2019 podá EBA zprávu o dopadu mezinárodních standardů pro výpočet kapitálových požadavků k tržnímu riziku na instituce v Unii.

2. Do 30. června 2020 podá Komise s ohledem na výsledky zprávy uvedené v odstavci 1, mezinárodní standardy a přístupy stanovené v části třetí hlavě IV kapitolách 1a a 1b zprávu Evropskému parlamentu a Radě o tom, jak provádět mezinárodní standardy pro přiměřené kapitálové požadavky k tržnímu riziku, případně s legislativním návrhem.“;

144) V části desáté se vkládá nová hlava, která zní:

„Hlava IIa
PROVÁDĚNÍ PRAVIDEL

Článek 519c
Nástroj pro dodržování pravidel

1. EBA vypracuje elektronický nástroj, který institucím usnadní dodržování pravidel stanovených tímto nařízením a směrnicí 2013/36/EU, jakož i regulačních technických norem, prováděcích technických norem, obecných pokynů a vzorů přijatých k provedení tohoto nařízení a směrnice 2013/36/EU.

2. Nástroj uvedený v odstavci 1 každé instituci umožní minimálně následující:

   a) rychle identifikovat odpovídající ustanovení, která musí dodržet, vzhledem k velikosti a modelu podnikání instituce;

   b) sledovat změny provedené v legislativních aktech a v souvisejících prováděcích ustanoveních, obecných pokynech a vzorech.“

145) Příloha II se mění podle přílohy tohoto nařízení.

Článek 2

Změny nařízení (EU) č. 648/2012

Nařízení (EU) č. 648/2012 se mění takto:

1) V článku 50a se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Ústřední protistrana vypočítá hypotetický kapitál takto:

$$K_{CCP} = \sum_{i} EAD_i \cdot RW \cdot \text{kapitálový poměr}$$

kde:

K_{CCP} = hypotetický kapitál;

i = index označující člena clearingového systému;

EAD_i = objem expozice ústřední protistrany vůči členovi clearingového systému i, včetně vlastních transakcí člena clearingového systému s ústřední protistranou, transakcí klienta zaručených členem clearingového systému a všech hodnot kolaterálu v držení ústřední protistrany, včetně předfinancovaných příspěvků člena clearingového systému do fondu pro riziko selhání, vůči těmto transakcím, v souvislosti s oceněním na konci dne regulačního výkazu předtím, než se vymění výzva ke konečné dodatkové úhradě marže pro uvedený den;

RW = riziková váha 20 %; a

kapitálový poměr = 8 %.“

2) Článek 50b se nahrazuje tímto:

„*Článek 50b*

Obecná pravidla pro výpočet K_{CCP}

Pro účely výpočtu K_{CCP} podle čl. 50a odst. 2 se použijí tato ustanovení:

a) ústřední protistrany vypočítají hodnotu expozic, které mají vůči členům svého clearingového systému, takto:

i) pro expozice vyplývající ze smluv a transakcí uvedených v čl. 301 odst. 1 písm. a) a c) nařízení (EU) č. 575/2013 vypočtou ústřední protistrany hodnotu v souladu s metodou stanovenou v části třetí hlavě II kapitole 6 oddíle 3 uvedeného nařízení s použitím období krytí rizika marží v délce 10 obchodních dní;

ii) pro expozice vyplývající ze smluv a transakcí uvedených v čl. 301 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 575/2013 vypočtou ústřední protistrany hodnotu (EAD_i) podle tohoto vzorce:

$$\mathrm{EAD_i} = \max\{\mathrm{EBRM_i} - \mathrm{IM_i} - \mathrm{DF_i}; 0\}$$

kde:

EAD_i = hodnota expozice;

i = index označující člena clearingového systému;

$EBRM_i$ = hodnota expozice před snižováním rizika, jež se rovná hodnotě expozice ústřední protistrany vůči členovi clearingového systému i, která vyplývá ze všech smluv a transakcí s tímto členem, vypočtená bez zohlednění kolaterálu složeného tímto členem clearingového systému;

IM_i = počáteční marže složená členem clearingového systému i u ústřední protistrany;

DF_i = předfinancovaný příspěvek člena clearingového systému i do fondu pro riziko selhání.

Všechny hodnoty v tomto vzorci se vztahují k ocenění ke konci dne předtím, než se vymění výzva ke konečné dodatkové úhradě marže pro uvedený den;

iii) pro situace uvedené v čl. 301 odst. 1 druhém pododstavci poslední větě nařízení (EU) č. 575/2013 vypočítají ústřední protistrany hodnotu transakcí podle první věty uvedeného pododstavce podle vzorce v písm. a) bodě ii) tohoto článku a stanoví $EBRM_i$ v souladu s částí třetí hlavou V uvedeného nařízení;

b) pro instituce spadající do oblasti působnosti nařízení (EU) č. 575/2013 jsou skupiny transakcí se započtením stejné jako ty, které jsou definovány v čl. 272 bodě 4 uvedeného nařízení;

c) ústřední protistrana, jež má expozice vůči jedné nebo více ústředním protistranám, musí s takovými expozicemi zacházet, jako by se jednalo o expozice vůči členům clearingového systému, a zahrnout veškeré marže nebo předfinancované příspěvky přijaté od těchto ústředních protistran do výpočtu K_{CCP};

d) ústřední protistrana, jež se členy svého clearingového systému sjednala závazné smluvní ujednání, které jí umožňuje zcela nebo z části využívat počáteční marži přijatou od členů svého clearingového systému, jako by se jednalo o předfinancované příspěvky, považuje pro účely výpočtu v odstavci 1 tuto počáteční marži za předfinancovaný příspěvek, a nikoli za počáteční marži;

e) pokud je kolaterál držen proti účtu obsahujícímu víc než jeden druh smluv a transakcí podle čl. 301 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013, přidělí ústřední protistrany počáteční marži poskytnutou jejich členy clearingového systému, případně klienty, úměrně k EAD odpovídajících druhů smluv a transakcí vypočítaným v souladu s písmenem a) tohoto odstavce, aniž by ve výpočtu vzaly v úvahu počáteční marži;

f) ústřední protistrany, jež mají víc než jeden fond pro riziko selhání, provedou výpočet pro každý fond pro riziko selhání samostatně;

g) pokud člen clearingového systému poskytuje clearingové služby klientům a transakce a kolaterál klientů tohoto člena clearingového systému jsou drženy na podúčtech oddělených od podúčtů vlastního obchodování daného člena clearingového systému, provedou ústřední protistrany výpočet EAD_i pro každý podúčet samostatně a vypočtou celkovou hodnotu EAD_i člena clearingového systému jako součet hodnot EAD podúčtů klientů a EAD podúčtu vlastního obchodování člena clearingového systému;

h) pro účely písmene f) platí, že pokud hodnota DF_i není rozdělena mezi podúčty klientů a podúčty vlastního obchodování člena clearingového systému, přidělí ústřední protistrany hodnotu DF_i na každý podúčet podle odpovídajícího zlomku, který má počáteční marže daného podúčtu vůči celkové počáteční marži složené členem clearingového systému nebo na účet člena clearingového systému;

i) ústřední protistrany neprovedou výpočet v souladu s čl. 50a odst. 2, pokud fond pro riziko selhání pokrývá pouze hotovostní transakce.

Pro účely písm. a) bodu ii) tohoto článku použije ústřední protistrana pro výpočet hodnoty expozice metodu stanovenou v článku 223 nařízení (EU) č. 575/2013 s regulatorními koeficienty volatility stanovenými v článku 224 uvedeného nařízení.“

3) V čl. 50c odst. 1 se zrušují písmena d) a e).

4) V článku 50d se zrušuje písmeno c).

5) V článku 89 se odstavec 5a nahrazuje tímto:

„5a. Během přechodného období stanoveného v článku 497 nařízení (EU) č. 575/2013 ústřední protistrana podle uvedeného článku zahrne do informací, které podává v souladu s čl. 50c odst. 1 tohoto nařízení, celkovou částku počáteční marže ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 140 nařízení (EU) č. 575/2013, kterou obdržela od členů svého clearingového systému, jsou-li splněny obě tyto podmínky:

a) ústřední protistrana nemá fond pro riziko selhání;

b) ústřední protistrana si nesjednala s členy svého clearingového systému závazné smluvní ujednání, které jí umožňuje zcela nebo zčásti využívat počáteční marži přijatou od členů svého clearingového systému, jako by se jednalo o předfinancované příspěvky.“

Článek 3

Vstup v platnost a použitelnost

1. Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

2. Toto nařízení se použije ode dne ... [dva roky ode dne vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost] s výjimkami uvedenými v odstavcích 3 až 8:

3. Tyto body článku 1 tohoto nařízení se použijí ode dne ... [den vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost]:

a) bod 1, který obsahuje ustanovení o oblasti působnosti a o pravomocích dohledu;

b) bod 2, který obsahuje definice, ledaže se týkají výlučně ustanovení, která se v souladu s tímto článkem použijí od jiného dne, a v takovém případě se použijí od uvedeného jiného dne;

c) bod 3 písm. b), bod 6 písm. c), bod 8, bod 9 ve vztahu k článku 13 nařízení (EU) č. 575/2013, bod 12 ve vztahu k čl. 18 odst. 1 druhému pododstavci nařízení (EU) č. 575/2013, body 14 až 17, body 19 až 44, bod 47 a body 128 a 129, které obsahují ustanovení týkající se kapitálu a ustanovení o zavedení nových požadavků na kapitál a způsobilé závazky;

d) bod 9 ve vztahu k ustanovením o dopadu nových pravidel sekuritizace stanovených v článku 14 nařízení (EU) č. 575/2013;

e) bod 57, který obsahuje ustanovení o rizikových váhách pro mezinárodní rozvojové banky, a bod 58, který obsahuje ustanovení o rizikových váhách pro mezinárodní organizace;

f) bod 53 ve vztahu k článku 104b nařízení (EU) č. 575/2013, body 89 a 90, bod 118 ve vztahu k článku 430b nařízení (EU) č. 575/2013 a bod 124, které obsahují ustanovení o požadavcích na podávání zpráv pro tržní riziko;

g) bod 130, který obsahuje ustanovení o kapitálových požadavcích pro expozice vůči ústředním protistranám;

h) bod 133 ve vztahu k ustanovením o odprodejích ve velkém rozsahu stanoveným v článku 500 nařízení (EU) č. 575/2013;

i) bod 134 ve vztahu k článku 501b nařízení (EU) č. 575/2013, který obsahuje ustanovení o upuštění od podávání zpráv;

j) bod 144, který obsahuje ustanovení o nástroji pro dodržování pravidel;

k) ustanovení, podle nichž mají evropské orgány dohledu nebo ESRB povinnost předložit Komisi návrhy regulačních nebo prováděcích technických norem a zprávy, ustanovení, podle nichž má Komise povinnost vypracovat zprávy, ustanovení, jimiž je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci nebo prováděcí akty, a ustanovení, podle nichž mají evropské orgány dohledu povinnost vydávat pokyny, tedy bod 2 písm. b); bod 12 ve vztahu k čl. 18 odst. 9 nařízení (EU) č. 575/2013; bod 18 písm. b); bod 31 ve vztahu k čl. 72b odst. 7 nařízení (EU) č. 575/2013; bod 38 ve vztahu k čl. 78a odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013; bod 57 písm. b); bod 60 ve vztahu k čl. 124 odst. 4 and 5 nařízení (EU) č. 575/2013; bod 63 ve vztahu k čl. 132a odst. 4 nařízení (EU) č. 575/2013; bod 67 ve vztahu k čl. 164 odst. 8 a 9 nařízení (EU) č. 575/2013; bod 74 ve vztahu k čl 277 odst. 5 a čl. 279a odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013; bod 89 ve vztahu k čl. 325 odst. 9 nařízení (EU) č. 575/2013; bod 90 ve vztahu k čl. 325u odst. 5, čl. 325w odst. 8, čl. 325ap odst. 3, čl. 325az odst. 8 a 9, čl. 325bd odst. 7, čl. 325be odst. 3, čl. 325bf odst. 9, čl. 325bg odst. 4, čl. 325bh odst. 3, čl. 325bk odst. 3 a čl. 325bp odst. 12 nařízení (EU) č. 575/2013; bod 93 ve vztahu k čl. 390 odst. 9 nařízení (EU) č. 575/2013;

bod 94; bod 96 ve vztahu k čl. 394 odst. 4 nařízení (EU) č. 575/2013; bod 98 písm. b); bod 104 ve vztahu k čl. 403 odst. 4 nařízení (EU) č. 575/2013; bod 109 písm. b); bod 111 písm. b); bod 118 ve vztahu k čl. 430 odst. 7 a 8, čl. 430b odst. 6 a článku 430c nařízení (EU) č. 575/2013; bod 119 ve vztahu k čl. 432 odst. 1 a 2 a článku 434a nařízení (EU) č. 575/2013; bod 123; bod 124; bod 125 ve vztahu k článku 462 nařízení (EU) č. 575/2013; bod 134 ve vztahu k čl. 501a odst. 4 nařízení (EU) č. 575/2013; bod 135 ve vztahu k článku 501c nařízení (EU) č. 575/2013; bod 136 ve vztahu k článku 504a nařízení (EU) č. 575/2013; bod 137 ve vztahu k čl. 507 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013; bod 138 ve vztahu k čl. 510 odst. 4 a 6 až 11 nařízení (EU) č. 575/2013; bod 139 ve vztahu k čl. 511 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013; bod 140 ve vztahu k čl. 513 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013; bod 141 ve vztahu k čl. 514 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013; bod 142 ve vztahu k článku 518a nařízení (EU) č. 575/2013; a bod 143 ve vztahu k článku 519b nařízení (EU) č. 575/2013.

Aniž je dotčen první pododstavec písm. f), ustanovení o zpřístupňování informací a o podávání zpráv se použijí ode dne použitelnosti požadavku, k němuž se zpřístupňování informací nebo podávání zpráv vztahuje.

4. Tyto body článku 1 tohoto nařízení se použijí ode dne ... [18 měsíců ode dne vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost]:

   a) bod 6 písm. a), b) a d), body 7 a 12 ve vztahu k čl. 18 odst. 1 prvnímu pododstavci a odst. 2 až 8 nařízení (EU) č. 575/2013, které obsahují ustanovení o obezřetnostní konsolidaci;

   b) bod 60, který obsahuje ustanovení o expozicích zajištěných nemovitostmi, bod 67, který obsahuje ustanovení o ztrátovosti ze selhání, a bod 122, který obsahuje ustanovení o makroobezřetnostním nebo systémovém riziku zjištěném na úrovni členského státu.

5. Bod 46 písm. b) článku 1 tohoto nařízení, který obsahuje ustanovení o zavedení nového požadavku na kapitál pro G-SVI, se použije ode dne 1. ledna 2022.

6. Bod 53 ve vztahu k článku 104a nařízení (EU) č. 575/2013 a body 55 a 69 článku 1 tohoto nařízení, které obsahují ustanovení o zavedení nových kapitálových požadavků k tržnímu riziku, se použijí ode dne ... [čtyři roky ode dne vstupu tohoto pozměňujícího nařízení v platnost].

7. Bod 18 článku 1 tohoto nařízení, ve vztahu k čl. 36 odst. 1 písm. b), článku 1 nařízení (EU) č. 575/2013, který obsahuje ustanovení o výjimce z odpočtů obezřetně oceněných aktiv v podobě softwaru, se použije 12 měsíců ode dne, kdy vstoupí v platnost regulační technické normy uvedené v čl. 36 odst. 4 nařízení (EU) č. 575/2013.

8. Bod 126 článku 1 tohoto nařízení, který obsahuje ustanovení o výjimkách z odpočtů kapitálových investic, se použije retroaktivně od 1. ledna 2019.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V ... dne

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda	*předseda* nebo *předsedkyně*

PŘÍLOHA

Příloha II se mění takto:

1) V bodě 1 se písmeno e) nahrazuje tímto:

„e) úrokové opce;“.

2) V bodě 2 se písmeno d) nahrazuje tímto:

„d) měnové opce;“.

3) Bod 3) se nahrazuje tímto:

„3. Kontrakty obdobné jako v bodě 1 písm. a) až e) a bodě 2 písm. a) až d) této přílohy týkající se jiných referenčních položek nebo indexů. Patří sem přinejmenším všechny nástroje uvedené v příloze I oddílu C bodech 4 až 7, 9, 10 a 11 směrnice 2014/65/EU, které nejsou uvedeny v bodech 1 nebo 2 této přílohy.“